

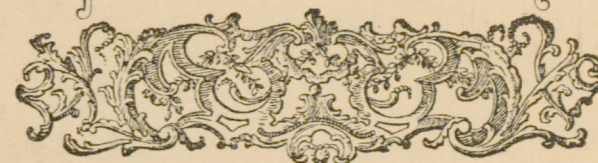
Inc. hebr.

57

Stiftung
Wilhelm Carl v. Rothschild.

Geschenk
der
Freifrau Mathilde v. Rothschild
an die
Frankfurter Stadtbibliothek.
1901.

[Spindel]

משלי

פירוש ספר משלי הנקרא קבונקי

לפי דברי ר' שלמה
והוא
על דברי חכמים
שנ' קב' קבונקי

אמר המחבר ראוי שיש דברי זה הספר ומשלי ודכומו וישו מראשו ועד דג' י' בגלגל ועצות נמרצות וכל מינו
 קמוסר' לכל חזי לכל נאר מערים כל פתי אשר ל' יפתה אחרי שרירות לט' ועצות' ומחפס
 כל סכל אשר ל' יסכל סופ' ואחרית' מנגד' עו' נפוי לתלפות קו'י נחמק' ונחמק' וחומק' תמימה סבב' התער'
 והאיונה' ובנסתרו חכמות רמות ומזמות' ל' יערב' נפירת תפארה וכל אבן יקרה ג'ש' ור'איות' מנגל'
 נמשכות כשפ' תפוחי' והב' הסודות אשר ניקות השכבה סתם' ומסתח' סתחים בכל ר'ו חתם' ומכ' זה הספר
 וז' השכל נדי קבנה ובעל המדות קטנות' אשר מיני הדעה ממעט' הדעות נפס' שאות' ללמוד ולמד' מיני
 שנה בשנה דריו הערבים' ולעמוד ולרש' נרש' וקבע' עתם בתחלת הקיץ ובמי ספירת קעמ' י' אז יתגדר
 הכח קמקע'רר לשתי' החמר' והכפ' המשכלת רובת תחת משאו' והיא יושבת תחת תמר' וקב' יחית וז'
 הספר נאות הזמן היו תהיה ל' לעשה' וק'י נכונ' ל'וס מתן התרה' על כן עררע ל'ע לפל'י' השקיה
 והשנ' זו ונקשת' ספרי המפרשים' ישט' גם חדשים' מהם הרב רש' ז'ל אשר דריו ערבים נמן' קודם נאבע'
 ונמעלה' וזמן' ובעל המשק' ופטי התרה' החכ' ר' אהרן' עיר' וז'ע' הדקדוק ומפרשי המקרא' החכ' ל'
 יוסף' ור' דוד' נ'ו אשר עליהם יאמר על דרך מלגת השיר חס' אין קמח אין תרה' וז'ל' נ'ג' בעל התעלות'
 דריו כל החכמות כלולות' והחכ' רב' ש'ת אשר ק'י בארץ' ישמעאל' ור' עמנו אל' חלוק' הדעת במגד'אל'
 והמאיר ש'ע הטדה בפירוש זה הספר' בענין' ובמלות' החכ' ר' מנחם המאירי' לשון' מגד'רת גדולות'
 ומורכו הזקן בחכמה ונאע' אשר נדורכו' ה'וס פירוש'ו כפל'ג' מ'ס' בציון' החכ' ר' יוסף' חיון' ואין ספק
 ש'נדי'יקס הנכ'ים מנדרים הכסון' וקנאות' מוול'ת' ח'ש' וז'ש' כפי' מגד'רת' האומ' קפי' נמק'תם טעמים ש'ח'
 ב' הוכה ויקון' נפ' המעש' ל'וב' אריכות' וטעמים ש'ח' בקצרה נאוכן' ל' יתגד'רו דברי הספר' ל'ימח' נ'ס' דעת'
 ואול' בעצ'ר וז'ת ר'ח' ר'ח'ת' ע'ר'ד' אל' ג'נת דר'יקס' הממעל'פ'ס' ספיר' ויקלו'ס' וג' לקנ'ס' אל' פרס' הילקוט'
 וזול'ת' מנדר'שי' חכ'ים' עליהם השל'ס' לק'ט' מנפ'ט' מושכלות' ומג'ט'ע'ו' כס'ף' הפירוש'יס' המעצ'ים' באמתחות'
 פרוש' טלל' מנח'ר דר'יקס' נהפ'לג'ת' ק'י'ער' ל'ז'ק' הספר' המעש'ל' אשר נכת'ס' או'פ'ר' ל' יסול' וז'מ'ת' שקי'
 זה עמנו קר'ית' שמו' קב' ונק'י' ק'י' חז'י' קב' סול'ת' נק'י'ה' ממכ'רי' פירוש' ז'ל'

א' את ספר אשר ספר משלי	ו' אל חזי חזל קו'י קבונקי
ב' וז' מרפ' ללב נספה ונספה	ז' למי ש'ס פ'ח נמו' צ'פ' ומתק'י
ג' ורוב של'ס א'ע סוטה ומעש'ת	ח' לכל חוט'א עלי חט'א' נ'ק'י
ד' לכל מש'טל א'ע אש'טל ואנל'	ט' ואע'ימה ל'מיתר'פ'ק' וז'פ'ק'י
ה' ומי קש'ל א'ע אש'ק'ה וא'רל'	י' ואנל' ר'ו אשר כ'מ' עת'ק'י
ו' ואש'פ'ך מ'ש'ב'צ'ת' ע'צ'ת' נח'וצ'ת'	יא' ומעצ'מות' מל'צ'ת' סוד' באוק'י
ז' ואומ'ע' ישכ'נו נ'ט'ח ואק'ר'א'	יב' דרור'יס' ל' אסור'יס' ב' או'ק'י
ח' ור'י' ב'ן' מ'א'ר' יעש'ק' ויעש'ק'	יג' עלי' כס'א' מ'כ'ון' ש'ב'ת' חש'וק'י
ט' לז'את' כל' ח'ש' אשר ח'ס'ף' ל'פ'ט'	יד' צ'פ'ות'י' וטוב' טעמ'י' ונמ'ק'י
י' ל'ב' יב'ח'ר' אשר מ'נח'ר' מ'פ'ר'שים'	טו' לק'ט'מו' ח'פ'ש' חכ'ס' ונ'ק'י
יא' ש'פ'נות' ש'ימו' מ'נח'ר' ונ'בל'ת'	טז' כ'מו' דק'ב' ק'ט' קו'י קבונקי

Det. text. Hebr.
Prag.

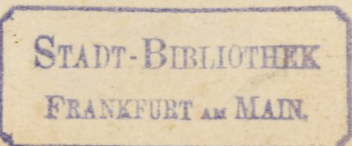
Inc. Hebr. 57

משלי שלמה: איננו חול שלם ספרים חכמה שלמה: שיר השירים נקטמות: משל בנחלות: קבלת בוקמות
ולקח בכל אי מאלו הספרים לשון מחולף: שיר השירים ל וזכר יחסו ב איסו לבי להיות
דברי חשק ונמשל אי מלך ישראל שבחוד מושל בגבורתו על כל האומה ונקבלת אי מלך ברושלים בוקמות
לש היתה פחדתו על כל באשר היתה בתחלה: וקראו זה הספר משל מטע שברוב דבריו יש משל ונמשל כמו האשה
הטובה משל לתורה והושה לעז לרעת
חכמה ומוסר: חכמה רימו
על השון: ומוסר על
המנפח החשוב: ואמר שבמשלות קאלו
מודיע לבריות שון ומנפח: ואיך לבטן
אמרי שנה שיער האדם לבטן שיש בתורה
ספרים ואמירות: אשר קטנמי מן יקר
וכך האדם לבטן בוק: לקחת מוסר
מוסר פתח ומוסר לשכל
וכמה שקבלת זה הספר לפי מנפח מוסר
מקבלת: ולמינוו שקבלית המדינת היא

איך שלמה בן דוד מלך
ישראל: לרעת חכמה ומוסר
להבין אמרי בניה: לקחת
מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים:
לתת לפתאים עושה לנער רעת ומזמה:
ישמע חכם ומוסר לקח ונבון תחפלות

פעלות המדות הטובות איך לקחת שורה על הטעם: או יורה על למידה ולקחה מאחר שקוף רבו ולעת חכמ
ויוסר יורה על הלמידה מעצמו: ואיך מופי ספרי: וזכר יורה על קטן קמלו הטובות לבפשו ומשפט
יורה על שפיות האמת לוולתו: ומישרים על היושר הראוי בדעות או במדות: או יורה על הפשרה בין
לתת לפתאים ערבור: טע תאר לנפתה בקלות אחר קבלי קומן: ועימה הוא שם לעומק המחשבה וקנת
פלט בדברים המדיעיים וקוף מקבל לפתיות: ואמר שקטת איס בלמים זה יתחמו: וכן יתן זה הספר
לנערים הנעשים מנהלניות דעת לברר האמת מן השקר: ומימה שקוף עבה לברר הנחה מהמנפח: ישמע
חכם: חכם הוא בעל שיעור שלמה מפי רבו והוא בקי במה שלמה וכוון מוסר על חכם שיין דבר מתוך
דבר ומוסר על מה שמנע: ואיך שקברו זה הספר לפתאים ולפערים וישלם כן לחכמים אשר נשמע
אלו המשלים מוסרים בחכמה ובתורה יוסי על הקטן אשר לשם והוא אומרו ויוסי לקח שורה לקח על קטן
החכמה: וכן ישלם לבטן שיקנה תחבולות שהם דרשים לקוחים בדקות המחשבה מנע לפיכך זה הספר: להבין
משלי: בחר שבלימוד זה הספר יבין האדם המקרא שיש זה משל ונמשל: וכן ידע המלצה שקוף טוב הלשון
וכחות ויבין דברי החכמים שהיו מדברים בלשון חכמה: וכן יבין חדותם: וממשל קוף בנחית שיש בזה
נמשל: והמלצה בערך מתקנות הלשון ודברי החכמים כמו שאמרנו בעשרות נתייעץ במכתב נמשל טעם
והענין שאלו על ר' אבא קיין קרן והאיש שנפל ראות מראש הסיבה והוא אומרו נתייעץ במכתב: והנני נמשל
טעם ידע שהלך לזכר הנגב אשר שם חכמים דומים למנפח טעם: ואיך וחידותם שקוף דבר קטן: והנגב לש
לא מוסר ולא מנה טובה כמו שיבא המשל ראיך לזה חדות שמנפח: יראה יי: שאר שיראת שהם היא שקר
ושרש הדעת שקוף כולל חכמה ומוסר: או יקיה ראשית מנבחר הדעת: כמו ראשית עריסותיכם וירצה
שיראת שהם הוא מנבחר הדעת: או יקיה ראשית יורה על קדימה ונפת ללמד שקודם שיתפשט שכלו בדעת
המופתות ימשל כריסו מנבחרת ומערכת השם: ואיך חכמה ומוסר איך בון ירצה שאו הכתה מקבלת תעל מוסר הספר
איננו כח האילנים מבוים החכמה והמוסר מטע ששכל נפשי ב אויל תאר לפי שסוד הענין בחלף מנה שקוף

ואיך סר ממנו לפיות חכם בעשו כמו שאילן איס הכתה את האויל ונבחרו סכלות קטע: והכחיל תאר לפי שכל
שקר קטע: וזו סכלות קטע ויש תקוה לתקן סכלותו ולא בחר זה בפסוק שאילן ראיך איס חכם בעשו תקוה
לכסיל ממנו: הערה ארסתי שאלו לחכמה החוטא במה יתקפר וקשיבה מחכמת שלמה חטאים תדבק רע:
כלמוד שנקר: זה הספר חכמה ושואב שלמה ממנפח החכמה כמו שאמר וי: נתן חכמה לשלמה ולס נתקל
החכמה קבלתה המנבחרת למדת איסו
אליס קטן דרכה והוא ידע את מקומה
אלו חכמה התחל מושפעת בעלמית: וכן
כלמוד שכאשר יטול האדם קרעת גבולו
על באהבה קוף מנבחר כפרה: ב בעדש
למה התחיל משל נעים: שקוף באימנע
קאותות ודוד התחיל באלף: שקוף בראש
קאותות מלמד שחכם קיין החכמה
קמטיק ראלעשר אויל ברהשור יקושע
בלב שלמה אהא כריקושע שקוף באימנע
קוף ודוד כר אלעשר כמו כלס קסטמו

יקנה להבין משלו מליצה דברי חכמים
וחדתם: יראת יחזה ראשית דעת
חכמה ומוסר: אוילים בון:
שמע בעי מוסר אבך
ואל תש שתורת אמך: בילוי
הן הם לראשך וענקים לגרנתך:

שקנפס השכלת נחצבת מתחת כסא הכבוד ולס התחווה בכלים הנפשיים שקוף קלב והוא רש ונחלקו הסגרת החכמה
זה ערות הנפרדות לוי זה כל טיחם אותה שון שפעלות קשכל אינה בכל ור אלעשר אומר לראש מטע ששם כר
המנפח ובאמנעשע ישפט קשכל ונמשן: אחר דעת הדופאים ור יקושע אומר ללב שון שקוף מקור כל הכחות
חיותיות ונפשות בעת ראש הטבעים: ב בעדש צדק ומשפט של יקבל קדיין קדין שגרום שיאני קעלס
דימוו שברא קעלס במדת קדין וכל הערות יחולו בחומרים בעדק ובמשקל: וכן צריך קדיין שקוף שותפ של קנה
של ישת ויגרום לקבל קנחה במעשה בראשית שיעדבט הערות שזה נקשר בזה ל לעת נעב ומימה: עב
במה נקרא נער ר מאיר אומי עב עשרים וחמש שנה: ל עקיבה אומר עב שלשים: ל ישמעאל אומר עב עשרים
דכתיב מן עשרים שנה ומעלה כל יוצא מצא ומשעה שקוף מתחשב בדבר מתחשב לעש: דימוו שאחר חטא התולת
כברא האדם עב טרא וקומן יטעבו ולמדקו דעת שהסכלות כפרה לכל: ה בעדש שלפן אנשי ירושלים על שון
מלשנים נמלס אלס שהם הנבאים המדברים במשל וחידה ולכן קומיר שלמה לבטן משל: משל הנבואה: ומלנ
תרה עבמה שנקראת קן מטע שמעלת האדם מדינה של גהינם ועטעס מנה מנעג: ולכן אמרו חכמי המוסר
שחכמה כל מוסר כהאל בל מיתרים ובטבעת בל אבן: שמע בני יאמר לפשוטו שראוי לבן שיסמע ויקבל
מוסר רשע לעשות ולס יגוש תורת אמו שהם מחוייבים לזרוע: שון שקולעקו ואמר כמאמר מנחם שישלם
מאמר האב ולס איך בעת האם מטע שעת קנשי על: הרוב נעצה ולכן איך א תמוש תורת אומר בלשון שלמה ירצה
מה שתורה אומר בעשע ששכל מנעג אלהם וכמו שקוף מחוייב לשמוע דברי אביו כן חוב על לשמוע דברי רבו: שזה
הבאת לחיי קעלס קוף וזה לחיי קעל: וראוי ששבע לראו שקולעו נפשותיו ותר מימה ששנה לטתה שקולעו עפתי
או ירצה מוסר אבך שרוב בע אדם אעל שהם רשעי מוסרי: בעה שלבו בדרך טובה ולכן איך מוסר אבך: ולס מטע
קביר: כי ליתן יסר שלחן: קס לראשך קתרה וממוסר ימיו לראשך לית חן: וכענקים של עיי ובר
יחיו: לנבחרות שקוף החאר ועל שם שקקנה עשוי טבעת טבעת קורא אותה לשון רבים: וזכר הראש
קנרגרת לעשע שום: מוסר הוא משרה אל היוש בראש אשר שם הכחות המשיגות המישרות אל קהשערת
והשכליות: ואל קשע: בעגרת שהם כלי הדגור למוציא בקם דברי חכמה בלמידה ולמוד: ב

בני אדם יפתחו קהותל במוסר שאם יפתחו הדשעים בחלקות לשונם אל תאמרו כלומר אל תתנו להם ויקים תבנת
חטאים כמון חוטאים שם התאמר ואל תאמרו האלה במקום האדם אם יאמרו אדם במקום באשר כמון ואם יקום
הזולת נאמרו להם לשפך דם קטנים כנפגם עמוק עמוק לנקי חנם הכתוב אומר שנפגם לנקי חנם היא
או יאמרו נאמרו להם שיקים עליהם המאורב בעבור שמירת דמיון שלם נהנה וכן נכנסה לנקי שנפגם זה קנה גאון

**בני אדם יפתוך חטאים אל תבא : אם
יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה
לנקי חנם : נבלעם בשאול חיים ותמ
ותמימים ביורדי בור : כל הון יקונמצא
נמלא בתעו שלל : גורלך תפיל בתוכנו
כיס אחד יהיה לכלנו : בנאל תלך ב
בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם : כי
רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם :
כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל
כנה : והם לדמם יארבו יצפנו
לנפשתם : כן ארחות כל כיצע כיצע ו
את נפש בעליו יקה :**

שניהם נקיים מכל כוון : ואמר חנם כי חפי
למי שלם עשה להם שום כוון ינפוקו
וישמרו לגזול מימון : נבלעם בשאול
נבלעם לנקיים שהם חיים שאור
קטלע את חמם שלם : ותמימים חיים לשון
צדיקים אלם ביהותם שלמים נבלעם באדם
קורב בשר קטר שהוא שלם וקטונה
עלון בחיותם נפגם והקפם נהגם ונקח
את נפשם וכן יאמרו כל הון יקד נמנע
כלומר הון יקד ונכדי נמנע לפי ונקחו
גורלך תפיל בתוכנו : אם תרצה להלק
מניד יקום על קהותל ואם תרצה
שניהם שיהיה שם אחד יקום להלפן : בני א
תלך קוקוהו שלם ילך בערך שהם
קולב ואפי שלם יקום בחברתם אלם שיתק
קדך לבי יפסידו ולם יבידך המסלה
קדחנה אלם חפי בעטות שהוא נדך קצר
ועל ילך עמקם או ירצה בעל תלך
צדך אתם בני שלם תלמד מנפשיהם ומנע
רגלך מנתיבתם באיזה דבר מהדברים

שימשטר אלם הם כי רגליהם לרע ירצה לעשות רע לעצמו וממקדרי לפכבשיכטן את דמם וקחמדה יעור עטקה
כי חנם מזורק הרשת יביא מכל למורות אף הם עצמם סנת רשתם ואמר שיקנה להם כמון מה שיקרה לעט
שיראו קחטים מזורקי על הרשת וחומרי קתוה ומצד קחמל לם ישמיו לב אל הרשת וחדל לכל וסע עטדים כן
קלטי בחימתם המימון יכלו ברשת ומזורק טעל מן הדגש לל פרושה : והם למים יחזור לערשי הרשת שלמים
של עשפת הם אורכו ויפסו לנפשותם או יחזור לעשפת שיראו הרשת ולם יחשו לפי לתחת לקחת המאכל והם
הבעל כסף וסבת ששכות דמם נמק שארובם לטוב קחי : ויצפו כלומר יתחממו ויתעלמו כלם לטוב וקיתה חבלתם
סבה לקיחת נפשותם : בין ארחות כל טבע נבע לל קנול קנה הוא חובב לגזול מימון חידו וקחיל נפש עצמים וקוח
אמרו את נפש בעליו יקה לל בעל הכצע שהוא הגולן עצמו שנעש עכשו בעל הגולה הוא יקה ומניית נכסו :
ויקום יקה כמון קחנל את נפשו : הערה א חרית הרשעים בקלות נשמה קאדם לל רעשן שמעטעש מוכן לזלזול
שאמר למה חטאית רובן ולקחוקירו בט אס יפתוך ב הכחות קחמירות מפתות כל קחם שכל האדם ומקריעות
אותו לשבת הקטנים הזמנים וקוח הנפש שנתה האדם שהוא השכל על ידי האשק שהוא הנפש הקמית וקחיה
דמימון כל הון יקד נמנע למנה שאמדה כי טוב קעץ למאכל :

חכמות תנונה לשון יחיד וקחא פוסטת שרשו כנן וקדגה לפיכא פסון קאחת ואין לומר שתחיה תנונה לשון רבי שאב
ישא קדגה שפ כוונן מהשרש ויקחנה ופי כל אחת מהחכמות הנצטק במקומות המפורסמים בבוקים
ועינות בראש קומיות תקרא חסר המתאר עראש חושת קומיו תקרא בפתחי שערי המדקס אשר שם מוכב
קוקטס - נתך קער חמריק תאמר כל מהחכמות ער מנת פתחים רצה לגר דברי חכמות ואמ שטו

**חכמות בחיו תרנה ברחבות התן
קולה : בראש המיות תקרא בפתחי
שערים בעיר אמריה תאמר : עוד מתי
פתים תאהבו פתי ול צים לצון חמדו
להם וכסילים ישנאו דעת : תשובו ל
לתוכתי הנה אביעה לכם רוחי
אודיעה דברי אתכם : יען קראתי
ותמאנו נמיתני די ואין מקשיב : ותפרעו
כל עצתי ותוכתי לא אביתם : גם אני
באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם :
בבא כשאזה פחדכם ואידכם כסופה
אתה בבא עליכם צרה וצוקה :**

קס דביקס ער מנת פתחים כלומר ער מנת
אתם קפתחים אתם מתתני כלות תחט
קפתות ויקום פת בבחן שם דבר לל תאמר
על משקל פרי מרי קרי ודומיקס ולב קס
חאוקים דברי לע ול פת ופתי קס -
בערי קידיעה תשובו לתוכתי חומרת
כל אחת מהחכמו לחל קפתת פתחי
לצם כפילים תשוב מדרשט קרעה וביאו
ואמנע דברי תוכתי קנה חטעק לכה חחי
כלומר לל חתן לכה מן החכמה שיפור קטן
רק חטעה כממשן כוכב חשיקה ואשפיעה
עלכם שטע חכמות ואודיעה דברי חתם
שהם חלקי החכמה : יען קראתי באשר
ראתה חכמה שאיש מקשיבם לקול
יען לשם קרע קמנעת לבא עליהם ואמר
יען שקראתי חט בעצמי והמימון לשמוע
בקול ולל די זק אלם שפיות ידי לפעירות
אתכם אלם באדם שמתן ידו לטרו לפעלות
לש באמרו תנה את יקר ויתן יד ועלבו אלם
אל קמרכנה ועס כל זה אין מקשיב בקולי
ותפרעו כמון למק משה ואהרן תפריע קעס ממעשו ועעיש קפטול כלומר ונאלתם והחשט ללן קעס הטובה
שיעט לבס ודברי תוכתי לל חטתם לשמוע ולעשות גם חט באיכה כלומר אתם שחקתם על דברי גם
אע בבא יום אידכם חקיה שמנה שהוא נער גזול למק כל האיר בראות וולת שמנה לידו ולפי שחוק יפיל לשמח
ולעב ביאר שזה קשחוק יקיה לעב וחרפה וקוח אמרו טעב בטא פחדכם : בבוא שאחך שאחך עטן כמון ואמר
שקפחד אשר יבא עלהם יקיה גזול באיכות וקוח שיקיו בתקס חרדות וממיות ולל יקיה בעצב אלם במקירות
ואידכם כסופה יאתה עש שיקיה בצרה ובעקה גדול וקרא לרעת בשון איד מנפ שהאיש אשר ישעבו רעת ידמם
לל שקעלם כל חשוך ושיש ענטס ואידים קיטוריים מנחשיים הארץ : הערה א קוקיר תחל באמרו שמע בט מונס
על קדחת חרית קרשע שהוא עטן קרחי נמאד ואחכ חכמות בחון תנונה עה כלמוד החכמות הערות וכוונתה
דוד אשרי האיש אשר לל הלך ואחר זה כי חט בתורת יחטע וקאב קראשון בתחל לך לך מאדך ואחר זה יעב לן
תבלת קלחת ב שהשוקת ידיעת קחכמה קיא טבעת לדס מנפ שהיא כל לפגיע לפתות ורזה אמר על ט
קמאל שקחכמה תקרא לל נשיב קול גזול שיקרו בה וקוח כפל קחכמה וקודעק שקחכמה תדיע אותם

או כל אחת מהחכמות אומרת ללו הכתות מהאש המורד בחכמות או במא עלעם צדק וצדקה יקראונו שימול
ולא אענה בקר אשגבוה כי ידע שמי יקראונו ואענהו וישחכנו יטו נשחר לרוח ארוע ולל ימנאנו ולע
יקרא לבס זה רחוק ש שאלו דעת ידע שאלו ידעת הדע ויקיה דעתהם לא מקור ואם יקיה דעת מקור יאמר תחת
ש שאלו דעת הקרן לעת ויראת לל נחורו על נחורו הבית ויראת לל נחורו אשר קיראק הנעק והישר
לעין הדעת לא אט ידע שיעתני אותם
שיקרו כחמו האמתות נאט כל ונ
לל חשב ולענה ולענה כל דעי תכתי
ויאכלו החכמה אומרת ללו האשים
המאשים אותי דמס בראשם יאכלו
מפרי דרכם אשר נחורו וישבע מענתם
שן שאים שומעם מוסרי כי משנת
כלום האשונה והוא הקרן קרע שאחו
לנפשם ראוי הוא שתקיה סבת קרינתם
וקשקש אשר עלו עליה וקתשל מערוס
החכמה היא תאטי אותם מן החיים קנעתי
וישובע אומרת החכמה קטובו וקשקש
שהיתה לבשילם סבת אהדתם אמנם
האיש האשוע לעתני ישטן נחור מקורות
קומן ואין יסלת לנכסי הסכבי עלה ויקיה
שאנן מפחד ביאת הדע עלו וקעטן שהוא
לל יפחד שתאקו דעה כי נטן לל בטוח
ציל הערה יודע שקחכס מושגח יותר
מקביל ולזה קביל אין לל לתאונן
בטא פחדו ואילו כי הוא עמיו סבת דעת

אזיקראנני ולא אענה ישחרנני ולא
ימצאנני תחת כי שאלו דעת ויראת
יחיה לא בחרו: לא אבו לעצתי נאצו
כל תוכחתי: ויאכלו מפרי דרכם
וממעצתי הם ישבעו: כי משובת פתם
תהרגם ושלות כסילים תאבדם:
ישמע לי ישכן בטח ושאלנן מפרה
רעה:
אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך:
להקשיב לחכמה אונך תטה
לכך לתבונה: כי אם לבנה
תקרא לתבונה תתן קולך:

בה העלל לקור בחכמה האלהית עם עצם קריאתו בחון ונחונותי רמיו באמרו גם אט באידכס אשחק שהנפש
אשר באל החיים לל תקן מעשיה תקיה מקולקלת ועטרה בעלם הבא ואין מעשה סם לפשיב את אשר הפידי בחייה
והוא השחוק והלעג ששחקין ממנה: בני בזאת הפרשה יותר העעעס העעורים להשגת החכמה וקתחיל ואמנ בע
אם תקח אמרי ידעה תקבל אותם כמו קחו מוסרי וקלת הדבר הוא החפץ לשמוע אותי ומעט הנשטן אקד ואחר
השענה יקיה צפן באופן אלל ישכחתי להקשיב רל ומה שאט מעשה אותך שתקיה אונך קשבת לשמוע החכמ
ואמר תטה לקר לתבנה כלל שתמיד לבך מתאונות קומן ותטה אותך לקר אחר והוא לשמוע אל התבנה: כי
רל באשר תקרא ותתפל לל ראוי שתתפל לל שישור לך נהשג הנענה וכנריך שנתנה תקן קולך ותקרא בצעקות
גדולת מעט שקס הוא עוור למעשיל לל או יקיה תקרא לשון בחירה כמו ישראל מקור לוי וקטונה שראוי שיעשק
מהענה שקר ויקיה נחור בה: אם ונ ירל גם שבעקשת החכמל יש ינע דעה אם יקל עלך זה העמל כמו שיקל
לשורחי אחר הכסף מצד השמח שיקבלו בעמלת הכסף בהכח שהשיג המעבוק או ירל אם תבקשנה במנחור
וינריך וברגל השעתוב רעשוטך עשוקים בעקשתה כמו המעבוק הכסף בהכח שהשיג אותה ואם תחפשנה בתכלית
הקדוק והקירק שקוא יותר מנכסך כמי שמחפש ממונוטס מוקב ומרגלית שיש בזה מורה גדול אז תבן וממרי

ב

או תבן יראת יי כלומר יגיע אלך בחכמת מן החכמה חלק גדול תכל לעלות ממנה בעצמך אל דעת הקדושי
שוקר רמיו לפתאק: כי יאמר לל יכ לפ מנכר זה הדבר ולל יקיה נמנע בעצמך שתחול עלך שפט החכמות
בעת שתשטט מהשטפך ותשתל בעקשתם ש קסס הוא קומן החכמה תייר ואין כלות בעלם קעלן והקסרון
מצד רוע הכנת המנכר לל מצד הקמתן יצפון לשכיס ירל שיעלם מקס דברי החכמה כאשר אין צדק לבס
ובעת שקס בטע גזולס זומין קסס לשקס
דעי החכמה באופן שקחכמה מנן ללו
קאנשים קבולתם בתעמיות לפט קסס:
תושיק קוא שס שרשק יסק בגור יין יס
או יאמר שיכפן קסס קתשיק לתת ללשי
קישרים איוול גבוק אלו עשרי וססק דורו
עכ שנתנה לזכר קמנדד וקיא תקיה לקס
למנן: לל צור אריות כלומר יסל לקס
מקד כנני מקד קס שמדו דרעו גם
הוא דרך חסידו שמדו שלל יכאל ש תקיה
קשמירק וקשגחק הנמיד עלקס בעבור
ש קס דבון ט כמעט לל ינע מצדיק שש
או תבן כלומר אס קתקש החכמה על
קתנאוי האמורי או תבן צדק שקוא קווא
לת לל בעל חוק חוקו וללל נענע
מחנענות כש קראו לו ואו תבן קמשפט
שקוא שראוי ללון יקיה חסד או נקמה ולו
תבן מישרים שקוא שווי קמדות ולפעל
בענה האמצעת כש אשר יגדקו מ
קתרה וקו כל מענל טוב כמאמר דעק

אם תבקשנה ככסה וכמטמנם
תחפשנה: אז תבין דאת יחיה ודעת
אלהים תמצא: כי יחיה יתן חכמה
מפיו דעת ותבונה: וצפן לישרים
תושיה מנן להלכי תם: לנצר ארחות
משפט ודרך חסדו ישמר: אז תבין
צדק ומשפט ומישרים כל מעל
טוב: כי תבוא חכמה בלבך ודעת
לנפשך ינעם: מזמה תשמר עליך
תבונה תנצרה: להצילך מדרך רע
מאיש מדברת הפכות: העוזבים
ארחות ישר ללכת בדרך השך:

אשרי תעמיני דרכי מובה ירל המומק שקיא החכמה השמור אותך מנכש העלם וכן התבונה שקפת תבניכס
שלל תשלת קחכס החכמה יכריחו לל בתבנות הטובות וירחיקוהו מעשות קדרי המענל לל הצילך ירל
שקחכמה יכילך מחנות האשוי קרע בעל קמיות מנכסי קדת ויקיה חסד קמיותך להצילך מדרך איס רע
ויול לפיות גב רע תאר לכך וכל לשון וכל ולצילך מנכסי קדת ויקיה חסד קמיותך להצילך מדרך איס רע
העוזבים ירל שקס בעל הטשק ומנאמנעם בניי הדעות הטובות שקרא חשך ש החכמה האמתית תקר אורי
הערה א דורשי החכמה מקס מנכסי אותה בכסף לל ויש מי שיחשבה כוקב ויפלה קחפס בה וקמעמין
עין יראת קסס: ב ג קבלי בן חכמה לעת ותבונה שקחכמה לל בעמני מושפעת מהסס ולפעמיוס ישנה האדם
מנעמו אמנס הדעת וקתבנה הוא עלי קסס בולת אמנע מעט שקחכמה היא בענצאות קסלות אשר מתחת גלגל
הירח וקתבנה בגמיוס קסימיוס וקדעת בשלס קבליס קבלי בן החכמה וקדעת וקתבנה ש הדעת
וקתבנה כללס בשס תשיק לראות ישותם ועצמותם והוא דבר חשוב מאד ולכן נקרא תשיק והוא אמרו ינפן לשרי
תשיק קבלי שלשי שקתשיק קולל קיא מנן וטק לפולת תס באופן שלל יאום מנכרתם לשלס:

ב

השם חיים ידל לפי שהשם חיים מנבטת חיות עשיית הטוב והרע שהטעם טעם טובה שהמחה יגדל שכן וכן הפע
טעם רעה בשמחה יגדל עשו לכן חיים הרעע במעשי המעט שמחו בעשותם הרע וכן יגדל דברי
של תחשבת כלומר באופני האמת לשקר והטוב לרע או ידל האשף שהם שמחו בעשותם הרע יגדל כאשר ישמע
רע ממספר תחשבת שפסק אשר ידל אשר ארחות אלו עקשים ומחטיאי את ואלתם ולשון נלון הוא לשון עקמינו

השמים לעשות רע יגלו בתהפכות
רע: אשר ארחתיהם עקשים ונלחים
במעגלותם: להצילך מאשה זרה
מנכריה אמריה החליקה: והעברת
אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה ש
שכחה: כי שחה אל מות בתה ואל
רפאים מעגלתיה: כל באייה לא
ישוּבוּן ולא ישיבו ארחות חיים: למען
תלך בדרך טובים וארחות צדיקים
תשמר: כי ישרים ישכנו ארץ
ותמימים יתרוּבה: ורשעים מארץ
יברתו ובגדים יסחוממנה:

שכל מקום הוא סימוך אל עקש ועקש
הוא עקום כמו ומעקשים למשור
להצילך אחר שאמר שהחכמה תעשה
לדם להצילך מחברת הרשע
הפזרו אצל חיים שתעילך להצילך מאשה
זרה שקראו חסוד אשת חיים וקרה זרה
לפי שקראו זרה ואסורקו לו ואמר מנכריה
אמריה החליקה היא הנכרית מאומן אחרת
העוברת אלוף יקראו קבעל מנע שקראו
אמן ואמר שזאת האשה קורק עב
אלוף נעוריה שקראו בעל קראו אחר
לקחה לשם נעוריה ולקחה אחר תינוריה
ועד עשה רעה גדולה שרית האם וקראו
החופה וקדושין שהם כריות טבע וברית
שהם הטיל בן חיים לאשת שכחה ידל
את ברית אלהיה ששכחה התורה שעתה
הטאוף: כי שחה יבאר סכלותה ששחה
והשפל שיתה למות ידל בעל ואשיו
אשר הוטע עמיה יקרה ואל די שתכב
מיתה אלו חל לאשיו רב מונע עמיה יקרה

כל באייה כל הטועמי זה קחטא לל יסוב בתשובה למתקנות לל יפרו ממנו ומעט זה לל ישיע ארחות חיים סימות
במישט שטע נכרתי ולל יוט לל חיים הנכחיים בעל השמות: למען יבאר שיש תכלת אחר בהשגת החכמה
וקהנה והדעת שלל די יסירוקו מחברת הרשע ויכלקו מהכא בנחטא האשה קורק חלל יירטקו בדרכים
היגעלם וקחשו וקראו חומרו למען תלך בדרך טוב וקראו סוד מרע ועשה טוב ואמר ארחות צדיקי השמור לעשות
צדיקי ותקמות לקרית האדם מהעברה כלש ואמר את מעשרת עשו מעשרת למעשרת: כי ורשע מארץ יב
קורק שכי קטעלות הטובות ועש הרשת אס נכר ש ישרי יכמו בזאת הארץ כל יראה ופחד והמיימים שהם
הישרי ויתרו בה ולל ייראו מאסוד ש יטאו וכן רמז למשכן העלון שקראו ארץ חיים והרשע במדות יכרת מזה העולם
קודם חלם והבגדים בגאות יסחו ממנה: הערה האבוב הספר רמז לשלל שקראו אב האדם ומנהיג אות ומנה
סיקח אמרו ושמור מעתה בבח האומר ויתעסק בחכמה ובתבונה ובדעה ועל דיקן שמר מלכת אחר הכח
קחמרות שהם רשע וחטאי וילך בדרך טוב שהם הכחות השכלית המענה: לפי קיושר והבדק: ויגדל מהאש
קורק שקראו מאל לומר הרע והמענה שאיסו מענה: אבל שקראו אלוף נעוריה ומנאף תחש כלכת אחר קרה
קחמרות ומנאף לשם בניו שפר רב מנאף בהקדמת קמורה

בני צדיקות קדמות עמ על למווד החכמה וקודיע הרעו המונעת לסיסוד מימנה רצה עתה לבאר שחכמת
התורה היא ראשית ומחויבת שישים אותה עמך כראש כלם וקראו חומרו בע תרתי חל תשכח ידל כפי כפי
שחלוקת צד וימס ולפי ומעט ישר לנך ידל החכמה כלל כל או ידל תרתי חשון ומעט קמעסק
וספר קתעלות קמעטת מקיום התורה הא אורך ימים בעלם קוד שיקח חיו קקטעס לו בטבע: וקב סמות
חיים שיקח בעלם הכמות: וקב שלם שלם פס געט שיקח מונע עמ יקתנות

בנתורת אל

תשבחו מצותי יצר לבך: כי ארך ימים
ושנות חיים ושלוש יספולך: והסוד
ואמת אל יעזבך קשרם על גרנתך
כתבם על לוח לבך: ומצא חן ושלל
טוב בעיני אלהים ואדם: בטוח אל
יחזה בכל לבך ואל בנתך אל השען
בכל דרכך דעהו והוא יישר ארחתך:
אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה
וסור מרע: רפאות
תחי לשרך ושקוי לעצמותך:

שלם בין קנה וקנפס שהם חושים בטבע
שלם בין לטן חסדו שלם שיקח שמר
מחטעס הקודמנים שלם בין כפשו לאל
ולכן חלוקת ושלם יספולך שיקתרה וקשון
וספולך חלוקת מיט קשלים רבדי: אחר
שקמו על התורה שכלל עון
ומעסק טאר שהתורה הטוב על בקטעס
קא נקרא חסד וקראו במדות שיטעל אדם
לכפשו חסד בעשות הטעלות נכחות
ויסרות: ומקטעב נקראו אמת שקראו
בדעת לקרית נפשו מכל דעת כוזב
ואל קשרם על גרנותך שסם כל קדור
ועל לך לבך שקראו חסד שירסמו
קמוטלות: ומצא ספר שתי תעלות
בקיום המעט וקתרה אקוב למעל
וידק נפשו באל מנד קמוטלות האמת
שקנה לכפשו וקיה רע לחרו מצד החסד
שעסק עמקס: או יקיה ומצד חן עו
ועמ כלל עסק טעלות רשות שתימצא
בעצם חן ושינאו משכל טוב ולא מענה נכזיק באופן שתקיה רוח המקום ורוח הנביות מוח עמך: בטוח
יאל כפסוק קוד ש ראוי לדם השלם של יבוא בחכמה שיכלקו מפגש קעלם חלל ימים במחוס נש שקראו
יטל לקושיע: וקעמך ש קטסחים ט צדיק שיקח רחמן וחוק ונדב וקשס מענה בדיותו באלו המדות: ולכן מן
הראוי לדם שיבטח ט וימסוד קנהגת עליו ואל בכל לבך שלל יחסדו במיו ולל יתקף על יסוריו ואל בנתך
אל תשען כראול לל תשע ותיין בשכלך שאלו קדברים יושלך וקיו לך למנח
ש קשכל יכובלם יסוד
קדברים כמו שהם ויש נדך ישר לטע איס ואחריתך דרפאות: בכל דרכך ידע וקעמך
ומעשיך קשתל לעת קשי ומקשאל שבאשר תכל תנע במחל שקשי בעצם חכ מעת ברא המיוון וקתן ט
כח לקשים לעצם הטיון וכשתגל קתטן במה שקשי סס כח או כלל בודע לביי כמו ו קיברה קנטלם וקוד תדק
תמיד בש' גם בעשותך כל הטעלות קעמיו: וס יקיה סנה שקשי יישיי אורחותך מעט קשנות קדקק בך: אל
תמי חכם בעשך ידע למינס בדברי מוכחך ירא את יי ומתך קיראק שתירא אותה תמיה מוסנ ויכל אותך
מכל רע: רפאות תקיה לשורך: שורך שס מפעל קכפל וכמוקו שורך חן קספר פ' טורך: וקעמך שקיראם
את קשס תמי רפאות לשורך: וכן מקשק מחוק קמיון וקראו וקראו חומרו ושקוי לעצמותך:

כבר את יי מהונך לפי שאין שהם יישר אורחותיו אמר שיכבדו מקומו יפן יתרחק עזוק לישר אורחותיו
בשלמות והרצון בקומו הקון הגלת טבע כמין כסף וזהב וזה את דומיקס ט הקון הזה לא ישלכו בטעם
כמאכל והמנהגה שהם וטעם וכזמר וטפתים אשר נכסה בטעמים שקס דברים טבעים לקום האדם וכלל בוק
התו אלף השע מיטעם הם הגלת טבע כזר את יי מהונך ואם הטבע ומראשית כל הבוחר וקוונה נראש
הינחור לא הסולת כלומר ומינחור

**כבד את יחיה מהונך ומראשית כל
תבואתך וימלאו אסמך שבעות תרוש
יקבך יפרצו**
**מוסר יחיה בעאל תמאס ואל תקין
בתוכחתו כי את אשר יאהב ירחוק
יוכח וכתב את בני ירצה אשרי אדם
מצא חכמה ואדם יפק תבונה : כי
טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ
תבואתה יקרה היא מפנים וכל
חפץ לא ישווי בה ארך ימים בימינה
בשמאלה עשר וכבוד**

וימלאו אסמך פירוש יפן יתרחק עזוק לישר אורחותיו
יפרע לשון רבי כמין
ויפרץ מלא הטעם יקבך יכע תרוש או
יקב מיטען הקריסה והתענה והטעם
וגם הידעו שבע יקבך יפרץ הגדר
לכטיו של יפן יקב ואם יקב יפרע
מיטען התענות כמין ועל מפרצו יטען
שקוף מקום התענות הנחרות יאמר
ותרוש יקבך יפרע שקיבטם הם יפרע
התרוש לא שהתרוש יפרע שקיבטם
מוסר יי קוונה הם יישר אוקר האל
בעלם הזה אל תמאס מוסרו
ולא תחשוב מוסרו כקובים שמה שקוף
עשה עמך קוף מוסר ותעבת להסירך
מדרך רע ולא תחם הייסורין הנאים לקרי
וקודמין או לקום עקמת ממך כי וכא
ירכבו שקוב מוסר את בניו לא לתכלת
הקבא אל לקרב לדרטם הטועם כן

מוסר שהם שהקבא אינה לעצמה אל לקרב האדם למעט ולמעט וכמו שהבן חושב שהאב שונה אוח כן האדם
ולא יחוקר שקייסורין נאים לעצמו מאלת לשבר גאות למרדן בייסורין וקוף אומרו וכאז את בני ירכה כלומר שקוף
דונה בתעלת נבראיו למיין האב הדונה בתעלת הבן אשרי קוונה מאנשר האדם שוכה להשיג החכמה
העשית וכן מלאושר האדם יפק הטובה ירצה שיוציא עטע ודרכים מצד החכמה ומיין דבר מעתך דבר
כי טוב סחרה כלומר יותר טובה סחרה מסחורת הכסף ויותר טובה האבותה מן החרון שקוף וזה יקב וכן אמר
יקרה קוף מיטעם מהמרנלות הנממות לטע לטעם בתענות בחדרי חדרו כי של יגבטם ואמר וכל
חפץ לא ישוו בה כלאמר אין חפץ וכלי שיאז אל קמן החכמה שהחכמה אינה תחת מקרה הזמן כמון סטובות
הזמנות ועד שקוף מרובות וטובות הזמן כפרידים נפסדי ארך ימים בימינה ירצה מי שמתעסק
בתורה לשינה מצד אהבה וזה לומר ימים בעלם הנמנות וזה הקרב
העטרה החימיתת הקשתלות בעטור מעלתה לא כדי להגדל ומי שמשתנה בה שלם לשינה נקראת שמאל וס
אעפ שלם ישיג לביוול בעלם שכלו ארוך עם כל זה על גמול בעלם הזה מהטובות קומעם עשיר וכבוד

ררכיה דרע מועם הדרתם מקום נעמיס ללכת בקום ויש בקום לסטים ומקום נמורים מלאכי רשע אכל הם
דרע ימיון קריס וגבעות לוח אלמ דרע התורה שלמים מקומם שהם טובים ואלפים מצד השלום שאין
בדם לא שטן ולא כגע רע ונקראו דרע התורה קמעת החמדות ונתעבות קמעת הקלות וכן אלמ שקיף עץ חיים
למחזיקים בה בחוק גמור שיחו בחיים הנפשים וכן יאשרו דרע התורה לתומכם בה שקיף ארוז קטנה כמון אהרן
ואור תמכו ידיו ונכחן העשר שלמה על
סוד אחד מסודות התורה וקוף כעץ קחיל
קוף משל לרבות האדם בתורה האלקית
בעבור ש קוף כפרש הקודמת על
למוד התורה וקודמת הסובבת על
שעמנודים האחדו העלם שהם חסד
מקורין ואם גמור ובראו בחסד קב
הטורח מגניח בפרטי העלם על הגלות
ועל הנסתרות ומכריש קדת טועטע על
אלו הב עמודי לכן אחר שקוף על למוד
התורה אמר יי בחכמה וסד ארץ כלומר
חיבת חכמת להש העלם ולעשות יסוד
ומרכז אשר עליו יסבב הגלגל וארץ טול
לכל אשר תחת גלגל הידיו וכן תקן
השמי בתבונה ואסיטעטע על יפן בעצמות
מזויעת מכחישות זה השרש ועמוד קיים
תמיד קתשונה כך גורח חכמת ית וקוף
בראו בחסד וכמו שלם מכל להשיג חכמת
כן לא מכל להשיג הדברים המתחייבים

**הרבה דרכי נעם וכל נתבתיה שלום
עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכה
מאשר יחיה
בחקמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה
בדעתו תהומות נבקעו וישרו קיים
ירעפו טל בעאל ילזו מעינד נער
תשיה ומזמה ויהיו חיים לנפשך והן
לגרנרתך אז תלך לבטח דרךך
ורגלך לא תגוף אם תשכב לא תפחה
ושכבת וערבה שנתך אל תגרא
מפחד פתאם**

ומשאת רשעים ביתבא :

ברעתו עתה וקיר על העטן השע וקוף השנחת האל על זה העלם והבא רחיה פ דבר נורו קוף שהים גובה
מנעל הארץ והמים טבעם תחייב שיהיו על טע כל הארץ אכל השם בדעת נקע התקומות שקוף יסוד קמים
ואל יקום קמים אל מקום אחד ותראה קיפה לקום הבח הארציים ולכן אמר ירמיקו אשר שמעת חול גבול לש וקוף
אומרו בדעת אשר אנוסו לא מכל לדעת נקע התקומות קפך הטבע שקוף רחיה על הקשנה וכן בדעת שקיים
שקסרין לטע שיש טקור מקום קוללת קטל ירעפ טל בעת קין והחוס אלם קיובש כיי שלם תמסד הארץ וימנות
הבא בני אל ילזו ירע אל טו אלו השרשי מפגד עטך פ הם שרשי ועקרי לתרה האלקית ויהיו חיים לנפשך
כלומר האמן באלו האמונות שהם נותנות חיות לנפש כמון המון הטוב לנג וקדעות הכוונות מימיתות אות
דמיון השם הממית לנג או תלך לבטח דרכך אם תשוב אל תפחד אל תירא מפחד ירצה כשתאמן יסודי התורה
וקתלותה על האמת תהיה ברוח בדרך שהם דרע התור וקדושי אשר אחר הקתלות וכן רגלך לא תפח בעת פ
הער השמור אוקר ולא די בעהז אלם פשתכב ואסת אל עמך ל תפחד מן העשש הדוחש בגניסרך יקה מן חוקר
כשר בעצרה שמעטעטרי הדקיק בגועות תעמור ותנה מויו השפנה וקוף עבדו ומתקן גבול וקרא מיתת הדקיקים
שינה באמרו וערכה שנתך למיין שיש שטקן פ קשינה מן חת קחשים קחצעים ותשועת קחשים קחצעים

ביה. ככס לך. בעצמך ירצה שון שאתה נמוך באמונות האמיתיות השם ישמור אותך. פ. הקנהת דעה שונת
אמתת התורה ושמך רגלך נהיות מוויץ לעול בלתי. לא בדברים שאתה כסיל גמס השם שמך שומר
פתאים. אל תבנע. ידע עם העשיר של יחול להעשק לעול ולגד. וידע עם הקנס של ימנע התורה הנקרא
טוב. מבעליו שם קראים לזות בעליו תלמידים קנעם. ואמץ נהיות לל יך לעשות כל נהיות

לך יכולת שאם אין לך. ליתן דעה אין בזה
שון. או שמא יבא יס של תכל ולקיעה
בעת ש של יכלת. לא יס ראות אוקר
חפץ לפיטע לעשים אל תחלפו ותמנעו
נהיות לל יך לפחיל. ועל דרך נסת
יאמר שראוי לכל בעל חכמה שיאצל מן
קרוח אשר חנפו אלפים בעת שינע לפיות
ראוי לקשטם וולתי ואמץ מבעליו רמזו של
ישלך הקנס פטע חכמת לטע חזירי אל
מחוייב להסתירם בהמנע קחול מקמחכל
קטוב לפסד מונע. אל תאמר. יוקיר
לכדי של ידחק. להטרו
עבדיו שון שים שמו קמיתות וקדברים לך
ואובי מחר חקן שון שים עמרו את קשאל
שחזי שחל מנחך. ויש לפרש אל תאמר
לחטך שישאל קשילת קדום או מנע
כבר יש עיך קבל קנס ולמה אתה תשאל
אותם. ושיעור קטוב גא תאמר לעך לך
ושוכ ומחר חקן וכן גא תאמר לוי חקן ולמ
תיחוק לעל זה. או ירצה שקלם לל יאמר

ביחוחה יהיה ככס לך ושמך רגלך
מלכד: אל המנע טוב מבעליו בהיות
לא לידך לעשות: אל תאמר לך עך
לך ושוב ומחר אהון וישאתך: אל
תחרש על רעך רעה והוא יושב
לבטח אתך: אל תרוב עם אדם חנם
אם לא נמלך רעה: אל תקנא באיש
חמסו אל תבחר בכל דרכיו: כי
תועבת יחוחה נלוז ואת ישראלים סודו:
מארת יחוחה בבית רשע ונוה צדיקים
יברך: אם ללצט הוא
יליץ ולעניים יתן חן:

למלך ויש חקך כל קדמה מימון יש חקך שאיך צריך למנע שחט חייב לך: אל תהרוש תחשוב אין ראוי לשכח
לעשות דע להטרו קטוב באקבע פ היא בנדיה גדול ואם המנענה אסור. כל המנענה או ירצה של תחביר
כשרים והוא שרטר גרם לך רעה פ יולע זה אשר אתה חושד וישב באקבעת לבטח אתך. אל תיב עם אדם לפחיל
ולת תרעם עליו. ואמר יס לל גנלך רעה מונן מזה שאם עשה לו דע מותר לריב עמו. וקח סותר המלאך
קדמיי לל הקוס ולל תמור. לזה נאמר יס לל גנלך שטבר זה קדשע על ואקבע לעך נמוך ומי שקח רשע מוקר
לשנחת. או יאמר אל תריב ותעשה דע לל חנם. שאם לל העשה קדרי קוז ינמלך דע לעשש אשר פשית דע למי
של עשאו לך: אל תקנא יס ראית איש חמס נול את חברו מנצחיו בכסיו אל תקנא לו למי חקיה כנוקו. וכן
אל תבחר לפלוך בדרשו שקחברה ינעל קדום לכל מנה טובה או מענה. ונתן קטע פ תעבת יל כלו שוק
קמנעות ואיש חמס איננו מנצחיו באשגות השם עליו לשיקוק נכסיו קיימי פ תעבת השם המנעק דרשו והחומס
ואל למנה קדלח ואת ישראלים סודו השם מנעל חל הסודות הפרטיות לשל שם אקובס לו ומנה קסוד שמארת יל
בשת רשע ירצה קלל נמדת עתרה לביח בבת קדשע ולל קתמוד קצחת. וקנה דיקים חל שיקה דירק
קלל ולל שית וקון קשם יתן ערכה נה שגדל וירנה

כבודי יחתם הפרסק בספר שנה חכמים. ואמץ שקטוד נאות לכתמים כמון קנעל לירשים אותה בנין חכמי
יעל כבוד לכסילם ודוממות קול קלן לפס שכל הדיות מספרים בגמותם. או יאמר כבוד חכמים
יעל כלומר חכמים בעבור החכמה שקמו יסיע דבר שיכודו ט בעלם הזה ובעלם השמות. אינעם קכסילם כל
אחד מקס קול מעשר קלן ומסבב אותע על עמיו. ויש שפרשו וכסילם מרים קלן שקכסילם בעבור שכלו

כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים
קלון: פ פ שמעו
בנעם מוסר אבוהקשיבו לדעת בנה:
בילקח טובנתתילכם חורתי אל
תעזבו: כי בן היית לאבירך וירחיק
לפני אמי: וירעו אמר לי יתמך דברי
לבך שמר מצותיה יהיה: קנה חכמה
קנה בנה אל תשכח ואל תטמא מרי
פ: אל תעזבה ותשמך יאהבה
ותצרך: ראשית חכמה קנה חכמה
ובכל קנעך קנה בנה: סלסלה
ותרוממך תכבדך כי תחבקנה:

קחמק קס מפארים ומחוממים קדברים
של קלן כל שופותם: שמעו קוקיר
עתה שאין לדס לקבל קתרה
כפטיק אל יצך שיטק שרש ומשק
מקבלה קמנסרת למק טן בפידוש
קתרה טן טדיעת קמעות פ קקבל
שרש ויסוד לתרה ולק אמר שמעו בטס
מוסר אב על דרך שאל חטך ונגד. ואחר
שתשמע קשרשים קמקובלים חזיתתטן
בעשך ויקנחו לך קדברים קשתמיו וקח
אומרו וקקשיט לעת טנה. כי לקח
טוב קדל לקבל לקח מנע
שקח כלמדת חיש מפי חיש ותאר אותה
בתיאר טוב לפי שאין ראוי לגרוע ולל
לכוסף על קבלה קמיתת ט רוסס
קטוב קול שלמות קדרי על תכנות ואמר
שם שקתרה וקבלה דבר שלם עם כל זה
קנה נמיתה נמורה לשראל כמון שאמרו
חטטן יש רא שנתן לקס כלי חמדה וטון
בתרת אל תפשוט לומר אטפ שנתתק
לכס בעתנה לל קבוע לעשות אותה. ובכפוי תרתו רמון שאין ראוי לעשוב אותה לפיותה של יתמלכד היותה טובה
מנע עמנה ונתנה מימנו. כי בן קיית לל ט. נתן טעם למנה לל נכתפי קתרה בכל הפרטים ולל מל על
עמיו ומשס כלפוד לשראל. שם קשם למקום. ואמץ שכתחלת ילדות קדום קול נער וקר וקאב עשה לו
בעשען וכן קו ישראל בצאתם ממצרים רשס ומנות ילדים קטעם ולל רצה קשם לקטריס בכתי כל יקדוקי קמנעק
בסת שיקיה טורח לסבל ומסרס לחכמים ועמ לפמון לל קסוד מן קדרי אשר ינעו לך ימין ושמאל וקח חמרו וירע
ויאמר ל ידל למנע חט שיקיה סובל כלל את דבריו שקול תרה שבעל פה בזכרון קלב. ולפי שקמלמדים לפעמי
משנשים קתל מעדים כמון שאמרו חכמים קוקרו בדברים קוקיבס קנה חכמה קנה טנה וראוי שיקיה באופן שלל
עצרו דרי מן קתרה וקול אומרו אל תשכח ואל תטמא מרי פי. ואמץ שאם לל תעבתה וכה קמירה בעלם קח
ואם תאקנה תער אוקר בעלם קבא: ראשית וקורס חכמה קשעות קנה חכמה קמדיעת פ קח
תקדס ראשונה ואטפ שלל תכל לקמותה וולתי נמחיר גדול קנה אותה עד שתנחיל כל קטער בעתרה. או ירצה קל
חממה קלמוד מואחרים וקנה לך שמועה מנע קרב ואחר כך בכל קטער קנה טנה קתטן בה מעצמך לשטל
קטעמים ודע מקער דרי. סלסלה. תבנה וקח תנומס מעלק ותשים לך במדנה קכסוד באשר תחבקנה

תתן לראשך ידעה ש'התורה האלהית נתן לראשך חסדך של חן ותוכחה בעת צרה לכתה המלכות קדושת ויש
היא תמכור לך עשרת של הפחדת וקיא העמק שכתבים בה קציקים בן עין ויריחו
לחטור קשלה כחות אשר נמנח נמנח מן חסדך וזרון שכלם הכריחם בדעת התורה ש'מע בני ועל קוקיר
של לשמוע דברי החולקים על התורה כגון המעט והכזיקים שחלפו על קבלת קאמיתות ולזה
אין שמענו בטעמינות האזון ואחכ

תתן לראשך לזית הן עמרת תפארת
תמננך ישמע בניוקה אמרי וירבו לך
שנות היים בדרך חכמה הרי תיך ה
הדרכתך במעלי ישר בלבכתך לא
יצר צערך ואם תרוץ לא יהתכשל :
החזק במוסר אל תרפנצרה כי היא
חייך בארח רשעים אל תבוא ואל
תאשר בדרך רעים :
פר ערו אל תעבר
בו שטה מעליו ועבר כילא ישנו
אם לא ירעו ונגלה שנתם אם לא
יבשולו :

הקח וקבל אימי ומתוך כך ירבו לך שבות
חיים ואמר קנה קר איתך ללמוד חכמת
התורה שקיא ראשיית לכל החכמות
הדרכתך במעלי ישר כלומר הדרכת
איתך שהפירוש קאמיתות קמינישך האדם
לפצלה קאמיתות הוא המקובל והוא
היושר בלכתך לש יצר צערך כלומר חס
התורה בדרישת החכמות על פי הדרך
אשר הדרכתך בכונך לכוך לך
הקבלה קאמיתות תמצא דרך שלם והוא
לש יצר צערך ואם תרוץ ברחובות השכל
לש תבוא אל אחר שתלמד החכמות בעבר
ותקדים להם יראת אלהים תהיה טעלמן
קאמיתות ולש תל תעין דעות בעלות
החזק במוסר ידעה אל תשמע לנבי
קמיניש והכזיק ורוסים
הכחות החולקות על קאמיתות אל החזק
במוסר שילמדך קאמיתות האמיתיות
וימנך מן ש'אורח רשעים אל תבא כל

של ת'תורה ברוב רשעים לעשות במעשיהם
בעשות ומלת האשר כגון תדוך או מעט
כלומר טעט הרשעים יקו בעטך כאלו הוא כרוע ובעל דעת נפסד באופן של התאש מן הפערנות
למן אשמע דברים של ישחיתת אל שטה מעליו ועבור ש'הדעות הזרות נמשלם לגבי האדם לדור בארץ
כריה ובהתמדת קומן נעשו תשבים או יהיה פרעמו מלשון ראשיים אל תפרעו שהוא גדול שער ש'הדרך של
יעברו בה יגלו טעמינות על דרך דרש צון אכלות שהאכל מנגל שער בי לא ישנו ידעה לש יתנו סינה לשעט
אם לא ירמו ראשיה חזק לכפשות או לזולתם ונגלה שנתם מעט כלומר תנד שנתם אל ישילו אחריה יזו יד
בנגלה שנתם ש'מעט שאז לש יוכלו לעשות דע ימנך קומן קחול לגויל ועשוק והכלל השלם מן
הדברי שראוי להם לען כבוד לש יתבטלו ונעמדו נחקירות נחכמת התורה ואם יבאו עליו רעות שיקבל אותם
במסר ויחם אותם להשבת אל אל הקרי וכן ראוי שיקבל התחלות התורה ממלמד אמיתי ידריכו במקובלות
קאמיתות ושמן אחר קתחלו כדוש התורה בהמתנה ולש כהריסה ובה יקיה נשיר מקאמי וזרח עליו אורו

כי לחמו להם רשע יפלו למרחיק על רשעת האשים הרשעים ואמר סבת עשות הרע מזה הוא מטעם כבוד
אכלו מאל של רשעת תחת היות מיאכלם להמה של תורה ועסקם במצות אינם עשויים כן אל מתחברי
ברשעים ושותים שן חיים שקוא כפוי לעשת הנפסדות וארח צדיקים כלומר דרך קציקים הוא באור
אשר בנקר מתחיל להידי וקולך וגל עד שיקה קוים נטון כלומר בעצמו של יום והוא משל

למפרשי התורה כפי הקבלה האמיתית
שקס מ'בארכיאותה בטאור קצו ובעומק
קשן בוק קצאור תמצא מפר כל ספק
דרך רשעים כלכל ירצם שקולך
עך אל הרשעים דומל לרס
קולך בדרך בזמן חסד וחסל שפיר
בטרוות ומכשולות ואינם יולן לעשת צמק
יכלו לשכת קומן קוא משל למכחישי
שרשי התורה קאמיתות שאין להם יסוד
לעשת קאבל שיש שן קאמית לשקר ולכן
יטו בשיטתו ויופס גדולת בני לדברי
קאשיבה מעט ששכל

כי לחמו להם רשע ויין חמסים ישתו :
וארח צדיקים כאור ננה הולך ואור
עד נכון היום בדרך רשעים באפלה
לא ידעו במה יבשלו : בני לדברי
הקשיבה לאמריהם אונד אל יליו
מעניך שמרם בתוך לבבך כי חיים
הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא :
מכל משמר נצור לבך כי ממנו ת
תוצאות חיים חסר ממך עקשות פה
ולזורת שפתיים הרהק ממך :
עניך לנכח יבטו
ועפעפיך יישרו נגדך :

האדם מוכן למינך אחר הדעות הנפסדות
וקאמיתות תלויק בלב רב (קוקיר האדם
על שמירת השכל להקיר על קאמיתות
קטות באופן שיקה חזק באמנות ומ
ומקאמיתות מכל מטובה וספק קוא אמרו
לנבי שקוא דברי התורה קאשיבה ואלה
יטו און אל יליו מעניך כלומר לש
תסוד עטך מקס רק שתהיה השקפך
על השכל יעמדו המיד לפגד שער ותשמור אותם בתוך לבך ונקו הסבה בוק ש'חיים הם למוצאיהם כלומר
הדברים שאזרח לך הם חיי האדם שקס חיי הנפשו והם ג' מרפא לכל בשר האדם שקוא רימן לייס קומעם
מכל משמר נצור לבך כל יודי מכל דבר הצריך שמירת אלה צריך לשימור הלב ונתן חסנה בוק ואמר ש'
ממנו תוצאות חיים כלומר בעבור שמן הלב ימנך חיים ואחר שקוא נכדי באופן שממנו יבאו
החיים צריך לשמירה על כל שאר הדברים ועטוק שמירה קוא של יחסו און כלבט ושל יאמין בדברים קטובים
ושימורם ט' קאמיתות האמיתיות כעו חדוש השול ומעמד קר סיטובוצא : הכר במך עקשות כלומר אר
תעקש דצריך כל דברי פך יקו דברים אמיתיים וכן ולוות שפתים שקוא
מימך ולוות שראו לזה ימנך קאמיתות פק של תהיה א' כפך וא' בלב ולוות שפתים קלעב וקאמיתות
עניך לנכח יבטו כלומר שונך וקאמיתות יקו לשול לחחו קדך קאמיתות לש קצות שקמדת קאמיתות
קיא קטובה וקאמיתות קסרשם וקאמיתות קלוקח קמדת קאמיתות לש קצות שקמדת קאמיתות
וקאמיתות לנכח יבטו וזו עפעפיך יישרו ויראו קדך קישרה שקיא נכך ולש ישות למין ושמאל וקאמיתות
לנכח קבל ורש האות קאמיתות קאמיתות

פלא מעגל רגלך כלום שיש בנפש בנפך כל המעשה שיהיו במעלה נמשקל ונחל לך המדות הטובות באופן שיהיו דרכך נטיות שהיא בחירת האמונה מהשתקצות ויחייב קדימה בזה ואמר אל הט ימין ושמאל דרך משל במדת מעלת הנדיבות נקרא ימין קצה הפשוט ומימנה מנכש שפניו קצת טוב שקוף מטיב לחרי ונקרא שמאל קצה הטובות מימנה מטע שאינו פושט טוב כלל ואמר שראוי ללמד קשאל של יטק לקצות ואז יקום מובחן שאין במעשה רע כלל בני לחכמתו הקשירה יזכיר עוד במדקת קאלס מיכסי המיות ולקסיב למדת המערה ולכן אמר לחכמתו ששק המדע נעמו לל ואמר לתבנית הט אוצר רמז למעשה הטוב לשמור מומות קוקיר על המעשנות הטובות שקס ויש ללמד ואמר שימור מחשבותך של יגע לך קיזק מחברת קרשעש וקטע אותה ואמר דעת שמתך ינערו כלומר אם קס יטענו כסג הקורק ויחלקו על קבלת האמיתית קיה וזו לפי שיש להם דעת והכלל כי נפת תטטנה כסת טק רבש תטטנה תולגה חזק רח שיקרב למיעת קתור כיו שיוכל לחזק מהשם קורות אשר דריקן עבנות לשו געש כמון קדברים המעתיקים לרך ולשון וזכו משל למניות קששרשות על הקדמות לקוחות מנהכל האוסי אשר יעבט ללמד וימשך אחרים

פלא מעגל רגלך וכל דרכך יכוננו אל תטימין ושמאל הסר רגלך מרע בני לחכמתה הקשיבה לתבונתה אונך לשמר מזמות ודעת שפתך ינצרו כי נפת תטפנה שפת זרה וחלק משמן חכה ואחרית המרה כלענה חרה כחרב פיות רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמכו ארח חיים פן תפלס נעו מעלתה לאתדע ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי

לחכמתו וימנחם בעשת הקוחות מהקבלה האמיתית לפותם למעלה מהשכלי ואחרית המרה רצה התכלית המושג מדברי האשה קורה מר כלענה הסך המעתיקות הנראה בתחלתה וכן זה התכלית ממית האדם כחרב פיות וזכו משל לחכמות החטות שמפסידים הנפש בעשת בעלם הנמשלם לנתיים קמרי ולש עוד לא בעריסה קדשו האמיתיות שקוף מיתת הנפש באמית רגליה יורדות מות ירצה שרגל האשה קורה מיתת סקות להנחא הקולך אחרים לפקוס המיות וכן בעניה אוהים והוא משל שקרופי אחר החכמות קורות לא ישעו האחרות הנפש וקיומם מנכש שאלו החכמות כלם מדעו בדברים קהוים וכפסדים הנמשלם לשאל ולמות ואין להן כח לתת קיום לנפש כמון תורת יי המימנה מנשיבת נפש אורח חיים פן תפלס כלום לל שקוף אורח חיים אלו אותה וזה שכלל כי חכמת רעה וקטע שכל מעגלת קוונה נעם א שאול ולל תיע להקיר עב שתמוע ותשל בטר שחת וזכו משל שקתרה שקיא אורח חיים לל תבחון אותה בחכמתך שקאמיות אישנכסו מנכ שכל האוסי נעם מעגלת ידיעת התורה ולל תוכל לעשת אותה כי אישנכסו שוע באמונה ונמר לך תפלס מנן שכן של מצעת אוו לקיים ואיו של לקיים לפי קבלת הטע פני נתיבותיה ולל קודיע לך וזהו אצרו ועתה בנים שמעו לי ירצה שראוי שתשמעו דברי מלמד התורה כמון שראוי לכן שישמעו דברי האב

ה

הרחק מעליה דרכך רצה לנחל אימרי המוסר ואמר קרחק מעל האשה קורה הזאת דרכך כלום שיקיה קרחק אנלך לעטור במקום עמילת וזה האשה לקנע לפיחו הפך ראוי שתרחק מאלות קדרך ואם קוף חזרת קצר וישר ולל של תקרב אלל חפי לפתח ביתה מטע שקבת אשר קיא וזבת רח יטנף קקרטס אלל פן תתן נתן סנה לפרחיק קאלס עצמו מואת האשה ואמר פן תתן לל אחרים קודך עטפו כח ותקף כמון קוד נחרו אימנה וקטעס כן תתן קעטך וכסידך לששים אחרים סי מרו שאלו האשים קס בטר אשר קולפת באשק קוונה וקיא ונתק גם כן עס אחרים ואיש בטר ויחלו נחלקר קככרים וסוקרן ללכרית קסוכב עס קורה יתקן נפשו וחיו ונעט בל אחרים שקס קרוב האשה וכש עס בעלך וכן קדייניס ואופטי ארץ מחוייבס לפעטשו בדיון קוף ען פלילי או ירצה כקודך קיקר וקכט וירצה בשותך כל מנה שטריות ונעט בשותך פן ישבעו הפליג בבשלה קימננה ואמר שימשך מזה שקוף יטר את בטו ואין לו כח לנכ עמס ואחרים ישעבדו אותם שקס קרוב האשה ואין לל ידו לפעל מידיקס וקדלו קבעס כחו של

הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה פן תתן לאחרים הודך ושנתך לאכזרי פן ישבעו זרים כהך ועצבך בבית נכרי ונהמת באחריתך בכלות כשרך וישארך ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאין לבי ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני בכל רע בתוך קהול וערה

אדם כמון כח וראשית אונע ועצבך בעת נכרי כל קדעים אשר עבדת בעמך וטרחת כל ימי חיך קס בעת נכרי ונהמת ירצה עס קיות שבעת רתיחת קלחות וקמיית קנחות לל תטר קרעית אשר עשית לשונ לל מונח איש כחאריקך וטימי וקסוקך ככלות קככר השמן וכן ככלות שארך שקוף קלות קשרסי שיוון קנף וזכו קעת שיקרב ויין עמך למשפט על מעשיך תנחום ותנעך בריגה גדול על קרעית טעשית ואמרת איך לל איך שנאתי המוסר שיסרוע קודס קימננה וכן קעכחת שקיו מוכחים אותי אחר מעשי קרעס ויקיה תכחת כחן על דרך קוכח תפח את עמיתך ומי קס קמוטחים אישי קוראה וקס מורי וקראס בזה קתאר למר שקיו מורים לל קדרך אשר ראוי ללכת בזה קודס קחטא וכן למלמדי קודעש שחטאתי ומלמדיס אותי דרש קתאונה לל קטיית אונע וקדקב במה שאמר בקול מורי כי וזון לל קשיאו שאפי קול קמורים לל חנה לשמוע וכש להשלים דבריו וכן כלי קמיננה שקס קאונס לל רצה לקטות במעט הייתי בכל רע הפליג בעגל חטאו שכמעט קט כל קרעית שבעל עשה חטא באשם ושתתי חטא במשגל כהרורים רעס בכל קעכרות קלות וקמורות ובפרסוס חלל שימו יתקוף אומרו בטר קהל ועיקר או ירצה כמעט שכל קעששים שבעלס כחו עלי מנכ חטאתי ופישע ושיערו כמעט הייתי נעכס בכל רע ועשע ובפרסוס כיו שיכרו שקסס מעטש את קרשעס ולקח עקמית ממה הערה א האשה קואה רמז לנפש קנמית וזה ללדס קמורכב מימנה שירחיק מעלה ומשתה לל של ימשך אחר קתאות קעככות ובגל שואת האשה קורה רמז לספרי קימננעס שמטתס שכל קאלס נחלות לשונע ועל קרחק מעליה דרכך וו מימות ב שקרא לנפש קעמח

וחיות וכל כחותיהם אחרים אחרים ורבים נכרים לרמון שאין שלמות האדם תלוי בתשוקתם אכן הם זרים לשוני האדם שלמותו וקרא לרבות השכל בשם הוד וכן ועצב הוד לרמון שכל שבה האדם הוא כשיעור לו כבוד המושכלות ורעות אמתיות ורעה נכח לרמון שהיא בעל יכולת ובחירה ואמר ועצבך לרמון למלחמה העבודה בין הנפשות החיות נפש השכליות והשכלית טורחת שתי יעשות ככנעת החומרות והשלמות נדעתי ומדותי שלשית

שקדושתו החוטא לתשובה בעת הזקנה באפיסת טבעו ובחולשת כחותיו כאלות נצרו וחינה השונה מעולם משל הדיוט חסר רצון לבגוד נפשיהו שלמלא נקט כשיחסר לבגוד קבוצה שאינו מוצא נפשו מרצונו בשלום וכבר אמרו ששאל הקוף על דרכי התשובה והשיב החכם איך מוטב ללמדך אשר בקדקדך שקם שערך לבנות שבראשו וזכו ונחמתי באחריתך שקבת חחרטה קוף האחרית שיתה מיס מערך אחר שאמר הרחק מעל האשך הורה

שֵׁתָּה מִיַּם מְבוּרָךְ וְנִזְוִלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶיךָ יִפְּוֹצוּ מֵעֵינֶיךָ חוּצָה בְּרַחֲבוֹת פְּלִיגֵי מִים יִהְיוּ לְךָ לְבָרֶךְ וְאֵין לְאִרִים אֶתְךָ יְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ וְיִשְׂמַח מֵאִשְׁרַת מְעוֹרֶיךָ אֵילַת אֲהָבִים וְיִעֲלֶת חֵן דְּרִיבָה יְרוּךְ בְּכָל־עֵת בְּאֵהֲבָתָה

דרכך עמו שיתה מיס ממקורו של ירעה שידבק באשתו ולו נכריהם שיהיה המיס נמשל לנשלה כמון מיס נבזים ימתקו. וכפל ופולש ימתך בארך כל שאלו המיס שיתה יקו כמיס פולש מתוך באר מיס חיים רמון שצריך שידווג עם אשתו בקדושה ובמקרה ובאהבה רבה רמון המיס הפולש שקם טקורות יותר מקמיס המכונסים אשר בור יורה עליהם וכבר יורה על מיס הפובעם יפוצו מעינותך כל מלא המיס יעשו ויתפרו מעשות שוואים לשון וכן פלג מיס ברחויות וקוף משל לבגוד הגעם נכרים שקם לך לבדך שאשך כגפן פריה ברכתי בערך יהי מקורך ברוך רמון לורע קאב קמולד וקוף ברעה שלא יקיה עקר. ואמר כמון ותשמח או יקיה עני כלומר עשה באופן שיקיה מקורך ברוך ולו יחסר בלבד אחרים נשים נכריות אכן שמח באשת נעוריך או יקיה תעבת מקורך מגודרת את מקורה העצה שהיא כפי לחם והטעם שרלל אשת בעט רבים ואמר מואשת נעוריך במס ירעה שהשמח בקיות לך ואת הברכה מואשת נעוריך האהבה לך ויקיה המיס מס קסנה פעלת. וימל שקיה מס קנתית והטעם שנה באשת המנותרת לו אין ראוי שימצא תמיד כתישעלת. ולפי שאשך שתלד פעמיס דעות הנהיב רחמיה ובזווג לו יקבל הגבל ערבות רב אין שואת האשך תהיה באילת הנאקבת לוכר שלם וקיעלה קבועלת חן גב לחי שרומותיקן צרות וגם שקדברים המתמידים יקוץ אין שתהיה האהבה נופלגת בטעם באופן שדיה ירווקו בכל עת כמון דבר חדש עד ש מצד ואת האהבה יסנה ויחטא בנקשת צרמו להיות מחשבת טרודה באשתו ונקשרת בעצה ודיק פי שיהי. וימל תשנה מעטן שמחה וערבות כמון שגן לוד. הערה א עה נהשתלות נעריך על לפוד בתורת משק שיתה ממנה שדרי תרה נמשל למיס וכן הנפש המשכלת נמשלת למיס יען היא נחבת ממקור מיס חיים כסא כבוד מרום. ב קרא למושכלות כוד מיס מכונסים ונאר מיס פובעם לקורות שיש בתורה התחלות מקובלות איס מפי איס עד מרעה רמון המיס המכונסין בצור וקם עקרי קדת ושדשי האמונה ואין לפו לקור עליהם כמון שאמרו במופלא ממך א תירוש. ויש דרושים שכל יום החכמים בתלפולש מוסופים בהם בטעמי המעטת בהשמי קתרה ואלו נמשלים למיס הפובעם. וכן רמון שקנפם המשכלת איס תנעט

העסק במושכלות נבש מקורה ותגבר עלה החומר וכל עוד שתגדל בדברים האלהיים תספך אומץ רמון המיס הפובעם ב נסדר קלמוד סדר שאשך ומעט ומין קיות בשית קרבעס הקמטס והוא רמון שתק מיס מוכרך שקם החכמים אשר להם שמועות אמתיות וקם בקיאים במשנה בתלמוד באגדה. ומן שט שזה קתלמיד חומר מקם ששמע ומטן דבר מתוך דבר ומוסוף על שמועות והוא פולש מתוך בארך רמון המיס הפובעם בכל יום ומן שלשי שקובע שיכח לתמידים ודורש תורה ברע

הַשְּׁגָה תִּמְדִּי וְלִמָּה תִּשְׁנֶה בֹרֵךְ וְתִחַבֵּק קִנְכָרְיָה : כִּי נִכְחַ עֵינֵי יְחוּה רַרְכֵי אִישׁוֹכֵל מֵעַלְתֵּי מַפְלָס : עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּ אֶת הַרְשָׁע וּבְרַחֲבֵי חַטָּאתָו יִתְמַךְ : הוּא יִמּוֹר בְּאֵין מוֹסֵר וְכָרֵב אֲוֵלָתוֹ יִשְׁגָה :

אומר כפרו שרק עת לעשות לך. ה שהנפש המושכלת נקרא מקור האדם מפי שקיא כשארית ובחיות וכאשר ידבק במושכלות הוא ברוך ונכריה אשת נכרים החומר הנכבד לעבדה האלפית ועסק התורה האלפית יש אהבה וכן וכל אופט הערבות. ולמה השנה בט בורה אמר על האשך והתנמה ולמה תחטא בט באשך הורה לך שקיא בעלת בעל. ותחבך חיק קנכריה ש עם חיותו לבדו חסור לך כי נכח פעם ירעה איס קכוונה לו שיש לך להתרחק מנה הפועל למעט עם מהגרות כש קדת הטבעות והעניות העורות שידבק האדם באשת המנותרת לו ולו בורכ ונכריה. האמנם יתר ויתג יש לך להתרחק ממנו מגד הענש האלפי ש נכח פעם ירעה איס ופעלותו גלויים לו וכל מעלותו מולס. כל איס הדברים קקלס שוקל במאוזע ישר עונותיו ילכו דופן את הרשע. בת דין של מטעם נריך לשוטרים ופוגמים שיעשו לחוטא. וכל של מעלה איס נריך אלף החוטא עצמו עשותו ילכו דופן וענשו אות. באמרם רגלוקי דאיטס איסן ערפן לה. ואמרנו ובחבל חטאת יתמך כל שחבל חטא יתמכרו ויאסרוכו באופן שלם וכל לבדו מהענש כמון שעשים רשע מהאסורים שיבחרו מפת הסוקר. הוא ימות כל סבת מעיתת מעצמו הוא ופירש הסבה ואמר באין מוסר בעצור שלם שמע מוסר איס המקדם לתורה ולחכמה. וברוב אולת ישנה ש כאשר הוא עד השוטטים הורה בפיו חטאתו וסנה בסודו הטענות הנאותות להתכלות מפי שקוף אול סופה וסנה ואינו מרגש. והו אויגרו באין מוסר שאין ערך לישרו באוטים לשודה חטאת. ש קוף כל ייסורין מורה ופיקס קכ שלם לרשעם. הערה א. למדנו שערבות הנשים קורות וכן קדעות קורים לתורה קם דברים מוטעם ואין לקם קיוס שקכל חיי שעה. ולכן שאל למע שאין בוק קכלת נכחי. ב למדנו שהאנחות ית משוטטות בכל הארץ וכל כל פני ואין שכחה למע כסא כבודו. ב למדנו ש דשת ומעדת החוטא קם עמותו. וגם שתראק אות במעלה קוף לעפל ממקום יותר גבוה ש המעטת של קוף החטא ובחכמה שישכר. למדנו שקאדם מושל בפעולתו הטובה חס רשת ואין לו מרביח טבעול ומיכט שמעמי ואין ראוי לחס בחירת הפעולת לקרי וקודמן. אלף לבחירת ורעמו ולכן אמר קוף ימות כל בעצמו גרם קייתה וקחיס וקו שרש התורה ובחירת בחיים

בני אדם ערבת לרעהך אחר שקטל ענת בשלח יסגה האדם בידה לרוב קדשות קננישכות מהפעל הקוח ומקום שיוצא כל נכסיו בעת רע כמו שאמר טי' יסגו זכיס כחך' קמשך קטנן בשל ערוב לולת פ האזה וקערנות מנעשם האדם עד ככר לס' והוא אמרו נע אס ערבת לרעהך כלל אס חייבת עצמך לפרוע מנעת לזמן ידוע אס ל' יפרעם קלוה קחייב בהם' וסבת זק חיק מטע שקוח רעהך דע פ הסכלת עשו מטע שתכף שקיימת הערנות בתקיעת כף נחשך קדע לשוית לך ורענן לקלמטש החוב ושתשל אתה לפלוה' וקוח חומרו תקעת לך כסך' ולפרוע זק קדע וקוד כמייס לוק' וחיפער שיקיז פמייס לפלוה כלומר אס ערבת לרעהך למשכך פ רעל' ינגע בחלקך לפיות קילוק רעהך ואוקנך דעט מיד שחייבת עצמך ל' בתקיעת כסך נחשך לוד ועשה עצמו כאלו ל' ראה חוקי ושתלך' כ נכונה' ופנסון שיקיז ערבת לרעהך תאר

בני אדם ערבת לרעהך תקעת לזר כפך:
נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך:
עשה זאת איפוא בנך ורגיזל כי
באת בכף רעהך לך התרפס ור הב
רעהך: אל תתן שנה לעינך ותנומה
לעפעפיך: הנצל בצבי מיד וכצפור

לוק ותקעת לך תאר לפלוה ויאמר שערוב אס לרעהך קוח דבר נחונ' חיל אין ראוי לעשות מטע שימנך מזה שקוד שקוח קמלוה ימכור לערבנות שדה וכרס' נוקשת באמרי פיך כל סבת ערבות זו חיק מטע שחסרת שיא עדיך ל' קיז אס דברים בעלמא וקמוקש זה חיון כן פ כלדות באלו האמירות ול' תכל לתעד עצמך מזה החיוב כשתרצה פ כנר אתה תחת כף קמלוה עשה זאת איפוא בני' וקתרפס מעטן מרמס וקכנעה' ורקב מעטן חוזק ונאזה' וקטעס זאת ענתה קכנע וקתרפס למע קמלוה אשר חיק רעהך מקודס והבבקה עלך בדברים רבס' והאר קכנעות כדי שימתין לך ול' ימכור נחלקך' וגם יתכן לפרש שהענה של יחנהר ריעעס קלוק אשר חיק מקודס חוסב ורע אס קכנעלשט וחוקו בדברי רעו אול יחנן ויטרע קחוב ויפטר קערב' ולפ אל הפירוסיס ורקה קוח פועל זכא ורעהך יחיד וקוד מספת' וחיפער שיקיז רעהך רבס כעשמעס ומלת ורקה מעטן ריעו כלומר הרבה על רעס לפיטו' אל תתן שינה ישלש הענה בעשה חרית ככל של יתן שינה שקועה לעטו כוספת על קככר חית לקיזס קעף' ולא יתן לעטעט תמונה שקיא שינה גלת שקועה' וקכוונה שיסתל בכל כחו להטור מנאות הערנות' הנצל בצבי מיד רעה לומר שקוח חיפער רחוק לתכל מזה קדער ולכן דמקו לנע אשר ינצל מיד מי סדקו' וכמו הנפר שינצל מיד היקוש אשר כלכה ט' וחיפער פ מלת יקוש אשר בסוף משרת לשתי קידות' ופרוש יקוש סס דבר והוא קרסת' אז יקיש פעל במקום פעל כמו חן שחוט כמו שחוט' והוא תאר ל' ש קמשיס קמוקש' הערה' אז יודיע שאשר חטא בעשוב קמוסכלות אשר קס רעס מנאכל ורנף אחר התאוות קנחטבת כמו זר לשלמות האדם' זהו מוקש ומכשול וראוי לפרו ולכרו טון שקיא מעטג קכחות השכליות' וקנה ראוי שיכנע לפט קסם בתכלית מנא שחיפער לבקש מהילת וכטרק על זק ושתל בכל עו לפדבק בשס ולתן ל' רומימות ככלל ברוממו חלקי נפשו השכלית וזק ירפא

ב' במידע נעס אלו ישראל רעוק קבנה שאי ערעס כשנתן להס קתרה' ול' רצה לקבל שמיס וארץ שקס בעל' קכסד ול' קאטות שכבר קס בממוחתי' אל קנעס קעתידיס לבא לעלם' ואס קס שוכחי את קתרה קוח ש כח את קנעס שנאמרוטשכ בריית אלףך אשכח בעך ג' אט' ג' סבת קנלות מטע שקוקשת במנא שאמרת כסי נעס ונסימנעונרת על קתרה לכן אתה במאחר קנלות' ד' קתיקון שתתפלל לפט קסס ותוכור זכות האטות ואל תקן שינה לעטך' אלס תפלות תעשות וזו תנצל כנע מיד לך' חל פעלם עכל לפי טבררשא קקודמת' קוקיר על קודיות רצה לכריח זאת קמנד טובה מנחמל ואמר לך עכל לראות בריה קטנה כמו קנמלם ורזא דרבה בלשון רבס כלומר תבט זכיותה וערמתה באופט רבס' בהברת קבר בויןק מנאז' באופט קנערי ושמירתה קבר ואין וחכס כלומר ותתחכס עוי במקום עתדי' ורע של יחס ל' חכע' אלס אמר ראה דרבה לרמוז שכל אלו קמטלות שתפעל יטאו מקתחל טבשת חנן ל' הטבע ל' מנחמק וערמק' אשר אין' לפי שהרבה מקבץ זונע מעכל סכל

מִדְּיָקוֹשׁ פ
לֹךְ אֶל נַמְלֵה עֵצֶל רֵאָה דְרֵכְהוּכָם:
אֲשֶׁר אֵין לְהַקְצִין שְׁטֵרוֹ מִשָּׁל: תִּכְנֶן
בְּקִיץ לַחֲמָה אַנְרָה בְּקִצִיר מֵאַבְלָה:
עַד מָתַי עֵצֶל תִּשְׁכַּב מֵרַי תְּקוּם
מִשְׁנַתְךָ: מַעַט שָׁנוֹת מַעַט תְּנוּמוֹת
מַעַט חֲבֵק יָדַיִם לִשְׁכַּב: וּבֹא
כְּמַהֲלֵךְ רֵאָשֶׁךְ וּמַחְסְרֵךְ כְּאִישׁ מַגֵּן:

במטלות רבות בחריש ורעה: ומשליות פועלות קמלה יחשוב אדם שקס מונחנות מעכל שכל לז' אין ל' קצן שטר ומושל שקס תאריס מענע נעס לולתס בהישרה סכלת' תכין בקץ ל' מנ' ירמוז במלת תכין לשון מנדריס שקיא פעשה ותשיס קטק במלוד קאמעט וקל לתקדוד קחמק כדי של יצמיז בחרץ וכן שתציא קחמק בסתיו כוס השמש לעשו ועד אינר שאגרה בקטר שאז תמנא קתבא' וזכר להמנא ומנא ל' בכאי קהא לומר של הגול גרגר מנחברתה כמו שקבאז מעל קנסיין' עד מתי עכל ירצה אחרי ראותך' חוטג קודיות קכטל בגריה קטנה ושלפ עד מתי עכל השכב אפעל של תשן שקוח תאר למתהל בהשנת קכר חיות' ומתי תקום מעטך שינה חרוכה ואפער שטון עד מתי תקש לך קממוק ומתי תקיץ משכת קעבלה בעעט שקות קר' ידעת אתה קעבל שדיל ל' ל' במעט מנא שינה לקכר חיות בריאות קעף' ובמעט מקתמוק שקיא שינה גלת שקועה לפיח קעף אחר האפלה ובמעט מנחמק ידס כדרך קעבל החובק את ידו' אז חטק ידס לפתענג במטות באשת כמו שאמרז אל חטק ידס זק תשמיס קמטה' וקעטן שקיח מקממוק קככר חיו ול' יקיש כל ימיו כעכל' ובא כמקלך ראשך ירצה אס תקיח וריו כמו שקוקרתך קדלות וממחסור ל' ימצאו בסתך מקום ללן אלס באורח ומקלך יטאו ול' יסחו' ורצה באמרז כח' מנן שזק חויס יס ל' מנן וענ' לפנן עפע ממכת חרב וחשת כן קודו ל' ייכוו שרבושימ' אז ירצה אס תקיח וריו כל קמסרון שיחסר לך תכל להשיע במרובה כמו קמקלך שילך במרובה וכמו חויס קמולך לפנן לדוש' וימצא לשון קסרק כמו ובא קשיס וקק' ועטן סיסיד מנך קעשות במהרק' הערה' אז ירצו ל' ל' לקיח קעבל פ זק ימנעמו מנא קככר חיו ל' ייסי' ומחוייב שיקיח וריו לטרוף' כדף בעת אשר ימצא' וירחיק עצמו מנא שינה קיתרה אלס קככר חיות ובאשר יקיש וריו מקרי קמנן ל' ימיתקוים שיכוהו' .

ז' שאדם מצידיב לתת לכפוש השכלית מאכלה ולחייבה שהם המושכלות וראוי לו שיעשוק בתורה בזמן חולדות ובלילה שאין זמן הגדול וזוהי יחיה נקי מן השכלות העבריות וקטע: ז' במדרש העצל הוא רמון לרשעים של עסק בנינות והשינה לעולם קוה: וכאשר המות בא במהלך וזין בדם ל' תורה ול' מנחה קס מתחרטים ואומרים הנהחא ונטשה תשובה: והנה אומר לקס שוטים שלם שקייתם ב' דומה לעץ: וקעשל קוה לשבת אם אין אדם מנחן מעט

מה יאכל כזבת: רמון שקעשל קוה קוה
שלם המעשה ועלם המזל קוה שלם קציון
אדם בעל אחר שגנה מרת העצלה
רצה לגבות מרת המעירות וקס
האכס' אשר זין לשם ב' המעשה והמעט
טעו' פ' קס קל קתפועה וקוה אומרן אדם
בעל דל רשע קוה תנכה מורכבת כל
יועל וקוה קוה איס רוכה לקבל על של
מלכות שמים: וקוה ג' איס און לל
שמעשו רשע: וקוה! שקוה רע לבריות
ורע לשמים: וכאשר יועל קדברים בשו
קס דברים מעשותם שאין בקס יועל ואמת
וקוה אומרן קולך עקשות פה: קורן
בעשו: כל מדרכו שכאשר קוה במקומן
שאין יכול לדבר בשו רשעות ועקשות
יעשה רושם באר הזיבריס קורן בעשו

אדם בלי על איש
און חולך עקשות פה: קורן בעשו
מולל ברטו מרה באצבעותיו:
תהפכות בלבו חרש רע
בכל עת מדגם ישלח: על כן
פתאם יבוא אירו פתע ישבר ואין
מרפא:
יהוה ושבועתו עבות נפשו: עינים רמות
לשון שקר וידים שפכות דם נקי:

מעט ג' העשע: ומולל ברטו רמון בקס כלום כאלו מדרג ברטו: מורה באצבעותיו: פי' מלמד עם האצבעות
מה של יוכל לדבר עם הפה: וזכר אלו האנשים חוברים להיותם קל קתפועה תהפכות בלם: כל שקוה חושב
למעל דברים קפטים ומגדלים למת ולעובד העש: חורש רע בכל עת לל שקוה מעמיק לשאוב רע על חברו:
רמון האדם החורש ומעניק לפער בארץ: מדינתם יאלם לל שיצרה רינות וקטנות בן החיים: או יחיה ילר
בעבר כמו שליו באש מקדשן: על כן טתאסיטו אירו: תעבת טתאסיטו: תעבת בל ידועה קודמת: לל טון
שזה האיש רע לשמים ורע לבריות טתאוס יטא שצו ואירו: פ טבע המצ' אוכן חייב שיקומון עליו ינשוי וכרייתמו
או רמון לעשנים הא לפיים: ומרת תקבל רשעה: שש רנה סמך עטון זה טתאן לפי שכל שבע העבודות אשר
יוצר מעשות באדם קבלעל: וכן יוצר שהשורח
ואומר שש קנה המדות המעמות אשר השס שועל לא מהאנשים המתארים בקס: ושבע ירצה והשבעת שקי
מנשם המעטס המתאיר גד: קוה עתעב לשו: שקמתעב נקרא באשר השנה מופלגת: עינים רמות: או
יר' שש דברים קס שאול לטע קסס ואס תחבר אלקס עוד דבר ששע יקיו שבע אשר כלס קס תעבת נפשו רעס
ית וקוה קוה שאדם מתנחה על חברו וייחקה לעשעס מטע שמדרכ קנאה להגבה עשו למעלה: לשון שקר
המעט ערות שקר: ודיס אופנות דס נקי לל קרוב שירצה את חברו בטועה ואיפו עאל קדס וייחסו לעיס מטע
שקס כל קעלעל ג' שקל קוה המעט: לב קוטר המנה הרבשע שקוה הלב החורש מחשבת שקר ער
קאשוי להרע לקס וסדרה באמצע מטע שקס שבעה ותחל: כלס קוה קלב קרעו לכסן שס אות באינה כלס זקק
קדנל המעמרי לעשו רע לוולת וקו ישיח כוכס וקוה האדם שהרגיל לבר כוכס אפי עבר שאין מעלה ומוריד והיא

מדה מעט פ שוש לפער על הדבר קוה לפי שכבר קודמנו על לשון: והו מעל מרעם בן אחיס ובעל בעל לשון
קדע ומנשאי דבך ודברי רבילות והמנל מרעם ב' ימנלו כל השק מדות מנעפות וקוה אדם בעל לשון יוש און
הערה מעטס נמות קאורס לדברים קתריים וחוקר בזופליס מנעמ: ולשון שקר קוה קוטר באינות קמקובלו

השקפה מעטע קד טיע יתחיות קמיתס זס קדן וטעל: ודיס אופנות דס נקי קוה קטועה בדבר הלכת
ועלם ברטו: לב חורש המעטע דברי חכמי
בפרוש סימון טעס ומקס קדרי אלס הייס
דגלס ממחרות לשמוע דבר מיקות שאבו
למנען כ' לפאמן בקס ישיח כוכס והוא
קטר שאינו לל במעשים ויראת שמים ול
בתרס ימנל מרעם יכונן קתלמיד שקעו
למע רבן במעל: ל של יקוסע סובר שתפאת
עבדית ראות וגרס כמנה מחלוקות בשרש
נצור בע מעטת איך: אחר שקוקיר
בברשות העבודות ארוש קחכמת
ולשיתל בערה וסטר מעטת איכס קחכל
וצמות ג' של למר רכב ענה אחר קתעל
קנל לרס בעק שס קחכמה ובלמוד קתר
וקמעת ואמר כער בע מעטת איך שקוה
קסס ית הלל קוה איך קך: ואל הטוש
תרת איך רמון לחכמי ישרא שתקפו גברי

לכחורש מה שבנות און רגלים ממהרות
לזוילרעה: יפוח כזבים ער שקר
ומשלח מדגם בין אחים: נצר בע
מצות אבך ואל תמש תורת אבך:
וקשרם על לבך תמיד עגרים על:
גרגרתך: בהתהלךך תנחה אררך
בשכבך תשמר עלך והקיצות היא
תשיחך: כי נר מצוה
ותרה אור ודרך הים תוכחות מוסר:

ומנחלת ז' חורשו מעטת כפ הזמון וזכרון מחויבים לקיים מלמעט מקס לל תסור מן הדבר אשר יעזו לך ימין ושמיט
קשרם על לבך תמיד כל של יסירס מלג ויערס כמו קתב שיטין של סיטל כ' צבדית: וטענו רמון בלב למעת
השכלית ונפה למעשות כען קס ומלש וטעו: בהתהלךך קסס איך קדל שקתרה וקחכמה מאידות השכל
עז שכאשר יתהלך בעטקיו יעו ויחיל בכך טקוה וכאשר יחיו ב' מקמקסבנה ימנעו וקמקס קס קודמעס וכאשר
תקין מהשניה התתח הסטר והקד' זה וקתנה עבדת המנה מן השכלות והמסר: הנה תבס נה יותר מהעברו
שוקנה בדבר עם איכסס חכמים וידועס: כ' מענה נקט טעס למנה שאמר שקתרה וקמעק קס מדריות הארס
ואמר פ' נר מצעק כל המעט קוה ללס כנר המאיר אות באסון על: והתרה כזור קשמס והתעבות ומוסרס
הנה ללעס בתרה כחוז כרת ומייתה ומלקות קס דרך למשיך הארס קחיס הנצחיס: או יאמר שתעבות מוסר קס
דרך חיים למשיך קמעק והתרה: הערה א' שקמעט יש לקס סעלפ כרטיית מקס לנהות הארס לפשיך מוזון ומקס
למעט כשכך רמון לבעס ומקס לעער לרס שיער בעט גדולס ז' במדרש שקארס עובר ב' שלשמות
וקתרה תערוקו בכלס: בעלם קוה בהתהלךך תנח אוקר: בעלם קנסימות בשכך השמור עלך: בעלם
התחייק והקיצות קוה תשיחך: ז' שקדברים המעטס לרס משינת קעלס קס טעס הערת השכל קקרא נר
מעט מטע שקחומר יכ: עב: צס לשכל והערת קתרה קנעמלות לשור קשמס ויהבאר במקומן שקערת קתרה
בוללת לכל איסו המין: סודרת נעון אחר המות וקוה שלמה יותר מהערת השכל: ל' שלם האדברים נקו קסס
באימ דענת קיסרון ארץ ישראל תורה חיי עלם קכא רמון שקטובות ג' מעטס טוכגמי ארץ ישראל טוכרוהע עלם
בדל: טוכ מורכב קתרה שיש בה תיקון קמך וקנסט וכלס יושע כשקארס מעטענו וקודף אחר ענת השכל

לשמרך מאשת רע לל המכוונת לעשות רע וטעמו מנגד עשות ומצות התורה תהיה נשמר מהאשה אשר כוונתה רעה ולפי שקיח בעלת לשון חלקות ודברים מסודרים לשתות האדם יאמר שהיה נשמר באופן של תכלית בחלקקות לשונה וקריאה נכריה אומצת שקיח מונה תהיה בעלה ונכריה לבעלה או ממנו שקיח נכריה לבעל ויגן נכריה ממדת ובעל הלצה שנכריה תאר לשון שקס דברים נכריים מהנאמרות בהאשה כדלת לבעלה ואחרים שרשו לשמך מאשת רע הוא

לשמך מאשת רע מחלקת לשון נכריה: אל החכור יפיה בלבבך ואל תקח בעפעפיה: כי בעד אשה זונה עד בכר לחס ואשת איש נפש יקרה תצוד: היחתה איש איש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה:

אם יחלך איש על

הנחלים ור גליו לא תכונה בן הבא אל אשת רעהו לא יקחה כל הנבעה: לא יבזו לנבב כי יגנב למלא נפשו בירעב:

עטיס ממית כמו לעד נסאות או יאמר הנפש שקיתה יקרה קודם לכן נזה אורה עבד גמיס הידרה איש יחתה לשון הבערה והלקח ולכן נקרא קבל שמעברין מ האשה מחתה או קוח לשון שיבה

מכח שימלס קבל מתוך המעורה וטעמו כמו שהיא רחוק למצוא שישים איש איש בחיקו ובגדו לומר רכבה וכן רחוק שיקלך איש על הגחלים יקח ורגעו לל תכונה כי רחוק ומנעט שימצא שיאף איש את אשת רעהו ויקחה מהבעל או מקרובו וקדוש האשה באופן שיקחו נקמת ממנו וכח שיש למעשה שכן רוחה ומשאל אל שאלו וישקחו לא יעזו לבגד רעה לבאר חומר שכן אשת איש ואמר שהגבה עם שהיא פועל מנענה יש לבגד לפעמים קתגלות כדי שאל יבוקו וקוח שאין בפת להם לל כול והרעה הכריחו לעשות דבר ומערה לל של נבב יותר מכדי שיקחו ויהו למלת נפשו ולל יותר כי ירעב ואין לו שיקח גסה לל למנה וכן עם כל זק יאמר שהנעלות מה יבא ישרם שבעתים כן קנה שבת לקח פועל הגנב והוא שיש לו השלומין ואמר ונמצא שבו הגנב ישרם שבעתים שהיא לשון רישון ואם אין לו שבעתים יתן כל אשר לו שכן שגב ראו לל עשאו או יאמר ונמצא שהיא עשיר ולל נבב למלת נפשו של שבעתים שון ששלה שנה השם לל גאה עשיר נבב וכן פואף ואת כל קון שית יתן לבעל הגנב והכל שיש לו הקנעלות ואם אין הקנעלות השלומין גאה אשה חסר לב רעה לגמות

שפס לשמרת התורה והמצות שימך מאשת איש כל של תקח אשה כמו האכסו קדשם שיקחו נשים מנאשת פ בת פלע לפלע תלו בבת קול ובזכותה תלח מילתה וכן ישמך מקוונת עם הנכריה בבעלה בעלמא ושרש שקתורה הערך כדי של תחמוז יופק על בך קחשוב ואל תקח ולל תפתה אוקר מנגד יש עעקו ואחר דרס קוונות וימך ואל תקח כל לל קוונול חכמתך ממך גם שיש לפ יופי כי בעד אשה זונה בעד כמו בעברי וקטעם שהקולך יחר ענת קוונה ירד מנכסיו עד שיטקך לשאל בפתה יש ככל לס וקטען מוטע שיש ענא ענא כל נכסיו כדרך קוונת ואשת איש לל די שתכר הנכסים ארגב תמית נפשו מחיי העולם הזה וקעד

ותצית השכלת פ חוש המשוש חרפה קוח כאשר נאף אדם והאדם הדומה לכהחית נפשו יעשה כדק קוח וקוח אולם מן החית נפשו קוח יעשה או יאמר בתמי ידנה אדם האיש משהחית נפשו ואין לו יכולת לעשותה והכלל שקנב ביש לו התכלות למלת נפשו ולל כן פואף: נגע וקלן רעה שקנב כאשר ימצאוהו עם הגטבה יש לו השלומין אבר קואף אין לו השלומין אכל נגע וקלן ראוי שימצא ממנו שקחפה שעה לבעל האשה בעלות בעל לל המא שזיו כמו הגטבה שאין בזה חרפה לבעל הגטבה אין הפרון יש לו השלומין כי קנאת חמת נגר רעה פ קנאת איש מלשת קוח חמה שפכה לגד ולל יחמוז הבעל לל שיש שכל לכו לנקם ממנו או יאמר שיש הנקם אכל שיש שכל ישו מ נקמ לל יכפר לו הבעל עליו לא ישא רל ולל יקרא אל קואף מה שיש ק אל קנב שקוח ולל שבעתים פ בעל האשה לל יש פטס אל קטפר שיתן לו קואף ולל יאבא אלך גם פ תרנה אנה שחד בעבור קואף הערה א קטפ ב מדות מנעבות קל אכל הממון שקחמה ישו לל נכס מן שאינו של קב נמשגל קוח פואף אשת איש ונבב קטאוף יותר מנקטבה לסטרר שקנאת נפי הכעבו ב רמוז בוק שיש ב מ יע אישים שאין להם דעות חמות רת

ונמצא ישרם שבעתים את כל ריון ביתו יתן: נאף אשה חסר לב משהחית נפשו הוא יעשנה: נגע וקלן ימצא וחרפתו לא תמחה: כי קנאה חמרת נבר ולא יחמול בזיוס נקם: לא ישאפני כל בכר ולא יאבה כי תרבה שחר:

בני שמר אמר ומצותי

תצפן אתך: שמר מצותי וחייה ותורתך כאישון עיניך: קשרם על יאצבעתך בתבם על לוח לבך:

האחד קאיש קלמד בספרים וקנה דעות קוזם לשם שקס חמותים וקוח דמיון קנב קמין קב פואף וקוח קנעכך אחר קחומר בעל עטשו ואינו רונה בעת ולל תבונה קראשון לל הפסיד מנעקו אכל יעש שבעתים ואכל ישלס לו גמולו אינם ששט שמחית הנפש לגמרי יהיה לו עש וללמה בעלפ קשמות פ קנאת חמת נגר פ א קוח ופוקס יא ונבב חמה ואין לפע לל ענה ולל שכה ולל משוא טעם ולל מקח שחד והכל שליו בני שבור אחר שהוקירו על למוד החכמות והקשתילת במדות הטובות רעה לפוקיד על קרחת התאוות והכל העלם ובוה ידבר עד זררות חרתי מות ואל נע שמר אמרי כל כדברים קשופים ומצות במדותים ואל תנפן אתך לרמוז שהשלמות קוח קטן החכמה שקוח מדונק ובלת מתפרד מהאדם ולכן אמר שיהיו נעפס עמו שומר מצותי וחיה רל ותחיה פ המדות הטובות בטבע מאריות ימי האדם כמו הפרישות מקוונלות והשכרות והמשגל ומעבד רעות וקטטות והרודף אחרים קחיים קעבם ואמר ועדת כליון עטך רל שהאמונות התריות מחוייב לשמרה כמו ששמר קטבע לל שון בת שן בהרנה ערות ועפעפס ששם לל למון ומטע שהשכחה מעיק קשרם על אנבעתך אלו המושכלות כדרך האשים שקושרים עם קשר חוט אחד לזכרון וכן כתבם על לוח לבך שקוח השכל ונקרא לוח לפחות מוכן לכב המושכלות כמו קלוח ל

האדם הוא המושכח עם כח שלא ישכחו פ רעה הוירר אחר

אמר לחכמה עמו שתהיה חכמה עלהתלו כעון אחות האהבה וכן הנהגה כעון קדושים לו אהבה עמו
וחכמה כעון לשון ונהגה למדות הטובות ומודע רל קדו כעון ולפעמי מודע לטעם וטעמו שכל
יקים החכמה והכמה קדושת אלף נהרעו שידרעו להשגת האמתות ויעלכו מהאשה הורה שהיא הנפש המרדגת
ותשוקותיה לשברך עתה יעריס קמסית וקמדיה שסית לאלס וקיא האשה הורה וקתלוות הגמטות וקחכמה

קמסית לפ וקס ב נהס קמסית עת הורה
ושת החכמה וקרחיב קדסר בבית הורה
כני שיער האדם להסער ממנו ותאר אותה
בזרה כהשקות שלפ וריסורחוקי משלמות
האדם והיא נכריה שאין לה קיס בעצמה
ובכל העתים אוקבת השמי אכל בחלקות
לשונה ממתה האדם ללכת אחריה וקיא מ
מיתקית קמורמאות כי בחלן חלון ואסג
כלס עטן א יורו על קשעריס קמטעחיס
פקיות קמית לראות קשערי וסמס בחון
וטעמו שמיחמטה וסכלו השינוקסט
ענע ואת האש והנמשכ אחריה ושקמית
לל סגלתי וער איתי למשקישס ויסל להיות
קמיות ור איתי וארא כמאס קמטעס
בע חלון ר איתי קטן סתאס שקס
הנתי אחר קכל קעלס אטנה בעס
שקס חסרי קשעס ולכן קראס בעס שקס
סמופס על שלן אסמס וכן קמטו קאלו
ראיתי נער חסר לב לנער כפ שט וכפ
מדות הנעיות ואתתו מורו על עצמות
שקיא ענע כעון כל כעון הונה וכאשר
יעטר יתקרב לטול בתה וקו אומרו אכל

פנה כעון כנהגה ואחר שיעטר חוזר לפי שכל לשוק קהו וכל נעשות נכחיס לביתם שאין לו שלל לשוקתו
הנעשות אכל ישמח גמסומס בנישף שף יורה על קומן שקאור וקחסך מתערי זה בזה בן שיקה קוד ורית
השמש בן שיקה אחר שקיעת כל שראי לזה קנע מטייל בעת שקאנשי נאספי לנתס והוא בנשף כמקית
החמה ולמעני בערכ שקוא כלל ולמעני באיסון לל ולתל ואיסון רל שחכות קללל כ איסון קענן פראית שחודק
והנה שית ערוה רנה שערתיה מעלס ונערת לב רל שקבל לב מוסס וכל השאר מעלל כ דרך קוונה לגלות
כפך בגייה שתהיה גלוי ערותה כני שיהפערדו האשים לטא עלל ולל השאר מעלל מוסס כנני כ חס
מנה לב ולמעלל או ירנה שית ונה עני שקיתה מקוסטות בעני עניס ונערת לב כלומר חסרת השכל כעון כענר נערה
רל חרנה חומיה רל טענת כחול גול למקוע קמעלפי ערית קולל וסודרת שלל תלך כרכס קשרס אל
כרמ קן קדרך קטוב כן סודר וקודר כטתה לל ישכר רגליה כני שיראוק קמעלל

לוי זבחי שלמים

ופעם יצא לשוק ופעם לכחות במקומות משועים ואל כל טנה שקיא נראש חוצות תארב לפעם משס חס יס קטן
אשים ורהויקה בו יבאר פריעתה שתלחוו כו ושקק לו קטך קהרנל שקאיש חוזר אחר האשה וכן אמרו קהיש
חוזר אחר אשתה שקיא קכל ועשות טעס אמרה לו כל קדברים קעתידיס וקשוס לפעלל קחש
דורשים אותן וכאן קאשא דורשת לטשים מנע שאין לפ טשא זכחי שלמים עלי ירנה קיס זכחת שלמים ולפמית
ערי ואחר טכח משפחה לראוי שתאכל

עלי היום שלמת נדרתי על כן יצאתי
לקראתך לשחר פנך ואמצאך
מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון
מצרים נפתת משכבי מר אהלים
וקנמון לכה נרוה דדים עד הבקר
נתעלסה באהבים כי אין רואיש
בבתו הלך בדרך מרחוק צרור
הכסף לקח בידו ליום הכסף בא ביתו
הטתו ברב לקחה בחלק שפרתיה
תהיחנו הולך אחריה פתאם בשור
אל טבח יבאו ובעבס אל מוסר אויל
עד יפלה חץ כבודו כמהר צפור אל
פחול ידע כי בנפשו הוא

עני או יאיל חובה על לשל עדי שיש ימים
שערת פ טוס ראות טעך אקריב קרבן
לוי על כן אחר שיש לטענת רב בעת
מנשכ זכח קשלים על כן יבאש
לדור טעך ואיל ואמצאך ללגס שטעס
יבאש לקראתך מרוב קשמחה אתה חסוב
בעע כעון מציאה שישמח האדם כעון וכו
אותה מרבדים רנתי מגני חופס וקו
קמטתי מוטתי חטובות מונגרות
הרעס קאמרת חטבת אטון מקריס פרו
מיתרי מקריס כפתי משככ פרוס קולתי
במשככ מיימי וורדים וכל מיני כשמיס כ
דרך קווקות לפית קמטק בעגיס נאס
וחסופס ומק טריס אותה בעמדות עשן
לכרות בזכות לכה שבע כמטק וק
עס זק באהנה גזולק ונתעלסח
סס כשמחה גזול או יקיה דוריס סס
קתאר וטעמו אכחסו קדוריס ערה ע
קמקר משעשוע ושמחת האקסס ואס
תערא מבעל אינן כפתי ואין פחד סיטא
בערך שס כ קלך בדרך רחוקה וקמס
קללל אמרו לל תערא כ אינפו גול בעת קוק
מימט שאינן איס ואנון בעת ולל שקלך לחוק צרור רנה שמיד טון לעטוב שלח חרור קכף ברו ולל יטא
אל לטס קכא לטס קמטע וצור כיו צדוות כשפסס וכא כעון תכסו על קשה וינן לטס קכא לטס
קכא ואחריס לל של ראש קשנה שקירח מתבסק החטו רנה שברוב דטרה קקרא לקח כמתיק שקיא מטתה
אותו וכחלק אמריה רנה בחלקות אמרל תיחסו מן קדרך קטוב או יאמר שקטת אותה מקדרך קישרה ברוב עתה
וכן ברטת אמריס הולך אחריה רל שלל יבחן קטת קוק כן טוב לרע והולך אחרי ענתה כלי שיטער קרע
קמענה לבא וקוא דומה בעלית לשור קהולך כמכותה לטח ודומה לאויל שימח כאשר עשו ככל רגל פ קכא
וקפתי לל לשיע קעתי אל קערתת קקווק ועכשס לכל כעון כנלל תעבנותי עד יפלס חץ יספר איך יעור
קתעפוג קממי וכפירט קמוחשי מוחס קמסוש שאחר שיערכ לזה קווק וקעאוף לל וכל לקתפרד מנמו עט סיפא
כככל כעון כחזי וסגעי וקמאוף ישל כפח כענר קממקד לפלל ס ולל ירנש כ כל קתעפוג קקס קוא כנת מיתת

ועתה בעים ירצה ועתה שהחכמה לשוע במדמות ורעות זאת האשה הרעה מחוייבים אתם לשמוע לטוב שאם
אטכם ומאכל לך יונה את הבן וכן בחכמת הדברים שם אמתיים והוא אמרו ומוקשים למרי פ: אל יטע
לל לך לטק לך לך נחת מדרש הוונה הכוזבת ולחפץ בהנהגותיה והעטן שירחיק עצמו מהדרך אשר
היא דורכת ואין ואל תהנה בהנהגותיה בל לשער ב קהולך בהנהגותיה הוא תעב מהדרך האמיתית וכך אמר ואל

התעב בהנהגותיה כי רבים חללים ירצה
אין וזו חכם הנזכר מהכשולן
אשר שלטו אחרים ואחר ש
שאת האשה רבים חללים השלה בשטר
חלקות ומדמות ראו לך שתשמר ממנה
ולא תתשוב שקו לתקעם רק חשי גדולם
ועטמי קדוניה דרכי שאור בתה ידע
שהדרשם קמועכך האדם לשתק
קס עצמים מולטים אותם לשאול ב האשול
ובתה ממין א קס וקס יודות ג חרמי מות
פ ל ושב עמך חיים כמו שקדס את השבב
מיתת קנף והנפש לכן סודו מהתפטרות
במתיה ושיגע לשתיי החכמה שם ממתים
לדס כמו שבארנו הערה אוכר ל

**ועתה בני שמועו לי והקשיבו לאמרי פי אל ישט אל
דרכיה לבך אל תתעבנותה כי
רבים חללים הפילה ועצומים בלה
הרונה דרכי שאול לביתה ירדות אל
חדרי מות הלא חכמה תקרא ותבונה
תתן קולה בראש מרמים עלי דרך בית
נתבות נצצה ליד שיערים לפני קרת**

כעצמי ואת האשה מראש הספר עכאון ראו לשכנים של יכעל דבר אחד כעצמי דמות לכן אומן שראשונה ידע עם
מי שאיני ודע בחיבור אשת איש והחכמה ותורה ילמדוהו חומר ואת האשה בעלת בעל ולחומר לה להילך מאשה ורז
שיכלו מנה החטא בלמנו לו עשש קמוענה בעולם הזה ובעולם השמות ובג ידע עם קודע בחיבורה ולראר
בעתה קמוענה לבת בע אדם רעתה החכמה לשנט מעברות לשוע קמוענות פרחי הסודות טעמי המערת
וקהול יכריחו לשוק לב בתרה ולפיוס באשק קודר ולכל לשמור מומות ועמ ב כפת תמונה ובג ידע עם
השקופ באשה כלוא בהתנה ולכן אל תחמוד ויפך וספר שתשבב טעמי בממון עשש כפשא שהעטן מוננה יותר
מהעטנה וסכמות עצמויות כדי להרחיק מהעטנה ובג ידע עם האיש אשר האשה ידעשהו ויפתחו בחלן לשונ
הפר קב שהוא החושק לה וכאן היא חשקה ב ז ואת האשה משל לחומר ולפשה המנהלוק כפ דעת המורה וכפ
רז ל היא משל לסוכנות החיטות וראוי לדס שירחיק עצמו ממתיי האשה שהיא חבאה מיתה לשלם ובעט
עצמה כגדש אדם מנן עין ולא חל מעץ החיים וקבל קולך אל מקום א ג בעצן הקורא ד סבת פעודות לסוף ק
הכפת זק האיש החוטא שהוא פתה ורך בשנים ואין הפרש בין נער כפ שטו או כפ מדות הכערות קב מקום מוכן
לפרענות שאין ספק שהמקום מבוטא גזול לשותת או לרעות בלגש יס ב המקום הזה וכבר ראית מה שאמרנו משכ
הז קומן פ יש ימים שמטים האדם לשוב ולרע כפ התנברות טכב ומול קיום בסוף מסכת שבת קב בחינות חמו
קחטוף שהאשה המקוטרות כהמרות עשן יפה כלונה דיה חכמה דנקל לשק האדם לתאותה ואת הפרשה
תכלול חל הארבעה עשרים ל שידע בענש קסמיני וכל זה רמז לשעש קרוחע לנפש במדורות גמיש
אשר שם אש דקק רוחנית תשקוף הנפש כמו שהבא הרמזן בשער קמועל

הלא חכמה תקרא אחר שהבא קבת המנדרכת את האדם למדות מעטות ורעות נכסדות ותקבצו כתיב הנפש
לשאל מטק ושם תקבל קהפסד והאכזון בעשש מרי ומאדרי רצה לביר בת אחרת קטבת לה בעצמ מיישכ
קאדם להנלות קנף והשארות הנפש והשבב שיעלו בעולם השרון וישע קחיים הנכחיים ויתחיל קל חכמה כולל
החכמי והדורשי קורא לבג אדם שישימו בחכמת התורה מעשה בראשית ומעשה מרכב בראש קמעות וטעמים
והטעם התקולש וקוהטונה שהיא החכמ
היעדיטית קמישרת האדם למדו מעלות
מרימה קולש וקטונה שקחמיות קס
נמצאות נדושות לכל חכמים וכתי תרק
מונח וכל קרונה לטול קרעות בידו וזאת
קקריא בראש מרומי הטע בראש מקומות
גטקו וכן נמקן מפרש וקו על דרך בת
נתעט נכבז לל שקחכמה שם בתה
במקום שקתעטת מתחלקות ביי סכר
העטרי וששם יסחו שם ואמר לג שערים
לש קרת ידל וכן שם בית החכמ והקטנה
בשער קער ובמקום קוק עם לש קרת
בתך קמדינה ששם דורשים דברי קס
ולטעמי בכל בת ובה יאס החכמי לכותח

**מבוא פתחים תרנה אליכם אישים
אקרא וקולי אל בני אדם הבני פתאים
ערמה וכלים הבני לב שמעו כי
בעדים אדבר ומפתח שפתי מישרים:
כי אמת יהנהגותי וועבת שפתי ר
רשע בצדק כל אמרי פי אין בהם
נפתל ועקש כלם נכרהים
למבין וישרים למצאי דעת:**

האנשים בעתם אליכם אישים אקרא אחר שסיפר הקמוענות ששם החכמה והקטנה קוטענה בת מדרשותיהם
במקומות גטקיס ידרכם בשער קער בחוכק קריב ברשות קיחיד שקוא מטח טתחיס רצה לביר עם
מיו תעד ואם שתדיר כל כפת מראשי הראשונה ביחדי סענה טספ ייע האמתות ונשיית קמנשיי קבוביס וקראס
אישי ירצאשי שלמי ומיחלי ולכן נל בקן אקרא פ היא קריא למעלה כמו ויקר ג משה וקב היא כת בע אדם העשקו
בעטנים העשנים וקס עם זה עסקי בעטת העשם וקראס בע אדם למורות שאינם שלמי כמו הראשונה ולכל בקס
וקול אל בע אדם שצריכים שיטעמו בקס קב היא כת קטתאי שקס הנפתו אחר קבל העשם ואין לשם יד ושם בעט
החכמה אכל ימצאו בהם מדות טובות ומנשי טוב ומעשים ישרי ועלמס אמן קטמו טתאי ערימה כלומר שראוי להם
שיקו מעט ומעיישם בספרי החכמה והתענה קל היא כת גרועה ממנה כת קבאילס נעברי מכל החכמה חסרי
השכל שאין נס לר ידענה ולא התנה ולכן אמן וכפילס קטמו לכלל תקמו אתם קבאילס קטכל ולא תתעסקו בדברי
סכלות שבעו פ נגדים רעתה החכמ לשכ מראמריה בז טעם קל מצד חשיית קטשח ואמרק שמעו פ נגדים
חכמות מוחכמות ומשוכחות אכט מדבריה וקטע כמו שהנגידו קס השכרי קטולס כן דברי יתעלו על כל
קדברי קב שקס כחי לשון והמלצה עי שקורא ירוץ נס באדם קרץ בדרך ישרה והוא אמרו ומתנה שמת מישרי
קב שקס דברי אמתיים טעננים והוא אמרו פ אימת יהנה חפ וקל היותם נאמרי בעונה ובה פ דברי חכמים בנות ש
שמעני לל בעלה וחדרה והוא אמרו ותעבת סטת רשע מגוי והוא יסקיט ומי ירשיע שקרען ב יבהל ויחריד וק
שאין בהם סתירה כפר קהלת שכשאו חכמי וגבו אות מנפ שדערו סותרות זו את זו וקו בצדק כל אמרי פי ירצה
שכלם ערקו יחד קו שדברי החכמ מסודרו בקדימת קראוי לקדלו והמאחר לפאחר והו כלם נטחי למבין בעדרס פ
ככ קפול כול קמקומי קו של יעל בדברי החכמ אריט לקמן קמנעו ול קול לטריחט והו וישרי למרחי דעת

קחו • רשתה חכמה לבאר מילות העצמים הנכללים בה וכלם באת שלמות מוכרחים לשלמות האדם הא שלמותו
המעשה וקטן המדות הטובות אשר יורה על זה השלמות מלת מוסר וזמר קחו מוסרי ולא השתלע
לקטן הכחף כי מי שקוץ שלם במדות לא יצטרך לקטן השער • הן שלמות השון בעשות המעשה והוא אמרו ודעת
מחזקו נבחר וגם שהשלמות מקימות קודם בזמן לשלמות הדעות רבה לומר שהשט יתיר מעלה מהא ולכן המשיע

לכונן שקוץ קוץ הנבחר והמדות האו
לכסף כי טובה חכמה רכ' לחזק העשן
ואמר שקחמה טובה מעט
שהם יותר חשובות מחזקן פ היא התכלית
המסונן האדם והמקבלות איש עדארת
בעצמן ואמר וכל חכמים לא יאוו בה רובה
לומר כל קבלה ותבטיחן הנאכל לעתה
המסנית לא יאוו בעצרת החכמה אני
חכמה שבה ערמה אחר שחאר
מעלת החכמה על קטן השער שחאר מה
שכלה מן השלמות ואמר את חכמה רל
אלוית תרשית שבה ונתחברת ע
הערמה שחכמה עבר בעירו שהם דברים
מחזקים ועוד כל התלות שילת ק

קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ
נבחר: כי טובה חכמה מפניעם וכל
חפצים לא יאשו בה: אני חכמה שבנתי
ערמה ודעת מזמות אמצא: יראת
יחיה שנאתרע נאה ונאון ודרך רע
ופי תהפכות שנאתי: לעצה ותושיה
אני בנה לגבורה: בי מלכים
ימלכו ורוזנים

מקדמות עצמות לא מקדמו מחשבות או מעשרים מות והוא אמרו ודעת מומוות אמצא: יראת יחיה שנת
רע ירבה שהיא נכרשת על יראת האדם שחכמה מטר פעולות האדם ודוממותו ולכן יסבד לקותם לם ובטו
וכן החכם להכרו ערך העולם הרוחני מואם ברע ומתרחק ממנו גאה שקוץ הגוה מואם אותה וכן כאשר יראם
איש גאון פ גאה סס דני וגאון תאר וכן איש אונל כל פעלה שימשך ממנה רע לוולת והוא דרך רע • ושהתענות
קוץ האיש שאין תס כדו ובשו שלם את רעו ידני ונקרם ישי ארם כל שנתה פ מטבצ האל לרזח מקמפתי
לי עצה ותשיה ספר ל מעלות שבעצמו נחכמה כל דבריה בעצה והמיתה לא במהירות לשתחרט מיד אחר קנול
או אחר המעשה • ב שתבחר הדעת המעטת עש קציות האמיתיות והוא תשיה סגור מן יל יאות
והעצמות האמיתיות איש ענה שמרבה על שמועתו שחכמה צריך לשון דני מתוך דני לגבורה: הוא אומץ לב
לזוהח את העם ולזהירם שחכמה צריך שיהיה גטר לשני מלתשתרשע: בי מלכים אחר שחאר התארים
העצמותיים לחכמה רבה לבאר הנמשכ' לפנתארי בה ואיג שכאשר ירע לתת כתי המלות ראוי לבחור
החכם אשר כל מנהיג צריך חכמה לפנהגת עמו וכמו שהמלך צריך חכמה כן הדונל המעמי דתת ועימוס' לפנהג
העצ צדק ויש צריך שיהיו חכמי וחי בבאן ב דני מוכרחי לקיום המדינה המלך והדת: הדת לפייסידס והמלך
להכריעם שיאמרו הדת: בי שרים יאורו רבה שהש צריך שיהיה לו קטן החכמה כפי שיהיה נעבר פן האש: ולא
יבוקו החכם הא חכמה ירחיקו בעצתה מעצבת העני ולכן אלם פ שרי יאורו רבה באמרו ועיכ' כל
סופאי ארץ שחכמה תלמי תנאי חכמה שקוץ מעלה אל המיוון וכן תלמי המעשה לשופטי ארץ באופן שכל
המעשה לים חכמה לה בצלי המעשה שהם הארים בעלי השער שהם חכמים בעלי השדרה כמו האופנים
המיונים לשט את העם

אני אורחי אהב נתקמות האנשים מן מקום דומים לגמנות השדה ולחית יער שאיש מעריצים חבית מאנשים
דומים להם ויש מקום חכמים שכל חייקם משתלשם להחטף חזרונם ומקוללם להם כל פעולותיהם
טובות ורעות ובבא מאלו אין אהבה לכן אלם שהחכמים אינם מרחיקים חבית האנשים וכן אינם מבהילים בוק כל
ימקם אל יבחרו אהבת האופנים ולא יצטקו עליהם וכן הדורשים אותם שיבקשו פ דומין נאות לפניה עש כל זה
ימנאו מומוין להשתל כל קיולת עליהם

יחקקו צדק: בי שרים ישרו ונד'בים כ
כל שפטי ארץ: אני אהביה אהב
ומשחרי ימצאני: עשר וכבוד אתי הון
עתקו צדקה: טוב פריי מחרוץ ומפז
ותבואתי מכסף נבחר: בארח צדקה
אהלך בתוך נתבות משפט: להנהיל
אהבי ישוא צרתהם אמלא:

הוא אמרו ומשחרי ימצאני: עשר
דע שדרישת התכלית העליון נמצ
חלף בין קנוללם מקם חכם שקוץ השער
והוא שקר מטב שקתכלית העליון הוה
נרש לעצמו וקשער נרש בעבור הקרח
הקנה ט' ואחרים חכם שקוץ הכטול
שיכשמו האנשים והוה כ' צמל מטב
שקטול קוץ אות וסימן שבזה המטב יש
מעלה אשר בעצתה כל האנשים יכדוהו
ויכרע לטבו וקמטלה קהיא ריוי שיקה
התכלית וכן הכטול קוץ טד המטב' לא טד
המטב וגם שהשער והכטול איש התכלי
העליון קם הכריים לפיאוסר כמו שחאר

החכם המדיני לוא שלנגל החכמה יש עשר שכל מקום שילך חכמתו יספק לו והוא שמיח בחלקו וכן כטול שקכל
מכבידים אותם ובאר שהשער קוץ רב ועתק באופן שיעיף לעשות ממנו צדקה להורים: טוב פריי מחרוץ: לש
שוכר השער הלט טכע שקוץ הקון מכסף וקב ויש עשר טכע שהם קתבאות ופריי האדמה והעץ
שקם יוון להדם וכן יש ב מעט בפרות האדמה הא מהפירות העץ שהם קיימים ועמדים ואין צרך לוורעם: השני
הורעש שורעש כל שנה ושנה שנקרא הבורח אלם שהתכלית קמושג בהכמה יותר נעבר מהחזון וכן תבאות יותר
מקבץ הנבחרת והפרי רומן לשון שהם דעות קיימי ועמדי והתבוא לפעשה הסודע כל יום: באורח צדקה רכ'
לפי של נקרא מואשר מי שיש לו קנן המעלות ואינו פעל אותן פ האושר יתחייב לפעלה ללא שנגל הכריז
יסעל בקנינים החשובים והוא אמרו באורח צדקה אהלך פ הדרכים והתעבות והקלבה יורו על הספעלה והלק
זאת הספעלה לפעולת צדקה ולפעולת משפט לפי שהחיים אשר בקם האושר קם ב החיים המדיניים וחיי הקרטרדות
ולפי הקתב רדות יתחייב החכמה האלהית והמלאשר באו החיים קוץ המעטת במחשבת החכמות ומחזק כל מצד
השגת ענין חכמות ולזה צריך שיהא חכם באלות האמיתיות ושמיח בעצבת המלטים הקדושי אשר כל הוים נהנים
מיוז השטנה והמלאשר בחיים המדיניים קוץ קודע לפדריך לזולת שיפשו טעולת ישרות ולזה צריך תבונה וקריי
האלי מבינול הקתב רדות קרא אורח צדקה שזה האיש מצדיק נפשו ולפי המדינה קרא נטעות משפט פ המשפט
קוץ בין אדם לכתו והחכמה מלמדת לו הן מעט: להנהיל אוקם יש ראוי לל דורש שידע התכלית הדריש מקו
פ אז נבול ציע לפחוח חפט לכן איגר שקוץ מודיע שקוץ הקנים לו יתלו יש שקוץ מציאות נבחי לפט
ואוצרותהם אלם רמון שיהיה להם יד ושם בארצות החיים אשר שם האור האלהי ושם מתעצבת הנפשות עפס
כללם לו יוכל האדם לשער כטולו באלו החיים הקטנים כמו שאמר עון לא ראתה אלמים וולתך

כי קנני ראשית דרכו אחר שקחם ספר מעלת החכמה בצחינת מקותה וכן המעלות הנמשכות ממנה רצה להודיע שבה בצחינת הפועל שהמציאה והכריחה לכל הנמצאים וזאת הפירוש יודיע שלש עששים ראשון ארך החכמה הואת יש לה קדימות קדימת סידור ומנוי קדימת מעלה קדימה טבעת קדימת סנה שטת תודיע שהעלם בכי חלק לשל חלקים כוללם הארץ שהוא עלם השכל והקמים שהוא עלם הגלגל והשחקים שהוא עלם המלחם

יחנה קנני ראשית דרכו
קדם מפעליו מאז מעולם נסכתי מר
מראש מקדמי ארץ באין תהמות
חוללתי באין מעינות נכבדי מים :
בטרם הרים הטבעו לפני גבעות
חוללתי עד לא עשה ארץ וחוצות
וראש עפרות תכל בהכינו שמים שם
אנבחקו חוג על פני תהום : באמצו
שחקים ממעל בעוז עינות תהום :
בשומלים חקו ומים לא יעברו פיו

קדמה לעלם אלוט שנה הכריחה הקדומה אשר במפעלו אט היא : מאז רומן בכלן על סדור ומנוי על זמן בפועל כי הזמן נמשך לתופעה וקודם כריחת השמים והארץ לש קיה זמן ונכלול שהחכמה תקדם בקדימת סדור ומנוי : **מעולם נכבתי מראש רצה להודיע שהחכמה יש לה קדימת מעלה ואמר שלשם היתה לה שררה וגדולה** לש כמון האשים כי קודם שיהיו נשים ארץ וגדולה הם בשלטת אל היא לעלם כל הפסק מראש היתה ובריאתה וזאת אופן מעלתה שהיא למעלה מכל הנמצאים ואמר מקדמי ארץ יצרה הייתה נסוכה ובעלת שררה יותר מהדברים הקודמים במעלה לעלם השכל שהוא אחר העלמות או קרא קדמי ארץ להרעה יסודות שהם מעצמידי הארץ ואמר שההרר מעלם על ראש אל הקדמי ארץ שהוא העלם העליון באין תהומות רצה להודיע שהחכמה קודמת בטבע והיא עלם השכל ולפי שהוא כלל יסודות התחיל בסוד קמים ואמץ באין תהומות בעלם שהוא יסוד קמים כד חוללה אט באין מעלות הבודעות נכבדי מים שהוא רבי גדול ואחכ בא ארץ ואמץ בטרם הרים הטבע ולפי גבעות שהם המקומות החקיים שבראץ ולפי שהאש והאור אינם מושגים להם רצה לכלול אותם ואמץ ועל לא עשה ארץ שהם יסוד הארץ והמים ומתחיל להם הנקרא חוצות שהוא יסוד האור וראש עפרות תכל שהוא יסוד האש שהוא היסוד היותר עליון ואמר באין אל נכבדי ובהשכלם לש יסתלק אכל הם יסתלקו בהשכל החכמה : בהכינו שמים שם אט רצה להודיע שיש לה קדימת סנה ולכן אמר כאשר הפך הקמים במעלתם שם קיה כלומר סנה לשם ולפי שהשמים עלולם אמר בחוקו חוג שחוקו הוא

ומלת חוג שם מעני קשן מנודת ומחונן יתארו : באמצו שחקים איפסר שיקה קרצן נעלת שחקים טכוי לעלם העלם שם כי לפעמים יתארו היה השם ובאמרם אל למק נקראו שחקים מטעם שבהם טוחטן מן לדקיים והוא רמזו להקטנות זימה שאמץ בהם באמצע לזרות כי הם חוקי קיעיות ולפי יקבלו סימול וזוהי אומרו ממעל לפי שהם קרובים למעלת יתוכיון שאמר במקום אחר שרפס עמדים ממעל לו ולפי שאילתם והשפעתם המדיית בלתי נכסרת המעלה למעלות חוקות

בחקו מוסרי ארץ ואהיה אצלו אמן
ואהיה שיעשועים יום יום משחקת
לפניו בכל עת משחקת בתכל ארצו
ושעשע את בני אדם :
ועתה בני שמעו לי ואשרי דרכי
ישמרו : שמעו מוסר והכמו וגאל
תפרעו : אשרי אדם שמעל לשקד על
דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי : כי
מצאי מצאי חיים ופקר צון מידוה :
וחמאי חמס נפשו כל משנאי אהבוות

מיושטת מתקום רבה ופובעת תמיד וקוף אמרו בעשו עשות תקום : בשובו לש חקו אחר שהפך שבאמצעות החכמה ברא השם ית העלמות השלש נעתיק לעזר שנה באמצעותה מעמיד כל הנבראי אחרי קבראס ולבאר זה לקח כדמות ראיך מאמרו ית בעשה בראשית יקוו קמים וגו' ואם הוא ספך טבעם כי בולת זה לא קיה איפסר שיעמדו הנמצאו אשר טבעו והוא אמרו בזמנו לש חקו ומלת חק כל גמול ואמרו בחקו מוסרי ארץ יצרה גם הייתה שם כאשר חקק קשית מוסדי הארץ כי לפי רוב כבודתה נריכה יעדות חוקים קשעלמם : וקיסודות הם קבץ אשר נתן לה הוא ית לפיותה תליה על כל מנה : כי הסבות שנתנו בה חכמי קשן אינם מעשקות מקם מני שאמר שסבת מוסרתה לפיות טבעה קטב לטבע השמים והחן אותה מטעם זה מכלל כדדק ויקים אמרו בהפך כי מטעם אהבתם אותה מושפם בה מכלל כדדיה בשוק ואחרים אמרו שהפועל קבלגלגלם סבת הענינה באמצע וארסטו אמר כי לרוב כבודתה תבקש קטב הקחלטי והוא מקומה וכל זה לא יספק זולתי רעמו ית בחכמה נטלס : ואהיה אצלו אמן : אמן שם קתאר כיו ויקי און : והענין כי כדך המלב : של יתעסקו בגדול בטקס ופיתעם אותם בד האומן שיעלם ויעהם כן החכמה קיה אכלו ית אומן כי באמצעותה המצא כל הנבראים ומנה אותם עלהם לשיעורם בהנבנה נפלה : והוא שאמרו אל אמן כרעב כמון כאשר ישא האומן וגו' או יאמר דרך רמז כי קודם קיות כל המצאות הוא אשר הופר הייבה חכמתו ית של יחדש דבר מהנמצאות אל נאות קעת שקמצאם ולפי קודם יעל כן ואהיה אצלו אמן כלומר קיה הענין מונבט ואמרו בחכמה לפיות המציאות מתחדש בזמן : והוא אצל אמן מונבט כמון ויקי אמן את קדמה : ואהיה שיעשוע יום יום שיפירו אכץ אהיה שיעשועם לפיות משחקת לטעם : והשעשוע בראון רמז אל הערבות והשמחה שישיג השם ית בהשגת עצמות : והשחקו רמז אל ההשכל : ובאלו יאמץ שהחכמה והוא קיות עצמות ית מושכל ממנו אשר כי שכל כל המציאות באופן היותר משוכה קנה הוא סבת קיות מעצמה וקושר גל הארץ והברואי באמרו משחקת בתכל ארץ וגו' קיה המשמחה לים ואכסיה שהשכל אמרו בראשונה שיעשועם יום יום ומשחקת לפי בכל עת ולפי אמר כן באמרו משחקת בתכל ארץ וגו' לפיות הוא ית משכל בטעל ובכל עת קנה הוא בענין יעניו ורעף כל השחק מנה שאין כן בעת אדם כי אט בעת קתעסקם בחכמה : ג ט

ועתה נפש שימנע לי ירצה אחר שאל כלול כל אל השלמות קבלו ממני לדרוש החכמה ותמו מלווהים ע קוא
התבלת המנוסק מן האדם שבעו מוסר וחכמו יר אע כלול מקמדות הטובות אשר הם המוסר
ומתמושכות ועל כן ראוי שתקבלו ממני אל השתקיים ואל תבטלו מלבושכם או
יקיה תפרע מלאון למפרע יאמר שראוי לקדים המוסר קודם לפנות בחכמה ולא יעשו קמטר ואפס שיקיה

ט

חכמות בנתה ביתה הצבה עמודיה
שבועה טבחה טבחה מסכה ינה אה
ערכה שלחנה: שלחה נער תה תקוא
על נפי מרמיקרת: מי פתניסר הנרה
חסר לב אמרה לו: לכו לחמו בלחמי
ושתו ביין מסכתי: עזבו פתאים וחיו
ואשרו בדרך פינה: יוסר לך לקחה לו
קלון ומוכח לרשע מומו: אל תוכרה
ליפן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:
תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק

עוד מלאון טרעון יר שהחכמה צעקת
שי פנדוק ויקבלו מימנה התכחות בל שוס
השלומין אל בחס: אשרי אדם
לסקוד מגזרת ויסקוד יאמר
שכר שיקמק האדם ויודו בנקשת החכמי
וכאמרו אל יגעת ויגעת תאין: ויג
לסקוד לתחוק ולפדק בהם כי מוצאי
מצא חיים: נתן סנה לראוי שיטקש
החכמה לפשמי שימצאנה ימצא החיים
הנסשים: ויסק רעון: פרוש וישיא ירצה
שקוא חקורעי להט קמס כגש ואלדער
למנע יאמנא חן וטואי חומס נפשו מלאון
ול יחטיא כלומי שאיבו דורס
החכמה וטועה מדרך השכל חומס נפשו
שאל מנמו הטוב והקיום ואוקב הארון
הנפשי טונת זאת המרשע להטלג הדטר
בהמצא החכמות דרושות לכל חכמקם

וכתר תרם מונח וכל הרובה לעול אותי יוא ויטול וכל החכמות כל מהן משנה כל ההכחות הצריכו לעמדים
וזק כשהגנה שתה בבטן חוק וחכמה עמודיה שבעה כלומי רבים כמות שבעה דקיק וקס ותתן: אל כל והמשתה
ואחר זה הערוך קאלון במימני המנחלם הנבחרים ואלו שלמה נעדרותיה במקומות המפטר סמיס כרי שיתפעלו מקס
הקרוכס ויתר לפיות טבע קובר חוסק הנקבה: ויאמרו על גפי כמון על גש והפא ביקוס שת בי טתי יוסר
אל קס דברי הכערות מי שקוא טתי יסור מינקומו ויגש אל וכן מי שקוא חסר השכל ואחרי קבעם למקוס קהוא
אמרה אלא מקס לטן למיון בלמיני רל טאו ותחלל מנסעדותי המיתחכת בלס ויין וקס רמון לפושכות ולדברי
התורה: או יאמר מי שקוא טתי ויטול מקחמות אותה הסתנות יוסר מלט בטאו קנה לפנות החכמה: וקסר לב
שקוא נעדר מכל שלמות אומרת לו דברים מנספיקים והוא לטן למיון בלמיני ויחשוב שקוא חפל מנעם עג שיעל
מימדרגה למדרגה ומתוך שלל לשמה נח לשמה: עזבו פתאים: כלומי עשן הדרכים אשר התבססמס בהמיתת
וקסו בתחלתו לשתחיו חק יקיה כשתאסרו ותבעו בדרכי הנה: יוסר ליין יוסר ליין מוגוי מוסר הטעם מי
שמסר קלן ערס קלן לעצמו שהלן יקלבו ול יקבל מוסרו: וכן ערס לעצמו קלן המופח (רשע המומים שם
או יאמר כהמיוסר לוללת קוא לן וכן המופח מוס שט להטבא מלא המופחים לוקח לעצמו קלן לפ שקוא
ערס שגרו מומיו בטרסו ובכעו זה אמרו אל טול קיסס ונ: או יאמר מי שמסר קלן יסבב שוסר מנהל קלון
וקרע שקוא עשא וכן המופח לרשע מומיו יתגב שימנע קרשע מעשות רשע: ויקיה לוקח לו קלון כלומי מקע

מימנו קלון ולש שהשנה שמורה בלב קלן והרשע כשושחו לקס: אימר אל תבנה לך מנעט שיסוףך ותגרו
דעה לעצמך יוכח לשם שקוא יוסף חכמה רבה לזה שויסהו מנעט שקוא מנעט בחכמות תעלות המוסר
תן לשם ויחכם עוד רבה קלן לשם מן המוסר ותגרוס שיחכם עוד שתבנה יוסף על חכמת: וכן אונע לדניק
דנע קיוסר ויוסף לקחת מוסר או יוסף בנדקת תחלת החכמה יראת יי: הוונה קלמוד קראשן שהלמד
החכמה קיא יראת יי שמנען נפש קודם
לדיותה נכניעת לפחד מקשס: וכן קודם
שילמד אדם ברעת קדושים שקיא חכמת
האלקות צריך לקדושים שמיא חכמת
הצנעת מחוייב שילך מן קלן אל קקש
בסדר קלמוד: או יאמר הרובה לקר
בחכמת האלות צריך שיקיה קודם בעל
יראת קשס: וכן הרובה לקוד ברעה צריך
תחל ש קיה לו דעת מנחשים קדושים ואל
יקרסו לעלות אל יי מנהל הקדשנות הנאשת
ע יעל מקס רב: וברש יראת יי קיא
התורה ודעת קדושים אל בעל תלמוד י
כי ע ירט ימין: רכש שקועלת הפנעך
למסדר קלמוד ע בעבור זה ירט ימין
קקשם בתורה וימחל שקקשנה קשתרד
על הכל וישיע לך מן קשמיס שנות חיים
בעלם הנח אם חכמת רכש שקחמנה

ויוסף לקח: תחלת חכמה יראת יהוה
ודעת קדשים בינה: כי ביר בו ימין
ויוסף לך שנות חיים: אם חכמת חכמת
לך ולצת לברך תישא: אישת כסילות
המיה פתיותי בל ידעה מה: וישברה
לפתח ביתה על כסאמרמיקרת:
לקרא לעברי דרך המישורים אוחתם:
מי פתניסר הנה וחסר לב ואמרה לו:
מיסגנובים ימתקו ולחם סתרים יענם:
ולא יזעו כי דפאים שם בעמקי שאול קראיה:

קטן נכח נפשו מדוכק לא יסרד מקחשם ולכן מחוייב כל אדם לדרוש שלמותו: וקלעבות קיא מנה מנעט (לך לבנו
ואעל שקוא ילענ מלחרים קוא לבנו יסכל הנזק: אשת כסילות: אחר שוכר תעלות החכמה חזר לתת כנאות
קכסילס ואמר שקיא בעלת כסילות בכל מעשי: וכן קומיה וצעקת שאין לה המנהג ונחת: וקיא בעלת
טתיות וכל ידעה מקות הדברים: או יאמר וכל ידעה מנה לדבר ומנה לעשות: וישברה לטתח שתה סטר שקיא
ענת טעם שלל תשכ טרתתי שתה כעננה קששים קכמושת וקיא בעלת גאון שתשבעל כסא כעננה קששים וקכל
בטרסו שקיא במרומי קרת: לקרוא לעברי: קשעט עוד בעשותה שקיא תקרא בעצמה עברי דרשם שקס
מיסרים אורחותם ולא יקרט לטתח שתה: אל כמון החכמות ששלסו הכערות וכן בשתם: וקעטן שתקרא אותם
לקטות מקדרך הטוב: ואמרה מי טתי יסור קנה ולמד ערימה ותחולק ואס קיא חסר לב יאמר לו קדברים
הנמשכים: בים גבוה רל לל תתנל: שיש לראשק פ קעים הנבוסים ויתר מיתקות מקמקות בבסוף הלס ת
וקסערה הנחל כסתרים יענם ויערבעל הנחל כמקסיא: וקעטן שהבחה האסורה וקנעשית בסקר קבעל
תבעט על קש זק המותרת לטעל ול ידעב דפאים שם: רל זק האיש הסתי קנשתה בדברי הכסילס לך ידע ול
ידע ש מוק הפעל יתחייב מיתת והאנשים הקרואים לה ושומעשם לענתה קס יורדים לשעמק שאול מקר קרודתי
אחרת החכמה שמקטס לעצמה קחיים ומנשים ונסשים כמון שאמר ויוסיפ לך שנות חיים
גשלם חקל קראשן וקבלש לעות בע אדם שילמדו חכמות התורה ושרש נברשת יי קנע שקשס ברא קעלם

בחכמה וזהו שאם עולמות ורימו ברשת חכמות בנתה פתח לו ימי בראשית ונתנה טבח וקני' לדברים
הנבראים בשורב היסודות ואדם הוא קטני וחוק הוא קורק וזאת הטרשה תכלול יסודות קדמת מצאות השם
בכחמת יסד ארץ תורה מן השמים בעת תרתי אל תשכח וקדמות לוק שכר וענש נפשי באורך ימים ודרת
שאל שתה ובל שפץ קדמת הוא כמות אחר המפרסמות ועץ קחיים הוא יד יעת הפורה ודבקות האדם בה
ואחר נעתקן לפאר קחלק השע משל
שלמה בן חכם וקור בספר המדו
קטובות ושכח אותם וכן זכר המדות
המעמיות ונגה אותם ואוסף למיוד בכתבי
הוא מחולף מקום שמחצית דברי שבח
וימחצית דברי גנות ומקום שיכפל בשבח
ומקום שיכפל בגנות ומקום שכל חלקי
הכתובות אחת אמר משל שלמה
הכוונה מכאן התחיל המעשה
המוסריים ש מה שקדם כדמות הקדמה
לפדריך האדם בן חכם ישמח אב
בעצם ממש שהאדם משר במעלת החכמה
וכן סיל תגות אמו בעצם הדגה לסלש
שהאדם יוצא ובה וקחם עמדת לעולם
ברכתי קשת וסובלת כל המעור לא
ישלע רנה שכאשר האדם יאסור
מקטט השלם ברשע ובימחוק בגול לא
ישלע לבעלהם בעת דרתם אבל המעון

**משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן
כסיל תונת אמו לא יזעילו אוצרות
רשעו צדקה תציל ממות לא ירעיב
יחיה נפש צדיק והות רשעים יהרהר
ראש עשה כף דמיהוד הרוצים
תעשיר אנר בקיין בן משכיל נדרם
בקצר בן מביש ברכות לראש צדיק
ופירשעים יכסה חמם זכר צדיק
לברכה וישם רשעים ירקב חכם לב
יקח מצות ואויל שפתים ילבט הלך
בתם ילך בטח ומקשר רכיו ידע**

שקנה מבטל בנדק ויושר יילפו אפי שהיה חייב מיתה וכל ענין הצדק לו לא ירשב יי רנה שקדק שקונ ממוסר
בדק ויושר וכן המבובו נכסיו לעמים מונבחים הם שלם יסאולדי עמות ורעטון וקוח רשעם יקחוף רל המעון
שקוטם הרשעם בשברון שמשברים לאכשית קשם יקדוף וידחק אות וקוח לשון שבר ואחרים פראו קוח לשון
קויה רל המעון קדוה לקם קשם ישברו וידחקו וכן בתרעו וקטעו דרשיש נסחוף ראש עשה כף כל רש ועט
יקיה כסופי מי שפעש כפ כף דמיה ויד חרוטם כלומר הסוחרים קמדקקים במעשיים כל סחורתם בנדק
ומשפט אותה קיד קישרה העשיר בעלה ויחרוטם כיוו ומשטר אתה חרנת גורת וכף יקיה או יד האדם או כף
המחזעם אגר בקיין אגר מלשון אסיפק וקטן ומשש הוא העגל וסכל שמעיש אבו ואמו ומשפחה בעלות
וקעטן המשפלה ורואה את המולד אוגר בקיין די שקו לכל משנה שאז הקטאות בול וקעגל ומשש נרדם או ול
יבקש פרנסתו ובסתו ימות ברעב ובצמא ברכות לראש נדיק רל שכל העש מברטס לנדיק מטפ פטולתו
קטובות וייחס קברות לראש ש בראש קבחות היועצות לק לעשות המעשים קישרים וש רשעם יכס
חמם רל שיכרו הקמם שקסעו שיש בפקס ממש שקס מקנאויס בברכות שותקס לנדיקיס ובר נדיק רנה שבר
יוס קוסף ויוס זכרו לטובה ולברכה בחיו ובמיות ושם רשעם ירקב כלמי שזכרו אבד מע ארץ ולס זכר ולס יפקד
אל לרעש ירקב מנוירת עץ אל ירקב יבל וישחית חכם לב מי שקור חסלב יקבל המעט בן מלאש בן מאמו

בין מה ילך או מה יושל באופן שלם יענש יאמנם האויל שאינו שומע ילבט ויכשל בענש השופטים מוכח באופן
ככפ לפעט הולך בתם רל מי שמעשו ישרים ותממים ילך בטח וטון שלם יויק לא יוזק אבל קהולך בעקשות
ועשות ומויק לשחרים יודע לשון שבר שויקו לו אחרים וישברו ופרש מין אחד מן המעשקים דרכים וחמם
קודץ שן לרמוז רמיותו לתכלית רעיתן עגרת ודגה לעצמו ש יענש על זק וכן מי שקור אויל שפתים ילבט
בדבר שאינו ראוי יגרום לעצמו קכשולן
וקדע מקור חיים ש נדיק כיוו
שקדשעם פקס קכשילס ק קדקיקיס
פקס יציא חיים לעולם פקס דברי תורה
ומעט יופי רשעם קחמם יכסין ויסרן
באופן שלם יציא מפימם דבר טוב לעולם
שנאה הערר כאשר ישל האדם לחצו
מיתך השואק בדבר נקל יתעוררו סקס
מדיטוריות וקטות והאקנה בקכך
ש על כל מעשם שיפע האדם לסכרו
תכסה האקנה ולח יסאולדי קטטה
ומריבה בשפתו נטון עד קנה דגד
בשבח קדיקים ונות קרשעם שקס
מקבלים וענה ידג בשבח החכמים
ונגות האוילס ואמר בשכתי קחם הנטון
תמל החכמה ש ידבר בה תעיר וכן תמנ
בשפתו שנט לע חכר לב ש יוסחם בדברו

**קריעין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט
מקור חיים פי צדיק ופירשעים יכסה
חמם ישנאה הערר מדגם ועל כל
פשיעים תכסה אהבה בשפתי נבון
תמצא חכמה וישכט לע חסר לב
חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתרה
קרבה חון עשיר קרית עזו מחתת
דלים רישם פעלת צדיק לחיים
תבואת רשע לחטאת ארח לחיים
שומר מוסר ועזב תוכחת מתעה**

וכן ראוי שקדע מעלת החכמים שקס יעפר קדמת ולס ימקרו לדבר דעתהם אף שקס אמתיים ונכוחים וקאויל
בחקר ש גם דברים של מחתה וסבר שקס דברים רשעם ומעשם קרוטם קדברים בשקס לדברס הון עשיר קטיל
מקבילס אחרים שקס העשיר והול ושבח מעלת העשיר שקור לפנ על בעל כיון קרית עזו וקדש קלות לע
לפחתה ש הכל יכטעו ש אין לאל ידו ושבח מעלת העשיר לזרו העגל כדי שקיה וריו במעשו פעולת נדיק
לחייס רנה ש מעלת האיש קדיק קור כדי להשיב קחיים וקס חיי קתף וחיי קפס ולברוסגב חייס לולית ש שקיל
לעזות נפשות יאמנם תבואת האיש קרשעם טעולתו מצאות נפשו וקעמשים אחריו אל קטאת ואל קמרי
אורח לחיים לפי שאמר שקטעולת קטובות יציאו חיים לעולם רנה לפרט דרך אחר שקור טוב ויושר וקור המוסר
ואמר אורח לחיים להשיב קחיים קור שמירת המוסר ומי שעוב התוכחת מיתה מדרך קחיים הערה
האב בבחן רמו לשם שקור עשה לפי את קנפס הזאת ועגל כאשר השכל ידבק בחכמה וקחם רמו
לכנסת ישראל שקיא מידת מלטת שתבש ותגאב כאשר ישראל רשע למקום צודקה תביל ממיות וכתו אחד
אומץ מי גבר יחמול וליאה מות לם קשיא דקה תביל מעייתה מקרית ומנה שאמר ולס יראה מות היא כדרך כל
הארץ ל חשע אומר דקה זו תרנה שמכלת את האדם מדינה של מקש שנקרא מות ג רמו שקכס ל ירשב
מאות התבואת קרוחי לכפס הקדיק וקוח רשעם שקיא קנפס קמותן לע קויה ומציאות נדחפת וכטרדת מאות
קאור באומרו קנה עברי יאכרו ויתם תרעטן שכל רמו לאור קשפנה

מבכה שאלה קרעו ים אנשים שקם שונאים את חכריקים בלסותם ובספת חלקות שיש להם מעלמיים השנאה קהיא כדרך צפו שלם אל רעהו ידברו וכלל בכאן שפ מיע קדסר האסוד אונת דברים שקוא אחד בפך וחד בלבועבר על להשאל את אחיך וכן קהולך לבית חבירו לשמוע מנה שמדבר מחד ומספר לו בך שמעתי עלך שעבר על להלך רסל ואלו נקראים שפתי שקר ויאמר ומוטף דנה קוא כסיל קוא קאמס בגנות חטכו כדי לשיאו ולכעצו ען

מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דפה הוא כסיל ברבררים לא יחרל פשו וחושך שפתי מושביל: בפה נבחר לשון צדיק לברשעים כמעט: שפתי צדיק ירעורבים ואויליס בחסד לבימותו: ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה: בשחוק לכסיל עשות ומהו חכמה לאיש תבונה: מגורת רשעה היא תבאנו ותאורת צדיקים יתן: כעבור סופה ואין רשע

שיק קגנות אימית וכס כהקוא שקר נקרא מוציא דנה של שון לפוסחו אל להכעצו ולגברו ולכן אמר שקוא כסיל לפ שפתי ומוטף בכרח שיקו לעולו כסיל מימא קראון קשעבסתר וקשע רשע מפרקס ודנה כמו דונג שפתי ישעס שרשו דנה ברוב דברים בא לגנות האנשים שקס מרחיטם לאוס אפי לתכלת טוב שפתיים רסות יתחייב מקדסר קהוא רע אפילו שספרו איעת ויצו טובות קאס קהוא וחסך שפתי ממשל על קחוסר שפתי מלפדות דיסר פ אס לעת קערך דסר מעצמס וקנר קוא ממשל או ידנה וקאס אסר חוסך שפתי מנה מנה דברו ומשתיק אות קוא ממשל כסר נבחר יאמר לאון דניק קדבר

דברים נבחרים ככסף דרוך ונבחר לב רשעם כמעט מעט קוא נבחר פ אל נמצא ס דבר טוב וימן כמעט רגע יסארו בלכס דברי קהדיקים פ מיר יסורו מעס ולל תחשוב פ קהדיק יסתפק במנה שקס מנה חכמה ומוסר אל קשטע קאלפי אסר ס יעשרתו לשלם וולת וקוא אומרו שפתי דניק ירעו ופרנסו כפשות רסות שילמדו דרס חיים וקאולס אפי לעצמס אל יחיו אבל בזסרון סכל ימוות ברכת יי כשקס שולס ברכה לאוס קיא תעשירא וכל עבד ועצל יסא אלס קשעס בכה קברכה וימן עבד לאון דאנח לל קאות סוק קשעס בא מית קסס שבצלו שמעיס ורעפס מעמ אל כיו קנבלס שקס עכברים רשעו איערי בשחוק לכסיל נקל ושחוק לכסיל עשות ומנה ופעל מענה שקהרגל ברבר שב לטבע וכמו שקומע נקל כפעע קכסיל כן קחכמה נקל לאיש תסנה או ידנה כסיל ישחוק ממי שיסאוב בצבת קדבר קודס שיענה אבל איס תסנה יחשבה לחכמה פ קענה תישר קדברים מגורת רשע קפחה שקרשע מתפחד מנהגרות קיא תבא עליו ותאות דייקים יתן שקהדיקים יתאוו מנאלס של רשעס או יאמר שקרשע עול כל אנשי קעלס ומנהגל שקוא יפחד מנהגלות לכן אמר מנברת רשע ופחדות שקוא קדלות תבאם ולפ שקהדיקים קס מוציאים מינוס עם כל קבריות קתסל יקי רען שתאות שלם קסס ופחד קבלת קרשע שקוא דומה לדוח סופה ושערה שיאבד במנהגה כמו שיאבד דוח קסוקה וקדיק חוק קוא כמו קיסוד שאיבד וז מנאומיו עד עולס

בחומץ לשעם דנה לפסיר לסבת מונעשת האדם מהשגת סלמות קא עולתו ויאמר בחומץ לשעם וכעסן לשעם שזיק להם מאד כן זיק קעצל לשולחו כחשך אל ימקד שלחות פ תרחיק מלפס ושכיס שוליס קנה וקנה לבקש ערמק מנאוקתס לפלס עם אויבס וכלשר יאחר פנמיס התחוק קמלסמה עלקס ויגברו קאוים בקס יתחייב שקעלות מנה מענה מחד יראת יי תסיף סנה שעת קונר קחיס לוק אמר שקאיש ירא את יי יוסיף ימים על קקעצס לו כטבעי אמנס קרשעי

וצדיק יסוד עולם: בחמץ לשננס וכעשן לעינם כן העצל לשלחו: יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד: מעז לתסדרך יהוה ומחתה לפעליאון: צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ: פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: שפתי צדיק ידעון רצון ופירשעים תהפכות: מאזנמרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצנו:

שפתיים תקצרנה פ אעט שזיכל לטיות שמסרסות כפ בטן גפס וטבעס קסלרוע סדרס ומנהגתס ישחית טבע גפס וימוות בל עתס מערף לוק קענש קהשגחי קימודד מנה כנגד מנה תוחלת דייקיס סנה שלסית קהכלת שאיפ ערב לוק אמר שאיסו כן אל מנה שיקוו וישינו קהדיקיס לתחלת ותקוק קוא דבר של שמחה ותעמו שקיא קהשגה סכלרת ושמחת קכפס ומוונת ותעמוגה: אבל תקות רשעס קוא דבר קאבד ולשכך אין ס שמחה רק עמל ועגסון מעוז לתס דרך סנה רשעית חולסת קאמנעס לוק אמר שמעשו ומחסק וקיוס לבצעל קתמימו וישר דרס יי שיעליו מנהגות ויערוקו לטובות ומתך כר ל יוזקו וקדרכס קקס

שקס מעשו לו השלמים קס בעצמס מוחתה לבצעל קאון פ קסכל וקדת מוחיטם שפעל קרעית יקבל קמסד וזוק יצדיק לשלם כל ימוט דנה לבחר שלס סבות יקריות שמנאוו כהדיק שקוא קשעל כפ קמעל: סעל קאונה שיעד פפעלותו מקיים את עצמו וקוא אומרו דניק לשלם כל ימוט שיקים קיים לעדי עב ואס ימוט לה יקיה לשלם אל מנד יקוס אבל קרשעס יגלו בראש גלס פ רשעתס תקיא אותס מן קארץ או יאמר מי יתן שקהדיקיס יחיו לשלם ומי יתן שקרשעס לה ישכנו ארץ פי דניק ינוב חכמה יופר סעל שפתי דניק שיעל למנה שלמטק מימנו במנהגה שפוי ידבר חכמה ומוקיר את קבלתו ורשעס מקעצרות אבל לשון קרשעס שקיא מקטר קדברים קאמתיים תברת מקעלס לל ראויה שתכרת או יקללם שתכרת שפתי דניק ידעון רען יופר סעל שלסית בצחיות קשוים ואמר שבפתי ידבר לאנשים בעל חכמת דברי ריעי לפט קסס וכן דברים רעיים לפטקס מנאקבה ופ רשעס קס כל דברי תהפכות או יאמר שקהדיק פו וסטתו ידע רעו שידרוך כפ קתרה אבל קרשעפשו לה יוכל לדעת רעו קאמיתית פ כלו מל תהפכות ואין לו סדר וקנהגה מאזנמרמה קמשיל קתרה שתנהג את קהדיק לכן שלמה שקיא רען קסס וקמסול מנחשטת קרשע למאזנ מנהגה שדרפס איש שקולס כרך קושר וקצק כמו דרס קהדיק אשע עלש נאמר אסריתמימי דרך קהוללס בתכרת יי

א

בא דרון וכו' וכו' מידות מסובחות שימצאו באדם... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי...

בא דרון וכו' וכו' מידות מסובחות שימצאו באדם... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי...

השכל... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי...

השכל שבמין האנושי... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי...

סגנון הנהגתו... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי...

בטוב צדיקים תעלין קריה ובאבד... רשעים רנה: בברכת ישראל תרום... קרתוב פירשעים תהרס: בזו לרעהו...

העלון קריה... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי... וקם מרדכי...

רשע עושה • שארשע זורע שדקו מיסג בטל רעבו ומגשים תחומיו • וזורע צדקה ומי שישם צד ונטל שדקו
לשדק חצרו כפי שלל יתעברו עמו זה ידקק שלל יכנס בתוך שדק חצרו אפי כמל טמא • ושכר
מגוירת ויסכרו משמות תקום או יקיה שכר מגוירת שכר וגמול וקטונה והזורע צדקה כלבות האשים יקיה שכרו
אמית וקיים • כן צדקה רצה כן כל דוק צדקה יאריטן ימנו ומרדף רעה לפנות שמקצרות ימנו ויכול למל לסיים
לפי השלם הכח ומרדף רעה מית בעלם
קוז ובעלם הכח או יקיה כן מגוירת
כעס ארמון ויאמץ אמת האיש שקוא בעל
יושר וצדקה יסג חיים • תועבת יי
יאמר שקאשים שקס עקאי
ונפילם בלתיס קס נקעם בעע קסס
ש קוא ית שלם מכל קמנאס ולכן לא יקיו
רעיים לטנו רק קאליים קמיתמנים אליו
בפעלותהסוככל בוק ואמר ורעמו תממי
דקררצה שקרעיים למעו קס האשים שכל
פעלותהס של צות וישרות • יד ליד •
יד קוא האב • ער קוא קנן קטע
לש תראק לעלם רשע שיקק קוא ורע
ועמו של יעל ברשעת ורע צדיקים נעלם!
של יארעלם דבר רע של לשם ולל לבעקס
או יאמר יד ער שתבך שקרשע עשק קרע
מיד כעש אכל אס קוא בן צדיק ושל עזת

רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה
שכר אמת: כן צדקה להיים ומרדף
רעה למותו: תועבת יהוה עקשי לב
ורצונו תמי מידך: יד לא יעקק
רע וזרע צדיקים: מלט: נזם זהב באף
חזיר אשה יפה וסרת טעם: תאורת
צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה:
יש מפזר ונוסף עוד וחשך מ' ישר אך
למחסור: נפש ברכה תדשן ומרוה
גם הוא יורא:

אמת יאריטן לו על משעש ולא יקיה מעד • נזם זהב פי באשר יטון כוס והקנאף חזיר פ קוא ולכלך אות בטויט
ובצאה כן יטון קויפ באשק שקייל אולת וסכלם • פ בצולתה תשזית זשק ומלת טעם כמנו וטעם זקעס יקח עטן
דעת ועצב • או יאמר כמנו שיקון קחזיר באשר ימצא באשפת דברים יקרים כמנו כוס זקב תמורת קצאה שקוא
מיוומו כן תקון האיש הוונה כשתמצא אשק יפה במעשיה וסוררת מקטעם אשר חפץ לב הוונה • תאות כל
טקף ותאות הצדיקים אינו אלל לנשות קטוב וקישר בעש אללים ואלים וקאשעם אינם מקוים ואין מלאים
אלל לנשות רע בעש קטורא כעצבים על דת ומצותו • ועצרה מגוירת ומעדי • יש מפר • יש אדם נייב שמפר
מנעו לתל לעמים ויותר ממנה שקוא מפר יוסף אלל קשס • וחשך מיושר ומנוע • עצמו מלכת ברע יושר
שלל יקן מיוומו בצדקה יחסרו וימעטו אות המנוון פ תראק בע אדם עשירי וצפועים וקעשירים אינם מחלקים
מיוומו לצדקה כמנו הצפועים על כן יחסר פעשס • נפש ברבה נקן סנה למח שאמר פ המפר מיוומו יתעף
עוד ואמר נפש ברבה תושן ירצה הנפש הקותת
יתענן שקשס השפע הנפש הזאת מכל דשע העלם ואמר ומרוה גם קוא יורק • כל מי שמעשע נפש קעט וזכה
ומזכה פ קוא יורק לשחיים שילמנו ממנו וישבע גם נפשות קעעס • ויקיה מרוה לשון שבעה וזכה לשון קוראק
או יקיה קפך כמנו ירוק מגוירת כבש כשכ ויאמר שקנפס קמיתרבת קמחלקת מכל אשר חננה קשס יעל
קדוקן וקדשיות יקיה בכנות רבועשענה גדול שירוק מנדן פת קשס •

מועבר • יקס קו • שרשו קצטפוזשו יק ולקו • לוס פי עס רבואמר מי סימנע עצמו מלמטר תטאות בער
קיוקר לתחלת שתתיקר השער יקל לקו כל קעמים ושמחו ברעת ויתן ברקת למנוכר תטאות אז
בעת קערך משכר כמנו קוא קמנכר מוכר • וס מפרשים פ יקטו קוא מן ויקבחו ב' לת ואמר מי שקוא מוכר
די יק רען שיקטו עמים נחכבותהס וברכת קשס תמיק על ראש האיש קמנכר לכל עס קארץ • שוחר טוב
יעקש יאמר האיש קנקרא שוחר ודורס עוב
קוא מי שבהשתלעות יתעסק ברבים שקס
רעיים בעע אללים ואלים אינם קאש
שקשתלעות לנשות רע אל ישג רען לא רע
ועש מלאת יי • בוטח בעשירו • קטמח
בעשירו ומי יבור
קוא יד ויעל וקעשכ כלל ואלל ואלל יאמר
לו לש שרש ולל עשף • וכעל צדיקים יפרחו •
כמנו קעל שקוא לח ורעפן כל זמן שקפרי
בזילן כך הצדיקים עמדים בלכותם כל
זמן שפרי צדקה נקס דע שקנפס מקורת
צמקוס קעלן וקיא עצמות קאדם ולכן
ראוי שישם במחוס ברברים קנפשים לל
בזמנעו קטמח בעשירו יעל שקכרת מצור
קחיים עובר ביתו • יאמץ קאדם שקוא
משחית קטמ וכל אשר לו בזולת
יעל רוח וקבל אשר בעת קערך לל ימצא

מנע בר יקבהו לאום וברכה לר אש
משכיר: שחר טוב יבק שרצון ודרש
רעה תבואנו: בוטח בעשירו הוא יפל
וכעלח צדיקים יפרחו: עכר בירו
ינחל רוח ועבר אויל לחכם לב: פרי
צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: הן
צדיק בארץ ישלם אף כירשע וח
וחוטא: אהב מוסר אהב רעת וישונא
תוכחת בער: טוב יפקרצון מיחיה
ואיש מזמות ירשיע:

קברים קמנכחיים אחרי כן מנע קחסרון יקיה עבר זה קאול קעכר פת נכפול פרישת לחכם לב קרוא את קיוול
ואמר קטן פת כע קראוי • פרי צדיק יאמר שפרי הצדיק שקוא דבר שטמו נמשל לעץ החיים שמחיה הצדיק
לכשעם בטרבו כמנו פרי עץ • קחיים לכולל ולקח נפשות חכם לל קמלמד לנשים דברי תורה ראוי שיקרא
חכם לל קודע ואיפו רוצה • למד על איתחאל חכם בזמנת לא יפע מעשאו עך חוכה ולקח נכור מן פ לחי טובאו
ירצה שלקח אותם ממקרי קומן ומלמד דעת ודרך תבנות • הן צדיק יאול • לשון שלם ופי הצדיק קא נשלם
בכל מקום ויקיה לו שלם • אף פ רשע וחוטא • אף פ קדור כלו
דשע וחוטא יעלמו קשס מקרשת
המשתרות לבא עלקס נהאנה פריטית • וימ הצדיק יש לו שלם עס כל אדם אכל עס קרשע וחוטא יש לו שחית
ואף בעבור שאים קולך נדרש קשס • או יקיה ישול מנען תשלמון • ויאמר שקצדיק באשר יחסא בארץ ישלמו לו
עשנו וכל סכן שמרת קדון תחייב לקעעש קרשעם וקחוטאים חלא שוק קעש קוא בעלם הנשמות • וזכו סוד
צדיק ורע לו ורשע וטוב לו • אוהב מוסר • מי שאוהב את קמוסר ומקבלו אדם דעתן קוא ושונא תכחרת
שלל ישמע למנוחיים קוא
למופחיים וקוא שונא קהכריו וקמושלי • טוב יפיק קאדם קמיתחל כנוב יוצא רען מי • ומזכא קן בעשירי אכל
איש בעל מחסות רשת ירשיע • קשס במשפטו וקוא יתעב בעשע •

יב

לא יכון אדם ברשע ירצה האדם שיתקנה עצמו ברשע אל יקנה מצנע קיים ונאמן בעצב השם רק יקנה רשע שקסם
יקרסו אימנם הצדיקים ששרשם נשאר בתורה ובחכמה מובטחים הם של ימוטו אשת חיל
חיל כמון וקנה לכן חיל כל אשת חיל גברת ודעתה עטרת קיה לבעלה שקוף מאובח בעצור
כופש מעשיה ומסדרת קנהת קצת בסדור ישר ומושל ורכב בעצמותיו כל קאשה אשר טעולתה בלתי
מסודרות וקטיש לבעלה נמשלת לרקב

לא יכון אדם ברשע ושריש צדיקים
בל ימוט: אשת חיל עטרת בעלה וכו'
וכרקב בעצמותיו מבישה מהשבות
צדיקים משפטתה בלותרשעים מ
מרמה: דברי רשעים ארבתם ופי
ישרים יצלם: הפוך רשעים ואינסובית
צדיקים יעמד: לפי שכלו יהלל איש
ונעוה לביה לבו: טוב נקלה ועבר
לו ממית כבוד וחסר לחם: יודע צדיק
נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי:

הצדיקים הם לעשות משפט לקיים המדינה
וקרשעם לא יספיקם של ומנס יחסו ב
צמצמות רשעית חל מתחלס כל קיום
לרמות אחרים: דברי רשעים וקרחוב
בתקופת הרשע וטעולתה
ואמר שדברי קרשעם וקסמתם לארוב
הצדיקים ולהגם וקיסרים נמשק יעלו
אותם מן האורשט ויטל לרש דברי
רשעם הם להשד עשות שקר על הצדיקי
לפודגם שיאמרו טעולת הרג את הקפס ופי

ישרים יצלם שיכחישו עדי השקר ויעשו אמת: או יקנה פ ישרים יצל את הצדיק יס ע יתקרו קדרי וימנאוהו שקר
הפוך רשע יאמן שהש גור על הרשע שיחפס עטשם מכוכל רשע ואינם ע ברע יאדו ועת צדיקי יעמד שטעולת
מקיימת בהם: או יאמן הפוך פער מנעם והעלם שערך ותמצא קרשע שכ נר אינם בעל אימנם בית הצדיקי
יעמד: או יאמן חס תרץ להפוך קרשע מרשעת הצדיק לא יתקיימו דרך הצדיק שקוף חוז מוטעם או לא תוכל להפס
לפי שכלו יאמן קאיש שיש לו שכל טוב יקולל כש שיפער שכלו ודיעתה וקאיש שהוא נענה אכל נענה השכל ועל
דעות משונאות לא די שלם יסכחוהו לא הכל יכווהו אחר אשר הוא מבזה עררת שקוף השכל דומה לג' שאי
לפס לא דעת ולא קטנה לפי שכלו כמון לפי אכלו טוב נקלה טוב איש נבזה בעצמו ונקלה שלם יתגיש מכל מלכה
ומתבזה עצמו לעשותה וקוף עדי לעצמו לפרש את בית מהאיש המתבזה עצמו ואינס רוצה לעשות קמלסכה
מנע שקיה ענבנה וקוף שאר חסר לפס שאין לו מה יאכל ומלת נקלפ סגור מן קלן יודע צדיק נפש בהמות
דצה שקאיש הצדיק לא די שהומל ומרחס על אישי גילו וכן על אישי מיוסו לא גב מרחס על נפש בהמות
ומקדים חלפתה לחיותו ואמר יודע מנע שהבעל חי אין לקס כח הדבור לכן צדיק ידעת קבעלם לשער הומן ו
וקצת קהכרחיים לתת לפס מיונס אימנם קרשעם אין לפס רחמינות אלם בעקום הרחמינס קונם לב אכזרי או
יאמר טגם שהצדיקים מרחמינס על הכריות אין לפס לרחס על קרשעם אלם להיות אכזרים לפס

עובר ארמתו ישמע לפס ע מרוב טעולת תרעה תב ארתה: ומרדף רקים קטעם אחר שקולך עם אישים רקים
ופחזים ועוז את ארמתה מעטודק ואינס חושש בעצמו קוף כסיל וחסר דעת ועל דר נשתר יאמר
מי שיעבור מארמיה קמיוחדת לו וקוף עררת השכלית שבה נתעצם יכצע מן חס אחרים שקוף קחכמה קעליונה
אימנם מי שרודף אחר קבל קומן קנה קוף חסר קדעתה וקתנתי חסר רשע מעד שס מנתי קשני ועטמו
רשת ואמר שקרשע חומר רשת ל

עבר ארמתו ישבע לחם ומורה ריקים
חסר לב: חסר רשע מצור רעים
וישרש צדיקים יתן: בפשע שפתתים
מוקשרע ויצא מצרה צדיק: מפרי
פי אישי ישבע טוב ובמולדי ארם
ישוב לו: דרך אויל ישר בעינו ושמע
לעצה חכם: אויל לביוס יודע בעסו
וכסה קלון ערום: יפיה אמונה צרה
צדק ועד שקרים מרמה: יש בוטח
במדקרות חרב ולשון חכמים מרפא:

קאנשים הרשעם אשר קס פורשים אותה
כדי לעד הצדיקים וקנעם ושרש צדיקים
יתן כלומר לא די שאינם חומדים קמיון
שאינסו של אכל שרשם ועקר מיונס
יקלן כל אחר מקס ויתקפו אל קולרת
בפשע שפתתים ירצה בעטור טשע
וקוף קדטר קמנעה
וקאסור יפל קאיש קדע קמער קמסע
במוקש והצדיק שיסמור פתחי פו טעל
מצדקו: מפרי פי איש יאמן רשות
קאדס טדו לעשות קטאות
וקמנעה קן בדיסר קן טעעלות ער של
שלטנמיס יקיו דבריו באופן שיספעהו קס
בעטורס מקטוב שיפער רב וזק כשיקיה
קעבק בס צדיקי תורה ויראת יי ונס
בעעלותו קנה קוף גס בסנה בזסכלו

גמול כש מה שקס וקוף אימנו ונמוט ידיו וכו': דרך אויל יזיל קאול מרוב סלולת לפ יקס בעטטו קטצה מיוולת
לשער כ אין באות קדרי זולת מה שקרשעו קוף אימנם קחכס קנה קוף שומע לעצה לפ שקיעען להיות בלתי קונע
צדיק ישקלנה במאופ ציק ולס יענה דעתה אחר קחשק ללות קדרי כמון סיקרה זק בני סימפוען בעצמו ויתפלמימין
בעטור זה למעמיס קדרך קישר: אויל צוס ונג' יל קאול צוס שיכעסוהו רוצה לקנקס ויגלה מקכס זק כעסו לאחרי
ובזה מנסוף על קלפו אימנם קערוס מעכסה קקלן ואינס ממקדר לריב כ מה יופלפו חס צווקו בהתס
לפריסמו בקהל רבי יפיה אמונה יפח ידע יאמר מי שקרנל לשון צדיקי אמת קנה קוף בבאו לפעוד בדין יעד
שקוף בעל מרמה בדבריו יעיל לפעוד שקרים כ קרנל קדבר ישוב טענ ולס
יתגרד קאדס מנמס בעל או ירצה קאיש שקוף בעל אמונה באמונות התרה יעד קדברים כש צדיק וקאמר
שהאמונה תבריחוהו שלם ישנה מקס כלל אכל איש מרמה שלם גס בתרה ומאמין קדעתה קורים קנה קוף ער
שקרים שטעולת אינה שטעה יש בוטח טטה מנודת לבטל שפתיס עטן פתחון פה ומקדרות מגוירת
וידקור את שטקס עטפו נעצרת קחרכ בעגל כל יש אדס שיפער צדיקו שראובן קרד את קמס צטויו
או כמדקרות חרב לפ שיסב בעצות קמיתה לראובן אימנם לשון חכמים מרפא ללות קסטוי שיחקרו קענה ויטלו
את קאיש מאותה קמיתה או יאמר יש טטה דברים שקס לו כמדקרות חרב כלומן שידקרוהו מקכס אותה קדיסר
כנן שחקר לטתרו או קעש עליו עשות שקר ולשון חכמי לם די שלם תגרוס רענ למדרי אלם שתהיה לו קיפוי ומרענ

שפת אמת ארבעה שון רגע פי שעה יל הדיבור של אמת התנצר ותקיים לפי ועד שעה או רגע תכל לתקיים
שון שקר ול שעה פ כרוב אין לה רגלים ויתכן שיאמר הרובים לקיים דברים יקחו ומן וחו
מישרי שפמו ובעל כבוד אל יבקשו ומן רב אל רגע אחד וקדבי טבר שהומן קצו וממלכה מרונה ונכרתי שיכזבו
ברמה בלכחודשי חושבי יש ועצם שהם אנשי מרמה וכאשר יתנו קענה היא ערך מרמה לתעלתס וטעמים

יתחייב להם רע כמו קין הרשע כאשר
אמר ישאלו לם מנסות לפי שחשכשקוף
קאיש אשר המלך חסן שקרו אל קוועני
שקם יועצי שלם בל מרמה לעלם ישנים
שמחה מקענה ויתכן שיאמר בלג האשים
שקם חורשי רע לא ימנעו אל שגן מרמה
ודון שקם יועצים לדון ארץ שיטיל מקיס
וגדול קיושכס בה אכל מיועצי שלם וקם
וקשקט לא יגע לנשי המנסות עטמן אלא
שמחה ושון לא יאונה יאונה ימנען
פעל קדעש מנחי קלמנימנסות
אנה לדוועניו ל יודמן לדיק לעשות
דבר שקוף און אל כל פעלושו יאדות
ונסחות ורשעם מלשו רע בדבריקם
ומנעיקם פ יטאו להם תמיד בעעל
כיון קם וישחרו לעשות קטעלות קמ
קמענות אך לדיק לא יטאו כאל קדברים

שפת אמת תכונ לעד ועד ארבעה
לשון שקר: מרמה בל חרשי רע
וליועצי שלום שמחה: לא יאנה לצדיק
כל און ורשעים מלאור ע: תועבת י
יחנה שפת י שקר ועשי אמונה רצונו:
אדם ערום כסה רעת ולב כסילים
יקרא אולת: יד חרוצים תמשול ורמיה
תהיה למס: דאנה בלב איש ישחנה
ודבר טוב ישחנה: יתר מרעהו:
צדיק ודרך רשעים תתעם:

לפי שקם יודעם של יתרה להם ויא לא יאונה לדיק כל און שקם ינלו ממנו ורשעם יקו בל רע שיבאל עתה
תועבת י למה שקוף יתעם האמת יתעב ספת שקר כל חפי דברים ורעו קוף בעשי קאמונה דל מקיימי
קאמת פ ל יקפיק להם לנדי אותה אל שיקיימוה בעעל ומלת ועשי עמדת במקום בלעל ועשי אמונה קם
עשי רעו: אדם ערום יד אדם חכם מעלם ומכמה דעת וחכמת כאשר קוף בקטן השרים והחכמי עי עת טא
דברו ולבביני יקרא מיד אולתו ועבר שקיא הנטנה ויקרא פי יכיו או יאמר שהאדם שקוף ערום וחכם טסק
ומעלה סתרי החכמה מקהמון ואינו משלר קטעטס לטב החוכי וכן ל יקרום לבוור דבר מה מקמוסכלות ברתק
קשון עי שיכרפו במעך קדעת וקכאיל יפרסם בל מה שידע בל המתנה יד חרוצים תמשול קאנשים חרוצים
בבקשת מיוון שושר ודיק תמשול ידס להשיג חפכס אכל יד רמניה שקם אשר בל עפקיקם דמיאות תקיק למס
כלמך לכלן וקשחתה: ראגה בלב איש ישחנה פי קדאנה כאשר קיא בלג איש שילאג שחקה אותה ושלילנה ודבר
טוב ישחנה כלמי יאיב קדאנה למחקה דברים טובים שידע כעג לו או יחזור כפוי ישחנה ואל קוועני
קנה ג קלב כעג בלבת אש יתר מרעו יתר שון יתרון וקוף תאר בקל וקן כע קעטן הצדיק מוותר ב מיוון
יותי מרעו קרמי פ מעט מיוון שיתקבץ בושר ידע ויעל ודרך רשעם תתעם דרכה הרעה מתעדי
אותם בעטור שקם תעשם מקדרך קשרה פ הרשע קוף מתיק המרמה וקמרמה מינית

לא יחרך יחרוך כמו ושע רישיון לה חתוך אל למי פ קצויד שקוף כי העשות דמיאות לא יאחר קצויד טרו
שיבא לדי חריכה ויאכלו דק מיהו דרוח יעיד וקוף משל על מי שעשה סחודותי על דמאות ואמר פ ל
יעשר ול יקום חיל חס שקביות ירעשו דמיאות ול יסחרו עמו חס שיטעש נעטר בעלתו חס שתחול עלט בורת קאי
על רשע וקון אדם לל קמיון שיקיה על ויתקיים טרו קוף קיקר וחרוז לל הסגור באמונה ומקובץ בושר כמו קן
מאפטיך אתה חרנה בארה צדקה

לא יחרך רמיה צדו והון אדם יקר
חרוץ: בארה צדקה חיים ודרך נתיבה
אלמות: בן חכם מוסר אב
ולין לא שמע נערה: מפרי פי איש
יאכל טוב ונפש בגדים חמם: נצר פו
שמר נפשו פישק שפתיו: מחתה לו:
מתאוה ואין נפשו עצל ונפש רוצים
חדשן: דבר שקר ישנא צדיק ורשע
יבאי שויהפיר: צדקה תצר תם דרך
ורשעה תסלה חטאת:

יאמר בדרך צדקה וקוף
קושר ימצא קחיים קנפשיים ודרך נתיבה
כפל דבר כמו אדמת עפר גס מטר קטע
קחולך ערך נתיבה של צדקה לל ימורת
שדך קוף אין מות אלא חס נכחיים
בן חכם יאמר קנן כשיה חכם ישמע
מוסר אבו ויקבל עלט לעשות:
וקנן קל לל ישמע ונערה משוס אדם ואב
במקום קזה רונה ב קאכ קומוט וקוף אבו
שקולו וקאכ קרוח וקוף רע שלמדו תל
ושלמוות או יאמר כאשר תראה בן חכם
תשפט שייכרו אבו וכאשר יקיק לן ת
תשפט של גערו אבו כשיקיה רואה אותה
פעק מעשים מנעם: מפרי פי אל פ
מין קפרי שיטעו דברי פ איש טוב
ושל יאל טוב קוף וולת פ קאדם קאלס

יושלע דברו לו ולס חריס: וכפס בגדים חמם: דל ומפרי כפס קנעניס יאכלו קאנשים חמם וקעטן שילמדו מקם קאנשים
פחיתות קמדות ומלות מפרי משרתת במקום שפס: נצר פו ירל שקאדם שיחוך אמרי פו ווקר ממוותרי קדבר
סומר כפשו מרעה של תבאיו אימסמי שפסק שפס לנדי קדיבור קאסור וקמנעה קמחתה וקסטר קרובס לטח
עלש ופעק פתח כמו ותפסקי את רגלך: מתאוה ואין לל כפס קעבל מתאוה ותאוות קעלס קן בעטן מאל
קן בל דבר ומנע עבלות לל ישתיל בעטורס לשיטיע וימלל כס תאוותי וכפס חרוצים וקם קאנשי חרוצים
במלכתם פ לחיותם מתעסקים בל דבר שיכלו לחרוץ תקיק כפס דשנה ושמנה: דבר שקר יאמר פ קאלהצדיק
קוף ישנא דבר שקר לחיות מתנמה לטראו ית שדור שקרים לל יטן לפנ עמו אימס קרשע לל ישנא השקר
אכן ידבק ב ולפי יבאיש מעשיו ויחפר פכ כפשו ויחפר שון שנה וכל למה כמו וחרפה קלנה: או יאמר פ קצדיק
ישנא השקר ועד קוף יבאיש ויחפר קרשע וקעטן שיתנחו לבאשה ודראון בעט קאנשים וכלמנו בל כמו
צדקה קצר תם אימר פ קצדיק וקוף קושר וקאנמות תשמוד בעלמ שקוף תם דרך מכל קווק ומע ורוח
ורשעם וקיא פחיתות קמדות וקקצר בעטרת קאלים תערת דרך קאיש שקוף בעל חטאת או
קסלף דרך קאיש ויבאפו לחטוא ותר ויתר כטעס ושכר עטרה עטרה ויקיה חטאת חסר קמתיאר איש
חטאת כמו שנתך בעך מרמה בעך אנשי מרמה

יש מרעש ימי מי שמרחה עצמו עשיר ואין לו כל ספקו וכל מותרות של עשיר ויש אחד נהפך מ מרא עצמו רש ויש לו הון רב או יאמץ שיש מי שמתעסק ומשתל ברוב הסחורות כל היום ולא ישיג דבר ש לא ישיעוהו מלמעל ויש מי שאינו מאתל ברוב המוניא העשיר ויש לו הון רב ומתעשר מן הצן קתטעל ומתרושס מורכב מהתפעל וטעל מרובת או ירש ישי שקס דורכיס א העשיר גם שאין להס עתה כלום ויש אחרי דורכיס ללות אעפ שיש להס עתה

הון רב: כפר פנין יר העשיר שיש לו חרס גרס לו סיתפוקו השלמוני ער סיפיק עצמו כש עשרו ורס לא סמוט גערה מנפט ש עט המוסלס על העשירי לו על העשירי או יאמץ שקעשק קורא כפר נפש של העשיר כחשך יתקו צדיק וכתלמי שקסס לו יאמע גערה ממנו חלף שיקן קציק נכרי טעס יערת: אור צדיקים ידער יכנה כמו ידערפו ולימא קלחת קציקים לור ש תגל ותסוף כל היום ושמחו כל קציקי בקלחתם ולימא קלחת קרשעס לני ש קלחתם תפסק ותדער כאור קני ויתכן לגר ש אור צדיקים פני לפשס ואל ש נפש קציקי תאמח ש השס יכלחנה וני רשעס לל נפש סתיער ותמות בל עתה רק יתן מנה: שס מ: בלעי קוון ועצא מרי גה כמו ש ינע אנשי קועני

יש מתעשר ואין כל מתרושש ורוח רב: כפר נפש איש עשירו ורש לא שמע גזרה: אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך: רק בזה הון יתן מצה ואת נועצם חכמה: הון מהבלי מעטוק בין על יד רבה: תוחלת ממשכה מחלה לבועז חיים תאוה באה: בו לדבר יחבלו וירא מצוה הוא ישלם: תורת חכם מקור חיים לסור ממקשימות: שכל טוב יתן חן ודרך בגדים יאתן:

שרשו יעץ והוא תאר מנחי הפא מנבטן כטעל באקל מרעס ורנה רק ובאמת המתחזי עס אנשי קודון מנה שיקנה וילמד מקס קור מצה ומרובה ומי שמתחזי עס האנשים הסועצים מזולתם וסומעס לעצמ: למד מקס חכמה ש סומל לעצה חכה או יאמץ כל איש העשק מעשיו טרע ובו דון וקולך אחר עבתלם גרוס ריב ומנה וקמתעץ באנשי בעל עצה יתן חכמה לו ולחרים שילמדו ממנו: הון מהבלי מעט: ממוון הכח לרס מהבלי על עמל וינעל או בגול וחמס בהכריח סימנעש ולל ילם: וקובץ על יד: וקמקבץ ממוון על יד עלעל וכן בציק נפושך אות המקבץ ירבה קוסו ויתקיים בדו: או ירש קהון כשיוצאו ממנו אפי קוצלות קהול לל קוצלה קטנה כשקייא מתמדת ימעט ולכן מי שקובץ יד קוצלתו ולל ישקו ירבה קוון: תוחלת ממונכנה מי שתחלת נמשכה שחברו קנטיחו על דני ולא עשאה אותה התחלת מנח אלו מנחל בלב ועץ חיים לל וכעץ קחיים קייא לרס כשתבא אלו: בו לדבר מי שקורא מוכה לדבר מצה ישת בעטור אות קציקי ומקיים אותה גם סימסך לו בוק נממוון ובעט מוכח קור שילם השס שכו: תורת חכם: קלעווד שילמד חכס לולת מן החכמה ויראת קסס קור מוקר סימנעט ממנו חיים ומעיס וכחיים וקורא גל מוקר להסירו ממוקשימות שקור עשש בל של מנח ושל מנחל: שכל טוב: קסכל קטוב שיש לליס גרס שיקי לו חן בעט אלס ורס: ודרך טנגיס ויס ימעט עצמו מנחל: קטוב לנשות אחרי: דרך טנגיס קסל להסיע לדרך קטובה

כל ערום יאמר ש כל אדם שקור ערוס יעשק עששו בעת ולל יתרוס דבריו אלפ סקס דעת חמנעס קרדס שקור כסיל מנרסס ומנלל לכל אפי דברי אולת: מלאך כשע אמר ש קסלח שעשק שלחות בדרך כשע יפל קור וקסלח אות בעטן רע: חמנעס כזר חמוטס שקור קעשק שלחות בעמנות קור מרפא לו ולסלסו: רש וקלון יאמר ש טעט וקלן ינעל לליס שקור פרעמוסר ומנויס אות וליס רובת שייסרוקו קאנסיס: חמנעס מי שקור שומר

תכרות מופתו קור יטב בעלם קור ש קחכמים יכדוקו ונפשו תכובר בעלם קנסימות שקסס יתן לת מכלפס טן קעמדיס קקיימים: תאוה נהיה: נחיה מנבטן כטעל שרשו קיק ועטן קתעב קתאוה שרס מנתאוה כחשך קטור לו קמנעק לכסשו ונעט לו ותעבת כסילססור מרע לל תעבת קכסילסס קור לסור מדרך קרעמ: ויקי סוד מוקר מנחי קעטן: או יאמר תאוה כשברת מן נחייית ונחלתי כשיכזר קרדס תאות יכרו ויכעענה קמכנענה קקיי תערב לכסש קמנכלת ש איי איפסר שירבה קסכל עש ריטי קתאוות וכחרכן קנעף ינענה קסכל ש אין ארס וכה לשת שולססות שלמות קנעף וקנפס ותעבת כסילסס לל ש קכסילסס לל

כל ערום יעשה ברעת וכסיל יפרש אולת: מלאך רשע יפל ברע ויצר אמונעס מרפא: רישוקלון פורע מוסר ושמר תוכחת יכבד: תאוה נהיה תערב לנפשו ותועבת כסילים סור מרע: הלוך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע: חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב:

יסברו לבס חזונה ולל יכעעס קנפס ולשכך תעבת קייא להס לסור מדרך רעל שבר תאות ש כזר המלכות או יאמר קתאוה קהוק וקור סיפיק קרדס לכסשו תאוותיה תערב לכסש קבמיות וק קדבר יקרל לכסילסס שקשרת מן קרע קור תעבת להס: הולך את חכמים יאמר שקאיש קהולך את חכמים ודגל אלס לקבל מוסרס וללמוד מנחמנעס ספ שחכס וטוב לו אלפ שיקי עבד להס: חמנעס רועה כסילסס אלפ שקור רועה אותס ומנחי אותס ירוע או יקיי רועה מלסור רע שנעס אקס רע או שקור רועה רוח כמון קס סופ שירוע ויכרו אות: חטאים תרדף רעה: פי קרעמיר דפת את קחטאים: ואת דיקים ילס טוב קבז מנלס טוב לצדיקים: ויכול להיות זה קפסוק דבן עס קעלון קטעס קולך עס קחטאים רעה תבא אלס וקולך עס כדיקים ילס קסס טוב לו: או יאמר ש קחוטאים וקס קאנסיס שקס בעל חטא לל תחשוב שרעתס קשכ ולל ינעסו עלנה רק רעתס רודמת אותס וענסיס עלנת בעלם קור ורודמת אחריקס להעטסס אחר קמות גל: חמנעס קציקים ילס קסס גיוול טוב לל דבר שקור טוב במוחלט וקייא קקסנה קאימיות שקייא תעטו קנפס: או יאמר כפס חטאים תרדף רעה ש לל ני שקייא רודמת אחר קרענה לקדנך בה אלל שקייא מנדיכה לחרים גם כן לרדוף לעשות שעה: חמנעס קציקים שנפסס לל תרדף רעה ילס להס קסס יתברך גיוול טוב ש קאיש קטוב שקור כלל קציקים יכיל בעט כמון שייאמר אחר וק

טוב ינחיל צע צעס יאמר כי אדם שקוף טוב הוא ינחיל ממנון לבטו ולבטו חמום קחוטא לא ינחיל ממנון לבטו רק יקח כפון ומעשהו לקיות לאדם שקוף דניק אצל האל על דרך יסן ודניק ילבס רב אוכל רב שס סמוך מנעל קמל כמון חק שלם ומגלת אוכל כמון אוכל תשברו מיתם טר שס מנחי קשן טרו לכסטר ויש נספה תאר מנען כסעל מנחי קלמד מנחית קאף תספה ופירושו רב אוכל מנחית בשדות קעניס בעטר

טוב ינחיל בנבנעם וצפון לצדיק רחיל חוטא רב אבל ער ראשים ויש נספה בלא משפט חושך שבטו שגמא בנו ואהבו שחרו מוסר יצדיק אבל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר

הכמות נשים בנתה בתה ואולת בידה תהרסנו הולך בישרו ירא יהוה ונלהו דרכו כזהו בפי אויל חמר גאורה ושפתו חכמים תשמורם באין אלפים אכוס ברורב תבואות בכח שור

כסשו טענה כני חיות צמזם או יקיה לשוצע נפשו סיקיה טענ טענ רב או במפט שיכל ובטן רשעים תחסר של יקיה טענ לעלם וקוח מכל על קמנון חכמות נשים קטעם כל אחת ואחת בחכמתה טענה שתה ותמלסן מכל טוב וזה טען קשת וקוח כדרך נמות סערה וואולת שדיק תהרסנה תאר לאסק פ מן אויל נאמר אויל אולת כמון גטר גטר גטר קטעם אסק כסילק שדיק תהרוס שתה מוכרת חפצה ומחסרת שתה מכל טוב הולך בישרו קאיש שקוף ירא את יי קולך טענ ובעתו כל ימיו אימנס קאיש שקוף כלו מנר דרשו שקס מעוותים קוח טוק מנעט קאס וכלו תאר מנען כסעל כמון ובען לש או יאמר קולך טענרו קאיש שקוף ירא את יי וקאיש שקוף כלו מנר דרשו כלוים טוק ליש שקוף ירא את יי קולך טענרו פ בש קאויל חוטו גזוק ולכן קוח טוק קולך טענרו בפ אויל יאמר פ בש קאויל יש מקל לא מען רק מנחיה טט מנחיה לולת וקענן טענרו קס נגזוק ונאון אימנס קחכמים לא די טענרי פקס לא יוקן אל טענריקס בענה ומוסר באופן שיטענרו דברי קס לבעל קס באין אלפים יאמר כשאין שורים אשר עמקס יחרשו קאטס שקוף מקוס מכל קחמק קוח נקי וריקס מן קחמק וסבה לזק שרוב תטאק קוח בכח שור ומי שאין לו עטרה בשדה אין לו מק יאכל וכמון שיקרה בענן קעטרה כן יקרה בענן קחמק כלום במקוס של יקיה השקלות רכוסקידה רב על עסק קען קחמק לא ימנח אכל קעמל בערה ובענה ישג כמון שאינרו אדם פ ינות באקל אין לת מעשיון לא בני סמנית טענרו עלקס

יד

ער אמונים אימר קעב שקוף מדבר דברים אמתיים לא יעבר פ אס אימנס קאיש שקוף עב שקר ידבר לעלם דברי כוב או יאמר קאדס שקוף לא יתנהג דברי כובס בדוע שקוף איש אימונס וממלמד לשון לבג כוב קוח עב שקר ופסול לעשות בקש לין אימנס קלן שקפמיד ומנס באימות בעלות אס יבקש למוד חכמל לא יוכל לעשת פ לא קלך כיתעוטיק ונקל קוח לפסן קדעת וקחמק לעשתה בעטר שרר כמ וידע כעטק ונקל תאר מנען כסעל מנעל קמל מנחיה

ער אמונים לא יכזבו ויפיה כזבים ער שקר בקש לין חכמה ואין ודעת לנבון נקל לד מנר לאיש כסיל ובל ידעת שפת דעת חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילס מרמה אולים ילין אשם ובין ישרים רצון לב ידע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר ביתרשעים ישמר ואהל ישרים יפריח ישררך ישר לפני איש ואחרית הדרך מות

קל קוח על טע מינס ודעת ימנח לשון זכר כמון ודעת לפשך ינעס וימנח דברים של אין כלום שקלן לפלות ל יבקש קחמק לביא אלא מעשרת דברי אין ומעך כרל לתקיים חכמת אימנס קטנן של יעבב עם למוד קחמק דברים של אין וקבד ידעת קחמק נקל טעש לך כננר מלת טענ מורה על טען ריחוק כמון ויתם טענמו מנע וכל מיס מורה על טען קיכוב כמון כנ כל ישראל ופ קפסוק לך מרחוק ליש כסיל לא תקל אטו וכן תתרחק מכל אשר ידעת שאין ט שטת דעת פ לא טעל למוד מנעו רק דע וקבל או יד ובעת של ידעת אס קוח כסיל אס לאו יהיו לך שטת דעת כלומר שמור טעני פך עב טענן טעני וליט טעק ענה ליש שאין ט דעת להנהג דרך ישרה שלעל ילך דרך מנענע וקטב לדרך שקביל קולך ט וזה יספיק לוי ולפ קספרי סכנו קס שטת שקר יאמנס חכמת קחמק מכל יכ לקר ל טעע שטת שקר שלח למד מנעטיו חכמת ערוס ירז חכמת קחמק ערמית לו לבין דרס למל ארחתו ובעניי סחורותו להיות מקיר טעל טע ולי יסיס מנעט לקרוי דרך מנמק אימנס קאולת שקיא בלב קסיל טעטאן לדרס קמנון לא כזרעית אלא דרך מנמק או יאמנס חכמת קחמק נמק נכרת נהטן דרס וואולת כסיל נכרת במנמק שקס מנמני קעלס וימנע חכמת קערוס טעטאן לקטן דרס נכרת מן קעלס קוק לא ידע מנע אימנס קכסילס אולתם קיא תמנה אולתם שלח תביאס לראות נמק סיקיה חכמקס ילין ילין מנען קטעל מנחי קשן מנחית קמלן טמות אימר שקמתחט עב אוילס ידבר דברי אס וען ומעך קל לתקיה טעמס רען וקחמק וקוסט פן ישרים ידבר דברי רען וימנח טעמס קאקמ וקרטן או ירז שקאוילס חוטאס ודריכ לתת מנען למי שחטאו לו ולין טעס קרב קאסס סינכיא כמס כילשת וקשטתס לא לפי ישרא אסס ובין ישרי קזק מרצה לקס או יאמנס טען קישרי ימנח לעלס קרעי ללי לב יודע קטע לט של אדם קוח לבו יודע מנחית עמנו ולש שוס אחר ונמנחתי ל יתעברו פ אס קו לבו וקדבר ידוע שקמחמק וקחמק אינה פ אס בלב בית רשעי ישמר כל עש געל ועצס בנייטו ימנס יען קוח בני בואל וקמס וקאל ישרי שקוף דבר חלס טענר קבת נקפך שינל בעונת וכל יפריח טמקוס טעל עמנד וענייט יפריח או יפריח קאל יתעל ייש דרך אימר שקאיש קרע חוסב כלט שקולך כדרך ישרי כקלטת מעשיו וחרית קדרך קיא דרס מות שראק ראשיתו ול ראק אחריתו

יד

גם בשחוק יאמר שבעטר השחוק שכל לו לרשע ילצו דרכו וקטנה משחקת לו יכאבל ואחרית קשמחה
תענה ויקים קחא שבמלת אחריתה קרחלת תעבת שמחה או יקיה עטיו ואחריתה של שמחה
תענה ואיסר שטון במלת שחוק קפה שקחא סגלת האדם ולש שהשחוק הוא רעא ונעט ינעדי קחוק סיסתער
קמח בקס כשיכנה השחוק יכאבל בעל וזכר השחוק מנן שאר התענוגים למשל וקה לקס פ אחרית כל
שמחה ומנת תענה מררבו ישבע סוג
לכ סוג קחא פעל

גם בשחוק יכאב לב ואחריתה
שמחה תונה מדרבוי שבעסוג לב
ומעליו איש טוב נתיאמין לכל דבר
וערום יבין לאשרו הכם יראוסר מרע
וכסיל מתעבר ובטח קצר אפים
יעשה אולתו איש מזמות ישנא נחלו
פתאים אולת וערומים יבתירו דעת
שחור רעים לפני טובים ורשעים על
שערי צדקים גם לרעהו ישנארש
ואהבי עשיר רבים

מנחי קענן ופירושו מנחי מעלש ויקיה
שבע איש אשר יסוג לב אחריו כדרך לא
כסוג אחר לבו פ קסס יתבקר ישבעמו
שכר מעשו ומעלשו והאיש הטוב יסור
מעלשו וינן וממעשו הטובים אשר עליו
ישבע איש טוב או יקיה ומעלשו מן ועלשו
לא יטל ואמר פ קחא סוג לב מלש
סעס וזופס חס יודמן שעשה קסת טובה
בעת מן העתים ישבע טוב בעלש קוק
ויחל פרי מעשו והאיש הטוב וקדדיק
ישבע בעלש קוק מעלש מן העלש שימיחו
מעשו ולש מנריו שקסרי קחוק הקדקייס
לעלס קחא פתי יאמין אמר פ קחאס
שחור בעל טעיות וסכל
אמיתת קדבריו קחא יאמין וכל דבר שיאמץ

או ימנע כח על ספר לם יבחין קדברים חס קס ככועס חס לאו אינעס קחאס קערוס לם יאמין לכל קדברים שידברו
לא לשורו של דבר כל מעציו שיבין ומעטן עד שידע לו קדבר כען ולם ישס דגלו כח וקמקס שידמין מן קדריס
פן יכשל דק יתבטן ואס ימנע דרך טוב ידכור בה ואס ימנע דרך רע ירחק ממנן חכס יראוסר מרע זק
קססוק דבק בסוק קקודס שא ינר יטן לא שורו שקחכס כשיתבטן לשורו ויראה
ומסורין קחא ירא ללכת בדרך קחא וקכסיל לבסילת מתעל עברה ודון וטוטא בעשורו ואינו ירא פן יכשל וקמנעל
ביעשת שקסת שקחא קכסיל מנבטיו נפשו בכל מה שיבטיחוהו חלשי קענון בשקריקס והככס ירא מקדעת
קנפסדות קצר אפים פו קחא קסך ארך אפס האדם שקחא פנהר לשפך חמתו ולקוס עקמעת יעשה מעשו
כסילת ואיש עשה מעשו במחשבה ובקמלכה יקיה סמוך בעש קצר אפס בעטר
של יעשה כמקו נחלו פו אולתס קחא נחלת וערומיס יבתירו דעת פעל עמיר מנבטן קפעל כמון יבתירו
כדיקס כלו יתעטרו ברעת ועלנו בגדול בחכמתס וינן יבתירו דעת קס וסימון עטרת קוד בראש קדעת פ קס
יחבט קדעת בעש קחאסיס ויפארו אולת בחכמתס ישורו רעשי שחו מנול ויסתחו ופ נכנע רשעס לפע
קטובס פ יתחמו על קרעס סעשו לקסורשעס יטיו על שערי צדיק לבקס מהס גמחילי גם לרעהו ישנא
רש חמ פ קחאס שקחא רש לא די שקרחוקים ירחקו ממנן ולם ירחמו עלו אל סגס לרעמו וקס אותס שגלו עמו
ישנא פ מנע שקס דריס תמיר להענקו ישנאקו ואיסר שקרא רש ללך השכל שכל כחות קנף ישנאקו
וקרא עשיר לנר ק חוה מלך וקן וכסיל שאוקטו דכס שכל כחות קנף כשמעס אל

בו לרעהו חוטא קטעס מן שמצוק את רעמו כיועעטי שגור לו קסס חוטא וקמרחס קעמיס וחומל עלקס
אשריו כלמ קחטנה שקחא עשה גרמת לו שקיה מנאסר כפי כל אדם וכנר יקיה חוטא מן שמצוק את
קראו לביון כען מן שיחטא אל קסס ית לו לב אדם וס מפרסס מן שקחא מצוק את רעמו קחוטא בעת שיחטא
ומן שקחא מנחין עמוס אשריו וכן מן שקחא מצוק קינר קרע קנקרא רעמו שקחא קחוטא וקמחטא ומנחין כחות
קשכשת קנקראיס עמוס אשריו ואיפשר
שטון למר פ קחא רב מעשה לבות אדם
אחר מנחטא שקחא גב רעמו כחות קחטא
הלא יקע חמ פ קחאסיס שחורשי קרע
לפס ולולתס יתע מדקר קחכלקס
ולם יניע חלע ורעמ תבא אלקס וקחוסכו
טוב יקיה חסד חלס עלקס בעטר כדקס
בכל עכס סס מנחי מעצבו ידיו ופירושו
בכל פעול ויניעם שימון קחאס קן
בסחורק קן בעעל ידיו ימנע ריוח ומותר
ואס לם ידויה טעס אחר ריוח טעס אחרת
אך טענת קפה שידר טר קבלס לא
ימנע פ חס חסרון חס וסיף פכריס וסיף
בפעסס או יקיה עכ מעטן דאנה ויאמר
שקבותס לבס לאגה יקיה כח יתרון ותספ
וכשמדברים כח יקיה למחסור כמון שאמר
אדבר וירחל וכס ככרי פחומיס

בו לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו
הלא יתעו חרשי רע וחסד ואמרת
חרשי טוב בכל עצב יהיה מורת
ודבר שפתים אך למחסור עמרת
חכמים עשרם אולת כסילים אולת
מצילנפשות עד אמת ויפח כזבים
מרמה ביראת יהוה מבטח עז ולבנו
יהיה מחסה יראת יהוה מקור חיים
לסור ממוקשי מות ברבעס הדרת
מלך ובאפס לאם מחתרת ריון

שמנחמיס קחאס עמרת חכמיס פו כשודמן שיהיו קחכמיס עשיריס קעשס קחאס לבס לבד ועמרת פ חס יקיה
קחכס רש בעש קכילס חכמת קמסכן כויה ימנעך עס זק טעס קעשס יוכל לקבות מן קחכמה מנע שלח
יוכל לקבות טלות ולא תחשוב שקעשס קחא עמרת לבסילס כמון לחכמיס פ קחאס ככסילס שאר כחות
פ לם יקין עס קעשס מן קחכמה מנע שתיסר אולתס ואפשר שיקרא רעוי קחכמה במקום קוק קעשס ולזה חמ
עשס ככסיל עשס קחכמיס קחא חכמתס וינן כשקחכמיס חיס מנחטס חכמתס ועוסיס עמרת מקעשס
שיס לבס וולת ככילס קל קחא חולת ובעלת חולת קמסכט על שפסס ביציל נפשות יאמר קעכ כשישס
אמית לם עשה דבר קטן כהולת נפס אחרת וקחא מנחות שקעשס על חכל עשא דבר גדול שקחיל נפשות
רבת וקן קכסות קעמדות לבחט מנמס ונכ נכסות כע עת אשר הייקן תלוין כחיו ומכט זק אמר נפשות וכל
כסס חמנע קעכ שקחא בעל מרמה קחא ידבר יפח כובס ומעך ק יקרוג נפשות רבת ומלת עד משרתת במקו
טעס וידבר ככסס עד מרמה ביראת יא מנחט עשו פו קדנך כראת יא מנחמו ועשו כל ימי חיו לפעל מכל
כר ונכ לבט ולרע אחריו יקיה קסס מחסו ועשו יראת יא אמר שקירחא שיס כראס
גרמת לו שיקו ויאריך ימיס וסיסוד ממוקסימות כל מדרס קלסטי קאורכס את קעכריס לקרוג אותס
וכראת ינכל מקס ברוב עס אמר פ ככסיל קעס קחא קידר קמלך שכטו קמלך תלוי כחות לו עמיס רכס
סריס אל מנמעת ובעת של יקיה קעס ככחא מנחת קרוון כל שכלת קדון ואכס כמון חין

אורך אפים: מני שקוף ארך אפים שאינו ממנהר לכעס ומגול ברוחו הוא רב תפילות ומלת רב תפילות מטעם
הכפל: ומני שקוף קצר אפים וקצר רוח שאינו ימנע ברוחו הוא מרביס האולת מן הארץ ומעשה בראשו
ומגל אולתו לשר לט דעה: או יאמר שקוף מעשרר האולת: חיי בשמים נח בשמים על לשון רבים אשר לא
כדת בלם ובשר ויין לט מגזין מחוברים: ואמר סחיות קנף ורפואת נחיות לו לב מרפא כלו לב טוב וסמח פ
כל איש שמח בחלקו ואל יחמוד דבר מכל
אשר תראה שש יקח גסן ושימך ווהר
טבו מעט על עשיו: וקנחא וקנחא
מנחיות את עצמות האדם לדי רקטן
וכס הבשר שעלה האו יקיה מרפא מגזרת
ל ירפך יאמר שחייבך האדם קוף שרפא
ממון וולת ואל יקחן בטעו ובלט: פ
הקנח לרוע טבע כל שחשבו היא
לקחת קטובת מנחלת: עושק רל אמר
מי שששק קול בעבור שאין
ל עזרים פ דל מערעו יטרד קוף מנחף
עשאו: פ קול אין ל עזר פ אם קשס ית
וח שקוף ששק אופת: ואינו מעט קעטן
בעבור קטרו יתכבול קוף מנחף אופת
ואמר אחד מן החכמים ארך ל איכא לבון
מי שאינו מנח על עזר וולת קטרו:
אמנם מי שחונן האשון קוף מנחף קטרו
פ אינו עשה רק מנחבת ית: ברעתו ירחח רשע בעבור רעתו שששק הרשע ירחח מן העשול קוף ומנחל
הכשמות: אימנם קרדיק קוף
מעט לקצר פרי מעטיו קטופים: ואימנם שמיני נחיות שב אל הרשע שקרדיק קוף חוסה ומנחל לנחית הרשע
או יטין בטמיו רעתו כחותה הרעה שחשב לעשות לו ולתת בה יטול בהמן: או יאמר בעבור רעתו פרו של רשע
בזרס שיפאנה לדי נמר ירחח מן העשול: אימנם קרדיק ישלפו לו מאוץ כל ימי חייו וחוסה ומקוה לקצר פרי מעטיו
נחיות: בלב גבון אמר פ בלב קאיש הנטון הנמור החכמה במחוסה ומקטט פ היא עמידת במקומה קוף אינו
חושש לפרסם חכמות פ קוף עשוק בה לשינה ולא להגדל בה: אימנם בקרב כסילם החכמה פדע
שאם ידע שמן דבר מן החכמה יגלה וטרסמוק: ויש מפרשים תדע השבר כמון ויודע גם אישי סוקת:
ואמר פ בעבור שקחכמה שקמו היא מעטת ואינה ממלטה חלל עפס על דרך משל היא נחבת לכאן ולכאן
ומנחית קול: ירחקה תרומם גוי קרדיק שישראל עשאים שנקראים ניי היא תרומם ותגשאים פ קס מנחדיק
בה של העשה ממון גול וחמס גם עשאים אותה בעת: וחפד לחומים יחשב לפס לטחית
ופשעם קס עולם מזה ומתעם לזה: או ירחק שקרדיק קוף השלמות תרומם מעלת האומה קולן וחרפה
יקיה אל האומות בעת שיקיו בעל חטיות: רצון מלך אמר רשעו של מלך ויהבת מראה לעבדו בראות
משפיל: ועברת תקיח לעבד מעט כל
קכל:

אורך אפים רב תבונה וקצר רוח
מרים אולת: חיי בשמים לב מרפא
ורקב עצמות קנאה: עשק רל חרף
עשהו ומבדו חנן אבון: ברעתו
ירחה רשע והסה כמותו צדיק: בלב
נבון תנח חכמה ובקר ב כסילים
תודע: צדקה תרמם גוי והסד לאמים
חטאת: רצון מלך לעבד משפיל
ועברתו תהיה מביש: מענה רך ישיב

אורך אפים רב תבונה וקצר רוח
מרים אולת: חיי בשמים לב מרפא
ורקב עצמות קנאה: עשק רל חרף
עשהו ומבדו חנן אבון: ברעתו
ירחה רשע והסה כמותו צדיק: בלב
נבון תנח חכמה ובקר ב כסילים
תודע: צדקה תרמם גוי והסד לאמים
חטאת: רצון מלך לעבד משפיל
ועברתו תהיה מביש: מענה רך ישיב

טו

מענה רך מענה אימנע דמס וטופס לבעל חכמה ישיב חכמה שכבר התמנענה אחרות ואם ישיב אלו דברי
שיעטטקו קוף גרס אל שיעס עלו יותר ויותר: וקוצר קצמם כלשון אף לפי שט יראה גם דרך קטעס
לקצת אפ כשיגדל על כעסו: לשון חכמים תמיד דעת פ כמון בקטיו את חכמות: כל תקן הדעת והתקן
בתקן ובמלצה נחא: או יאמר שקדעת שכלב החכמים תקן לשונם לדבר על גבון: וקאולת שכלב חכמים
הפע את פקס לדבר דברי סלות בבל
מקום שש יי: קנחית ית ודיעת
חכמות המקטת אטסו קנחיות קס בכל
מקום ויין חושך ונחיות לבת: שס פעל
און וקן טפעת האנשים קרשס וקטופסיו
קמנשים קרשס וקטופס: מרפא לשון
לל רפאת קלסון וקוף קוזיקה ממותר
קדסר: וכן קלסון שקדבר נמה שיטא ל
עטרת קאל יתברך קוף עץ חיים לבעל
קלסון וקודרך למרד וקמטט שקוף שח
קשתקו וגה קדסר פעמים רבות ולפי
אמר לם תחשוב שקדסר בכלל קוף רע פ
קדיסר קטובת קוף אשר כנה אות נמרפס
לשון קוף כעץ חיים: וכאשר ימצא כלשון
דבר פעות ודבר שקד וכז יבא שבר ברוח
בעל קלסון: או יל ינח מוסר אבו יאמר
פ קאול יבוק קמוסר שיקרו אבו

חמה ודבר עזביעלה אף: לשון
חכמים תשיב רעתו פ כסילים יביע
אולת: בכל מקום ענייהו צופות
רעים ומבם: מרפא לשון עץ חיים
וסלה בה שבר ברוח: או לינאין מוסר
אביו ושמר תכחת יערס: בית צדיק
חסן רבו ובת כואת רשע נעכרת:
שפת חכמים ירו דעת ולב כסילים
לא כן: ובחר רשעים חועברת יהורה
ותפלת ישרים רצונו:

חמה ודבר עזביעלה אף: לשון
חכמים תשיב רעתו פ כסילים יביע
אולת: בכל מקום ענייהו צופות
רעים ומבם: מרפא לשון עץ חיים
וסלה בה שבר ברוח: או לינאין מוסר
אביו ושמר תכחת יערס: בית צדיק
חסן רבו ובת כואת רשע נעכרת:
שפת חכמים ירו דעת ולב כסילים
לא כן: ובחר רשעים חועברת יהורה
ותפלת ישרים רצונו:

או רם שקוף קאב האמת ויחשבו לנחכה אימנם השומר תכחת מנחחו קוף יקנה ערמה: ואימנם שקרא קסכל
אבו ואמר פ קאול ינח מוסר קסכל ולא יתגבע על פ ענת פ קוף יכנ את בן האקונה וע: בית מדיק חוסן מגור
ל יאמר ול יחסן פ יאמר קטעס בית קרדיק יש אוצר רב מלס תטאה או יקיה לשון תקף כמון את כל חסן קטער
וקטעס יש ט עשך רב וקיים לעד: ול יאמר מנחמ קומן פ קשס יקיה לו לטה וסוקרה ובקטיע קרשע שמחסף
באון ובחמס תקיה פת נעכרת: ואימנם שיאמר פ לטעמים תמצא פת איש נדיק ויש סס חוסן רב ובפעולת
אדם רשע שיגדל בטח נעכרת טובת ושת: ולמיוון זה תמצא אדם נדיק ושלם ובעל תורה ומעשים טובים
וטעולת קצר קרדיק רשע בעכרת טעולת קטובה או נטשו סיטרידו יטרו מן העשול אעל שקוף קיים באמונת
ואימנם שקרא לעף קאדס פת מדיק לפי שקנף וכל כחצו ל קוף רק לפיות בית ומנחן ל חק השכל: וכדי שיקיה
מוקן לשתחול על ערת קסכל כנה אות בחוסן רב לנפח על תבונה חוקה ועל בפעולת רשע שקוף יצר קרע
נעכרת כפסו או תחול על קשת הנזר מכה נעכרת: שפתי חכמים שפת החכמים מנורים ומשפיעס דעת
או יקיה יזרו מעטן זר וקב כל ישימו גסל של דעת בכל קדברים: או קוף משל טעמיית קנדרים בעת מורכבים
מסוג קבל על קדך קריו: או יאמר פ שפת החכמים ישתרו קדעת ויפארו וישימו עטרת מקלל בראשו
אימנם לב כסילסל כן כלו ל ידע לעשות זה ול יעשו קוף תקיה מלת כן מן כן בכות אלפת יאמר שלבוסכל הכסיל
אינו נטון ואמית: וברח רשעים קובח שיטאו קרשעס לכפרת פנע קוף דבר נהעב אל קשס: בעט פ כל
מק שיש לקס בא מגול וחמס וגף איש מוטופס בקרבן קטונה קאמיתת מן שאין כן ששכי שרובת בתמקן

תועבת ל' דרך רשע רעה שתעבת י' דרך האיש הרע עפ' כל טעלוניו למרות שבע כטרו פ קוה ל' יתגדל בעגלות יתול' ייחיד בע אדם אל הקבלה . אינש האיש שקוה רודף לעשות צדק לכפשו וקוה ימרדף לעשותה לזולתו ומדריך בע קרס אל הצדק יאקב אותה קשם ית' מוכר רע . כזו מוסר מלפס . ייחודין קשים באים לתס העוב אורחותיו של הצדק וסנא תכחת ימות בל' עת' ויש אומרים קימוסר בדבר רע קוה לעשב

תועבת יהוה הדרך רשע ומרה צדקה
אהב מוסר רע לעזב ארח שונא
תוכחת ימות שאול ואברון נגד יהוה
אף כי לבות בני אדם לא יאהב לז
הזכחו אל החכמים לא ילך לב שמח
יטיב פנים ובעצבת לברוח נכאה
לבנבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה
אולת כל ימי עני רעים וטוב לב
משתה תמיד טוב מעט בראת יהוה
מאוצר רבו ומהומה בו

אורח המצות של יחפז קימוסר . וסנא תכחת שויפסוהו מופסיו קוה ימות באין מוסר . פ קימוסר ותעבת יעל האדם מדרך קמות קומני וקרוחני . שאול ואברון . ייאמר פ קשאל ואברון ששאלו קוה קצר ואברון קוה גמנס שקוה שמוק משאלו גס שקס מקומות כסתיים קס כגד טע' וכל קדברים שידרו שס קס כגלס לפט' אף פ לטת בע אדם כס שיגיג לטת האדם בעדם בחייס וקודס שידרו לשאל' וזכ קתעב נקשד עשקודס לא יחשוב אדם שקשאלו טת מקום פ כלס כגד י' . לא יאהב לזן אדם האיש קלן של יתעסק טע' של מעלה ושלמות קוה ל' יאקב מיי שויפסוהו וזכרו על דבר מעלה כזו שקיה מן קדין זוכה על שייקתו וכל שכך של יתעשר

מנעמו לכת אל חכמים ולמוזי מהם חכמה . לב שמח . קלב קוה ארש קנה ומקור כחות הנפס ולכן כאשר קוה שמח כראה השמחה במטס . ובעצבת לבוכ כשיקיה קלב כעצב וחוא תראו ברוב ככאק וקוה קדיגד טדיגד ויתמעט קרוח . פ האנוכה תטא בסבת ג דברים מעד השנו קדק יאחר קרס לשאוף האויר קקר ולקוטח קרוס ומתך כך יצטרך לקוויר רוח ככשאפס אחת וקוה קאנוכה וקשטת בעטר דאנה ואבלות . וקג בעטר שמחה פ התפסט הנפס לקוז ויקר רוח רבונריך אחרת רבג . או יאמר פ בקוית רוח ככאק ממקור קרוח קרוחט קוה קלב ל' יטיעו טע רח תראו כעצב ודואג לב נבון . לב איש נתון יבקש למוזי קדעת . וש כפילע ירעה אולת דברים של אולת . כל ימי עני רעס . שקיה טע כלב ואף פ קוה טע בממון כל ימיו מכאובס וטוב לב משתה תמיד ומי שיש לו לב טוב ושמיח ורחב כל כך יתמירו טעו כאלו אוכל ושותה כל קיום ואס קוה טע בממון . פ שמחת קלב זו קוה עשור האדם . טוב מעט . טוב לתדס מעט שקיה ירא את השס וטוטח ט ול' ידג ויקיה שמח בחלקו . מאוצר רבו ומקומה ט מי שקיה לו ממון רבו ויקיה דואג על ככל שעה שקיה ממון וישאוב שי ברק וילך לו . ויש מפרשים טוב מעט ממון של גגול ויקיה ירא את השס מאוצר רבו ומקובץ בגול ובמנס ומקומה ט כשגול את בע אדם יקום אותס ויקרס . ונסל כשמתה מקס .

טוב ארוחת ירק . יותר טוב קוה ל' שם שתקיה לו סעודה של ירקות ותקיה שס אקנה טבע קצת יתנהג זה פס זה בדרך אקנה ורען מימה שקיה לבס כמעלתה אור אטס ותקיה שס שנאה וקטטה וקוה שירס טע קסת זק עש זה וסוד אטס . קוה קשור קעמוד תמיד על אטס בעליו לטת ול' יחסר מאכלו וכמוקו וכברס אטס טעמינו ככברס סעריס בדרך קלכוו וקאטס לטתה תמיד ל' שקיין מופטמיס פד ככאשר יחסט רכס . וחיפסר שטון במשל קוז למער

טוב ארוחת ירק ואהבה שם משור
אבוס ושנאה בו איש חמה יגרה
מדון וארך אפים ישקיריב : דרך
עצל כמשכת הדק וארח ישרים
סללה

בן חכם ישמח אב וזכיל אדם בוזה
אמו : אולת שמחה לחסר לב ואיש
תבונה יישר לבת : הפר מהשבות
באין סוד וכרב יועצים תקום :

פ טוב לתס שידרוך דרך השלמו שיהטק במעט קימון וכמעט קנאות קנה ויקיה הנכשת אקבת קשכמשיכר לפסו תאות קעש קוז ויצאוהו הפסו וקוטט לשלח קדרך קטוב ולסוף הקכמה ולמידה . איש חמה . קטעס איש בעל קמה . צעור קמדון אטפ שקוה קטן מתחלת קוה יעלפו ויגדלפו בחימת . אינש קרס שקוה מאריך אפ שקיסס ויסתמ כל ל' די שקוה ל' יריבעס ארס ול' יולד ריב טין אנשים אל' אפ' אס יראק ריב טין אנשים שקיסס ויטלס בעקס . רדך עצל . קטעס קדרך שצריך לכוך ט קעצל ניאק ט צעש כאלו קיי גזורה נקוטס וקלעס ול' וכל לכוך ט כוכך אימר עגל של דרך . ואורח קישריס שקס קכך קעצל וקס קחרוני דרך סולפ כל כאלו דרך סולפ בעקס שיעשו טעלותיקס כזויות ול' יעקשו תיאנה לתריסל ממולאתס וכן קאיס קעצל בעקסת קחכמה תראק נעטו דרישת קחכמה מקוסקרט ומטולת בעטר של למד קעשתיה ופ' יתבלבט סל' אינש קישריס ימצאו דרך קחכמה סולפ מן הספקות . בן חכס ישמח אב . אל' שמח אב לפ שקוה מפר כחכמה יותר מן קאיס וקוה כפיל כותן בויון לאמו שקיה מעיק תמיד עמיו פ לבילות ל' יתחבר עס קאשיס וועד פ קוה גרס לפ שיהרעה בע קעלס בראותס אות וקוטר בויון אצל קאיס ולא אצל קאכר ככשר יקיה ל' שס חכס טן כפיל . יאמרו ל' קיה זק כזו שלפלוט אך אימו ונתה קחת בעלה וקיה לפ בן זק מאיסי אחר ועל דרך קשתה יאלמ פ קבן קחכס יצור מעלת קשכל קנקר אבאקו קכפיל מצוק נפשו קנקראת אס . אולת שמחה לחסר לב אימר קכפיל ככאשר יוכל לעשות אולת זו קיה שמחה לו וקוה בעשו דעת וחכמה של יתעור כקחמת קחכמה וכמתעסק ככרי קהכל ויאיס תבנה ישר דרשו וקת כס או ישר עצמו וקת טרפ זכר . הפר מהשבות באין סוד . רובה למר כל מחשבת קרס שיחשוב כלל עגת חכמיס יסו או לדי קכר וקבטל קמחשבה קקוה ול' תבא לדי מעשק ובקרתה יועטס שקיה נמלך עמקס וסומע לעתה תקייס מן מחשבת' או ייאמר פ סבת הכרת קמחשבות של מלפס וכוטס קוה בעטר שאכשי קומו ילקו ומתך כך עבר ערתי אינש כזויות ריבוי אנשים חכמים יעטס בעל' קוד תקום מחשבתס ולא תכר .

שמחה לאיש יאמר כי מדרך האיש לשמוח בעת שקרא עונה לפי סדרת של טעם ולמנוח יחשוב האדם
שקרא קשיב דברים של טעם ואין קטען כן ולכן אמר כי כשיקרא קדבר דבר בעת ובונימו ובעת
ולא העריך ולא הקסיר מן הערך מן טוב ומנה יופו : אורח חיים : ידבר אורח ליש משהל והס העל
למעלה רל שהעלה מעלתו ויאריך ימים אם ילך נה .
וימך אורח חיים למעלה למעלה אם ילך נה
זכה לשבת בכסא סגור של מעלה ויכל
משאול מטה וקול גמגם וקטן אורח
חיים ידבר כי המעלה של תפועה מנה
וקול אורח חיים ומנה שאלו התפועה קול
למעלה ומנה שמנון קול שאול מנה .
בית גאים דרך השם לפרוס בת קנאי
ולפתח אורח וכן לשבת גל
אלמנה שקרא חרב ואין למטה ממנה
בשלות ואמר זה לזכיר בע אדם שלא
יתאזר ש אורח חיים ולחס השלם
וקפאים כי מעט עמוי ויסח מן בוש
קפון מגורת ונסחתם מעל האדמה
תועבת יי . יאמר כי מרשעת האדם
קדע קס תעבה לטע
יתברך אינו מרשעת האדם קטובים
ודברים שקס אמרי מרשע אינה תעבה
ולטע רק קס טקורים ורעיים לטע יתברך וכלו אמר תעבת יי קס מרשעת האיש קדע וטקורים
קס לטע אמרי קטע שקס מרשעת קדע : עובר ביתו : מי שפול ממון מרשעת ומרשעת
ואנח מרשעת יחיה : ואנח מרשעת ואנח יי לקטות את קדן יחיה : ויש אומרים
ואנח מרשעת בע אדם וטפח בשם קול יומן מרשעת ומרשעת אחר : לב צדיק יהגה לענות .
ידבר קטע לב צדיק יחשוב לעמות ולהשיב דבר כראוי ושרשעם לא די
שלא ישיב כסדר וכראוי אלא ידבר רעות בבלת השתבלות יקיה יקנה לעמות מגורית וקטות לב תפועת
עטן דבר ואמר : ורשע חשט כי מלת לעמות קול מגורית לענה והטונה שהצדיקים לעולם יחשט בדב
בדברים מרים כלענה שקול זיס קמות וזיס קדן ושנש גמגם כטעם לב חכמים בבת אכל ולא כן קרשעם
אלא ברעות קטע : רחוק יי מרשעים : יאמר כי השם יתברך קול רחוק מרשעם לא שקול
יתרחק מן קס ק
בפעלות קס קרעות אינו הצדיקים והם קטעם צדק לפשט ולולתם קס קרובים ברעותם אל קס
עד שמרוב קרבותם אל שמוע קרלתם אל שמהלם לל תהיה על דרך קטעקא : או יאמר רחוק יי
מתפלת קרשעם ותפלת צדיקים ישמע ותפלת מרשעתם לטעם .

שמחה לאיש במענה פיו דבר בעתו
מה טוב אורח חיים למעלה למשכיל
למען סור משאול מטה בית גאים
יסח יחיה ויצב גבול אלמנה תועבת
יחיה מחשבות רעוטה רים אמרי
נעם עבר ביתו בוצע בצע ושונא
מתנת יחיה לב צדיק יהגה לענות
רשעים יביע רעות רחוק יחיה
מרשעים ותפלת צדיקים ישמע

שמחה לאיש במענה פיו דבר בעתו
מה טוב אורח חיים למעלה למשכיל
למען סור משאול מטה בית גאים
יסח יחיה ויצב גבול אלמנה תועבת
יחיה מחשבות רעוטה רים אמרי
נעם עבר ביתו בוצע בצע ושונא
מתנת יחיה לב צדיק יהגה לענות
רשעים יביע רעות רחוק יחיה
מרשעים ותפלת צדיקים ישמע

כאיר עינים פי המאור שתיאיר קשעם כען דרך נחם וכלם נחם מרחיב את של אדם ומשמחו וגב כשיב מע
שמע טוב מקדושו ומאורו תשן אפי קעצמות וכש שמעמחת . וילך בעצן תלמוד תרם . או יאמר
כשיקרא אור שש האיש וך טוב קול שמח קלבושיקיה חוש קשמיעה של טוב תשן עצם . או יקיה עטן קפסוק כן
קמאור של שש שמח קול קלב שקל טוב וסוף נאור קשעם : און שובעית פי קאון קאוקבת לשמוע קתכחו
קמבאות לשי קעלם קוק ועלם קבא קיא
תלן בעק קחכמות רל של תמצא רק
באשים חכמים או יאמר קאון כואת לל ילך
לעלם רק עש אנשים חכמים לשמות מרס
תכחות של חיים : פורע מוסר פירוש
פרע מלשון למפרע כלומר חור
קמוסר לחרור וילך אורח מגבי כי פרוע קול
ואמר שמורס נפשו וחייו לפי שבפרעית
קמוסר ישר ער פרא ויפשל פעלות
יהיה קשעם עלהם ונמצא בעלולת כלו
שונא נפשו ושומע תכחות ויקבל עלו לעשו
מק שזש קוקו קונה של דעת ויחיה יי :
יראת יי רישית קחכמה קיא שידע אל
מוסר קחכמה ועשיה כיון שאמר
אם אין חכמה אין יראת : ולט כסר עמק
כי קיא ערמת קכסר : לאדם מערע
לכפי לאדם יש יסלת לערוך

מאור עינים ישמח לב שמועה טובה
תרשן עצם און שמעת תוכחת חיים
בקרב חכמים תלן פורע מוסר מואס
נפשו ושמעת תוכחת קונה לב : יראת
יחיה מוסר חכמה ולפע כבוד ענוה :
לאדם מערע לב ומיהוה מענה לשון
כל דרך אישוד בעצמותה כן רחוק
יחיה גל אל יהוה מעשיך ויכנו
מחשבתך כל פעל יהוה למענהו
וגם רשע ליוסרעה

מחשבתו בלם קיאך ידבר וסדר דבריו וקיאך יעשה עשיטו ועל לל יול לכדי רק קדרי אכר ישים השם כעו יו יאמר
לאדם יש יסלת וכה לערוך גלם קדעים שידע לומרם אינום לל כל אדם ידע לכוניא כיון מה שיערך וסדר מן הדברי
גלם כי אין כל מוזג מוכן א זה רק כפי מה שחנן קשי קמועם וקפסם א זה וזה רעה באמרו ומי מענה לשון : כל
דרכים חים כלמך כל אמרר קיאם קול וך נעטו של איש כי עש אנשים חכמים בעשם אינום יש דרך ישר לט
איש ואחריתם דרכ מות ולפי סמך אל זה ותכן רוחות יי כלמך מי שקול יודע חכמן קרוחות קטובות וקרעות קול
יי קול אבו קודע זה קיאם שרעט וכה נעטו אס קיא וכה אס לכו ולפס שמלת בעטו קול מנען אס בעטו עמ
קבוע ורל של דרכ קיאם שקול איש ואינו בקמק בערת איש קול וך נמר איית ובעלבו אינום תכן קרוחות וקודע
מנען לגס קול יי ואפס שקבוי במלת נעטו שאל קסס קיכר באמרו ומי מענה לשון וילמך כל אחר ויא מנעלות
ה איש וכה וגליה לטע כי קול ית תכן קרוחות ואפס בתקיה מלת וך תאר לאיש אים כל דרכ קיאם קור קס נעט
קסס וקעטן שעיט קשנות ית עלו גול על יי דרכ : אים אחר של דרך מדרכ קיאם ידוע לפשו ית לל תמטר
פעלותך ומרשעתך מנמן רק על אל יי מנעשך ואים לשון על מנעש גל על כל דבר קמיתל לל יתגלגל
סבב דבר קיים וקכ קול קשי או יקיה גל כעו קלך מלשון ובלו את קאבן : כל פעל יי למנעו : רועה למן
כל אכר טעל קסס בעטו כטרו דיא קל שיה בחוקו ורוממוקו וס רכע כל דבר יתאקו לט
רעה וקו כטרו כי ידעו מנמן כל יזש תבל דרי ותם מנפסיו או יאמר וילעל קרע כטראו ורועה שיה
בעטו יוס רעה קול מקיימו בעלם לכהל את אכר ית אמר מרע קרע נט כנצר עבדי :

י

תועבת יי' קשט יתעב כל איש גלגל וגם רוח שמעל לב כל טעו כענין מלך גלות לבס וזין להאריך
אז על זה אל מיד יקח ויקח נקמת ממונו בהכר ואמת האיש המתקן בנתי מדות אלו חסד
ואמת ראוי שיכפר עשותו ואל יתגדל השם עמו על קו הדין רק במדת חסד מנה כבוד מנה וכשתהיה באיש
יראת יי' גרמת לו שיהא סר הדע ממונו ויקח סור מקור או יקח פעול בשקל סוג לב שיקח מוסר מרע ואיכס
לפרש בחסד ואמת שיעשה ובראת יי'

**תועבת יחוח כל גבה לביר ליר לא
ענה: בחסד ואמת יכפר עון ובראת
יהוה סור מרע: ברצות יהוה דר כי
אישנם אויבו ישלם אתו טוב מעט
בצדקה מרב תבואות בלא משפט:
לב אדם יחשב דרכו ויחוח יכין צעדו:
קסם על שפת מלך במשפט לא
מעל פיו פלס ומאונ משפט להורה
מעשהו כל אבני כס: תועבת מלכים**

שתהיה בלם ואיסור מעשות כל רע
יתגברו כל עשותו או יאמר של תהיה
מעשיך מעשות הרע כד לקרעת לאיש
דורך וכדי שלא יעלך רע מנה סופט או
מלך או כד לקרא חסיד רק בעטור קוית
יראת קהל על טעם סור מעשות רע
ברצות יי' דרכו איש כד יקו
דרטו של אדם
מתקטע ורעיים למט הטרור כמו כן יהיה
מרוכה לפט אויבו ויכנע לטט ויבקשו
שלמותו ואיפטר שטון למרע בקוית
קאיש שלם עד שדרטו יקו רעיים לטט ית
לדי שקחות השכלות יפעל פעולות
אופיות אל שוף אויבו וקס קחות
קחמיות יקו סרים אל מעשיות השכל
טוב מעט בצדקה טוב מעט ממונו

שיקח מקובץ בדרך ווסר מרכו ממונו באון ועצל לב אדם יחשב דרכו ויחוח יכין צעדו
שיחשוב בלם הדרך שקווי ראוי לדרך בה וישתדל בכל מיאמיו כחו ולא יתראל ומן השמים ישיעמו לפסא
מחשבתו אל הפעול או יאמר ש קאיש יחשב דרט טו ובוטן רע ויי יכין צעדו קראו לו וילי שיש רשות בד
כל אדם לבחור לו דרך טוב ודרך רע ולפי קווי ממונו אל קבולת וקענש ועל קס קווי אש סדר עשיית בט
אדם וקס אותם בגזרות השמים ותמונת השכלות כפי חכמות קעלעטס קסם על שפת מלך פרוש באשר
המלך שופט את עבדו במשפט ווסר ועל לא נמנע בשפתו יכל כך
כדת וכהלכה כאל קסס ונטאק בלם הטעם כל מה שידבר בשפתו קווי חסס באשר בשפתו לו ימעל שו
או יאמר כשיתחברו שט עשיית במשפט קאיש האחד שורה עליו קסס קווי משפט הכוכסס וקסע שקמלך
גב קווי על קאיש כפי מה שורה קסס או קבירה קמיל לל המעל ולא השתנה והודיעו בוק שאס יצור המלך
במקת איש ולא יורה כן קסס לל משפט הכוכסס או המעל ותכונ גוירת מלך פלס ומאונ משפט ליי
פלס קווי כמקיל ברזל שמתקטע אותם לקולן קמקלס קגדולס ומאונס קווי כל למקלס קקטסס ואכט
שס קס לקול כנגדס קדברים קמכרים כמון לטרא ואוקיא וחלק אוקיא וקראס אכט שס כלעמר אכטס לדטת
בקס קשיעור וקחשטן וטס מנורת הטסס על קסס או יקיה ממש ממש ויאמר שכל אלו קדברים שיקו ישרים
לי קווי שטס שיקו שוים טוסר של יקו לו בטסו אבן ואין וכו ומעשיו לל משפט ווסר של מנאונס קעלעטס קמקלס

תועבת מלכים קמלסס מתעטס לעשות רשע בעטור שטס קרשע יקדם מלכותו כי בצדק וקווי הוסר שקווי
קמך קרשע יטון כסא מיעלכתס ואיפטר שקרא מלכס קחות השכלות שקמטון מוס קווי
שמילטס ועשדו תחתס קחות קממיות לו לא נעמאו רק לקחות ולפחות ולפחות אל קחל קשכל אשכט
כתעצס קאיש ואמר ש תעבת קחות השכלות קווי עשיית קרשע ורשע טולל כל קעמל שיפעול קאיש בקטינ
קומטס קסס תחת השמש ונתן קסנה

**עשות רשע כי בצדקה יכון כסא:
רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים
יאהב: חמת מלך מלאכי מות ואיש
חכם יכפרנה: באור פני מלך רחיים
ורצונו בעב מלקושי: קנה חכמה מה
טוב מחרוץ וקנות בנה נבחר מכסף:
מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו
נצר דרכו: לפני שברג און
ולפני כשלוך גבה רוח:**

דוק ואמר שטוסר וקווי קעמל טנה שא
קווי למעל ממש יטון כסא קכח
קשכל כשמש כג קסס ית כחלתי וקווי
רצון מלכים שפתי צדק רטסו סר
מלך ואקבת בארס בים לו
שפתי צדק לש שקס מתקמטס על פי קציק
ודוד דברים ישרים יאקב מן קמלשס ומן
קסס יתקך חמת מלך חמת דומה
למלך קווי ט כשיחרק
אף המלך או קשלו על איש מן קאישס
שלם טרעביו לממיות או לישרו ואס
זדמן שס איש חכס קווי יכפר חמת המלך
לל ישחנה ויבטל כח צמט מגוי אככרה
טטו או יחזור וכפרנה לפניה: באור פני
מלך פ כד אשר תמוצא המית

פ פ
פטו שמאיר אל עמו ומלת באור מקור כמו בנות אדם רשע ואיפטר שטון שלמה במלך מלך מלכ קמלסס טנא
ט יאר יי טטו אלר ואמר דוד יאר טטו אהנו סלם ובעת שיראה המלך רצון טוב אל איש קווי דבר רע ושאקב בעטו
כמלקושי אשר יחלו לו בט אדם וקווי קסס האחרון קווי טוב לעלם בעת ג חשס לקטרי קנה חכמה מקור
מנחי קמנר טוב לאדם לקמות חכמה אשר נאמנעשתה יחירו טט המלך אלנו מקמות קחרון וקווי קווי
קיקר ולקמות הטנה קווי יודר דבר נכח מקמות חכסף לש שקווי חכסף יכל מן האדם וקחמק אינה כלם וענד
שכחמק וטנה ינצא האדם קווי חכסף וכל קטיע קעלס וקסס יטוב האדם וקסס קסול לעלות לש יתונה תתכן
טטלת על אינתה ט אס אין חכמה אין יראה ואין טר ירא חטא ואיפטר שכתמה רמון לחכמה קאלית ולק
וכר כה קווי קיקר וטנה רמון לשכמות קלמודיות ולזה וכר כה חכסף ויימל טוכת הפסוק באופן אחר שקטית
קחמק קווי טוב קהפלה וקיא הפעל קשותה לעלס מן קווי כה קווי טוב קהפלה לקמות מן קווי
שיקיה לוי חכמה ולל יקנה ממש קטיע קעלס קסל וכן קטית טנה קווי קדרי קנכר מן חכסף כלעמר טוב
קווי לאדם שיסס תכלית כשע לקמות טו קטנה ולל זולת מקבל קעלס מסלת ישרים קעלס קשיעור קישרים
כה קיא דרך טובה ט המיד יטון לפור מדרך רע ומי שרובה למר נפשו
קדריך קווי קולך כה אס טובה ילך ואס לו יחול כעטן חכמה דרט ולי לפני שבר גאון קודס שיבא שר
לאדם יש לו גאון וקודס קכעלן יקיה לו גבוהת קלבו קווי ערס לו ממלת כמו
קס לים ממלת בגאונס ויאר שקוטור ט למט כה קשבר הקסס קנאוק אמר טוב למות שכל רוח את עמיס

טוב שכל רוח כלומר טוב להיות דבר ושכל רוח בוי ושקוי פשעוים מלהיות ע ריז עשק ופול ומחלק שלל עשאים
או יאמר טוב לחדם שיקיה שכל רוח ולכת עם עפוי כמקו מלשק שלל עם גמי הרוח והטעם ידוע משביל
כל הממשל ומתבטן על דבר ורוח אחרית קודם שיעשהו ימצא טוב כלומר מדרך שימצא טוב על הדבר איננו
קמאוסר על הכל שיעשהו יתלם! עלם הוא הטעם כ"י והטעם ידוע או יאמר מי שקוא מהבטן על דבר שימצא

טוב כדי לעשות וטעם כסם שי סיעשו
אשריו וקודיעשו פ לם יספיק היות האדם
מתבטן על דבר אם לם יבטח כ"י לחכם
לב יקרא בטן כל מי שלמד חכמה
מדתו טוע שיתן דברים רבים מפלשל
חכמה ויקרא בטן וימני שיקיה חכם
בדעת הוא יקרא מטן דבר מתוך דבר פ
תמצא חכמים ודעשכל התורה ויחן לקם
דעת ולם תבנה פ החכמה בל דעת
כהגשיל בל מלם ואיש שידע למתנתק
דבריו בחכמות ובהכנות וסיף למוד החכמה
מקור חיים כל שקשכל שקוא כ"י הוא
מקור שטבע ממנו חיים ומנשים וכ"י חיים
לו ולולת ויפתי המוסר של אוילם איננו
מוסר של חכמה רק מוסר אולת או
יאמר שייסורי אוילם על ידי אולת נאות
לקם וכ"י ממש אולת יסורים היא לויילם

טוב שכל רוח את ענינים מחלק שלל
את נאים: משביל על דבר ימצא טוב
ובטח ביהוה אשריו: לחכם לב יקרא
נבון ומתק שפתים יסוף לקח: מקור
חיים שכל בעליו מוסר אולם אולת:
לב חכם ישביל פיהו ועל שפתיו יסוף
לקח: צוה דבש אמרי נעים מרתוק
לנפש ומרפא לעצם: יש
דרך ישר לפני איש ואחריתו דרכי
מות: נפש עמל

לב חכם: כל דעת החכם שיש בלם ישכל ויורה מה שידבר בטן או מלמד את פו לדבר נחות ולחר שהתחיל
לדבר בשפתו כובעם עניני החכמה מלם ומנוספות שפתו לקח טוב כ"י יסוף קממשכות על מימי החכמה
צוף דבש אמרי כופם כל כעף דבש מתקיים אמרי כופם לשומעם אותם וכל אחד מהמאמרים הוא מתק
לכפשו של אדם ומרפא הוא לעצמותו וימל אותם בענין תלמוד תורה שנאמר בן מתקיים מדבש ומשכרת
נפש או ירצה שקמאמרים הנפשיים שיאמרו בחכמה ובנחת ובנשיות קם לדמיון טף הדבש שקוא מתק
אל הנפש ומרפא לעצם כלומר קם תעלות וכפשו ולעף פ בדברים קעררם תהיה קייסרת בע אדם לעבודת קסם
יתקלעמוד בחכמות ועל זה נאמר מתק לכפם וקיותם מרפא לעצם וקוא העף הוא ימסר שבדברים קעררם
תסוך חיות האנשים וידריתו בע אדם אל הטוב ויכחיקום מן הרע ואיפסר שענין הפסוק למן פ קטף קוטף
מן הדבש של אמרי כופם הוא קטף שקוא מתק לכפם ורפא לעצם לם טף הדבש שיעשקו הרברים יש דרך ישר
אמר פ לפעמים יקיה דרך מן הדבש ישר לפי איש ובחכמו לדרוך בן כדי להתרחק מן הרע וימצא לבסוף
שאחריתו דרך קוא מנשא האדם לפנות וקודיעשו בזה שאין לו לחדם לסמוך על דעתו בחכמת הטוב והרע רק
יקבל עצמו מן החכמים או ירצה שאין לחדם לעלך אחר דעתו במה שאין השכל האנושי מנע אל
החכמה אבל צריך סיסמוך על קבלתו והתורה פ יש סברה שתהיה ישרה לפשו וכשיקטן בה
ימצאנה דוכת דרך חיות לפי שקיא אינונה כפסדת וערימת אבדת הנפש

נפש עמל כלומר אדם שיש עמל וינעמה על דברי פקודו קוא פ מדע ונכס לו פקודו מות וחיים צד לשון ואכף
פדושו חטא או הכריע וו קיא כונת כל אלו המסוקים על תלשון בטוב ורע או יאמר נפש קעמל
תגעת עמול! ספק צדו פ צד מנומרו יטע אותו ויכחיקו שיעמול ויכל יגיע כפו: איש בליעל מלת
בלעל מורכבת בל על קוא הנבל המושלך לרץ של יעלה סימו וזכרו וזכרת סם בשקל

ולע קריש קיה רגש ופדושו שריפה כמנו
צדעת השחין וענין הפסוק שקבלעל לא
די שיעשה הרעתה הבאות לכו בל עמל
ועצמה אל שקוא חופר וחופש בקרקעות
האדמה על דרך משל למצא הרעה ק
המונח בקרבה וקענין שקוא יחפש אחר
הרע ויתחכם ויעניק במחשבתו לעשות
וקדברים שידבר בשפתו מחדושו ונזופים
קם בערבים כמראק הלפדים ויותר רעם
מקשוחה שטרה ואם יקיה טרה מן ויכר
לפס כיה נזלה יאמר פ קאיש קבלעל
מנוסר קוא עשיית הרע איש תהפוכות
יאמר שקאיש קינתהפך

עמלה לוכי אכף עליו פיהו: איש
בליעל כרה רעה ועל שפתיו בנאש
צרכת: איש הפכות ישלח מרון
ונרנן מפריד אלוה: איש חכם יפתור
רעהו והוליכו בדרך לא טוב: עצה
עשו לחשב תהפכות קרין שפתו
בלהרעה: עמרת תפארת שיברה
בדרך צדקה תמצא: טוב ארך אפים
מנבור ומשל ברוהו מלכד עיר: בחיק
יטל את הגורלו ומיהוה כל משפטו:

מנעמו וימל מפריד הנעל מאשת כמנו אלק כערי או יאמר עמל די רענון מפריד מימנו אלוט של עלם איש רבם
יאמר שקאיש בעל חכם שחומם נפשו ונפש וולת לם די שחומם נפשו אל שקוא מפתה ומיסית רעהו
ומולט בדרך לם טוב כמנו של יחוש על נפשו ולם יתקן הקטבה ק לם יחוש על נפשו וולת והנה חטאו כפול ומכפול
עוצה עיניו פי רמיו וימל סותם פ יותר יחשוב האדם כשעשו סתמות ולם יפנה חנה ויחן לט פ אס על הדבר
קוא שחושבם וקורן ענין רמיוה מנוי קורנת גס אט והוציא קרמו בשפתם תלשון חשכה בעבור פ
רמיות השפתים בחיתך שאסך שפתו שיעו ורמיות קשעם העשה בעצרתם והטעם שקממיו בעשו ובשפתו
מושלים הרעה אשר חשבת קם אכרי רמיות קסתר והעלם ולם יוכל האדם להכיר רמיות קידים וקדגלם עטרת
תפארת שיבה ירצה שאעלם שאשיבה ימאסוק קעלמות ובחרי חמד לפחותם קיא עטרת תפארת לגעלה
מטע שקיא לם תמצא אלם בדרך צדקה וקיה קיא מנערה שבעלת הלך בצדק מעצף אל זה סט יתקרב האדם אל
האלים ולזה טון נב באומרו בדרך צדקה תמצא כלומר עמל ידוך האדם בדרך קיוסר וקצק טוב ארך
אפס פ יותר קוא גטר מן שמאריך אפ מן הגטר המנעח אויבו בעלממה שכל כחותו ישרוהו וקם
יתגבר על אויבו וארך אפסכל כחותו ינעזו להקם והוא עבר עלקם וקטנה את יצו קוא טוב מן האיש הלוכד
הנער בגבורתו: ברויב כלומר בחיקו של אדם יוסלך העגל לפען לם ידע מפיל העגל חלקו של זה ושל זה
ומאת קסם ינא משפט העגל וקת חלק יפה לזה וזה או מנע המערכת שקוא סדר ואינו דבר מקרי

טוב פת חרבה טוב לאדם שיאכל לחם יום לבדו בשמחה ובשלום מנחת מלא וזחי ריב מאשר יאכל כל מעדני עול
בריב ומל: יקה וזיפטר למי שפיון שיותר טוב שיקה לו לאדם ידעה מספקת כפי השכל האנושי משיכנס שכלו
בחכמות המבלטות שכלו ויש יוכל להשיג אמתהם ואיפטר שפיון החכמה בדברים קטשואים למת חרבה טון שאין
שאין בהם הרבה והמשיג הקבוצה בדברים המורכבים לזחי ריב ע' לפי רוב הרבה בהם יש ריב טעקס ואין שטוב

טוב פת חרבה ושלוח בה מבית מלא
זכחיריב: עבר משכילי משלבבן ח
מביש ובהתוך אהים יחלק נחלה: מצוה
לכסף וכור לזהב ובהן לבות יהורו:
מרע מקשיב על שפת און שקר מזון
על לשון הות: לועג לרש חרף עשהו
שמח לאיד לא ינקה: עטררת זקנים
בני בנים ותפארת בנים אבותם: לא
נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב ט
שפת שקר:

מעט מהחכמות האלויות מנחת מלא
מעט מהחכמות השפלות: עבר משכיל
העבר שאין משכיל וחסד
ימאול בנן הארון כאשר הן מכלש ארת
אצו באלות ואעפ שאי יקה לון אחר
ובתוך אחים יחלק נחלה: ירד שאעפ שיקו
לו בטע רשם הארון אוקב אות לזוב שכלו
ומנחיל בתוך כל: ויא ע הן המנשט גדוב
אולת מוכר נחלת אל העבר שאסף מינון
בחכמה ואחר שקנה חלקו חולק עם אחיו
ואפס שיחיל שהאון ימנחיל העט המנשט
על בית ועל ביו שיתקב קשת על פו
ואם יקו לו בטע רשם הוא יחלק להסחלתם
במיתת הארון ויסדר אותם איש איש ער
נחלת: מצוה א' אמת יש מצדף אשר ט
יכרף העדף הכסף אס הוא כסף
נחור או כסף סיגס וכן יש טר שט יבחן
קוקב אס הוא מוכר אס לון וכן יש מצדף וטר שט יבחן ונות בט אדם לקטר האב הטוב מן הדע ומקו הסדר
שט יבחן האות הוא יי' והעטן שהסס יתבחן לזות וכלות אמן דוד בנת לרע מרחוק: מרע מקשיב מרע תא
מטעל הכפל פו איש רע מקבל לשון הרע ומזון פעל מנשטן המנשט ומשפטו מנחון וכו' ואזון עול המנשטל משפטו
אזון והטעם דוב שקרי מטה אומן על כל איש איש לו לשון תרמית ויסל להיות שקר תאר ליש שקל עבד מלך
הטע אדם רשע ושקרן אוקב כל שיער בחצרו עשות שקר וישין אותו: ואפטר שזה הפסוק דבק למסוק אלטו אימר
שהסס מקשיב וסומע מן האיש הרע האון נהיות דברי האון על שפתו וכן מנחון גב הקטר המנשט על לשון האנשים
בנל קוות ואס יקה מרע מן ענה למרעהו יא' ע הרע שירכה לתת אומן קשבת שפת האון הוא יקה מנחון
שקריס מפי אנשים שיאון על לשונם דברי קוות כלומר שמנח א מנחה עליו ועל זולתו: לועג חרף מנשטן טעל
הדעש בקל טצנע טר וטעונו מי שמנשט על העט בעטור עשותו מנחף טרואו שגור עלו הדלות והטעט
שמח ליד ל' יקה מי שמנח לזיו של אדם ומנחלת ק' בעשותו ממון ק' בעיתה ל' יקה ע השס סתו לו שכרו
קראו לו: עטררת זקנים: יאמר ע שיחת הקופטס ותעאגם הוא לזות בטע לבטקס ע בעת שלל יראו בטעס
לבטקס ילאעפן תהיה נכרתה שלאלת היחס ויכרת שמס: ותפארת בטע אבותם: לל פת תפארת
הכנסה הס האות שלקס ע נהיותם בחיים אין להם פעל מלכות ועל דרך ארץ ואחריו מיתת אבותם ישעעבז
בעטרת קומן ול' תעכר לקס שמחה: לא נאוה: תאר לקנה מנחין נטעל מנחיל הפלד שקל כעשה פו תאזו

י

וחמדה לנבל שמת יתר לשון פלו ונקראו כן בעבור שהיא דובר נבלות בדברי פלות. קטעש לו עזוק לבלו כאשר
ידבר דבר בעטן והרמית ושיערו לו נאזה ויפה לנבל שיש לו שפת יתר. אף ע לגדיב שפת שקר כלומי דבריקס בפך
ולל בלב און חן השוחד ידנה כל כך הוא פושא השוחד חן בעט בעלש שקווא המקבלו כדון טובה ויקרה שקווא
פושא חן בעט כל רחיק וכל מקו אשר הוא פנה סתקו שוחד יעלה אחר אשר נתנו יוכה בדין אעפ שקווא הייב.
איפטר לפרש ישכל מלשון שכלות ואין
אין כל אשר יטנה הבודד יוצא אדם מרעטע
ויסיס בלבט רוח שטות לטות. משפט
כמו שכתב ע' השוחד יער פקחיס ונ'
בבסה פשע איפטר לקשר זק הפסוק
עס קקודס שקשוחד נס כן
יעשה כל אלה הארבעה דברים: ואס אין לו
קשר יאמר שקאיש המכתיר טפע חפרו
אשר טפעטו מבקש אקבת: או יקה
פירושו המבקש אקבת הקבר מוכה
טפעט: ואונה דבר מנחיל מנשט לל כווכר
טעמיס רבות הקאט שחטא לו חפרו הוא
מטריד מנחיל רעו ואלע ע בראות
שרעו יוכר חטאו לו יבטחט: תחת
גערה נמנח: אימר ע יוקר

אכן חן השחר בעני בעליו אל כל
אשר יפנה ישכיל: מכסה פשע מבקש
אהבה וישנה בדבר מפריד אלוה:
תחת גערה במבין מהכורת כסיל
מאה: אך מריי בקש רע ומלאך
אכזרי ישלח בו: פגוש רב שכול באיש
ואל כסיל באולתו: משיב רעה תחת
טובה לא תמי שרעה מביתו: פוטר
מיס ראשית מדון ולפנה התגלע הריב
נטושי:

מעלת ומכאנת גערה אחר
שיגער חכס באס המנחן מנחה שפעלות
ומכאנת מנחה מכות כחש כסיל: או יקה מ'ס מנחות מ'ס קסנה ויאמר ע גערה אחר טעלת במנחן ע קווא
לוקח מוסר מנחה שראו עטטו שיכו הקסיל מנחה טעמיס על כסילות: או יקה קחד כתר עמיו הרד ותשכון:
אך מריי בקש רע: מריי שס מנחי קשן בשקל פריי ויאמר אך איש מריי שימרה על תוכרת מוכחו יבקש רעת:
ובעור מריו וערש קקשה יבא מלשך שלל ירחס עלע וימיתפו רינו לברות רבות שיטאו עלע: פגוש רוב שטל
באיש: שכול תאר לוכר וס: ולל לקנה ויאמר טוב לאדם שיגערוב שכול ברכו: ואל יטגע איש כסיל כאשר
הוא בחוק אולת: והטעם ע קדוב וקדומה לו מן קחות עס כל אכזריותם קס ערומיס מן הערמה בערך אל
האדם: וקאדם הקסיל ע' כל סכלות יש לו קנת חכמה וערמה וקסכל שטקן לו לקנות חכמה בעטלות ישחמש
ע בקוק בט אדם: ומתוך כך יקה הקון גדול יותר מנחיל מנחוק חיות הער: מנחיל רעה אימר ע קאדם שקטיט
לו בט אדם וקוא ל' די שלל יסיב לקס טובה תחת טובתם אלל שיסיב רעה תחת טובה ראוי שיתא: וכו' עלט בט אדם
ול' ייטיט ע' עו וישאר בערוס ובחוסר כל: או יקה אמרו לו תמוש קאלה שמקלל אותה המנחב: פוטר מיס
כ' עתה ואמר המיתחיל במדון ובקטטה כמאל מייס שלל יוכל להסיב כאירכה: או יאמר שהתחלת
הדיב הוא דבר נקל בראשיתו וימער בחזריתו ודומה למי שפתח נקב קטן למיסקרבים וקנב קווא מתרחק וקולך
כשפתח הקנב כדא ביעשו שלל עשה מנחמה ולכן קודס טיתערב וק וק במלממה עטב קימרייטד.

מצריק רשע אלפי האדם שהוא מצריק בדביו הרשע ויאמר כי הוא צדיק וכן מי שהוא מצריק בדביו הצדיק
שיאמר על הצדיק שהוא רשע ועצת יאג שפסם למה זה ספר תעלות הממון שהו ואל כל
לקנות הכל שלמות יאמנם הממון שהוא רשע הצדיק הוא דבר נטול כל יפוסן לפי שכן כי חכמה אחר
שאין לפי לב בדעת אמתות או שיתעש מדוע נמצאו לביאם הכלם נפשיים והמנוג הנאות לקבל השלמות

ולכן על ערתי השכל ואוכלו לקנות חכמה
אחר שאין לפי לב חושק בחכמות כאלו
מצאות כלם לבוא אחר של יפוסן לא
הממון מקום בכל עת רצה שגבר
קעתיס ראו לאדם שיקה אוקה
את האוקטס לו וזכו בטום שית קצרות
צמי שלות רישו יאקטמו ותקיה אקטס
עצמת עמו יאמנם קעמנד לאדם בעת
בריתו על מרעת הוא האח הטבע בן
אבו ואמו שהיא קורבה למיתות או
יאמר בכל עת אוקה הרע שהוא קחבר
הנאמן והוא אה גב לפעל מרעת או רצה
לכפר וותת קכחיל ספסר למעלה ואמר
שהוא אוקה להרבות רשע ואוקטס
ויסתי עמו בעתס בערות רסות וגדולו
או יאמר אה למה יולג כי כאשר ינא קכחיל
ליוזר הפעל ימצאו עמו כרות גדולת

מצריק רשע ומרשיע צריקתו עברת
יהוה גם שניהם למה זה מחירביר
כסיל לקנות חכמה ולב אין בכל עת
אהב הרע ואח לצרה יולד : ארס
חסר לב תקע כף ערב ערבה לפע
רעהו : אהב פשע אהב מצרה מגבה
פתחו מבקש שבר עקש לב לא
ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה
ילד כסיל לתונה לו לא ישמח אבי
נבל לב שמח

ונאמנות וירצה שהוא אה וחבר לזרות ארס חסר לב רצה לנאת אנשי המלכות ואמר שהאיש חסר לב
לפעל יכעס עמו בדברים שאין לו תעלות בהם והוא שיקע כף ומרצה לשעבר עמו לחסות חסרו וכיון
הסרען יתקוטט ויריב עם קלה הוא ערב לו וערב ערבה מנוי ערבך ערב את הנער אהב
פער אוקה מצה יאמר כי רסו הנזקיה והרשת הנמשס מן העריות לפי שהרע אוקה טעם והוא שהמלוק
סומך עליו שירענו חוט והוא איסו רוצה יפסע בעצם לפעלם שילוק מעשתו וכן אוקה מצה שיריב עם המלוק
או יאמר כי בעצת קבלת סרען מן הרע הוא אוקה טעם ומצה שיריב עם זה וירב טעם במריבה קהיא
ולכן יאמר מי שהוא אוקה קריב הוא אוקה הפשע : מנצח מתחו מנצקש שבר ויהי יפרע ברען נכסו ומנצח
פתחו לרוע הערבות ימשר לו כזק גדול הפסד ממון : או יאמר כי מה שערב לחסרו סבת הסמוך כן האיש שהוא
מנצח טען בתי ויהגדל במעציו על אנשי געל הוא מנצקש הסרען כי השברון ימשר אחר קנאות כי שונה נאות יא
ויא מנצח מתחו פתחי פו כמון שמור פתחי פך רמון למפתח השפתס שהס עשוית כמון לתת רל המנדב בנאות
הוא מנצקש שית לו שבר גדול בדברי נאות עקש לב ירהיב קלסון בנשאי האיש אשר הוא ערב לחסרו ואמר
שהס הוא עקש לב ול ישיס לפעלם בודאי לא ימצא בזה דרך טוב : ואס הוא נהפך בלבו סידור לו מחר את משלם
ואיסו מקיים מוצא שפתו האיש כזה יפול ברעה : יולג כחיל לתנה לו האות טספס לנעס בנשאי שיקו בעל דעה
ובעל מעשס טוט יאמר שהאכ שבו הסר דעת יקבל דאנה וכן האכ שבו איסו בעל מעשס לא נבל ופעל לא יאמר

לב שמח נהג לשון רפואה מנוי לא ינקה מכם מנוי יאמר כי בעת שקלכ שמח וחוק כל רפואה שרעשה לעף
תעלם הרפואה וימצא בזה תעלות ודוח נכאה וכאשר קלב לא יקיה חומן ישר ודוח קחיים אשר כי ימפט
לא די של ישע לרפואת קנף אך עבש מנוח קעצמות או יאמר לב אדם ירצה כי בעת שיקיה לב האדם כמון ייטיב
ויתקן ערתי האדם בנהג שהוא אור הכעס ויקיה נהג מן כונה ודוח נכאה לא די שיחשיך אור קעטס לא קעצמות

יטב נהג ורוח נכאה תיבש גרם :
שחד מחקר ישעיקה להרות ארהות
משפט : את פנמכין הכברה ועני
כסיל בקצה ארץ : בעס לאביו בן
כסיל ומר לולדתו : גם ענוש לצדיק
לא טוב להכות נדיבים על ישר :
חושך אמרו יודע דעתו קר רוח איש
תבונה : גם אויל מחריש חכם יחשב
אטס שפתו זנבון : לתאווה יבקש
נפרה בכל תושיה יתגלע :

תבש אוקטס שחרר מוק רצה כשאס
רוחס אדם אשר הוא מטה דרך המשטט
במפסרס : נאמ כי קעצמלו זק הוא קשור
אשר קבל בסתר ולכן אמר כי קאופט
קדשע יקח קשור מוק האדם קרשע כדי
לפטות בשכר זה קשור אורחות משטט
את טע מוסן יאמר כי קמסן ימצא את
קחמק מומונת למד חותה בכל
מקום אין מונעלו כי יש לו קפכות טובות
בידועה הנכבות המנדכות אוח דרך
ישר לפעלו לתלת קחפן ועט כסיל
אבל קכסיל והוא מי שאין לו מנות טובות
ולמד קחמק ולא מנוב לב ורוח נטול מעל
לא ימצא קחמק מומונת למד זה קכסיל
כי קחמק בקצה הארץ ורחוקה ממנו
בעס לשו יאמר שס מנעל קכסיל והוא
(און מרידות כמון ימר שבר לשונו)

יאמר כי קכסיל הוא סבת כעס אבו בעצת סכלותו והוא גב מנמר נפש האס שילת גם יאמר שאין להאשים לב
קציק אס כן כחיל וחסר כמון שחשט רשס שהאבות קציקים לא יולדו בעס משחיתס אין קעטן כן אבר
קציק אין לפוש אוח על כך ולפחות מנכסו כי אין זה חסרון כח קמונלדיס שיש דברים הרבה בעלית קמונעס
וקמונעס ומקטטס את קטעס למנעס רשס וזקו אומרו להכות נייטעל ושר ירצה שקמנבוק האב בעגו קבן
הוא נומה למרשיע קניב לשכר מעשיו חושך ירצה האיש שהוא בעל דעת לא ירצה שבר ובעל טעם שהוא
לפעל מן בעל דעת הוא יקר רוח כלומר רוחו הוא יקר ונכבד וספר מעלת השתקק שהאויב כאשר
ישתק ולא ידבר לחס יחשב בעש קרוחיסון האוטס שפתו ולא ידבר הוא נטול או יאמר גם מי שמחרי האויב ושתקיו
יחשב חכם והאוטס שפתו של אויל גב יחשב נטול ומלחשב משרתת במקום שטס וכאלו יאמר אוטס שפתו יחשב
נטול לתאווה ירצה האיש שחשטל תגסרת תאוות קחמית בקש קהתגרות והקפרה מהקניות לתקן רוע
תאוות קנה אים כזה בכל תשיק יתגלע כלומר יתערב בקן ויקיה לו חלק בהס ולמד לתאוה למד בעבור כמון
אימרי לא חיי הוא או יאמר האיש הנפרד ממקומו לבקש חכמה בעבור תאוות סכלו תאוות לפעל בעבור כמון
יתערב וילך עמקס וימל יתגלע לשון שחא כהפך מן ובעל נפשי אקטס יאמר הנפרד מדרך קחיים שהיא קתרה
וקמנע ונבקש ודורס תאוות קעטס בכל דברי יס ותשיק שהוא רמון לדברי קש ארס יתגלע

יה

לא יהפוך כסיל בתנוה יא אה הפסוק נקשר עמוה שלמעל קיימנו ואיזו זה ששעה הכסיל לכה מן החכמות
לש תאוות וירצה לנפוד מכל חכמה מעט הוא בעבור שאיזו למד החכמה ואיזו חפץ בה בעבור מעלתה
רק כדי שתגלה חכמתה לכל ויחזיקוהו האנשים בתורת חכם וימך שחכסיל איזו חפץ לנפוד תנוה לבד
מאשר יחשוב לבו ויתגלה לו מדעתו ואיפשר שיאמך שחכסיל איזו חפץ בתנוה בשום זמן אל כשקורא אל החכמי

שנהגה אז גם שאיזו יודע וטחם על מה
של לפניו בבארשע פי בנה הרשע
בעלם כלומר טוס קולו
לש הוא לבדו פ בא גם בזיון לעולם עמו
ועם איזו קלן כשנא לעלם בא חרפה
לקרבו או יקיה חרפה שיחדף את עני
העולם מים עמוקם יל כמים עמוקי
שאין להם סוף כן דברי איזו חכם איזו להם
סוף ותכלת וכל יודע מקור חכמה שאין
יורד לסוף חכמה ולש תבסק בכל מה
שיצא חכם ממנה אך תרבה ועסיף
או ייאמר שדברי חכמים הם שט מינים יש
מקם חכמים קטנים וקיים של יוכלו להם
לקנות מקם רק בעני מה וכתחלה וקם
הדברים קטנים רקך חידה ומשל
ויש מקם כנחל טובע שיקנה מקם כל
אדם ישאת פני רשע כל שאין טוב
לשאת

טע קרשע גדישו ולטות

לא יחפץ כסיל בתנוה באם
בהתגלות לבו בבוארשע באגם בוז
ועם קלון חרפה ומים עמוקים דברי
פי איש נחל נבע מקור חכמה : שאת
פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט
שפתי כסיל יבאו בריבו פיו למחלמות
יקרא פי כסיל מחתה לו ושפתי
מוקשנפשו דברי גרגן כמת להמים
זהם ירדו חררי בטן : גם מתרפה
במלאכתו אח הוא לבצעלמשחית :

משפט חכמים מן היושר בעמידו למשפט עם הרשע ועל דרך נתיב יאמר פ אין טוב לשאת פניו אל המלך קוזן
וכסיל ולהעביר מאלו קוזן השכל הנקרא צדיק שפתי כסיל כל הכסיל לש זכר אלל דברי ריבו ומלממה פ
במלת דבריו יבא הריב ודברי פו יקראו ויכריזו דברי מטה וטבעם ומקלמות שם נקל תעלומות
מן והלמה סיפרא והענין שמדברי הכסיל ימשט דברי ריבית ומכות וטבעם או יאמר פ שפת הכסיל יעשו
ויכשו ויתעבבו טיב וזה פ בראותם ריב בין אנשים יתעבבו בראותם הריבוכלו בפו קורא המטה והענין שקורא גרם
לעצמו שוטבע פי כסיל הפה יתן מחתה לכסיל שששכל דבריו ישבר והוא כנחל דבריו כצפר הנכשל בפח
או פ כסיל ריזן אל האפלה והשתיה שחיא מחתה ליש שגדמת אבון קנף וקנפשו וכן חטאי שפטו
מוקש לכפש דברי גרגן הוא תאר מענין הפעל מנבא והרבו באהלבם ומתלהמים פטלים מענין התפעל מן
וקלמה כסירא ואמר שדברי קולך רכל כמעט אדם וקורני אותה כענין מנה רעבו בעת שיכחו בשון
ואותם הדברים יורדים עני שפתי מות שנהרג עלקם הנלשן וימך כמתלהמים תאר דברים מסותרים כן דברי קרעל
שידרס נתיב גם מתרפה אימר שקאיש שמתרשל לעשות מלכתה שוכל לחיות מימנה
חבר וריע הוא ליש משחית קעלם ומלמטם את קברות וזה משחית מימנו ומשחית עצמו וטע
שתנום כאלו וקיה לו מנה יאכל יעשה לעטים :

מגדל עיו סס יי פיסס יי מגדל שלט עוול גבורה וקצייקים בעת ציתם לש ידוע לכפרם ולוקם רק ידוע אל
זה קינגל קיכור סס ידוע לשמר חקיו ובכן יכלו וקוטר סס יי ציקוס עצמות ית וימך ירוך ענין
שצרה וקטעם חכמים ירצן אויבו ענה קסס וס שגב ולל וכלו לו זואפשר שכוון למל שייגל זה איזו שאר המגדל עת
שקאיש שיושב בקס הוא אכור ואיזו יכל ארוח מקם ומגל זה ס ירוך חכמים ושגבטי הון עשיר אהרי הקוטר
שחכמים ישים במחוס כאל יתולל ירוך בעת

מגדל עיו שם יהוה כו רוי צדיק
וגשגב הון עשיר קרית עזו ובהומה
גשגבה במשבתו לפני שבר יגבה
לב איש ולפני כבוד ענוה משיב רבר
בטרים ישמע אולת היא לו וכלמה :
רוח איש יכל כל מחלה ורוח נכארה
מי ישאנה לב נבון יקנה דעת ואיזן
חכמים תבקש דעת מתן אדם
ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו : צדיק
הראשון בריבו יבאר עוהו והקרו :

צדק פיס אל אמר פ קטעיר איזו כן
רק מימנו הוא ל לקרית ענו ואות המנון
ידמה לו שקורא כחומה שגבה בחדרי מש
משפתי או ייאמר שקעשיר כאשר יעשה
צדקות מימנו וילך ערע קסס אות
המימנו הוא קרית מעשו וס יכל מכל נל
וכשקורא בחדרי משפתי לש יירא מעבד פ
יבא כלומר ששוכב אכס ויאן מחריד
ומלת משפתי לשון צור ויא לשון קטע
כתעש ויסתכס לפני שבר כל קודם
שיבא שבר לרס יגבה לט ויתגל
וקודם שיבא לו קטע יקיה לו עמוק
וקטוהו שקארה לגמת לשני הארה
וקטוהו כטדי משיברבר מי שישב
דבר על דבר בטרה
שישמעו ויתגו על מתנוכת קתשובה

שישיב קיה לו לולת וכלמה שיכלמקו המנדע עמו ומקו איוול צמדות חכמה ואיזו נבול להשיב כל איזו נמיר
לעשות מן ויבול את המדוקיה רוח איש יכלל שרשו טל וכמוהו כלל ועשיתם קימשא וקסכל ואמר שחולי
הנפש קשה קנף פ קנף כשיחל תסטל הנפש והחוק לשאת אותה אכל בהלות הנפש אין קנף יכר
לשובלה אך הוא עמו ואשי לבגבון אמר פ שכל קאיש הנטון הוא ישתל בקטית קידיעה והוא ידעית חמתת
הנמצאות וכן איזו חכמים תבקש לשמוע דעת ואין צדך לקנות ואפשר שיאמר פ שכל הנטון שקור
בעל חכמת הלמודים הוא יקנה דעת מעצמו פ חכמת קימספר והשיער ימצא כל אדם מוטבע על ידיעה
מבלתי מלמד וכן בדעת כולו קימושכלת הראשונות שנאו בתחלת היצירה לרס על דרך הטנה פמו שאמר
מיתקט התגלות אתה חוקן לרס דעת וגם כן נאמר דעת על החכמה האלפית אמר דעת קדושים ועל זה אמר
ואין חכמים תבקש דעת שתבקש לשמוע ממנוריה ידיעת מונחיה פ החכמה האלפית צריכה קבלה בתן אדם
מי שקורא נייב לקת מקומו לוולת קמתן קהוא ירחיב לו והענין פ האנשים יכבדוהו בעבור נדיבות
וירחיט לו במושב וגם יוליכרו לפע קהולס וקס המלכס ובעלי קהולס וכן מה שיתפנב קרס קסל
לשון וולת מינה שחפן האלפים מן החכמה וקסאנות קורא יוסף בשכלו ובחכמתו ויכבדוהו בע אדם י צדיק
הראשון בריבו שישיבאו שפ אנשים לין הראשון שיספר טעמותו מראה שקורא אול חכמי ואחר כך נא
בעל דיין וחוקר אות ומכחישו או ייחוד וקרו לייין שחוקר את הראשון בשמעט טענת קסט

מדינים ישבית קרבה קטנות משבת הקהל כי הוא דבר שוק וכן אנשים עצמיים יפריד מחלוקת או יאמרו
וכן מדינים עצמיים יפריד והטעם של יעח המדינים והדיבות שיתכבדו אח נפשע
זה הפסוק דבק עם מה שלמעלה אמר כשיש קטנה בין שני אחים קהל יפריד קהל מקרית עשו
ומחלוקת ממה ופי' נכסע מאלו ונכבד ונקראו כן נעצור הפסע שפסע בחייו לשון מרד כמו אז הפסע ומדינים

**מדינים ישבית הנור לובין עצומים
יפריד אח נפשע מקרית עז ומדונם
כבריה ארמון מפרי איש תשבע
בטנו תבואת שפתיו ישבע מותוהיים
בד לשון ואהבה יאכל פריה מצא
אשה מצא טוב ופקר צון מוחה
תחנונים ידבר רשוע שיריענה עזות
אשרעים להתרועעו ויש אהב דבק
מצא טוב רש הולך בתמו מעקש
שפתיו והוא אכסיל**

כבריה ארמון ופי' המדינים והקטנות
חוקות כבדו יוכל המלך שקיח חוקה
בעטר של יכנס עם אדם הכל מפריד
ומשבת הקהל ויא שגא לודיעו
שכשיש מדינה בין אחים היא יותר חזקה
מהמדינה שיש בין אנשים אחרים שקיח
אישו מקוק מלאו שיפסע אלומעז התלמה
וכשקח נכסע השנה בעקס יודיחוקה
מקריית עשו והמדינים שיש בטקס הוא
יותר חזקה מבריה ארמון מפרי פי איש
מן הכרי שיעשו דברי פי

איש השבע בטון ומטע שקוצא קדיטר
בלאונרי שמדרט שיאכל קרא מיה שקיקה
ל בסבת הדטר אהב ואימ כש קדיטר
כן יקרו אם יקיה טוב יקרו טוב ובהקר
ומן הקהב אה שיעשו קדברים שיוצא
בשפתיו יסבט והוא כפל עטן ואיפטר

מפרי פי איש רינו אל קהבא והבאת כפרו רמו לדיטר מות והיים לל בד קדיטר שיעשה קאדם בלשון
הלויים קמות וקחיים כי יוכל לדבר דברים יחייב לכפשו מות וכן בהקר זה שקדיטר הטוב לכעמיס
הוא מצל קלקוחים למות וכל אחד מאלו קלשון לל קהבא לדבר ויא קהב קדברים הוא יאכל פרי דבריו אם טוב
ואם רע מצא אשה פרוס מי שמצא אשה טובה קנה ראת אשה קתם מצא לעצמו דבר טוב ויציא רצון
מקשה ית שימצאו וירצו לתת לו אשה מצא לת ובהקר מצא אשה רעה תחנונים ידבר רש

פי' קטע מדבר תחפוטם ודברים רבים כי קטע ממעך קול ובהקר קטעיר איש רעם
לל איש אוקב רעים הוא להתרועע לל כדי שיתרועע עמו ויתכבדו וכהן טעם ליש שקוא מרבה רעבואוקבם
לפי שיש אוקב דבק באוקב בעת דרס יותר מאלו ויש מטרשים קיאם במחור לקפות רעם רעם בממוס
סופ להתרועע ולהבדל כי יפול ממנו במה שמפטר לרצת האנשים כדי שיתכבדו אליו אלפי שלכעמיס ימצא
אוקב דבק מלא מלמי סיבין שיקו רעמו רבים הוא יתרועע וישנר טוב רש יותר טוב קיאם קהוא רש מן
הממוס והוא קולך בתמו רוצה למרד במדותו השלמות מנה אדם שקוא עקש בטנת שפתו שידברו
עקשות אף על פי של יקיה רש בממוס יקיה עט קדעת והוא אומרו והוא כקילי

ט

גם בלארעת פי קאדם שקוא בל ימיעז אמונת וקיא ידעת קתרה בקושי תמיה לו נכס טובה כי אין בר ירא
חטא ומעמיס רעות יחטא קטתו וקוא לל ידע שחטא או יקיה עטן קפסוק גם נכס בל דעת לל טוב ויש
מטרשים נכס תאוק ורצון כמו אם יש את נכסכם ופרושו גם לל טוב ליש לפנות תאות ולעשות רצון בדבר
שאין ט דעת והשכל בלמי שקיח עטן קתאוק בדרך כסילות ומי שקוא ממנה רגל בזה קטען הוא חוטא או
יאמ מי שקוא מקרי במעשו איס בטוח מן

**גם בלא דעת נפש לא טוב ואין בתלים
חוטא אולת אדם תכלה דרכו ועל
יהוה יזעה לבו יהוה יסיה רעים רבים
ודלמרעהו יפרד עד שקרים לא יקה
ויפח בזבם לא ימלט רבים יהלו פני
נדיב וכל הרע לא יישמתן כל ארזי
רש ינאה אף כי מרעהו רחקו ממנו
מרדה אמרים לא חמה קנהה לב
אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב**

המכשול וחוטא כיון אל קשערה ול יחטיח
או ירמוז על קחוטא שרוס ורס קשמות
בעקבו ואומר דבר קל זה אפטר עליו
ודעתו פרשו גם בלא דעת בטופה את
אשתו לקשמיס ואף בדגלס חוטא זה
קטעל וסונה לא זה קמקלך על גב
עשש בשבת אולת אדם ות פי נעשו
בזה אלו קרעה כי בלולת סוף דרס ועבר
עטרות ונכר עס ממוס וכשקרה בזה
עליו זוטף לב על קבה ומקרה רחר מניה
קדין הון יסיף מי שיש לו מיוון מתחברי
אליו רעם רעם כדי לקבל ממוס
תעלת אמנס קיאם שקוא לל חברו יכר
ממוס ול יחפץ באהבת אמר גם לרעמו
יטל רש עד שקרים מי שמעשד עזרת
שקר בחברו סופ של יקנה מאלו עשן

ומי שמדבר כחש אצל של יזיק לרעהו בטוב קהוא לל ימלט מנטע שהקר שמי ומשוקץ אמר דובר שקרים לל יכון
לכגד עש וכהשתטכן באותיות מלת אמית תמצאם אוחות קראם וקחמטע וקסוף מן האותיות לפורות כי ט
קיום כל קעלם ראשית ואמנעשע וסופ וקשקר אותיותיו כולם זה חל זה לרמוז כי אם לל יתאחדו עדי שקר ולל
יעווס עדותם לל יוכלו לבין עדות אמנס קעדים האמתים אפי יקו במקומות רחוקים זה מזה אחר סוכנת להפד
עדות אמית לל יכנס להתאחד ולבין עדותם גם כשתתטכן באותיות אמית תמצא תשבותם עשויה על דבר קיים
שאותיותיו יש להם בסיס ורגלם אמנס האותיות של שקר אין להם רגלם ואל יקטן בעשך דבר זה כי בעדות
אותיותיו נרמזים סודות גדולת רעם יחל רעם קס קמחלם טע קיאם קנדיב שיתגדב אלקס ממתנת ידו וכל
קדעם וקחברים נמששם אחר קיאם שפותן מתמות יש לתרו בנות עדיק ויש לתרו עמר כי עתה כל אחי
רש כל אחי קאדם קעט קס שונאים אות כש רעמו שקס יותר רחוקים מקודבת מאלו ולל די ששאלוהו אל
שקס יתרחקו ממנו יותר ויותר וקסבה לזה הוא לפ שקרש דובר בטו דברים כמו בקשת מכולת לעשות ורצוהו קמ
לל יקיה להם חסך באותם הדברים ונכון לרש מרדף אמרים זה קרע או קאם שמעלל על קהל עלולת ואומר כי
במלות ירד מנכסו למען יאמרו השומעם שראוי לשלחתו וחותן קעלולת לל קמיה כי שקר ידברו קנהה לב
מי שקנה דעת וחכמה אוקב נכסו כי מצל בדעת נכסו מכל דרה וגם אוקב אותה בותם לל להם חוקה כי
קחכמה מוון לכפס קמנש לל ומי ששומרי קתבנה בותרת של יסכנה סופ למצא טוב בעלם קוק ונכא

ה כ

עד שקרים. המצוק הזה נכתב בזה הספר טעם אחרת שכל אדם שמתקן את ימיו וחדש בזה שמי
שמדבר כופים אצלם שלא יזיק בהם לזולתו לא יאמר לו שיש לו חסד עליו ויגדלוהו ויבטלוהו
השמים. לא נאמר לו שיש לו חסד ויפנה שיהיה אכזרי. הטעם וכו' ש' לא ישר בהם ש' כצדק אבן צדקמה כן קמתו לברית
כסרי. וכש' שאינו נאמר לעבד שימשיך בשמים שיקו ותהיה כמו שאמר תחת עבד ש' ימלך. ועל האמת יאמר ש'
אין ראוי ש' המלך זקן וכסיל העצום וחזק
וקראו עבד ואמר שאינו דבר קצת שימשיך
על הכחות השכלית וקראו כסיל
לחקו מכל חכמה ושלמות וקראו עבד ש'
המנון במציאות הוא להיות עבד אל הכח
השכלי ש' ע' ונאמר עבד כלו יקנה מעלה
על מעלתו. שכל אדם השכל שבאדם
גם לו שהאריך אש' על השכל
המחושף עליו לא יאריך אש' והפחד של
אדם הוא להיות עבד על פשע ש' הקטנה
הואת באה מנפש חסונה אשר השתח כל
באה ונאון ש' מי שאינו עבד על פשע עש'
זה לרוב גאותו. אומם המשתל יעטר על
פשע כשי' יעטר על פשעו. גהם
כבפר. אין המלך בעת שיוסף
על איש יראה אל האיש כגון נהם
על הכשר שאין בעל קהיים יותר מנחמד

עד שקרים לא ינקה ויפיה כזבים יאבד
לא נאווה לכסיל תענות אף כי לעבד
משל בשרים ישכל אדם האריך אפו
ותפארתו עבד על פשע נהם כבפר
ועה מלך וכטל על עשב רצונו הורת
לאבו בן כסיל ודלה טורד מדע אשה
בית והון נחלת אבות ומיהו אשה
משבלת עזלה תפיל תרדמה ונפש
רמיה תרעב שמר מצוה שמר נפש
בוזה דרבו צמת

מנמו ומי שיראה לו המלך רצון טוב הוא לו תעלות ונחת רוח כמו קטל שורד על קעש ידוק הארץ והעמיה
כן אהבת המלך ורצונו היא סבת היי האיש והזכר זה לעטף גבול שיתעורר האדם ויאמר בלם אס יועף על מלך נשר
ודם שקום ישבו ומחר איננו אהיה נבחר עם שאול לו הבא מנחשבת א הטעם כלש בעת שיוסף על המלך מלח המלך
בעבור חטאתו שראוי להיות יותר נבחר. הוות. עטן שני ומקרים רעם וכשלות קבן ערם לבו כגבוק לוקט הוא
יעל טעם יעוש עלהם ואף אס לו יזיק לזולתו יכלם לבו מנסכלות וכשהיה ליש אשת מדייטס תריב עמו
בבל עת היא דומיה לו בפעולותיה אל קדלף הטורד בעת שהקמים יודדים ש' אף אדם יטל לזר ש' והקשם מנרש
מחשבו כן אשה רעה מנרשת מתרבה כל אהבה נמלממותה. בית והון לפי שהזכר דלף טורד מדיע אשה אין
לא תחשוב שיוכל האדם שכלו לבחור לו אשה משכלת ש' חכל מלח. מן השמים שנכמים וקדקעות מנחיל
האכל לבטם אך לא יחיל אשה לא טובה ולרעה ש' חכל לפי מולו וכאשר תהיה לו אשה משכלת מנחשבת קיתה לו שרצה
לתקן לו חלק יפה. עזלה. מיעשט העסק וקהשתלות תפיל תימנה על בעלה והיא יותר קשה מן העזלות והנה
יעתק העבל מנעטן רע אל עטן יותר רע מנמו ש' אס העבל מנעטן תחאבו עבלות לכה עבל יותר עבד
שימנה לאדם הנרדס שהוא דומיה למת והאדם שאינו חרוץ ומקיר בעלשכתו ושתל לרדיוח ברימאות רעב כל לא
יעשיר ברימאותו וכן העטן בעשעטס קרוחיים וקרימאות כחכמה היא שיעסקו בה של לשמיה שובר מענה השומל
מענה אלפיו או מענת המלכטס וקאפטיס שומר נפשו מנחות קומין ומקעש קרוחט וקבוק דרש קשס ימנות נבוק

מלוח ילי חונן דל מן שחונן קהל ומעשקו הוא מלוק יי כלומר לא חפסיד כל מנה שכתן לו רק מעשקו עליו כאלו
קלוק לשס יי וקשס ית הוא לו קל ומדכך קלוק לחוד קמלוק. לפלוק ובדוח וקשס ית ישל לו גמול
טוב בעבור חכמה שעשה ללל אעפ' שלא כתן לו משל כלום רק מנמה שקוא פקדון שבו ברצון קטרא ית. או יאמר
יי מלוק המנון ליש שקוא חונן דל ועס כל זק ישל לו גמול. או יקיה קכפוי במלת וגו' על חודר לל. ופטיסו
קמיוול שרצה קשס לגמול קהל עשאו על
יד וחרתו שלוחו. או ידבר בלשון תמנה
שקשס ית מלוק המנון אל האיש החונן
קהל קוא שלח מנמו. וקהל קוא יחויק
טובה ומשקל לגמול טוב אל החונן קוא
יסר בנד כייש ראוי לרדס לשכר כן
בקטמות לקבל מוסר
חכמה ואס לא יקבל ממוסר בעטס אחר
או בעטס לא יתחא מנמו רק ייסרה
יותר ש' עדין יש תקוה ש' שיקבל החכמה
ואעפ' של יקבל שמוסר לא יעלה על דעתך
לשמית אך קובח תכחמו תמיד שמח ויעל
לו. או יאמר של ייסר אותך במוסר
אכזרי בעטן שימות תחת קשכט
וימל ואל המיית מנעטן קמו מעש' כלו ואל
קמייתו ונעקתו ונעק מנחייסורים לא תחוש
ולא תחמוול. גדול חמה. מי שקוא גדול

מלוח יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו יסר
בנד כייש תקוה ואל המיתו אל תשא
נפשך נרל חמה נשא ענשכי אם
תצלועוד תוסף שמע עצרה וקבל
מוסר למען תחכם באחריתך רבות
מחשבות בלב אישועצת יהוה היא
תקום תאות אדם חסדו וטוב רש
מאיש בוב יראת יהוה לחיים ושבע
ילין בל יפקד רע

פ

חמה שמוך חמות על כן כושא עטן וחובה על ש' אס תצלמו ממונות עוד תסיף לרובחו יס אחר יום. ואס
תמיתו לא תוכל לעסרו יותר בעלש' שמע עצרה קטמוק קזה מדבר עם קבן ומורו לקבל מוסר אשו. או ימלך
לשכ קתחכא שיאמר לבן בלשון
רצה בע שמע עצמ ונכ לול מן של קבע מלחבת אוקר עד
שייסר רק שיקן לך עצה קוגנת בפעולתך שמע קבל מנמו קעבה קהיא. ואס יצע מלחבת איש אוקר עד
שייסר אוקר קבל קמוסר ואלו קשט דברים יהיו סבה לשתחכא באחריתך ותכלש דכרך. רבות מחשבות
קרבא מנחשטת חושב אדם בלם ומנחשבת אינה מושלם כמו קאב כשיראה את כן סכל חושב שיקי ק כן כל ימיו
וכראק בבל יום החכמים ישקגע וקכ סילש יתחמו וכל זה עשה קטרא למען לא ישען אדם על מנחשטת לם
תאות ארם חסרו פרוש תאות רוב קאכשס קוא שיוסר מנחס חסד. וקעטן שקס יתאוו לספר בפיקס
חסדס ויתפארו בן מנחסד שעשו בן מנמה של עשו. ויתאוו שקאכשס יספרו מנחס חסד
גב. ויותר טוב האיש קרש של יספר מנכשו חסד ולא יתאופ שקאכשס יספרו וימאיש כוב קוא קאיש קמיתל
ומיתפאר במה שאין בו מן חסד. או יאמר תאות אדם חסדו קתאוק שתהיה באדם היא מנחשטת לדי קלפן ויקיה
חסדו מעטן חסד הוא. ויאמר יותר תקוה יש במי שקוא רש מתאוות העלם וקעטו ויאמו מתאוק אלעס מן קאיש
שקוא חסן בקעט העלם יראת ילי לחיים. אין שיראת יי היא מנחשטת בעלש' א קהיים קומעטס ואל קהיים
הכחיים ועשו שקוא ילן שבע כמו
שכתב ש' אין מנחסד לראיו ול' יפקד בחיו לקבל ענש גשמי ורוחני

טמן עיניו וידו פי העצל לכוז עצלות מוסתר ידו בתוך הקדירה לכוזיא ממונה המזון ולתפן לתך פו ומרוב עצלות וסימנא קורת רוח נהוית ידו בתוך הקדירה מנע הקוד המעצמו לא יוציא ידו מן הקדירה לתן המזון לתך פו וזה גלות גדול שיתעצל מן האכלה שהוא סבת קיום גופו וכן העצלם יתחלע בקטנית החכמה האמתית שהוא מזון הנפש המושכלת וימיתתה ברעב ובצמא מן ההשגה עד של הקנה אל הקיים הנכחיים

טמן עיניו וידו פי העצל לכוז עצלות מוסתר ידו בתוך הקדירה לכוזיא ממונה המזון ולתפן לתך פו ומרוב עצלות וסימנא קורת רוח נהוית ידו בתוך הקדירה מנע הקוד המעצמו לא יוציא ידו מן הקדירה לתן המזון לתך פו וזה גלות גדול שיתעצל מן האכלה שהוא סבת קיום גופו וכן העצלם יתחלע בקטנית החכמה האמתית שהוא מזון הנפש המושכלת וימיתתה ברעב ובצמא מן ההשגה עד של הקנה אל הקיים הנכחיים

למן תכה ופתי יערים כל אס תכה לן הפת יחכס ע המוסר הטוב שיקבל האדם טיאות החכמה עטרי עטרות נכשלים ברב חסד ואמר פתו אש שהחכם יוקר מעצמו ממשות רע ואין שהכטון אין ערך לפתו רק בתעבת קטנה שתעשה חלו יען דעת דומה למרו תחת גערה נמשן ועליו יקיה טען הפסוק למר תכה קל ותיסר קו לפיכך מוסכלותי ואם יקיה פת מן החכמה נשבת האכילה שתהו יקנה עיניה וכן ראו שתעש את הכטון פ הוא נשבת התעבת יען לעת ול אומר פתו תכה ולן יערים ע הפת אינו ראוי להכא לפ שעשה מעשיו בתעבות בלא טונה ורען ולן אינו צריך לקנות עיניה גם הוא עבוס למרע משרד אב פי קנן שהוא ראוי שיקרא

בן מנעש ומחפז מנעש שהוא מנעש עמו וזולתו נמשיו הרעש הוא מנעש אצלו ומנעש אמן פ יסחית ארת כל כפי אצו עב שיקה עט ול יוכלו להתפרש בערס ויצאו ממקומם ויגלו למקום אחר ומנעד מנה שוד ושבר ויביח מנה ויכיר עקב אז יקיה נגזר מן הכריח התטון והעטן שהיא תסגר כחדרי חדרים לפחדה ממנו והוא ערס לפ שתשים הכריח בלתי וכן יסדד אצו וירא ממנו ואיפשר שקרא השכל נמקום קזא אב והתורה שקרא מורסא קקלת יעקב אס והעטן מנעש בוק הרל בני כלומר מנעש עמוך ולש השמע מוסר שיסך לשנת מנעש דעת י ער בליעל פילץ מנערה פ המעלץ העב המנעש שקראס אומר פ נמשפט הוא מנעש ומנעש את עצמו כדברי שקריו והדייעס הרשעס מכשיס האון ומנעש דרים ואומרים פ עבות אמת מנעש ויבלע מנה כבלע את הקדש נכוננו לליצים השפנים הרעס הם נכוננו ומנעשם לפנש זכס קלצס ונעס כטון מוסת ומנהלומות לג בפולס שבט אדם קולנים אותם על ידי כשלותם ומנהלומות מנעש אז הלמן למן רויין אמר פ קיין לך והשבר קומה על דרך הכחשת לון והטעם פ הוא יציא השותה אותה לפיות לן והומנהוא כאלו אמן לך שותה יין קומה אותה שרי ואיפשר לפראו בל חסרון כאלו קיין ידבר שישתעבד בע אדם ויפתה אותה כזו שיתעל כן אמר כל אוננו פ לא יחכס פ הוא מוסר החכמה מן הלב ומנעש אולת פ ולכן קיין והשבר נמקום התעבות כלס נהם כבפיר פיעס כפיר אשר ינחום כן אימת מלך כאשר מנעש אימת מע עצמו ומני שגדס שקמלך ימלס עבדק עלו הוא יגרוס מיתתו וחוסא על נפשו

כבוד לאיש פי כבודו של אדם צטון מהלוקת שינואל הקטטה ולא ינענה שאס יריב אדם עמו לא יענה לבר קשות כפניו רק ישתק אמנם האויל מפרסס עמו על הכריח והתפשט או יאמר שכל אס סכל והעבד נמרינה אל יכנה ויתקן לפיות יתגלע מן ונעלם כפשי נהפך אותיות ככס ככס בהורף מנעש פחד הקודף והקוד פנעו העצל את אמתות ואינה חודשת ותשאר שממנה לא תורע ולא תנמיח

כבוד לאיש שבת מריב וכל יאוויל יתגלע מהורף עצל לא יחרש ישאל בקצרו אין מיס עמקים עצרה בלב אישואיש תבונה ידלנה ירב ארס יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו מלך יושב על כסא דין מזרה בעינו כל רע מי אמר זכרתי לבי טהרתי מחטאתי אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם ישנהם

לודיעה ואחל כפיני ומן הקצור יכאר חתום אה מלותם שורשו ועבדו שדוהקס בחורף ואין מי שיקן לו שאלת וכמו שיקרק זה נעטות האדמה קן יקרה בטל קטיט העלס וכן בקטן החטמה ונעטות קסס ית פ מן שטורח בערכטת יאל בשבת מים עמוקים פי כמים עמוקים שאין לפס סוף של יוכל אדם לקחת אותם רק בתחטול נילת אותם עס הדל כן ענה בלב אים שאין אדם יטל לבא בסופה וולת קויל לבדו ואיס אשר בלם חכמה ותענה מונציא מנע חכרו מנה שקויל חוסכ בלם טמו שמנעוה המניס בלע ומלת דלנה לכוו הגננה והרמה שירימנה מן קלב או יאמר פ הענה היא בלב הקרס כמים העמוקים והוא מוכן בחכמתו לית ענה למי שישאלנה ממנו ואיס הענה אס ינעך לענה הוא ילך וילת הענה מלב הקרס והעטן באיס הענה ישאל ענה מן הקרס לא כפיני של יאל ענה על מעשיו אמרו הקרמים קדעתן שנאשים צריך לענה רב ארס פו רוכב אדם יקרא כל אחד ואחד ויכיוו הקסד שהוא עבד ויתפאר פ ונטן לפרס יספר חסד שינעש חסד ולס יקראו ואמונעס סס דבר כלומר שינעש לאמונת הברא בכתי ובהחבל ולס לפר הכריח וימל הדנה בע אדם יש הטטחים על אהבקים המנעמיחיס אותם חסד וקוראים לפס בעת דוחקס ואיס אמונעס המנעמיח ועשה מי ימצא ויא שר כפגור מן רב המלך ועטיו אדם גול המעלה ואמר פ האדם הרב גול מעלה כל אים מנעש אדם יקרא ויכיוו גולתו וחסדו לפחדס ממנו יקיה אים חסד אז לא יקיה אמונעס אים שיקה בעל אמונה ונלמן רוח שיכיוו האשים ממנו חסדו ומעלת מי ימצא כלומר בקושי ימצא זה בתהלך פי מי שהולך בערך תמו נקרא צדיק וגם אחרי מות יקיו בטו ותלמדיו מלאושים ומנעשם מלך פס לפתיו על הקב שהוא יושב על כסא דין ודע הקדיק מתהלך בעימו ומנעשם ומזרה מלנעו כל אים שהוא רע בעשיו וס לתרו על מלך אוקב משפט שמואס ברשעס ונחכטות עטנו מנעיש מנעשו מי אמר פי מי זה שוקל למר באמת נקיה לפ מכל ען ומחשבה רעה פ קסס יודע האמת ולא יוכל לכזב לפט אבן ואבן פירוש מי שיקו לו שט משקלות מלא וחסר ויקנה במלס ומנעש בחסד תעבת יגשעקס גם לרימן פ לא קטיב והקטול בלבי קס תעבת יגשעקס פ ס אלו תעבת לפטו ואמר

ילך וילת הענה מלב הקרס והעטן באיס הענה ישאל ענה מן הקרס לא כפיני של יאל ענה על מעשיו אמרו הקרמים קדעתן שנאשים צריך לענה רב ארס פו רוכב אדם יקרא כל אחד ואחד ויכיוו הקסד שהוא עבד ויתפאר פ ונטן לפרס יספר חסד שינעש חסד ולס יקראו ואמונעס סס דבר כלומר שינעש לאמונת הברא בכתי ובהחבל ולס לפר הכריח וימל הדנה בע אדם יש הטטחים על אהבקים המנעמיחיס אותם חסד וקוראים לפס בעת דוחקס ואיס אמונעס המנעמיח ועשה מי ימצא ויא שר כפגור מן רב המלך ועטיו אדם גול המעלה ואמר פ האדם הרב גול מעלה כל אים מנעש אדם יקרא ויכיוו גולתו וחסדו לפחדס ממנו יקיה אים חסד אז לא יקיה אמונעס אים שיקה בעל אמונה ונלמן רוח שיכיוו האשים ממנו חסדו ומעלת מי ימצא כלומר בקושי ימצא זה בתהלך פי מי שהולך בערך תמו נקרא צדיק וגם אחרי מות יקיו בטו ותלמדיו מלאושים ומנעשם מלך פס לפתיו על הקב שהוא יושב על כסא דין ודע הקדיק מתהלך בעימו ומנעשם ומזרה מלנעו כל אים שהוא רע בעשיו וס לתרו על מלך אוקב משפט שמואס ברשעס ונחכטות עטנו מנעיש מנעשו מי אמר פי מי זה שוקל למר באמת נקיה לפ מכל ען ומחשבה רעה פ קסס יודע האמת ולא יוכל לכזב לפט אבן ואבן פירוש מי שיקו לו שט משקלות מלא וחסר ויקנה במלס ומנעש בחסד תעבת יגשעקס גם לרימן פ לא קטיב והקטול בלבי קס תעבת יגשעקס פ ס אלו תעבת לפטו ואמר

גם במעלליו כל שנפעלות שיעשה הנער צמי הנערות וזכר אם יקיהן וישר מעלו צמת שגדל פ על הדוב
ברוב האכזים כע מה שיקיה עשם בזמן הנערות כן ילך בצדקות וטקנה או תקיה מלת מתגבר
מעטן ויתגבר אלמס קטר הקבר ויתגבר בזה מלת גם כלמי אעפ שעל הדוב יראו הנערים מה שיקיה מעטנים
לבסוף גם נמצא נערים לפעמים מראים בערותם הקפריממה שיקיה מעטנים באחרית צמדות קטוב וקרע

אזון שומעת טונת למרש'אחר שקשם
יתעשה אלו האברים מל
הטנה שקס דואים ואומעם יש לפו לא יען
אמונה שלמה פ קוף ית רואה ואומעם כלומ
שגלויים וידועם לפשו כל מעשה נג אדם
כנגד האומרים לא יראה יה ולא יפן אלפי
יעקב אימר המאורד קוטע אזון האל
ישמע ונג בסוק זק למר שקסם נטע
אזון באדם לאמוע מוסר ולמור חכמה
וען לפוד הקרך קישרה ללבית נה ועל
אימר למטק אל תאקב שיעה פ היסן קוף
בל אומס ובל עשם אל תאהב שיעה
אימר פ אין ראוי לרס שיערשל בעשיית
מעש'אומעם שקתקט שלת מעבא קארס לתי
עטית ואין המטון בשינה שיעה לבק רק
קתיר שלת במה שניר קרא שיעה וקוב
קשינה מוט קייתה המקרה הדבק בעגל

גם במעלליו יתנכר נער אם יז ואם
ישר פעלו: און שמעת ועין ראה יהוה
עשה גם שניהם: אל תאהב שנה פן
תורשפקח עינך שבע לחם: רע רע
יאמר הקונה ואזלו אזית הללי שזהב
ורב פנעם וכלי יקר שפת דעת: לקח
בדו כי ערבזר ובעד נכרים חבלהו:
ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא
פיהו חצי: מחשבות בעצה רתון
ובתחבורה עשה מלחמה:

פקח שטע שכלך והשתדל במה שדרך לך ובעטן זק תמצא מוחייתך ורמז גב שאם יתשאל האדם מדריכת קחמל
בזמן קראוי יקיה רש מן החכמה: פקח שטע שכלך ונשבע מן החכמה שקיא לסם אחרים רע רע כל קקונה
בעת שקוף קונה הדבר קוף מולול בשו הדבר שקוף רוצה לקנות כדי שימכרו קמוכר אליו מוול ואחר
קמות הדבר וילך לו לדרכו או יתהלל ויאמר פ הדבר שקנה שוק יותר ויותר ובחכמה קמו בול יש זהב: כל
יש וקב הרבה בעלש ויש הרבה אכעס טונת ומרגלית וכל יקר מוקב וממטעם כשיס לרס שפת יעתי או
יאמר פ האדם יוכל לקנות זהב ורטי טעם ויש דבר אחר יותר נכבד ומושל מקס שפת דעת כלומ הדבר
שידבר פ האדם בחכמה ובהכל לקח בגו לקח טווי פ קח משכופו ממני שקנס בטובות בשכל איש ור
ובעבור שערב לבכריה או בעבור ששנה בקח המשטן ממנו ואיפשר שקרא קינד ותאוותו זר להיות
זר ונכרי מעבדות האדם וכן קרא נכריה הנפס הקממית ואמר פ כשיקתה אל קינד וימלרבו עלי וקשפתה
שקיא הנפס קממית תרש גברתה שקיא הנפס המשכלת סופ שיולפו פ משלת מלרש רעם וחבלת
ערב ליש פ מתק ליש לס המקובץ באון ועמל כדרך מים גופם ימתקן ואחר שיכל הלס יוק אל כילו
ימל שפאו חזק פ אכעס קטנות ודקות וכן האדם שער עברה מתקנה קיא ל ברשונה ומרה תקיה באחרונה
בחדשבות וע תטן מוטן נפעל מעמי קשן פ כל אחת ואחת ממחשבותו של אדם תטן בעצה שיכל מהחפמי
ממנו ובעצת העשה מלחמה וטון תחלה במלחמה נראית בען פן בע אדם ורמז גם כן על
המלחמה הנסתרת שקיא מלחמת האדם בעצמו עש יכרו קרע ונריך האדם לתיען בערה ובחכמים

גולה סוד פ מי שקולך רעל מנל קסוד שימנע מוז ומזה או צלפ קסוד שידר אתו חטרו קטטו ו לפתה
תאר מעמי קלמד כמו פת ונקרא כן שימנעו אחרים ונקל קוף לתפתת וקטעם ל קתמז עם איס
כסיל וטת נשמתו שיפער פו לבל חק וילך פתה שפתו מרזיב שמתו בדב לגוק לפ בזיון מתרעם פ ירחיב ארי
יפתי בקלל אטו ואמו פ מי שקלל ויבוא אטו או אמו וקוו תמורת או ראוי שיכנה עו בעמנו באסון לל
ואכל ויאסון פרושו שחרות וחסך וקוף
אימנע קלפל שקחשך חוק פ והטונה שבע
שימנע לטורק לטורק יכנה עו וקטעם ל שר אוי
שקסוד קשגת קטרא מעלש בקיות ב
מחשך בעמק חדרות וקיעמות ול ימנע
שוס חטנה בעת צרתי ואפשר שקרא אטו
קשכל וקתרה קרא איס ועו קוף נכמות
קשקראת עי יא וקנה שס קמיתה קנקל
אסון חשך וקטעם שפתית מנרוד קחייס
ולס תקיה מלוחתם שנאל עלהם וקמנכתי
וזמירותי נחלה מוקלת מי בממקד
למול חלק ונלפ ברשונה קודס
אחיו וכר כען בעגד ובע ראובן שמיהרו
למול חלקם כעב קידן בעלפ עש סטע
וקקדימו קצין לוף ובאחרונה לס תקיה
מנכרת ואס תקיה שדק וכס ל ירדו
עלמי נכרה ובעגד גל קודס שאר

גולה סוד הולך רכל ולפתה שפרתי
לא תתערב: מקלל אביו ואמו ידעך
נרו באישון חשך: נחלה מבהלת
בראשונה ואחרית הלא תברך: אל
תאמר אשלמה רעקנה ליהוה וישע
לך: תועבת יהוה אבן ואבן ומאונ
מרמה לא טוב: מיחוח מצעדי נבר
ואדם מה יבין דרכו: מוקש אדם ילע
קדשו ואחר נדרים לבקר מזרה רשעים
מלך חכם וישב עליהם אופן:

קשגטיס ויל מוקלת שיבא לרססת'אוסל טרח ועמלנה אחריתם של קבורך מוט בעלמ ל ייוס ער
קמנען קוף של עמל טו אל תאבר כל פ קויקר אדם ל התעורר לקח הנקמה ממנו פ אין לך כח לעשות
עמו רע איס יד קשם לתקיה עמך לכן קוף אל יא וקוף ילס לו כטעל וישיער מידס תועבת ליל
כלומר חכן גדול וקטנה ויקנה נקל קנול וימטר נקטן וכן מלוחס של תקינה טוות למיות
בהן האשים האחת גדול במשקל ואחת קטנה איסו דבר טוב ואפשר שקרא חכן ואבן מי שיש בלס דבר אחר
וקוף מראה בשו דבר אחר ונקראו מלוח מרמה דברי הטענה וקקדמות קרא מלוחס לפ שנקס ישקל קדבריש
וכשתקיעה קקדמות מוטעת נקראות מלוח מרמה מילי מצעדי נבר פ מלוח קשם יקב יקיה כחשך
יטס ליש מצעדי או יאמר שבר קשם לפולך מצעדי האדם
לשך ישר בעטו ואחר שקן טרו
וברשות מה יוכל אדם לקטן דרס ומצעדי מוקש אדם ילע מוטן קטעל מעמי קשן בקל ירח מנחה ופירו
ילע ובלע כמו ושת ולש אימר אדם שקקדס מנכסיו לקדס ושלס יח טוות קדס ובלע חלל ממנו
מוקש קוף ל גב מוקש ל אחר שדבר נדרים שיבקש ויחט אומס איס יענא בקס צד קינד למחורס לחרוד פ יתחרט
בהן ויש מפרשים מוקש קוף לרס שיכל קדשים ואחר כך ידור נדרים ויחשוב שימנע בקס כפרה
מורה רשעים פירוש מלך חטס מנשר ומגדש רשעים מתק שתיס ל פקודים רשעים וירידס מוגד
מגדלותם וקוף מגדל עלהם סתת לקטעל עלהם וישו בעלם אל חיקס

נר ילי נשמת אדם . נשמת האדם הוא נרו של הקב"ה כי הוא אש על מנצח ומלאו וידוע כי הנשמה נקראת
וקיימה כל חטא ועון רק הגוף מלא עשמות והיא העד עליו בטאס למשפט ותגלה כל
מסתוריו ואף כי השם יודע ודואה כל מעשיו האדם והוא רשון כרמון שאמר ורעו פיו אל לש שקנר יפה לביקק
על כי אמר נר ילי . ויש מעששים כל חרדי בטון כל סתור וכל עמוק בתורה ובחכמה . כי בטון רמון למקום שט

יסתרו הדברים חסד ואמת אימר
החסד שיעשה קימלך
וקוץ קפלת הטובה אשלו לפני שאיט
ראוי לפ וכן האמת שיקיה אמת טבריו
ויאבד האמת וידבק ט שט אלה הדברים
ישמרו קימלך מעל קיזק ובחסד לבדו
שיעשה קימלך יסמך ויתמוך כסא מל
מלכותי תפארת בחורים כחם
אימר ט

כא

נר יהוה נשמת אדם הפיש כל חרדי
בטון חסד ואמת יצרו מלך וסער
בחסד כסאו תפארת בחורים כרחם
והדר זקנים שיבה : חברות פצע
תמריק ברע ומכות חרדי בטון פלגי
מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר
יחפץ יטנו בל דרך אישי אשר בעינו
ותכן לבות יהוה עשה ידקה ומשפט
נבחר ליחיה מזבח רום עינים ורחב
לב נר רשעים חטאת :

ויטס קרע הוונה ול ידברו כי הם נבחרו אל וראוי להודם ולקום מעתהם . חברות פצע אימר שחברו פצע
ממקורות אדם רע ומכות חרדי בטון סירד עש עברי מות ט אין תקנה לשלם ט אם נמיתת קרשע או יאמר ט
החברות פצע וקתמרוק והוא השבר וקרען ראויים שימצאו וכן הם נמצאים על קרוב באיש קרע וכן קמטת
המועצות לאל הגוף או יקיה המרוק דפוחה ותחבטת כמו וכתמרוק קנשים יאמר ט החברות קפולות בסבת
פצע רשית קנשים קרעם של זוסרו בדברים אל נשנו מוסר ומנסת מקובלות : פלגי מים אימר כמו שכמו
קמים וקנציקים וכל האדם לקטותם אל אי זה דרך סירבה וכן הם בעצמם קולתם קנע וקנה כן לב קימלך
טד השם יטק אותם על כל אשר יחפץ וכס לבות שאר בט אדם שהם למטק ממעלות : כל דרך אישי אימר ט
כל הדברים וקפולות שיעשה האדם הם ישרים בעשנו ולמעמים יש דרך ישר לטע
ואחרית דרע מות : ותכן לבות ילי לשון תקון שהשם מיתקם כש רעמו ונטן להיות מוגירת ועבן לבטם
שהשם יודע ומשער לבות בט אדם אי וקו רע ואי וקו טוב : עושה ירקקה כמו שאמר קנה שמוע מוכח טוב
טחר הקב"ה בימי שעשק צדקה ומשפט מאשר יבא ובחיים ועולות בל צדקה : רום עינים .
מי סיריס עשנו בצדקה ומי סיריב לט למלאות תאות ול יסתפק במעט ויבקש המותרות
ומחשבת קרשעם כל זה יחשב לשם חטאת וער כמו ערו לכס ער רמון למחשבת האדם ויש ממרשים גדול
מלשון ושרס קבולה כשתקיה אל קרשעם יתנה קשלים על פיהם וירע קרשעם בטאס אדם רשע .

מחשבות הרון לל מחשבת קוריו וקפח לעלם ימשך אחרים מעלם ויתרון או יאמר מחשבות האיש כחרון
קם לפוסף על מה שיש לו מן הקון ומשחר קטיע קשול ומק טן הדמנה גל וקליש סקו א מחר
ועמקד ול יקיה לו קהטנות במה שיפשה עטיס קולך אך לערסור ט קרוב על קמהירות איבו בטוח מן המכשול
פועל אונות : כלום קון קמקובן טלשון שקר ועיסי שקרים ול טרך אמת וצדק ל יקיה לו קיס ומעמק : רק קוח
קש עף וקס מנכשים לענות ט כשתפרס
חטאס לימלות יחוייט מיתה בטעור שקר
ואפטר שרמיו נאונות שקר לטמנה ט
שתפשה על דרך הטעמה ט התעלה
שתל מנהקמנות טנות קיה קבל כקף .
וקאשים בטל הטעמה קס מנכשים מנות
שיהטו אינפות טנות ודעות כטסדות
יסחית כפסס וכפס וולתס : שאר רשעס
ינרס לל קבול והעשק שעשסיס
קרשעס יבא עלקס מנער ט מואס לטעות
משפט ובחרו לשוד ולבול אחרים או יקיה
קחולס תינורת קשורק מן ל יעברך רע
שעטיס לז יער עמך קרע ויקיה עטן
קטסוק ט קרשעס קשוד יער עמיס לז
יעמרו טלעיו ט לז ישן אס לז ירע .
הפכפך : נתן גדי לזיס קטכטך קוח
שיס לו למעמיס דרך איס ומעמני דרך

מחשבות חרוץ אך למותר וכל אין
אך למחסור פעל אצרות בלשון שקר
הכל נדרה מבקשי מות ישר רשעים
יצורם כי מאנו לעשות משפט הפכפך
דרך איש ורוך ישר פעלו : טוב
לשבת על פנת נג מאשרת מדונם
ובית חבר נפשרשע אותה רע לא
יחן בעיני רעהו בעניש לז ירחם
פתי ובהשביל לחכם יקח דעת :

וד אימנן קוך לשלם ישר טעלו ט כל טעלותו דק ומשפטו טוב לשבת אימר ט יותר טוב קוח לזיס לשבת בל
אשק וסידור בטעור ובמעט על פנת נג מואשר תקיה לו
צת גדול ורחב ויקיה פת חבר כלומר שיסתקף אחר עמו בצות קטת : וילם צת שכעשו ט כשפסי נפש רשע
אימר ט כפס קאדם קרשע לל תחזוק ט אם קרע לו ולולתה ט קוח ימשך אחר תעמונ עטו ויחר
קשול קוח אשר קהעד דבק בקס ואחר שקוח מיתחוק קרע לעצמו ל יחוס על זולתו : ואפטר שקר רעמו קנע
קשכל ואימר ט קרשע מיתחוק לקשק תאות יעדו קרע אימנן רעמו קוח שכלו קוח מנערש מנלעמו ואיבו מוצא חן
בעשנו : בעניש לז : שרוש באשר יראה קטת שקל נעש במימון על מעלו קוח יתחכם מאלו ט יפתח
סימל יארע לו כחוקו : ובמשכל לחכס יקח דעת רוצה לומר ובאשר ישכל לזיס חכס מן
מחכמת לחכס אחר יקח קדעת בלס לפטן ולהשכל יותר מימה שימנע מרע ט לחכס ויחכס עור
או יאמר ט כמו שיקרה שקטת יקנה חכמה נראות ענש קל כן יקרה שקחכמיס בראותם חכריקס שקבלו
קחכמה שיפטר רב בטבת קשת לוחס ישחלו גם קס לקמות חכמה ויקיה עטן קפסוק כן ובמשכל ל
לחכס בלומר בטת שיראה חכס שקח אחר יקנה שכל או יקן שכל לזיס יקח גם קוח דעת

משכיל יצריק ירצה שהאדם יתעורר מנשון נשון שכלו לבעת מה אחרית שת רשע וקול רוחה שהשם יתברך
מסלף ומנעו דרש הרשע כד של יצרו הדך הטוב כדי שתהיה אחריתם לרע זה יקרה
לשותם שהגיע מרשעם לפיכך מקום דרש השוכה או יאמר שהצדיק משלם נטת הרשע ושעה לו חכמת
ומנעו אותה זה מסלף אותה לרע ויחזיק בדעתו וירש משלם צדיקו של שלם והוא קנה וקולן לבלתיית שר
קדש כגון זכר עמלק אוטם אוננו מי
ששעה עמנו כחש כחשעק
קול על חסדו או על עשק שיעשקו
גם הוא יענן אל השם בצדו ולו יענו
או ירצה באדם אדם שהל ענן לפע
תמיד עש שאדם מלשם ואומה לרוב קול
הצדיק הכבשת באוש ועל לו ירחס
על גש קול יספס השם ית שיקרא אחרים
הירמון על ולו יענה בעטן שירחס
ואפשר שקרא דל קהל השכל מכוונת
הנפש ואמר מי שקול אוטם אוטם ויעקו
ולו יעשקו לסחוקו והוא קמוש כלות סופ
שקול בחכמת יכסוף אל אורח החיים ויון
ט כח לקנות אחר שהרשע מקפוט ק
החכמה בזמן הראוי מתן בסתר
יכפה יעני קלמך מנעל

משכיל יצריק לבית רשע מסלף
רשעים לרע: אטם אוננו מזעקרת דל
גם הוא יקרא ולא יענה: מתן בסתר
יכפה אף וישחד בחק חמה עזה:
שמחה לצדיק עשות משפט ומחיתה
לפעלי און: אדם תועה מדרך השכל
בקהל רפאים ינוח: איש מחסור אהב
שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר: כפר
לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד:

קל ויאמנו כסף וקוף כעפים יאמר
שהמיתה היתה נהדר לשופט שיקצף עלו ישל ויכעף האף והחרון כלמל יסכך אותה וישחנה שאיסינתנה בגלי
יהיה בזיון לשופט וירבה הקצף עלו וכן השחד שישים האדם בחיק השופט יכפה חמה שיה או יאמר בעת שהיה קשח
יכפה האף למעט בעת שהחזיק השוחד בחיקו ולו יתנשוף אל השופט החמה שיה לו עלך תהיה שיה גם נטון לפרש
זה הפסוק על הצדיק ונקשר עם הפסוק הקודם שאם יתן לל מתן בסתר של יתביש יכפה אף השם מעלו למיין
השוחד שיתן האיש לדיין שיכפה המה שיה שבחיה נצדיק שמחה של צדיק בעשות צדיק ומשפט או כאשר
יראה אחרים עששים ישר ומשפט שמחה לו או הצדיקו שמחה וישועה נשות משפט בארץ לפי שיהיה
נשמר מן האסטים ומחיתה הוא לשפוט און המשפט שיפחדו ממנו ולו יוכל ללית תאותם ויאכש שקרא הכח השכל
צדיק והכחות החימיות שעל און אדם תועה מדרך השכל ולו ישמע למוסר עם מיתם תהיה מנחות
ונקראו המיתם רפאים בעטן רחשיתם ורשעים איש מהסוד מי שאובק שמחות ושת משתאות
ואינו מענעם ש חס לעשות הנאותו ולתעבד בתעבובי שלם קול איש מחסור שיסדר לו והיה עב
ומי שאובקת מיד לשת ולל מנעם לו יעשיר או יאמר האיש שעשה מחסור לעצמו שיסתפק צדיק הקבוצו
אובק שמחה של יסור ממנו ולו ישבע יצרו וסופ לבא לדי שמחת השוער והאיש שהוא בהסך לו יעשיר
בופר לצדיק רשע אומר שהרשע יתנהו קשט טטר טרין ותמורה לצדיק כטעם צדיק מצדו נחלץ ויב
רשע תחשו ותמורת קיסרים יבא הטוג לקבל הרעה שקול מפתחים ממנה והעטן שאם
תחול רעה כפי המשפט השמימי על מלקות או ער יסבב קשם הצלית הצדיקים ויחול קרע על ראש הרשע

טוב שבת יותר טוב קול לשים שיכב לבדו בלם חשק ובארץ מדבר משתקיה לו אשת בעלת מנדט ויקיה לו
כעס עימה תמיד וקדמו טוב קול לשים שיהיה בטבע נערך מן התאוות הגשמיות לדמיון מדבר
שמנה ומתרחק מן התאוות בתכלית הקדחת ואלו מן הדברים קבד קיים לו מלמדות לו חומר רע רודף כל רע
וכל מדי ומטין אל המותרות מנחם אותה אל חול חרון אף קשם עלו וכעסו אוצר נהמר בפיה קודם שקול
חכם ימצא שכאונר נחמד לל קיטק טיני
נחמדים ויקרים ומשמע וממתקים לעת
קערך וקודם הכסיל לו די של יאצר
אובדות מאלו קדברים אל אשל חס אונר
אבותיו ואת אבותיו הוא בסלעו יבלע
וישחית האונר הטוב קולו ויאכש שטון
בשמין מה שקוטרקו החכמים שהשמין
מיוחד ללמוד חכמות בללל ובקמ
הכסילם תמורת קשמין קיין דומה למנה
שאמר הפלסופים בחיותהם שאלו
לפוט למנה הכמות יותר מהדריך קשיב
בעבר שקוטרקו חס בשמין יותר מיה
שקוטרקו חס בשמין יותר מיה
קול במקום יבלעטן על משקל שר אל
ימצאן ויאמר קחבס יאצר קשמין לקול
לערך קלמוד אימנסה כסיל יבלעטן
ויאכלו ולו ישתמש ט לערך החכמה

טוב שבת בארץ מדבר מאשת
מדונם וכעס: אוצר נחמד ושמן בנה
חכם וכסיל אדם יבלענו: ורדה צדקה
וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: עיר
גברים עלה חכם ויורד עז מבטחה:
שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו:
זר יחיר לין שמו עשה בעברת זרון:
תאות עצלת מיתנו בי מאנידיו
לעשות: כל היום התאוה תאוה
וצדיק יתן ולא יחשך:

או יענה לבלעטן בעטן מיאכל ויקיה יבלעטן פעל ונח רודף צדקה מי שקוטרקו חס לעטם ושעה נמי ילות
חסדים או ילעב בחסד אפי למי שאינו ראוי לו ימצא בשכר זה שיארכיון ימיו וימצא מלת הש' שיתן לו ככלם מלאשר
יתן ויכדוקו בע אדם וו קייא מנה כנגד מנה וקוטרקו חיים בעטן ט קול מתייה מיתם בצדקותו הס קעטם
הנחשטם כמיתם והוא מכבדם שלא יתגוו מנח עשותם יעיר גבורים וג' האדם החכם עשה בחכמות מה שלל
יעשה קבוצר בגטרות ט קבוצר לו יעלה הוא לבדו בער שגברים רשע יעמדו כנגדו וכש של זכר לבורי ענו
בטחוש וקחכס בחכמות יעלה אל ער אכסים גברים ויכעטם תחתו וישלף גאון עשום שקול בטוחים ט ויאכש
שרמו גב ט השכל האלפי אשר באים המלעל קול יעלה לל יכעט קנף ותאוותו שהקבוצר כסר אשר מעלש וימשל
בענו מבטחם ויסיים אל משמעתו שזמר פו האדם שיסמור פו ולשון מלרבר שלל כהונן שומר נפשו מכל דר
וקוטרקו פו ולשון בעטן ששטקס שותשם בדבר ולו יוכל לדבר זה בלל זה וילם שומר פו מילבלת המאכל לס שיוקו
ויבטלו אותה מלמודו ושומר לשון ממותדי קדיבור ולו יכר ט חס במנה שמביח אל תעלת או במנה שקול חובק עלו
כמו לפינת קתרה ואלמד אחרים ולתפלל זר יחיר האדם בעל דון ונחא ראוי שיקרא שמון לן שעשה מעשו
בעברת דון לל בחימה ונקרא כן בעטן שהחמה עברת ומתעברת על מלת קרען ויהקר זה עטור על פשע
לשון סלחה או יאמר ויקיר ולן קול שמון של אדם שעשה מעשו בעברת דון ותאות עגל לל שיתלוה מיתהעב
השל ממיית אותה ט חין ל במנה ימלטה בעטן ט מלאו ידיו לעשות מלטה שיתגרנס בה כל היום לל זה קטגל
תאות לו תסור עם חסדו דק הרבה ותגדל אימנסה הצדיק יתן ממנו לנדקם ובכל זה לו יחול לפשיגל תאותו

ובחרשעים תענה קשי יתעבוב רשעים וכל אשר יתאון הרשע מגדול וימלא וימלא וימלא וימלא
רעה כדבר עת חטאין או ירכיזוהו כמביאו להרשע ובעצת רעה כעון קרבות טק וכלעם שלח
קיון באים לא לקל את ישראל או יאמץ כי מיה שיקרע הרשעים מן הקרבות ואפי' מן השלמים שאינן באים על חטא ל
די שאינן לרען אלם הם תעבה למען יתשאלעם שמעויהם רעיים אין טוונתם רעיה שקם יעמו בקרבן הקר האמת

ולש שנת שיעשו קוימות וקעטרות ויבאו
בעבורם קרבן שקם ל ירש עמו קהולא
וקהשונה וקחרטת וקמתקרבאל קאלקמי
עד כוים פי עש מדבר כובי יאד כי כסוף
קאימת יורה דרע ויקיה נתפש בדבריו
מעתר קחקיחות ויעש מקשופט ואסל
יאדקו קשופט יאדקו קשי ויאם שישר
מיה שמיעול וסיף ל יסנה את דבריו
כל חקיחות שבעלם ושלם ידע ומלת
ככה גדל מקום קול עטוף וחוק או יאמץ
ואים שומע שקיל מיה שכתוב בערב לא
קענה עש שקר או יקיה ענה בעט ענול
טולת אלם על קדער שיהרוט ו
ושישמע כמלם מניה שידע כי פל נבראו
ב אונט ופה אוהם יאדב לשמוע ול יאדב
לדע כמיה מעלת שקול ל הפסיד באתיק
מחומה כי לעלם יוכל לדע ולומר קדער

זבחרשעים תועבה אף כי בזמרה
יבאנו עד כזבים יאבד ואיש שומע
לנצח ידבר יהי אישר שעבפנו וישר
הוא יכיר רכיו אין חכמה ואין תבונה
ואין עצה לנגד יחיה סוס מוכן ליום
מלחמה ול יחיה

התשועה: נבחר שם
מעשר רב במכסף ומזהב
חן טוב:
עשיר ורשע נפשו עשה כלם יחיה:

ששתק מיה שאין כן ביעור שאם קוצו יאמץ ל יוכל להשיט לעלם: העו איש רשע כל הרשע ידע עשות בעשות
מכה למע אותה האיש אשר יענע עלו והשופט הישר יוכל לקח דרע מעת דבריו שקול ממש שקר או יאמץ וקענ
קדע ל יעשו עש שקר רק יתבונן על מיה שיש לו לעשות בעשות באמת או יקיה מלת בטנו לון אף וקעש יאמץ
בכלל שהרשע מרחה עשות בשעת כעשו מיה שאין כן בשר: אין חכמה פי אין כל חכם ונטן חסוב לפנ יכל מקו
שים חילול השם אין חולקי כבוד לכו או יאמץ אין איש שתעל לו חכמות ותבונות וענת כנגד יאם גור גוריות על
אדם ל יוכל חכם להשיב סום קסום נטון ומזומן לעם מלממה וליה קהשעה ואין יטלת לוככ קסום לפושיע עכמו
בגרות קסום כי אם ערען קטורא כי שקר קסום לשופה: גבחר . השם קטוב שיקיה לאדם נבחר מעשך רב וכן
קחן קטוב בעש כל רואיו נבחר מכסף וקבלת שקסיללו ויאדבו והשם קטוב אינו כלל לעלם ולפעמיים יאדע קעשר
בעטן רע ואם אין לבטלו סם טוב ל יאמינקו בע אדם ומי שיש לו סם טוב יאמינקו בע אדם וסופו להעשיר וקנה לת
פי זק מלת נבחר מושכת עצמה ואחרת עצמה וכן מלת טוב תשרת גם בראשונה ואישר לפרש מלת טוב אינה
תאר אל קחן ויקיה עטן קמסוף ומכסף וקב קול טוב קחן שיקיה ליש כאלו אמר ומכסף וקב טוב קחן עשיר
ורש כבד יקרה בעשיר ורש שיפגשו זה את זה כאלו תאמר שקעשיר ידע מנכשו מעט וקעט יקנה
מקעשר מעט עש שיקרה מזה שיקיו אוים בקטיס וקאי עשה כל חורצה בפטנו של יוכל למות זה ולא זה לשוב
קעלם שאם יקיו הכל עשירים ל ימצא איש עשה מלמכה וקאי עשה זה כני שיתקיים המצוות

כב

ערום ראה רעה: החכם כשיראה רעה בעש או בשום מקום או מלממה או כל דבר שיקיה פן שיראסו בעש פן
שיראסו בחכמות כפי מערכת הככבים על אותה מדינה או אומה או אקלם קודם שיביאו אותה קרע קול
מסתתר וסורח מלוחת מקום עד יעבור ועש או ירוץ אל מנגל שו סס יי: וקול ית יסבב קולת: איננס קפתאים
יקם אותם שסכלו ידעית האמתת מנשפטי הככבים ונש ל רבון באלים אשר כל הדברים כי קם חיים עברו במקום
קסכנה וקם נענשים בעשותם: או יאמר

ערום ראה רעה ויסתר ופת יים עברו
ונעשו: עקב ענוה יראת יהוה עשר
וכבוד וחיים: צננס פחים בדרך עקש
שומר נפשו ירחק מהם: חנך לנער על
פירכונם כי יקין לא יסור ממנה:
עשיר ברשים ימשול ועבד
לוה לאיש מלוה: זורע
עולה יקצור און ושבת
עברתו יכלה טוב עין
הוא יברך כי נתן מלחמולדל:

ערום ראה ענשה של עברה ונסתר ולא
עבר אותה: וקפתאים עברו קעשרק
נעשו: עקב עמוק: בשכל קמקו
יראת יי: באק ופער וכסוד וחיים: לא
עמוק עקר וקירחה טלמ ועקבל מידם
לרגלם: או יאמר בעבור עמוק ויראת יי
שיש לו לרש יבא לו עשור וכסוד וחיים על
כ טוב לרש שיתגבג במדת קעמוק ויראת
קשם: צננס פחים: טעט קוטס ופחים
רשת ומעדות און כי דרך קארס קעקש
קול מלם קוטס ופחים כל פ קעקשות
דרך רע מלם מכשולות ופחים משל על
קעטרות או יקיה עקש תאר אל קדרך
ל אל קארס: און שטעט יס בדרך עקש
ומפט זק קרופה לשמור עכמו מניה ורחוק
אם ירחק מדרך קעקשות: או יקיה עקש

שם קעקשות כמיו את קקטרי: וזול אמרו קכל בני שמים חוז מצעט פחים שקם בני אדם קוד וחוס ועשו טע
מין כנות שלג פחים קמס שורש מן ימטר על רשעים פחים פי גחלם לכן גורקו מאסן חמימות אמרו מיסחמיים
ומים ענן: חגוד לגער: למוד לגער ומנט דברי חכמה ותכח כפי השטס שיקיו לו כמיו שאחזל בן חמש למקרא
ונש כי יקיה זקן ל יסוד מלוחת קדרך שקלך בה בגערות: ואמר לגער ולא ליש לפ שקלמוד במי הנטרות
קול כפתח על קחון שכל מיה שיקקו בדמינום יקיה קיים כליו כעבה על שיר חרש: וקלמוד במי קוקנה ככעח
על קחול שקרוס קחול קרוב להסד ועל דיו על שיר מחוקק: לא אם תנח הנער שיתגבג על פי ענת עכמו
בתחלת עטמו כשיח לעת זקנתו ל יוכל לסוד מלוחת קנהה כי יקיה קען קחול חוק ויקשה לפסידו: עשיר
ברשים: מדרך קעלם שקעשיר ימשול ברשים לפ שקם מקבלה תעלת מימיו או יוכל לקבל ולכן קם סרים אל
מישמעת קעשיר וימשול עלשם ונתן קסבה בזה לפ שמדרך קעלם קלה שלקח מענת על משטמו קול ענד
למלוק שפיק לו קמענת על משטמו ולכן ראוי שקעשיר ימשול על קעמים: זורע עלא: מי שזורע שקו מדבר
על ומים ל ימצא כי ט אם קתן שיקער בסוף פרי קמועש קרע וקול
רעה: וקשבת קחובט כי קמאת יכל וישבר ועברתו מעו מעבור קארץ או יאמץ שקשם יכל שבת עברתו על
על דרך חז אכלם גם: טוב עין קארס שעשו טובה בשל אחרים וקול חונן ומטיב ל תשאלו חשבת לדי הסרון
פי יקיה מקודו ברוך: או יאמר מי שפוק בקק לעמים בעש יפה יקיה מלם ברכת יי: כי נתן ממחל לו לל

כב

גריש לין גיש האדם הלן ממנושד האששים ומיד בראת יעל עמו המידון שקוא הכינא לפי שקוא סבת המדון ועבוד
קסבה יסוד המנוסובבגם אס הקבאר לבעל מדעס ויאמר ויעל אים מדון אהב טורר לכ מי האוקבאלת קעריות
ואל ישאס ויאור טורר לבעטו ככרו בחן שמהו המלך רעשו כל הקב

גריש לין ויצא מדון וישבת דין וקלון :
אהב טהור לבחן שפתור עהו מלך :
עני יחיה נצרו דעתו סלף דברי בדר :
אמר עצל ארי בחוץ בתוך
רהבת ארצה : שוחה עמקה
פירות זעום יהוה
פולשם : אולת קשורה
כלב נער שבת מוסר
ירחיקנה ממנו עשק דל להרבות לו
נתן לעשיר אך למחכור :

בעט המלך ול ישפה המלך דבר חס
בעטת או יחמר מי שקוא אוקבאלת האש
שקס טקרי לבויס חן בשכתתו או יחמר
שקואוקבאלת עמיתו כל עמיתו איסו מקבאל
ברעשו אכל יחמר בחן שטשו שרעשו ראו
לפולך ויתר ממנו עני ילי קס משל לשט
קשבתו ית שקס שומרים אים
דעת לט ישאל וישת ויקלן דברי טוג
ומחשבתו ויבאלי או יחמר שקס שומרים
דברי אים דעת שקסי יסו דבר טשו ט
מנפן ית מנענה לשון ויקיב עס פו ובחפך
עברי קטוג על שאמר ול אכל ילי אלקיך
לשמוע אל בלעס אמר עצל שאימר
חס לעל שילך למלאכתו ויעקש
מחייט קוא אונג שהארי בחן עבר ויטרף
אותו ואלו עתך רחונה של עבר ארצו וכן
קעטן בערמון למי שהרשל לקבת חכמה

שקוא ירצה להראות עי הנהח חכמה קוא לפנה ואומר לשאלו אט הנהח החכמה מטט קסכנה שיש טלמודה ט
מבארת כהו נה דבר טלע או שמעתי שהחכמות הטבעיות והאלוהיות כהו נה דברי טעו תורתו וכן נהחיתו טריבון
החכמה אונג אכל למינות ויעלו ראיות מנהאשוי חלעי קעטן רע לפלק נמנעלות החכמות ונכאל וזה איסו ראיה ט ילי
ראוי לשכס להטח החכמה בראותו אול בכל תשיה יהגאל ונח ארבות דעה ט וקיקר לחולשת ככלו או עני קטב
או לפי החכמה בלתי הנעתיה והקדמותיה וכאשר יחבוב ללכת אל החכמה נהו עניין בן זמנא מברוך שורה
קנשים קורות קס שוחה עמוקה כלמי חלקות שכתתתיה קוא מנח אל קמות ודמה פיקס לכר עמוק
אשר קורד ט ל ישאל ומי שקס ישאלהו יפל סס בראתה שוחה ויאפסר שרמו לפש קצמחת והנפש קנהמית טה
זרות לאדס ט הפסת יחריקס סופל בבאר שחת וקוא ועס ילי גב איפסר שרמו לסכמות החיטיות והאמנות
הנכסדות המוכטות האדס למינות ומי שיכאל באוקו קדברים שקס זדיס קוא ועס השס : אולת האדס בתחלת
עטיסו נמשל כנהמיות נמינו וכאלו אולת קשורה בלבכל אחד מהנעטיס ואין דבר שירחיק אותה האולת רק
שבט מוסר שקוא יסיר אותה האולת מלבי עושק כל מי שקוא עשק קדל ועול ממוסו להרבות לו וכן מי סמוק
ככסיו לעשיר וחדס גדול כבי למנח חן בעטו שבהס יקו לו למחכור או קרא מי שמנוכח חסד מן קדל כבי
סירבה ממוסו עשק דל ואי שקעשיר שששק זה ילך הלך וחסור הקך טוכת וקוא אמרו סוקן על לעשיר קוא
שעשק קדל שיקיב עטיסו אך למחכור

הט אונך יחמר קטק אונך ושמע דברי חכמים אחרים שדברו בחכמה וסית עס זה לכך לדעתו ולו השען על
דברי החכמה לבד רק במנה סיכסס מקס עס מנה שקודעת לך המיוסד על יסודות קתרה שקיא
קמישרת לפשיג מנה שיקצרו מנה שנתבדך החכמה כי נעים כלומנח ומתקבל קוא שהשמוך דברי שאר
החכמים ודברי גב בכטך כלומל לא תשק לך מן החכמות שמיעת קלחן טגד רק שהשמוך אותס בלך יחמר
בכטך מנקס קלב יכוס יחזיו כל אפס
שחכונת קיא שיקו קדברים שמורים בלך
מלמ מעל קוא שיקו קדברים חקוקים
בלך שגרים כפך לפתת בקס לפושל
בקס וולתך וקוא אומרו יסו יחזיו על
שפתך כלומר שיקו קדברים שהלמוד מן
החכמה נכטס ומיומנעס על שפתך ל
כמי שישאלו אותו על דבר ויטכך לראות
השובת קדבר קקוא בספר ויש לפרש
כעס מלשון נכונד איסו שיקו דברים חל
כעס וכדיס מנך ט השמרס בכטך ול
קדבר בקס ואימתי יקו שמורים וקיימים
בוכטך זמן שיסו על שפתך שאתה
מיוצאס כפך ויש על זק רבות מדברי
דל מחכמים שקו שועס בלש וקו שוכה
כל מנה שסס להיותו מבעטך אפ
קדברים שקודעתך שהשמרס ותשמעס

הט אונך ושמע דברי חכמים ולבך
השית לדעתו כי נעים כי תשמרם
בכטך יכנו יחזיו על שפתך : להיות
ביהוה מבטחך הודעתך היום אף
אתה הלא כתבתי לך שלישום
במעצות ודעת : להדיעך קשט אמרי
אמת להשיב אמרים אמת לשלחך :
אל תגזל דל כדל הוא ואל
תדבא ענ בשער : כי יהורה יריב
ריבם וקבע את קבעיהם נפש :

קעשק מקס קוא שתבטח בשס בכל לכך ול תבטח על שנתך וכבר קודעתך זק קווס שיקיב בטחוק בליס
וקוא אומרו בטח אל ילי בכל לכך ואל בנתך אל תשען וק אל תחמר ארך חתבטל ממלאכת לעסוק בתרה במה
אתכרכס אף אתה דרך חווקק בלס ותעטס בלך ונאמר הלא כתבתי לך שלסיס : כלומר פעמיס דבות
ושלסיס ג פעמיס רימו אל קרבי או קרא קדברים קנכביס קנהמדיס על השלמות שלסיס
מנזו ושלסיס על כל שפרושו גברים ממוסס וכן אל קדברים ראשייס ומנמיגיס האדס : נמועטת ודעת כנו
קמלפס וקשריס מנמיג קמדיסות וכדש שלסיס תורה נכאיס וכתפס : לפודיעך קושט כלומל לפודיעך
אימתית אמרי אימתי וכדי שהנע לפשיב אמרים אמרי לשולך קושט סס בשל נכד וכרסס והוא חרבו אימתי
אמר כל זק כהבתי לך למען קודיעך אימתי קדברים האונג וקשכל וקבטחון שקס יסודות החכמה להשיב אמרי
אמרי אימתי לשולסיס אף שיבקסו מנך חכמה או ירצה לשולך מנש שכסיס לחוקו על דבר מן קדברים יקית
צר נאין לשולמי וכבר קופר כל זה פעמיס רבות : אל תגזל דל : פי אל תגזול מלאומה לויס ענ אפס שקוא
דל ואין לו שוריס שיבקסו גולת ממך : או יחמר אין ראוי לך שתגזול את קדל בעבור שקוא דל ואיסו יכל להעב
מנך : או יחמר אל תגזל דל פ דל קוא דל על דלתו ול יתחברו אל קדלות וקבולת שתגלו ואל הדכה קעט העמך
בשער שיקר לבקס מנך ל דניטור ולו נמנעס : או ירצה בשער שער המשטט כנו קעט שער שבו כסיסו און
למך קעט והעשיר שתדין המשטט בוסר וט תדכה עט בדיס מנזו וידכאו בשער ואין מנחל פ ילי יכיס של דל וסל
עט יבקע לאון גזילס שיגזול את נפסיס : או יקית את תמורת מן ויגזול מן עולקס נפסיס :

אל תתרע. לא תהיה ריעולת התחבש עש האיש שהוא בעל כעש ועש איש בעל חמה לא תהיה לך רעות מן הלמד מנת הכעש והחמה ממנו ובאמוצעתם תקנה מוקש לפשך ב המדות המופתות הם מומיו כעש האדם וקט לה לפוקש וזש מן תחלף ארחתו ואפשר שקרא הכפש המרתאזה ומקדגאת בעל חף ואיש חמות ואמץ ע אין טוב שהתחבשה שהי הכפשות וקס המרתאזה ומקדגאת ב בהתחבש שהי הכפשות קאל תחלש הנשמה ואין לה כח לעמוד לפניהם מכעש כל הכחות פזורים אלקסולפי חמץ אסל תקור מזה תקח מוקש לפשך כל הכפש המנסלות אל תהי ונע אין רחוי לך שתהיה מירותם הדגלים לתקוע כפשי לעשות ערבות בעליות אחרות ש יוכל להיות שתצטרך לפרוע הערבות שתעשה אם אין ונע נתן טעם לחזקה שיש לך יקה לך עני לפי הערבות בופי שיקח מנה שימנע בטיף ואפי לא ימצא ש איס המצעות של מנתך יקח ונמנה תרצה לקט הקלן קוח אל הסג אמר שאין רחוי לרש שיחיד אחרות וישנה קבול קדמון אשר גבלו ראשונים בענין הקרקעות שילעשוק מרעמו לה לפוסף על קרקע וזקני כן העניק שאין רחוי לרש לפרוך קבדריס ולשמות המנהגות שתקפו הראשונים לעשות סיג לתרה וכן

אל תתרע את בעלאף ואת איש חמות לא תבוא: פן תאלף ארחרו ולקחה מוקש לתפשך: אל תהי בתקעי כף בערבים משאות: אם אין לך שלם למה יקח משכבך מתחתיד:

אל תסג נבול עלם אשר עישו אבותיך: חזית אישמהיר במלאכהו לפני מלכם יתיצב בל יתיצב לפני חשבים: כי תישב ללחוט את מושל בין

באמו החכמות ילמד אותם על הסדר ועל הדרך אשר גבלו זולת החכמה ולא יהרום לטעות האלות מובל קדמינו חכמתה על הסדר ב בענין זה יהיה נמוך מן המכשול והקריסה ואפשר שזה הפסוק יש לו דבקות עם הפסוק אשר לפטו ולחריו וקורא שאמר אל תהי בתפשך ונע ב איס חין לך לשלם יקח משכבך ואם ירדת ממנו ונע בער שתקעת לזר כמך לא תשיגהו קדמון שבך ובין רעך לזוכיך על ממנוך רק קשתל לקבות קון בחריצת וזש לפניה חזית איש ונע ורחי שחומר לטע מלכס יתנבאל חס תתנבאל טע מלכס בעטור קויתר מהיר בעלשכתותשע לאלל לס לפטו בין תבין ונע ואמץ אחר זה אל תנע להעשיר ב הממוץ יאני לפעם וסמך לזה אל תלס את לחס רע שן כלמי רעו שהזקתך מלכלל לטע המוסל רק בדרך מוסר כן זוכיך של תלכלל עקד לס רע שן חזית איש מהיר איס רחית אדם שהוא חרוץ ומקיר לעשות מלככות ול יתשל נה האיש שהוא על זה התאר רחוי לעטור עטרת המלכס ואיש רחוי לפסיד חכמתו וזריות לעמוד עם אנשים סכלים קבולטס בחשך: כי תישב חמץ בעת שהשג לחס רל לפעור כמון ול אלסט עם אדם נכבז לא תהיה אט לתר קנה וקנה בל מקוס מן קסלחן כמון שהעשה בקויתך בבקך שתקח מאי זה מקוס שהרצה רק התבטן ותשים מנעיק לאלל מנה שהו לטטר ולשמיתך ול השל ירך לקחת ממקום אחר ויש מפרשים את מושל הוא הלס וקרא כן ב הלס עיף המושל בכל השלם והיי השלם הלויין ע ואמץ שיעמד ויתבטן בעה שיש עמך וכש כח הממוץ שיש לך הצטרך קס הלס ממעדת השלם ב תראה אנשים שכסיהם מרובים ולמולת תאותם מיתעבב קשול ירדו מנכסיהם

כג

ושמת סבין. כלושך הוא שת קבלתה וקרא ילעמין ילעקדש פרושו וסמית חרוב צדושך כלומר שתמית את עצמך איס בעל תאזה אתה שתדנה לכול מכל אשר תאזה כפסך ולא יקה לך מוסר. אל תתרו כמון תתאזה מנען הקטעל מנחי הלמד אמר אל תתאזה למטעמוש של מוסל לפי שמטעמוש קס כמים אשר יטע ע איס תאכל קווס מטעמושו לא תאכל מנה למחרת ואחר שזה קטען לא יתקיים לך לעלם דק ימי מוסר אל תתאזה אלשי ואפשר שקרא קמלך וקן וכסיל מוסל לפי שהו מושל בכסיעם ואמץ כשיעל על לך לפיוק סר אל ממשעמול לפי משרך אחר כסיעו. טן תבין את אשר לפטר וקורא קא יח המעקף סתריך ומלל כל הארץ כסרו. וסמית סטן כלומר שהדג בעצמך והענה חמורך בכל מיטע שמוי איס תראה עצמך בעל תאזה. יח ואמץ וסמית סטן בעלשך איס אתה חושש על כסך המסכות פן תאבד ואל תתאזה א קתעבב קס חפשי שאין לפס קווס רק תקיח תאזה אל קעפונ השכר אשר לא יכונ מיימיו אל תגע לפעשיר א תטרח לקבות עשור לל לפרטת ממוס יתד על ספקך ומזאת קצנה ומחשבת שיש לך חולך וקמנעול מאשר יעל על דעתך לעשו כני שתהיה עשיר ב יאמר

תבין את אשר לפנך: וישמת שבין בלעיד אם בעלנפש אתה: אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כובים: אל תיבע להעשיר מבינתך חרל: התעוף עינך בו ואינו בי עשה יעשה לוכנפים כנישר ועיף השמים: אל תלחם את לחסרע עין ואל תתאו למטעמתיו: ביי כמו שער בנפשן כן הוא אכול וישתה יאמר לך ולבו בל עמך:

לכך איס חקנה דבר זה או סחורה זו אקה עשיר כל ימי מלכותה קצנה תחול ב הדבר הלוי אל בדעתו ולס בתבונה ב לוח יתקיימו ככסיו בל עמל ונענה ולוח יברחו ממנו שיקי עמל ונעבל ימיו ועוד שקטיע השלם קוח דבר כל ואבד לשעתו וקורא אומרו קתעבב עשור ונע קתעבב עשור ב מנוי העופה בבקר תהיה וקורא עטן הדקה ואודה איס תאיר עשור להבט בעשור ואישו. ש יעשה לו כנפש כל כך ילך מעמך כאלו יש לו כנפש כנשך יעבב בשמים ויא שתעבב עטניה הכפל ב הרעם וכסלת ותעבב כלמי כשתכעל עשור לא המצאסו וקרא סגירת קשן נוח קלשון ב קטעעפס קס ככלות בסגירת קשן וילך ומצטרך חרל בעטן אחר כלמי אל תנעב לקעשיר ב איס תנעב לקעשיר חלות מעטנך. אל תלחם חין רחוי לך שתאכל מאכל אדם שקורא רעשן שיש לו כדות ען ונע שמו רעה בשל אחרים: כי כמו שער שער וקוד חצו קמץ וטעמו למטה על כריך לשון פעל קורא ואישו סס דבר שאס קיה שס דבר קיה קוד פתח וטעמו למעל ככל שער שבמקרא וקטעם כאלו שטר החולל קוח מרה כנפשו של רעשן כן קורא שער לשון קתעבב קסוערים המורים וימי מנוי מראה שערס לשון שיער כאשר קורא מעטור כנפשו ומקדק בל אשר יאכל ועשן רעה במלכל כן קורא דברו אשר ידבר אלך. או כן קורא מקדק ומשער כל אשר תאכל: אטל ושתה יאמר לך ולס בל עמך כלמי בפה ולס בלב וימי כמו שאמץ שיער כנפשו שישק על ולבט שיעמון המזון כן קשן וימי ממוס לא יתג ואפי איס יאמץ לך בשן אטל ושתה קורא יאמץ לך ונ בשן כלבי חמש טגו איס כן

כד

פתך אכלת. אחר שאכלת פתך תקיף אותה על כרחך. על השאר נמשך. ענין דעה קצת אחר נאמר. אכלת או יקיה לון קולה סימל. בעל קספר האוכל מלפס דע שון ואומן פתך שאכלת יקיה דען שתקיא אותה או קבל דברי האיש דע שון שהיא אומרת לו בשו אטל ושתה ואתן עמו. רק הוא מקלל אותה בלגן ואומר לו יקיה דען שתקיא פתך שאכלת ואומר גב בלגן דברי שאמרת לו קבל הססדת על גב עמך. ויש שמדייקים לתן פתך שקיה לו עמך פתך אכל טונות כשתחשו

פתך אכלת תקיף אותה וישחת דברך הנעימים באונקם לאל תדבר כי יבו לשכל מליך:

אל תסגנובו לעולם ובשדי יתומים אל תבוא כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך. הביאה למוסר לבך ואונך לאמרי דעת: אל תמנע מער מוסר כי תבנו בשבט לאימות: אתה בישבט תבנו ונפשו משאול תציל:

לכשאל יפנה תלמיד שאינו הוגן אל תסגנובו דברי פדסו זה שאין ראוי לאדם לשנות הגבול אשר גבלו ראשוני בקרקעו ובעדק יתמינים שאין להם עוזרים אל תבוא והכנס להרבות גבולך או לקצר תבואתם וקצרים או יטוין ללקט ופאה קראו להם ונתן הסבה בזה ואמר אל תהיה אדם בל חזק ובל עוזר גאלם הוא חזק והוא אדם יתמינים השו והוא יקח נקמתם מידך והביאה לפוסד לבך בעבור היות לב האדם נמשך לפי טבעו אחר תאוות הפולס ומתרחק מן קיומו. לפי אומר הסד לבך מדרך תאוות הפולס ותבוא אותה אל הדרך הטוב והקטן שתרגלו לשמוע אל המייערים אותה להסירו מדרך דע אל הדרך הטוב. וכן הביא אונק לטמני דעת תפירם מלשמוע שיר כשילש וטובו מן הדברים הבטלים ותרגלו לשמוע אמרים של ידעיה. אל תמנע און ראוי לך שתמנע מן הכעב מוסר ולקמול עליו דק ראוי להטות ולסירו ולסירו מדרך דע אל הדרך הטוב ופ תבנו בשבט לט ימות בהכחה וו ויטל להיות שאם לא תבנו ותסירו מדרך דע שאתה הסגנומיתת ולפי אומר אתה בשבט תבנו. בסבת הטהר אותה בשבט לסיירו ולסירו מדרך דע שאתה תצל כפשו מנאול והוא עשוי לקבר שהיא המיתה הזמנית ואל הפענש קרוחט. והטעם כי בסבת קיומוס סיקנה על יתך לא יבנו ולא יבנו ולא יעשה דבר שיתחייב עליו המיתה בפולס קוז. וגם זקד מן המדות קאל יתברך שימו ושהדל בעטות ומתוך כך תחשוך כפשו מנשחת לטור באור החיים.

אתה שאכלת קלס של דע שון אתה תמנה שאכלת פתך ולל פת וסוף תקיף מנה שאכלת מנעל פ הוא לא יחשוכך און עני את בלעך מפתך ויקח ממך בכל עטן כ כפלים ממה שאכלת מנעל. או יאמר אם תוכל לפס איש דע שון לא די שתקיא מנה שאכלת מנעל אל גם קטת שאכלת לשעבר תקיף ושתת דבריך חסות שהחזקת ודעת עניו כדי לכבו או דברי מוסר שדברת על שלפם של יקלם וכן סמך באוני כפיל אל תיבד עיניו לנבך קנדבים בשל וחכמה ונפסוק זה קעבר לכשישני חכמות שמירת קנייב שהיא מכלל ופנתן לנשים קראו לתת להם לא שיתן לכל אדם בשוק כי המרחיב מתנתו לזוטם ולטורים מרחיב קונו לם יקרא עיניו לא מפתר וכן ראוי

בני אדם חכם. וזו קמוסר שאומן האב לבן כשמיסרו עס הפסוקים קמנשכס. הכס פועל עבר ולפניו קמין ונתן כדרך כל עני. גם איש יסמח גב לם שקיית סבת חכמתך. או יקיה גם איש לחזק הדבר כמו קודעתיך קיום גה אתה. ותעלוונה כליות. ותשמחו כליות בדבר שטען משרים ואפסר כטונת שפנה לפודיע קינתו. שיש לכס בל עוד חכמה בדבר שטעס על היותה חכמה ועל זו אימ קנשא א יתהלל חכה בחכמת כשקיא על לבו ולל לחרים ויחוע שג לב הוא האב קמנשכס לשמחה ולעטון. יאמ שמח אב לב שמח: ויהענב א לט ובכלין אל נאמ מנעל שמחה ועטון. ולכן אימ חס חכה לבך וקחכמה בלבך לבד. ישמח לט הקרע שהיא קאבר קראו לשמוח: גם איש לל גם איש אל חקבל שמחה אל כלב כמו שחכמתך איש אל כלב. אבל בדבר שטען משרים שזה קבלת החכס לפודיע ולמנע וגם טיק עכר חכמת חכה. או קעלונה כליות כשמחה יתרה אלפ שאינם אברים ראויים לשמחה כול. או ירימו גם לשמחה קנפס קמנשכס שהיא עמיות קאדס שבק עני: שמחה אימ דוד ישמח לט ועל כדדי. אל יקל לבך מגוי ויקלבו אותה פלשטים לשון תחוק. שתי זה לבך ללבך בדרך חזאים. או יקיה כחזאים בשלות חנשים

בני אדם חכם לבך ישמח לבי גם אני: ותעלונה כליותי בדבר ששתך מישרים: אל יקנה לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום: כי אם יש אחרית ות קותך לא תכרת: שמע אתה בעיוחכם ואשר בדרך לבך: אל תהי בסבאי יין בזלל בשרלמו: כי סבא זולל יורש וקרעים תלביש נומה: שמע לאביך זה ילדך ואל תבנו כי יקנה אמך:

חטאים כי אחריתם לכרת ואם לא נזכר. כי אם ביראת יהוה כל היום שבתמידות תהיה תלווה וחסך. כי אם יש אחרית מלת חס במקום קנה למדת הדבר כמו חס לרעס פכוש קלל לרעס והטעם חס תתן לבך ביראת קסס קלל יש לך שתיות בשיבה טובה. או יקיה אחרית כמו לבטס הכשאים אחריו ותקוה שתקוה לל לרטיב לך לא תפסק: וימ חס יש בעולם נמוך. ופענש כמו שהיא חמת שיש דקוים דין ויש פולס אחר ויש סכר לכדייקים ופערעבות לרשעס אתה לט תחיה מכת החוטאים הנכרתים כי תקוה לט תכרת ישמע אתה וחכס כמו ותחכה וכן וקיה ברכה או יקיה עיו מקלל והוא עמך בעצמו. ואשכ פרושו תקלך כגור מן חס קטק אשורי אמר מאחר שתחכם תוכל ללכת בדרכ לבך כי לכחכה לט ישאך לעשרה. ואסער לפיות מן יוסר והאלף במקום סוד וישכ בדרך לבך. אל תהי בסובאי יין: הם המרשם לפתות יין עד שיסירט מדעתם כזוללי בשר קס קאוכלס בשר רב דרך בלעמית. פ סוכה וזולל סופס לבא עדי עשות. גם השינה שנמשכת אחרה אשכל הגסס והשתייה אשר לט כדת תלעש לבעלה בגדים קרושם כלעמ סירד מנכסיו ולל יקיה לו לסל סכול ובגד לל שיש שמע לטך ילך כמו מולךך ובקומו וארפכשד ילד. ואל תטו למיך ולבדיה אלפ שוקנה ומנע שהאשק מטבעה חכמה שכל ועבה לא אמר שישמע לדברי אמון. רק אמר שלט יטו לה אלפ שהיא חסרת שכל יועבת אותה לטונת טובה. ואיפסר שקכא לערה חס שהיא השורש והשקד והעפ שכדוקף אחר קשכל לט נטו קתרה כבעטור שיש ומן גרול סנכטויסן ט רק קיא קשקד

אמת קנה. אם אינך מוציא למוך נחש למוך נחש. ואל תמנעו אל תאמרו כשם שלמדת נחש כן אלמדנו נחש. וימ שראוי להדס שידעך במדת האמת ויחויק בה אעפ שיקנה אותה וכלולו של פיקוח כל דבר טוב ונכבד שאין ראוי להל שיעצבו אעפ שיוקרו וכו' ויזכרו שיעצבו אעפ שתעשלו שיעבדו אחר שקורו על האמת שידעך בן פיקוח ויעלבו שן אם יוקרו אמר חכמה ומוסר וטובה כל כענו שקורו ויעבדו להחויק במדת האמת כן יאמרו ויעבדו נחמה ומוסר

אמת קנה ואל תמנע חכמה ומוסר
ובנה גולגול אבי צדיק וילד רחם
וישמח בו וישמח אביו ואמו ותגל
ילדהו תנה בעלך ליעניך דרכי
תרצה כי שוחח עמך זונה ובאר
צרה נכריה אה היא כחתה תארב
ובגדים באדם תוסיה
למי אוילמי אבוי למי

מדונם למי שיה
למי פצעים הנם למי חללות עינים

לכפשו ולחריס ואם הצדיק הוא חבו אשר ילכו ויול חכם שקור רב אשר למדו החכמה שימח גבם וימנו בזה הפסוק לפי מנין חובת והם האב והמלמד ששעם נכראים נחם אב ואמר ש מוטבעם ששעם ושימחו בחכמת קנן או התלמיד אמר האומר בכל אדם מתקנה הון מנבו ותלמידו ישמח אחר דרך אחר שדרך האמת לפימחו בחכמת בעהם עשה בעשן שימח אחר ויאמר ותגל וילתק וקויה המענות או יקיה עטן הפסוק גיל ציל אב צדיק שן יקיה האב סל או חכם אמנם אם זה קויל וקויל האב חכם ישמח בן יתד והשמחה יותר מהגילת תנה בע לבך לנכרי מוסרי לך הן ובעך לתאוות העולם ש שאלה האברים סרסורי עטרה הפען רואה וקלב חומד כי שורה ש כשוחח עמוק של יול אדם לתקטר שם מני יולני כן דרך חזונה ואשה נכריה שן שמעך אדם אחרים לט יוכל להמלש ממנה כל זמן שידעה או יאמר שהזונה תבוס להם לרדת שחת ואל באר צרה ודחוקה אשר היציאה מימנה קשה או יאמר שהכנריה היא בור של צרה וצוק אף קויה כהתק קויה ימנבו יחסוף עט והתנו וקטית מתחלפת שהם ממנבא או הטע בקיחה של מנדעה ואמל שאף קוונה תלכו החלום ותחטפו ותסיף אנשים בוגדים במין האנושי וזה שטגים בשותהם בשלבי ואכפרי שרמו בוונה החכמה החיטת או דרך המינות למי אוי למי יתברבו האוי והאוי כל צרה אשר בעצמך ובעך אוי וטוי ושיח נגור מן ארד בשיחי או משיחה שידברו עליו או שילבר יותר מן קריו למי חכמות ופצעים בלי סבה למי אדמימות והפסד בעצמם למי אחרים ועמך

ובטנה שתתקנה בכל אחת מקן על הדרך קוזת שתחויק בהם אעפ שיראה בעצך שיוקרו ולו התרשל מנחם אעפ שיראה לך שתפשל בהחמתם או יאמל אמת קנה ראוי שתקנה לפפך מנדת האמת ואל תמנעו כל לט תפח המדק הזאת באם עטן והמניח שיעת האמת למטרה כהדס שקור מוכר קדני סלם טנה מן קדני קויל וכן העש בחכמה ומוסר וטנה ואפשר של טוון באמרו אמת קנה אל מדת האמת רק טון לעל באמת קנה קטן חוק ולט תפסיד קטן החכמה והמוסר והטנה וכליל אמר קנה קטן אמת ולט תפסיד חכמה ומוסר וטנה גיל יעל מדרך העולם שאבו של צדיק ישמח על צדיקתו בן ויתפאר בה כענו שידאג ויתעב על כשילתו ורשעותו והצדיק קויל האדם קשם בעדו ויתו העשה נח מן

למאחרים על קוין. פי למי יתקן שיסאו אל כל אלה המקרים הנכבדים לותם שמאחרים עצמם על קוין שלח די לפס שאותם מן קוין לפקדים אלם שמאחרים עלו לעמוד עד סוף היום וכל לנחם לקור ממסך כל לותם שקולבם בחקירות ודרישות אלם ימנעו היפות המשובחים וממסך מגזי מעכה יינה וקויל שם ביקר מינכר מימשה הסוכר אל תרא יין אמר דרך עצה אחר שקעטן כן שאלו המקרים באים ללו אל תרא אותם ואל תבטם בעטן הקידור בייצור קוזת אדם ובעטן היתן קוין בטום עפן לל מרחית ובעטן שקויל יכד בערון דרך ישר וחלק ש אחר יתנו וימל יתהלך קוין בטום למשכיס כלומה שקויל טוב וישר לשעות וכדכש כל מי שיתן בטום עפן לל במדבג שברות כל קעטרות דומות לו כעשור כל דרכו ישרים בעטו אחריות טמש יקר כל בסוף וקויל כשעה אחר השתיה יכאוב השותה ככאוב כשית קנשם וככשעט כן יכאוב ויפריש קויל מלשון טרם וברא טרם קרכב על פוס בעטן שקויל יולך קסום טמננה בכח קטרסיס אשר ברלנו קעקצי אותה אישפריש גלע ותרג מלמד הקבר פרהק דתרא ויש מינכרשים יפריש

למאחרים על קוין לבאים לחקור
ממסך אל תרא יין ביהת אדם ביהתן
בביס עינו יתהלך במשרים אחריתו
כנחשי שך וכצפעי יפריש עיניך יראו
זרות ולבך דבר תהפכות והיית
כשכב בלב יסוך שכב בראש חבל
הבוני כל חלית הלמוני כל ידעתי מתי
אקוין אסיף אבק שנועוד אל תקנא
באנשי רעה ואל תתאו להיות אהם

תבטם בעטן הקידור בייצור קוזת אדם ובעטן היתן קוין בטום עפן לל מרחית ובעטן שקויל יכד בערון דרך ישר וחלק ש אחר יתנו וימל יתהלך קוין בטום למשכיס כלומה שקויל טוב וישר לשעות וכדכש כל מי שיתן בטום עפן לל במדבג שברות כל קעטרות דומות לו כעשור כל דרכו ישרים בעטו אחריות טמש יקר כל בסוף וקויל כשעה אחר השתיה יכאוב השותה ככאוב כשית קנשם וככשעט כן יכאוב ויפריש קויל מלשון טרם וברא טרם קרכב על פוס בעטן שקויל יולך קסום טמננה בכח קטרסיס אשר ברלנו קעקצי אותה אישפריש גלע ותרג מלמד הקבר פרהק דתרא ויש מינכרשים יפריש מקטרה שבעת הסדרת חלקי קבצר יקיה קבאבו אמר דרך משל פ קוין יכאוב אצטומכתם ולאשם כאלו קס נשום נחשים ונעשעטם וזה דבר נגלה ומפחד בעטרים עיניך יראו זרות לל מנראות זרות בעטור פלית האדים מן היפות אל קראש של יראו קעטשים לכבז שטקס כש מנה שקס רק עטיפה אחרים וריס ולשכר ידבר תהפכות דברים שהס הכר האמת וקרא קדיבור הטממי דיבור כעו ודברת אע עס לט או יאמר ולבך יחשב תהפכות וימל עטך יראו זרות כל נשים זרות יאמר כאשר תראינה עטך נשי זרות לבך ידבר תהפכות הכר קדבר קישר בסבת שתיית קוין והיית בשוכב יראה יולך בעטור שכרוק שיקום מנכר יסוע כאשר יסוע בבגד לדימיון השוכב בספנה כשקויל עמדת כל בים שאינה עמדת על מתטנת אחת ולט על מנכר קיים רק מנכה מתפועע ומתמסך אחת קנה ואחת קנה וזה מפרסם בשטרים וכשוכב בראש חבל קויל תוקן קספנה משטו כלע שיעלכל יותר מנכר ראות קיס ויש מפרשים שקויל קברול המנעז את קספנה הנשלך בלב קיס הנקרא אוקורא חבל מנכר שימשלטים אותה בחבל גדול ועב הבוני כל חלית או יאמר קסע לש שמננה קסטר לטות ולפלו על עטן שכרות וקויל יאמר לט חלית באלו הקבחות ולט ידעתי מי קלמנע של ירגס באיבריו אך יאמר מנע אקין מיינע אוסיף אבק קוין ואשתה מינעו אל תקנא אל תתאו לתחבר עם פשח רעה כעו סוכרים ואל תתאו להיות אהם פ שור יקנה לט כק השתל על חכמת שבת תהיה בטן שיק וקיס קטינך וימלש חכרי מכל קוין יקר וכשם פ טובה חכמה מינכר ונל

כר

כי שור יקנה לך יחשוב לך שחסדך ולבול וחון ועמל תדברנה שמתנתה לך משה עמו וטורח על בעלוקה
ולא ציטע אל מנוקס או יחיל מן קס המדברים ומחשבתם לפי עמל על זולתם ופי' אין ראוי להתחבר
עמקם בחכמה פי' בחכמה יחיל עת נפיו ונטון פ' השוד שפעמים הרשעם ערם לפי שיקו בתקם נמרסיס
וחסריס מכל טוב ונעשת קחדריס יקו מלאים כל קון יקר פ' קטרין ישלם נכרת ככל אשר יש ל' גבר כל

תמיד קוץ נעשו ואיש שיש לו דעת מהימן
כחו בכל יום לעשות רצון הברא' או יאמר
פ' קבוצה ונדק במקום שאין שם חכמה
לא תעשלו ולא תביל פ' טובה חכמה מוגבר
אמנם כמדומן שיתחברו ביום החכמה
וקבוצה אז תלך עטן קבוצה על השלפון
וקוץ מנה שטון באמרו גבר חכם נעשו כל
כמדומן שימנעו גבר שיקים חכם ויקים לו
עו נעטר שקוץ איש דעת כל חכם קוץ
איני כח לא בגבורה לבד ונתן קסנה בזה
ואין פ' בתחלת העשה לך מלמנה כלו
מה תעשלו קבוצה ובה חס לא תחיק בה
מן החכמה שיעור שנה וכל לעשות א'
תחלת לפעם קלמייס עמיו כי
בתחלת ל' ביחשבה ובענה
תוכל לפנח אויב' איש יקים לבך שלם עם
קסם וברוב יעצים שיקו י' יאי קסם א'

השאל מהם ענה תהיה כוסע בעצתם ראבות פי' גזמות ומיות נעשע קאויל החכמות פ' יחשוב בלב של יוכל
לעלות בקס ול' מנה ובעני החכמים יושב באל פ' כלס מדברים חכמה וקוץ אהתק ואיפס שטון שאפי' בעברי
קספ' שסם נהקדמה לעת קדרושים שנהס מדבר קספ' לא יפתח פו לקרא אותם בחשב כל זה קאויל כקוץ
בן החכמים קס מהעסקים ב' חכמה וקוץ חושב לעשות רע כאשר קוץ אהתק מדברים ולו יקר או קס
בעל מחשבות רעות כלומ' יקראו סימו כן וימ' ראיות לאויל חכמות היא ענה שפות בעל קספ' לאויל ואומ' ענה
קוץ אל קאויל שבעת שיקו החכמות רמות בעשעו של ידעם ישתק ולא יפתח פו בשער בשפת עס וקט ארץ פ'
אויל מחריש חכם יחשב וימ' ראיות מן ראיות וגשע כלומר דברים נפלאים ונשגבים קס החכמות בעשע קאויל
יחשוב של יוכל לקשע כאשר לא ישיג האדם לקסות האבטס הקרות לעקס וחשיטתם זכות אולת אימר
לא תחשוב שקסכות מן החכמה קוץ דבר קטן פ' איסו אל' דבר גדול וחטאת בעבר שקסכות
מן החכמה סבה לתרחק מהאלים אשר הדברים ב' ית' קס קחיים קנצחיים וקסכות גם כן יגרוס לחוק לפסח
ולולת' או יאמר פ' מומת איש אולת חטאת וחסרון פ' קוץ לא ישלם המחשבות פ' איס מה שקוץ ויתר
מנעטב ויתר מרזחק ויש מפרשים ותענה קוץ לאדם לפיות ל' ותעבת סימוך במקום מוכרת כמו וסבת ל'
לשי' ול' קוץ קאיס קמיות קבטל ומתעסק בשיחות בטלות וממטון מן האדם קוץ שיתעסק במקלות כפשו

התרפית פי' לשון רשון איס התרפך ביום נרת חסרך לעמוד מנגד כמו כן יקיה כרך בר פוס דתך אכתמנע
שטרך מקסם של תרצה לפדותם בממונך כמו שואמר פ' איס קחדש תחרישי או קראו זוס דרה יוס
קמות שיש בו דרה גדולה ואס נרפידו מלמעות השוכה יקיה כמו דר של יקיה עלו מלנ' אחר מיפ' אף למר'
פרעמו מדדת שחת וברש ק' דרפית מן התורה ביום נרת בר כרך מלמ' קשרת לא יקו מלא מצס כחכה

התרפית ביום צרה צר כחכה : היצל
לקחיס למות ומטיס להרג אס
תחשוך : כי תאמר הן לא ידענו זרה
הלא תכן לבות הוא יבין ונצר נפשך
הוא ידעוה שיש לאדם כפ' עלו אבל בני
דבש כי טוב ונפת מתוק על דובך :
בן דעה חכמה לנפשך אס מצאת
וישאחרית ותקוחד לא תכרת אל
תארכר שעלנו צדיק אל הישרד
רבינו

או הזקור שאין ראוי לדס להתרפית מקכו
מן הממונ קכרי' וכן אין ראוי להתרפית
מקסות החכמה ולקצר בעבודת קסם ית
פ' מי שקוץ מתרש' למקטן קקו ומקסלמות
כטשו בנא דרה בעלס תחול עלו ויקיה
כחו פ' תקצר דו מערות קכוק מעלו
או שון בהתרפית של ית' אל' אדם מקורות
קומן וכוון לו לב אימץ לעמוד כנגדם ולא
יקרפה בחול עליו קדרות ולכן אימר איס
התרפית בחול עלך קדרות ולא וימנת לב
אימץ ולב טיט בח' יס לעמוד כנגד'
יבר כרך ולא תוכל בסוף קעטן לעמוד
כנגדס ומצאוך בלב דפה וחלס
היצל לקוחים כלומ' לפעל לקוחים למות
על ל' חמס בכשו וחת
ק' גמס לרונ' איס התשוך מלפני על זה
אימר דר כחכה או יאמ' בלשון עו קנל
ק' גמס לקוחים וממטיס לתר' תשוך אותם מן קהר' פ' תאלמ' איס יעל על ל' ל' ל' ול' דרה קוזת
לכיל האיס קלוק של ידעטו מעש' ולא ידעת איס קוץ ראוי אל זה או יאמ' קן ל' ידעטו זה שתגדל בבו אדם
ותאלמ' שאס קיית יודע קדבר קיית מעלס : אכל ל' ידעטו וקדנשמו זה קדבר ולכן לא קה קדלפו בהכלתם ותכל'
להתעלס בדברך מנעט אדם קנה לא תוכל לתעלס מחת י' אל' תכן לטת ונ' או יאמ' פ' אחר שקס קו נקד' גס
תאלמ' קנה לא קייסו סטריס שתחיק העלמ' חוקה כל שיקו חייבס מיתת פ' איס קייסו ודעס לא קייסו מעתים אותם
באס ממון קל' תכן לטת י' קוץ יודע לטת בע אדם וקוץ דין מנה שכלך וסנר כפ' רע אס קתנות
כשורה וישל' ל' יס כמעט קו מנה כנגד מנה שתחיק בדרה כיוקו ולא תמנע מניל ומקדס : אכול בני דבש
ראי' לדס שכמו שיאכל בחנה קמזמות קמיתקים ומעבר שם כדבס וקסות וקדומה לקס מלא ל' ל'
קמס מעטס ושפית קממיתקים וכמו שיקנה ב' חתם וישמח בהס קן תחיה דרישת החכמה וידעתה ערבה ומתק
ל' טסו פ' כמו שקמזמות הערשס קס מוון קוף כן החכמה וקדיעת מוון ל' טס קמסכלת וקו אומרז מנד : בן
דעה חכמה לנפשך ותחיה מתק ל' כאשר קסות אשר על חך ואס ופת ועלת שדך החכמה יס אחרית
ותקו לך של תפסק פ' קעשד וקכסיס יברחו מן האדם וקחכמה תחיה את בעלמ' ולא תכרד מממן
אל תארוכ רשע אימר ל' יס קרשע אל תארוכ לפו קדני' כדי לשוק לו ולא תשדד רבע כלומר נכסי פת
שקוץ הימרבן על פ' לא תוכל לו וקוץ אומרז מיד פ' שבעיטר דניק וקס

כי שבע אין מוטן שבע קצבתי יותר מן צרות יסורו לנייך ויכל מכלם ככתו רבות רעות בניך ונני אף לקח מוטן שבע כגשגש נשאת צרות ינייך ונאנעו ונאמר הרבה מקרים רעים ונאנעו יסורו לנייך ומכלם ינייך יי . ויקח ל תקומה ורשעים ישאלו אפי' ברעה אחת לני' ואפשר שאין שבע רמזו לז' טכני לכת' כי אפי' אם יורו על נפלות קוץ יקום כי הש' אשר נתיק בו יסבב קצלות . איננו הרשעים הם ישאלו ברעה המענית להם אפי' חטאים : בנפל

אויבך . אימר בראויך אויבך כוסל ממעלות אל תשמח מנצח שקיח מן המדות המעופו כי מן התורה צריך האדם להיות שבע על פשע ועוד אף ישמח אדם על מוסרת אויבו וקוץ לך הפילו אבל ככל בספת הטורו לך ולך כשכל השואה שאוהב אותה שאלו קודם שקיח אויבו נגורק עליו אותה הגורק ואלו יראה השם שמחוקר ויקיח רע נעשו ויטל הימנו מעליו וק נראה פשט הכתוב והרבה יס' לגונש עליו שאין לשון ודבר ברוב קוץ שקי' רואה ויודע כל דבר ועוד למך ישיב מעליו אפי' שכל שזק שמח בנפלותו אם קוץ חוטא וראוי לעשו אכל טונתו למן אולו יבא זמן שיסובב מחטא רשעו ושיב לפרו מן מעלות טוראו וקוץ וקוץ יראה יי' שיכח קוץ את השם ונני יראה מה שרע נעשו כל נעשו הש' ויתרחק ממנו ומתק' כרישתו

כי שבע יפל צדיק וקם ורשעים יבשלו ברעה: בנפל אויבך אל תשמח ובבשלו אל יפל לך: פן יראה ירוחה ורע בעינו והשיב מעליו אפו: אל תתחר במרעים אל תקנה ברשעים: כילא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך יראאת יחזה בנומלך עם שונם אל תתערב:

כי פתאום יקום יאידם ופיד שונם מייודע:

לתקן כל מעשותו מן חטא והמרה כנגד הש' וכן שירצה ויפיים עשוקו כי שישכחך השם ואף אויבו מעליו . ואתה שאתה מכלל אויבו תקיח מן המדות . אל תתחרר . פן לשון חסור והעובת כמו התורה את הקוסים אמר אל תתחזי בעצת מרשעים ואל תקנע ברשעים . כל ואתה תחזק בשלום : כי לא נתן טעם למך שאין שלל יקנע במך שיראה מעשיים שיכלחו זמן ידוע סוף סוף לך יקח לך אחרית טוב רק כי רשעים ידעך וקוץ אור עשירי ונזלתם דומה זה למרדו איש בעד לך ידע ונ' לשמדם עני ע' ורמזו ג' כי לך תקיח אחרית לרע שנפש הרשע תקיח נכדית כפי חטאיה ולל תקיח צדקה בצדק חיים כפשי הצדיקים ולפי אימנתי כי רשעים ידעך כל מן עי אלנש אשר קוץ נשמת האדם וקוץ קני אשר רמזו ר'ל באומרים ועל דלק מונח לעל ראשו ועפה ומעט מסוף העולם ועד סופו ידעך ויכנה ותקיה בחושך עונות כפי חטאיה ונטן לפרש הפסוק בעצן הצניע כי לך יקח לו קונכי אחרי מותו ירא את קוץ קוץ לרע שרעו לראוי לראיה מהשם ראוי ג' שירא מהמלך אשר ימלך עליו ושלל ימלך את פיו אע"פ שקוץ נר ורע פ' הש' יעמיד מלכותו בארץ ואם לך יקח מוראם יקרה וק את זה אבל יראת יי' ראוי להקדים לראיה המלך ועם המשפט זה קסדר שמק דימים יראת המלך לראיה השם אל התחבר ויקיח שונם מנורת ודעקס שונות . או ירצה ועם המשפט זה שמועם מצותהם שקם עבדים על מצות השם יי' והמלך ועשויים בחסך : כי פתאום ירצה למך של ידעו ולא ידעו בו המשפט דבריהם ואלו שקם של השם יתברך והמלך מייודע יס טורו ויסיטו וכשועי :

גם אלה לחכמים . גם אלה הדברים אמורין לחכמים קוץ טן בניך ועם מורה על הדברים האמורין לפניה . ויני גם אלה המשלים נמצאו לחכמים אחרים וחוברו עם המשלים שכת' שלמה . וקם יב' כסוקים ער גם אלה משלי שלמה וקראשון יותר כסון . ויני לשונותם לך טוב לדין שיכר טעם וישא כט כל איש רק שיפוט בבד את עמיתו ועם בעצמו למשפט לך יחלק כסוד למחך מבעל הדין על חטאו כמו שאמר לך תכרו טעם במשפט כי האופט ראוי שיבכר כאלו לך יפיר אחד מבעל הדין .

וקבר מקוד כמו להכרי' אובר לרשע כי הקוץ כוסל לך קני' ער שקוץ אומר בגות טמך קני' אל הרשע בניך אלה . מיטבע העלם שכת' אדם יק' לקו ויבוקו במתד אם לך זכל בגלי' . או יקיה לטון קלל שקמחבר אויל למה יהי רשען שיקטקו עמים בחרבים או בחצ' קשתם ויקיח יקטקו מן ויקוב חור ועמיטו שיעשו בו קב מפלש ויול' ארזי בוטף העמים לפשמינו מתחת שמי' ודמוכרבים יעם קדייני קדיקים שמוכחים הרשע על שמעקס מינון אחרים בטענת הרמאים יקיה קוטס השם עלהם וזכרת טובת' ברעה של טובת' . או ברעת איש טוב שקברכה של אדם נדיק תחול ויקיח בה תפסת טובה . וליפטר שירמזו בפסוקים אלו שלל יסא

גם אלה לחכמים החר פנים במשפט בל טוב: אמר לרשע צדיק אהה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים: ולמוכחים יעם ועליהם תבוא ברבת טוב: שפתים ישק משיב רברים נבחים: הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנת בתך: אל תהיער חנם ברעך והפתית בשפתך:

ה' אדם טע המלך וקן וכסיל ולל יכבד אותה לכוונת בן האהובה רק ראוי שיכר את בן השואה שקיח אשכל לתל על פש שפטי ל ממשפט קבטרה וקלל למי שאויל על המלך הכסיל שקוץ רשע שקולך ברעת הדין . שפרתים ישק איסור לקשור אותה עם הקטוק של מעלה השפתים שישים דברים נכחים ויפחו לרשע על ראוי שיכר אותם האדם . ויני מ' שירצה לעשות דברים טובים לשואל יקיה כוסק שפתו שיסער אותם ולל יקיה נבאל להשיב ער שיקיח הדבר נתן בפיו . או יאמר כשארם טוען עם חטאו ומשיב על דברים נכחים . קוטען עליו סובר את פו שלל זכל לעמות אותה . או יאמר שקמשיב דברי נכחים קוץ כוסא חן בעצם השומע ונראה לך כאלו נשק שמתתקם כל כך תערב לך השונות : או יקיה ישק מן ועל פני' ישק כל עמי שקתרת פירש יתון . ויני צריך לויין ולזכר פתו כל מי שרובה להשיב דברים נכחים בעצן שלל יחטא בשפתו . הבן בחוז' בתחלת עמיניך ראוי שתתן חוז לעבר מלש כקך בעבודת האדמה שקוץ קוץ הכרחי למחיית האדם וימנה מלש כקך זו בשדה שקיח שלך או יקיה לך בעצרך ולעךך מחייתך ואחר זה תבנה שתך . קודעטו שבען השת' חחדש כמקומו ויפשו אין ראוי לעשות בתחלת עיניו שיש בו קוצאה גדולה ואיפן כל כך הכרחי כמו עבודת השדה לערך מחייתו ואחר שישבב לחם ועשי' יבנה קשת' . אל תהיה ער חנם . לל ער שקר' ותקפתה ברעה בדיבורך . או יאמר ותתנה אותה בשפתך כעטן בפיו שלם את רעבו ידברו ויני וקתפתה מורכב משפט נעשים מהבטן קדעש ומקבטן קאוסף ויאמר חס' תעש ערות שקר על חסרך תתנה קאוסט שישיעפ עזותך ויקיח נפתה בשמעך את דברך :

אל תאמר וזו הפקוק נקשר עם מיה שלמנהל כפי פירושים שפשו בו אל תאמר שאפשר לו קיזק בלשון כחשך
עשה קוץ לו אז כחשך עשה לו שקעוד ערות סקר לנקשת כן אעשה לו גם אם להפחד ערות סקר בשטל
ואיבול כפולו על שדה איש אימר שטעני מדרך השדה של איש קטנל של רנה לעבוד אדמתו וגם עניי מדרך
הכרס של אדם חסר לב שלא ימנע ועוד איות והנה עלה קמאטעס מגוירת קמוש ויחז וקוץ לשון

אל תאמר כאשר עשה לי בן אעשה
לו אשיב לאיש כפעלו על שדה איש
על עברתי ועל כרם אדם חסר לב
והנה עלה כלו קמ שונם בסו פניו
חרלים וגדר אכשו נהרסה ואחזה
אנכי אשית לביראית לקחתי מוסר
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק
ידים לישב ובא מתהלך
רישד ומה סריך
באיש מגן

קוצים ועל כונו קצמית מגוירת ועלתה
אדמאטעס וחרולס גולס יתר מקמאטע
וקס חניס בקוצים וקנה רחא שטלפ קשדה
וקרס כח אחר קמאטעס וקו דרך קשדה
של יעבד ול ירע שיעלק קוץ ורדרד
וכן קרס של יעיר יעלפ שמיר וסית ורד
גב שקגדר מקאטעס שטעס קאנסיס
לשו ולרמי של יקו למשל סוד ולרמיס
שק נהרסק ואמר קחכס פ קוץ רחא וק
קדע כונו עלה וכאל אימר לא קרדש
בענינים עש שראית כר וכך ואמ כן למ
פ חפ איס יעמד קאדס כדרי קדרי ענר
שכל ורואה בעשן לו אשר יקרה לשדור
ולרמי קאנסיס חסרי לב ואפשר כ בעטר
שקוצר שדה וקרס טעל קשדה אמ וקנה
עלה כלו קמאטעס כשו טעו חרולס ול
קוצר כו גדר לפ שמדרך קשדות שאין

לפני גדר אבטס לפ שקס רחוקים מן קישור ויין קיזק מצי כהס וגם שבעטר גדל
קשדה יתיאש קאדס מעשות גדר אבטס פ לא יספק עשור אל זה ועל קרס אמ וגדר אבטו נהרסק פ מדרך
קאנסיס לעשות גדר אבטס לרמיס בעטר שקס קרובים אשר וקרובים לקיזק בעטר זה ודרך קאנסיס לטע כהס
עץ כל פרי וחוילס על ממוס ויכל אדם לעשות גדר אבטס לרמיס מעט שקרס קטן קוץ בערך קשדה ואחזה
אנכי אימר שרחה מנה שקרה ועל ולססר לב בעטר ענלותם וכסילתם ולקח מוסר אל נפשו בהפסד וולת
ואמר בעניי שנות כלומר לקחתי מוסר ממנה שראית לא לה בעטר שקס מפסידים קשעות זו אחר זו כע
אחת בשעה ואחת בהמונה ואחת בחיטק ידים לשכ כמפוחה בל שיעה מעט ומתוך כך קוין חולף
וקולך עי ובא מתהלך רישך כל אשר רואה שאס התנהג אתה כמעשה העצל והחסר לב והפסיד ומכך כונו
יבא עטותך קל כרגלו ויחיש אלך קחסרון במהירות כלבת קאיש רוכב הסוס שירץ עם קרומיח
שדו וקמין בהתע גם איפשר לפרש פ אמרו מעט שפות ועמר איס סיפור שיקר קחכס מימעשה העצל
והכסיל רק היא ענה שמוקן קחכס לבע אדם של יעשה כמעשה הכסיל והעצל רק קראו לבע אדם קוץ שיסן
מעט וקאיש סינת הללה וימוס מעט וקאיש סינת קוץ ומעט חייטק ידים והוא מעניד קמפוחה בל שיעה ובהיות קנה
קאדס על קעט איס קוץ עש עשית יפיד מימנו וילך מקרה ומחסורו גב יפיד וילך לו ויקח וכל מעטן וכל
קשמיס וטקר או יקיה מתהלך באיש מתהלך שילך מקרה ואס כל על הפסדן ימלס חסרון כדיות ידיו באיש מל

גם אלה משלי שלמה ימלת גם מרנה ובשע חלקים שטעברו מוזה קסטר לא חלם כהס גם ואמר קקדמוס
בעל קבלת פ אנשי חוקיה כאשר קעעקו משל שלמה וכלו למקום קוזה ומכרו סס
דבי של קו דאו לכתב בעטר שקו עמוק ודוחיס יראת שמים כגלפ וראו לקרס מכין ולקדכ לקס קמילס
קנשאים שקעעקו על זה גם אלפ משל שלמה כונו קראטעס שקעעקו אנשי חוקיה מלך יקודק ועל זה סמך
ל כבוד אלס קסטר דבר אוקס קדעביס
שקסטר כבוד אלס קיה ומלת קעעקו
פועל יוצא לשלשי שקחכמיס כונו לקעעק
קמילס וקחל קחלק קוזה כבוד גאס עי
קעעקו לשון קנהק וקעעקו מלשון אר
לשון טרילדר בלע וימל קעעקו קחוקו
וימל שמפרש גם חלף לחכמיס עכ כן קס
משלס חכרוס חכמיס אחרים וככתב כן
בעטר מעלתס ומכין ולכד חודר למשל
שלמה וכרה שקסטר קוזה ל קיה בנימי
חוקיה מחובר מראשו לטופ כאשר קס
אזלנו קיוס רק נראה סינראו אלו קמילס
כתב מקנה עכ סוף קסטר מפורים וקס
אסע קמילס קאלה וחכרוס עכ אחרים
כבוד אלס וג כונו מעשה קמרככד
ומעשה בראשית וקחוקים שאין איס
יודעס טעמס וימל של יסחל אדם מנה
למעל מנה למנה ויא פ מה סינכסו

גם אלה
משלי שלמה
אשר הועתיקו
אנשי חוקיה מלך יהודה כבוד אלהים
הסתדר דבר וכבוד מלכים הקר דבר
שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים
אין הקר הגוסי צים מכסו יצא לצרף
כלי הגור שעלפני מלך ויכון בצדק
בסאו אל תתהדר לפני מלך
ובמקום גדלים אל תעמד כי טוב
אמר לך עלה הנה מרושפילך
לפני נדיב אשר ראו עינך

מקשי אין עריך שודיע בשקס שאלתם פ קוץ יודע קכל ובקכר במלכס שדריך לקור כדברים פ קס איס יודעס
רק מנה שודיעס וימל שראו לנכאים של יגל מנה מראות קנטלות שראוים וקבריות קעלכות ועל זה נאמ על
מעשה ככל עי עמין קוץ שרחה מעניע קשי באותם מן קס מנה של רחא כן אדם וישעקו חטא כנה שאמ וירא
את יא ויחוק גב אימ וירחה מראות אלס ונענחה כאל קיה כחחד קעלעטע ועל זה קראו כן אדם של יענחה
ובקכר כמלכס שקס רועס שיחקרו עשורו ויספרו וכל שמים לרום לל קמנאות וכל שקסמיס בתכלית
קמעלה ומאריך בתעלת קמטק ולב מלכס עמוק מעמוד על סוף דעת או יאמ אין חקר שידיעת
מקפת על עטיס רכס מעתדסיס בכל יום אין קל לקס חגו סיג קמ שאך וקסר כונו כאשר קונה מן קמילס
אימ כד שר יסיר קערק קסיגס מן קכסף או יבא לו חכל כראו קע רשע דימנה קרשע לל קמילס לערף
וכסא מלכות לכל של כסף כרוף אל תתהדר כהוץ לפע מלך או אדם ככד לל החוץ ענצך כגוזה ותחלק
כבוד לעצמך ול יקיה לטשך וסוסך טא כונו רק קשכ בשל קמקומות כי טוב יותר טוב כשהשכ בשפל
שיאמרו לך על משכב כמכר קמקומות וישפלק ככט קאנסיס שאתה מנכר כהס וקס מנכריס אוקר
או יאמ אשר ראו עשך דבר זק מקלן כזמרס סוד מעלמו או יאמר מי שקוץ טוב יאמר לך עלה קנה זק ימאך
מקווקר משפל עצמך לטע נדיב אשר אתה מנכרו שאינ כל כך חשוב או יקיה ראו מגוין כונו אל קראוט

כה

אל תצא לריב כי יריב כמון להריבוקוהו מעל ואם היה שט היה לומן מן העשה באחריות ויהיה ענין הפסוק א הוצא להרי
מקור מן הוצא לריב לא תענה מנה לנשות באחריות או יאמר עני שתיע המריבה ועל מן פן תשנה במאמרך
ותקיה נכלם בחיותך עזר לחיך מן המריבה ומה העשה באחריות המריבה כאשר יכלימוך דרך ואיפס שאומרו מקר
צווי ועמימין אל תצא לריבך תמנה ותחזור לחורך מן לא תענה מנה העשה באחריות המריבה ריבך ריב אמר
דרך עצה בעת שתיע עם אדם לא תענה

אל תצא לריב כהרפן מה תעשה
באחריתך הכלים אתך רעד ריבך
ריב את רעדו סוד אחר אל תגל פן
יהסרך שמעך ודבתך לא תשוב
תפוחי זהב במשכיות כסף דבר
דבר על אפניו נזום זהב וחלי כרתם
מוכח חכם על און שמעת בצנרת
שלב ביום קציר ציר גאמן לשלחי
ונפש אדנו ישיב גשיאים ורוח ונפשם
אין איש מתהלל במתת שקר

כמונה הכלים שיפחו כל טעפותיהם
ויספרו בגנות קטועים עמקם ונדבות
קדוהם רק קריב שלך תריב ותאמר
טעפיקו וקצות שתיע לרי לקדוש לא הגל
אות פן יהסרך כלמין קאומע יספרו
גמות ממך גב ויחסדן ענין חרפה וקלון
כמו חסד הוא וקדוה שיספרו ממך לא
השון אחרות רק התגלה ותתפרסם או יא
מנה בעצ שתפרי בגנות אחרים לא תסוד
קדוה שרבו עלך בעבור שתפרי גם אתה
בגמות תפוחי משכיות שם מנחי הלמן
מגד ורבן משכיות דבר מצוייר
ונקרא משכיות בעבור שיפחו ט הקריות
תריב ויסקף ואסקף ואימנל תפוחי וקב
בשבת כסף דקת הונקטם מאל הוא
קדוה קדוה על אונקט וקוא מנל כפלח

בענין קדוה של לה שקדוה יש לו נבל ונתיך וצריך שיהיה עני טוב מנלמו עני שיהיה תנו בערך אל גלוי כוכב אל
הכסף כמו זה התפוח של וקב אשר כמון בכסף בשבת דקת העצם מאל ובאיראה מרחוק ובל עני טוב יחשוב
קדוה הוא הפוח של כסף ובאיראה כל איש טוב קדוה קדוה סונה יתגדר לו מנה שבתו וידע שקוא וקב
וכן משל הנשאים מנה נלהם חכמה מועלת בתקון עניי הקצוים האפסיים ותעט חכמה מועלת בהאמנות
האמנות על אמנות גום ורוב כשיוזמן שיהיה האדם מועיל קהל או עש חכם וקדוה תהיה לו און
שומעת לשמוע ולקבל תוכחה הוא דבר נאה למיון יופי קדוה של וקב ותבטיט קדוה
קטוב ע כמו שקס כווי קעף כי קבלת תוכחה הוא יופי אל קמוטת וקמונה בצנרת שלב כמו שיערב
לויש בום קדוה קדוה דומה לקדוה השלב שקדוה קדוה ישיב רוח אדם קמוטת
לקעות קעף אל קלבן קדוה ישיב כפס השולחים אות ע נהשם עממת טרודה ונחת יצא וסוב ובנא קשלח
ישוב כפסם אלקים במנה שאמין קו או יקיה ישוב מן באונק ונחת גשיאים ורוח כשיאים קס
קענטס כמו מעל כשיאים ונקראו כן לפ שקס שעלים מן האמנה ויכשאו עליה
בתי חמישים ונחת מילין ואמר שקדוה שיתפאר אעשה ואתן קר וכך ול עשאו דומה לאלו קענטס עם קדוה
שקס על קדוה שלוחי קענטס וקו למטר ואינו

בארך אפים באריות אפים שקקצן מאריך אפי ול יקם מאוישו בענת חמישית יקיה נפתח חזק בלסון
דכה ובגבריה רכס ע קלסון אעפ שקיא דכה בעצמותה ואין בה עבם יש לה מן היסות ובעצמה
שקיא תשגר קענטס כל שקדוה רכס שקדוה למושל קדוה או אכסי ענתי שברו עצמות קמושל כל שיקברו
כעסו וכנה שטרות תקפע בשטרות קענטס רכש מצות אס מצאת רכש שקוא מתקן וסוב לפאל חטל ממסו
מק שקוא די לך לכל ען השבע ימיו
והשלבן בקיא השבעו כמו עני יאוש
יכחו מיעט וכן השבעו השבעו ממסו וזה
קסוק מנל ועני ע רכס וכסדי כחשבת
חחוסות וסכלות שאין ראו לעבור קגטל
בס לפשי יתגר ממק שקוא יטל לפשי
של די של ישי ממק שרוב אל יסוד מק
שקיה בחקן לפשי קמנל בחוש קדוה
מי שרצה לפסיתל בכעפה דקת מאל או
טעמ דק שאין בכחו לפשי וקדוה ראות
למ יחלש ראות ול ידא מנה שקיה יטל
לראות וכן בשעת קשכלות כמו קדוה
דכש שאס מוסף לטל ויתר מדי יאבד
קבל ושלבו אמרו מוסף ממך אל
תדושו וכן ומקום יחד אמר חכול דכש
קדוה לו טוב א תתחפה יתד וזה הקר
דגך מגוי יוקיר אפס מנל לשון

בארך אפים יפתה קצין ולשון רפה
תשבו גרם רכש מצאת אכל ריך
פן תשבנו והקאתו הקר רגלך
מבית רעד פן ישבעך ושנאך מפין
וחרבו חץ שגון איש ענה ברעהו ער
שקר ישן רעה ורגל מועדת מבטח
בוגד ביום צרה מערה בדר ביום
קרה חמץ על נתר ושר בשרים על
לב רע אס רעב שנאך האביל רעו
לחם ואם צמא השקהו מים

יוקר כמו מנע רגל מנחת רעד של תבנס בה הדיד יתד מדי ואעפ שקוא רעבו אשר ככפשו פן ישבע ממך
בס יך תמיד אל עני ומחסר וקדוה לשות של שאלה מצאין שקוא לשון מיוס ואינו לשון חינה כמו גם לרעמו
ישול רש יעשה לו מיוס בראות מפין וחרב בשקל מקיס משיב מגוי וכפטי ישבן סלע פלכל משכר
קס למש וחרב סמן פי מחודד יאמר כל איש שיענה ערות שקר ברעבו כאל משיס חרב חדה בעש וקורן אות ע
קוא גרס לו סימנות ומלת עד במקום קוה שם כמו ערות וכמוהו לא תענה ברעד עד שקר וגל עד שתרגם בוס
קתרגם שקדוה ול שקדוה שן רועה מנויך תרועס ככט ברול וקחול תחת סודק ופרושו סודק יאמר ע
קבטחון שיבטח האדם באיש שאינו נאמן וסוג ברעו בעת צרתם הוא דומה אל קבטחון שיבטח האדם
בשן רעענה בעת שקוא אוכל שיכנעם המאל ויחזקו כלב חוק מנע שבטח בה וכן קענט ברגל מועדת
וקיא קדוה אשר מעדו קדוה וכשישן האדם עלש לא יעמוד בה מערה רגל פרושו מעשכ וכמוהו לא
עדה על שחל מי שמעט ויסיר בגדו מעלש בעת קדוה כמו חומץ על כתר שמאשית אות ע
קמיס מתקעס אות וקוא מאלכו וכן קדוה ככנס בעש ומאשית וכן מי שקוא שר בשאיש על לב רע
מנעדר קדוה על לב ויש מפרשים מעדה מנגדי עדים קבגים קבלים שאינם מהממנים ויש מפרשים
מנעדר מן תערה כלמך מי שלכש בגדי משי שם קדוה ומתפאר בהם ישחית קבג והלכש אין לו קדוה מנהם
אם רעב שונך האשלו לחס ולשו דוק אלס ומיס אלס ככל קדוה שצריך תן לו די מחסורו

כיגורלים ינתן סכה למנה שאמר כלומר זה החסד שהעצם עמו הוא הנקמה הגדולה שתכל לעשות ממנו כי הוא יגעב אל לב רחוקה בראות שהוכרץ וגו' אל ידך והוא עמו בשלמות ופי' אל ידך לפקס ממנו וחותה הוא שאיבת גחלים מתוך הקיסם כמו לשתת אש מוקוד ויאמ' כי זה החסד הוא לעולם שאתה חותה ואיב מן המזוכה לתת על ראשו ועוד שהקס ישלף לך בחותה מנה שימחול לך וישלף לך טובה תחת רעה רוח צפון תחולל יוא שקורא מפתח הכסל מגבו חלפה לך שראו רוח צפון תמנע בגשם מלכוד כי אופת קרוח מיגש קשלים ורוח דרומית שמלחח אותה ואון סתר שיכבר האדם אל המושל וירכבו כביקן הוא השוחד הבטל והיגעב קפסם קופעמים שקיו לאוטט עליו וימ' תחולל מן חיל שיהיה יאמ' שרוח צפון תחולל חיל אגסם והתברייחאו ע' שיכלה שלם יד על הארץ כי תפטר העצם ופסם כושמיסחילו ויפחילו לאון סתר כלו כשמירא אדם טעם כושמיס לוחר רכל מנה רעמו כס' יימנע מנדבר קרסלת וימנע אנשי רכל טוב שבת' זה קססוק מנעש למעלה אמר שיהר טוב לרס שיסבלו כל אשה מראת מדיעס וכן יזהר טוב שתהיה לפנת גבוהא חלק קטן מפת שיספיק לרס בצעס מהיותל

כיגחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך רוח צפון תהוללג שם ופנעם נזעמים לשון סתר טוב שבת על פנת נגמאשת מדונעם ובית חבר מיסקרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק מעין נרפש ומקור משחת צדיק מטלפנרשע אכל רבש הרבות לא טוב והקר כבודם כבוד עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו

בית מדרש ועלש מרווחים וידור ייש ככרי עמו בבית אחר וברע כנגד קילק השטנה נאמר אהת מדיעס כנסת ישראל שהרשיעו מנשיקס והקטימו להבה ובת חבר בת שחברו בה את הנפלים א' פנה מים קרים פירוש כמים קרים שמינשיקס נמיאק כן שמועה טובה כאשר תבא מארץ מרחק משיבה נפש המנה בשל והוא קדין בשמועה מארץ קרובה אל שמיארץ מרחק יהיה חשקו עליו יותר עטס מעיין נרפש פרוש עטר ברנלס מנחת תואר מהכטן קסוסף לטון קשתתה ויחברו וזבח מנחת פרוש כעשן וכמקור משחת שיתעצבם אופתס מיגסו כן נדיק כאשר ימוט לטט רשע ורמסו וישחיתקו ענפס כל קשות מימיו ודמיה אופת לפושן ומקור בעטור כי שיקו טובע דברי חכמה ומוסר או יח' יער כמו שקמשין שרסן לפיות מימיו כבשטס והוא עתה כרסס שיכגשו מימיו רפס וטיט וכן מקור מים שרסן של יכום מימיו נשחת לכה מן הסבות ושך לפיות מי אכזב כן קעטן בעת שהנדיק נחל טובע מקור חכמה מט לטט הרשע כשיהגבר הרשע על יוכל להראות חכמות אכול רבשו אשלו קבש שהוא מתק לטלל טוב שיאכל ממנו יותר מדי וכן החק רב בצענת הנבלות ובדברי החכמים נדין לפיות דרך כטד בעטן של יכרוס קבטל ול לפדות החקירה בהס נמה שמדבר מויק עיר פרוצה כעש פרוצה שכל קרובה לפויק חלה היכולת שדו כי איש אשר אין מעצר לרוחו בשעת כעסו הוא מוקל לכל רע וכל אדם יזיק חש

כשלב בקיץ כמו של נחמה שיהיה השלב בקיץ והמטר בעת הקיץ על העלם כן לא נחמה לבסיל שיהיה בכבוד כיצפור לפוד כצפור שעמדת לקיות פוד מקמו ולנקס פרכסות ופרכסות אפרוחיו וכדוד שרסן לפיות מעשכף אך קס שטס אל קס כן מי שמקלל חברו על לא פשע הקללה שנה אל קנה כלו א' המיקלל תבא ולקריסו ויש לעת תקללת חס סע' אה שקללה חס לא תהיה חס תחול גם חול קללה במקולל ל ידעשו על אי זה דרך יקיה וקורא מוקדברי הנעלמי ורעס יחשט שקללה מיטענה שהיוק בב' עטן כן על חס כן על חס כן על חס כעטן קחץ המושלך אשר מדרס של יכוב אחוררת אימנע החכס שאמר קללת חס לא תבא קורא על מדרכה של שקסי יסוד קללה מן המיקולל שתהיה חס ולפ מה שקריל תבא כן יאמר כצפור לפוד וגו' כן הקללה שאע' שקריא על חס תחול על המיקולל והזכר זה כי שימנע קאדס מקולל אחרים שרעט כקללה הנפס כושס במקולל ואיפס שקריל קללת חס כל קללות של תבאנה מפס חסד וקדוש או כפי' כי קמעלס דומס אל העצמים קרוחיים הפעלס בצור וק יקרה לפס נהתגודס ודעקותס נאל יתגדי שוט לסוס שוט כמו שבט ומתג אגליין בלש

כישלב בקיץ וכמטר בקיץ כן לא נחמה לכסיל כבוד כיצפור לנוד בדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא שוט לסוס מתגלחמור ושבט לגו כסילים אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים כבד כסיל דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים בצרור אבן במרנמה כן נותן לכסיל כבוד

ופי' בצבט שיטריך לפסות ס קסוס וכמתג שיטריך לחמוד כן יבטריך לב קסילס לפסותס בצבט ויש אומרים שמתג קורא המוסס כפי חמור כמו ומתג בשטריך וכמו שאלו ענפים לערך קסוס וקמור לקדריכס בדרך אשר יחפץ האדם כן השבט הוא נמוץ לערך קסילס לפסות ס על גס לקדריכס בדרך קחיים אל תען כסיל אס יחרף חוקר קסיל אל תען אל פן תהיה שוק אלט כי הוא יאמר לך שקורא גזול מימך ונסן לפרשן תדמה לע' אתה בעשט קשומעס כי יחשט שאתה כסיל כמקור כי שתתק לכסיל וקולס ויש מפרשים של יענע דברי אולת כמקור וקורא אומרו כאלת רק יענעו בדברי חכמה וקורסן תשוק לע' אס תשיב דברי אולת תהיה כ קיל כמקור שסס ישיב לו בדברי חכמה ל' שוק לע' ענה כסיל קמסוק קעטן בדברי חרפות שקס בעשט של אדם אך בדבר שיהיה כגד קשי ותערת שוק לעשות אותה ולפודי סכלות פן יהיה חכס בעשט ויחשוב דבריו קס עשקר ויטעס אחרים במקצה דגלס מגו וקצת אה כמה מי שקורא שולס דברים כד כסיל הוא מקבץ דגל סלחיס קרבה לפור ולשל לתקן מה שעות השלח קראשון ושותה חמס שחברו ווטף על שלחות קסיל ומדבר בדרך העברת כמו ישתה לעב' חמס דל שוקיס מגו דל דל לשון קבגה כאשר גבוהו שקוקיס מיגיס פסח שקחת גם קמחברתה ואינן דמוות וו לוון קימשל כפי כסיל שאין דומיס דבריו וו לוון קממשל ופמשל כדוד אבן ומגמינה פוכנה בלש שקחבן שערין כה ל' לפקייס שס קורא שבאותה שעה שמדת לורק כן סוקן לכסיל כבד איסו של קיימא דל דרסוקו על קמלמד תורה לתלמידי שאיפן קבן שקורא כורק אבן למקוללס

כו

הוח עלה: כמו שהשטר בעת שדווח יקח בד חוחים וזכר ויכתיב בהם האשים כן הכסיל ילמוד לפעמים משל
אחד והוא נאות המשאל תמיד ידבר בן תמיד ומכאן בן לב שומעו: או יאמר כמו שהשטר בעבור שדווח
החוח והוא קרן פרו ויכתיבו כן המשאל והוא דבר חכמה יכתיב הכסיל בעצתו וקטעו שהוא ישל החכמה עד
שאם ידבר בה ידמה לו שיכתיב ויאפשר לפרש הפסוק כן אמרו הטבעים כי יש אחד ממניע החוחים שמסיר השכרות
בטבעו או בטעמו שטו ויאמר כמו שזכרנו
לפעמים שיקים החוח המסיר השכרות בד
איש שטר דבר מקרה ויסיר שכרות וישב
מן החכמה כן יעלה דרך מקרה משל מן
המשלים או דבר חכמה בעל כסילם וישבו
בע אדם חכמים בעת המשאל קהוא: וימן
כחוח שהוא ענק בד שטר כך המשאל ה
החומר למטה ענק בעל כסילם לקורת
לפי שחן ולקוח ממנו ומשאל קהוא רב
מחולל כלו: רב מחולל כל: קנה ברא
את הכלו: ומיין קבל ככסילם
כחכמים וחין אלו צדיקים שחכמה ואושר
יגוי שטר כותן שטר לכסילם וכותן שטר
לפעמים על דת כל שוא ויש דרשות על
פסוק זה ואם לא יקיה נקשר עם הפסוק
של מעלה יאמר מי שהוא רבונות ארון
העלם ברא רשעים וצדיקים כסילם וחכמי

הוח עלה בד שבו ומשל בפיקסילים
רב מחולל כלו ושכר כסיל ושכר
עברים: ככלב שב על קאו כסיל שונה
באותו: ראית איש חכם בעשותו תקוה
לכסיל ממנו: אמר עצל שחל ברך ד
ארי בין הרחבות: הדלת תסוב על
צרה ועצל על מטתו: טמן עצל ירו
בצלחת נלאה להשיבה אל פיו: חכם
עצל בעינו משבעה משיבי טעם:
מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על

ופותן לכל אחד מקם שכר הראוי לו וחול הכסילם קרא האוננים ועשירים מוידים: ככלב שבעל קיאו: אחד
שהקיא יאכל לפו אעפ שזיק לו כן הכסיל יחזור טעם שעת לפשות אולת וודע שאלת קיא ולכלימה ולא
יקשים: ראית איש ויתר תקוה יש לכסיל שיש לו סכלות העדדי שיהיה באחרית או יקבל מוסר מופתו מנח
שתהיה התקוה באיש שיש לו סכלות קטיט שהוא חכם בעצו ואין שאל עצה מנחם לפי שהוא חכם
בפסו שהוא חכם והכסיל שסבל החכמה הוא יתחזה אלה וישמע לקול מורו וקמם במלת ממנו תחת יותר ושב
הפסו אל החכם בעצו כמו שכתבנו: או יאמר ראית איש חכם בעצו אין לו תקוה ויש תקוה למי שהוא יותר
של ממנו כשלא יקיה חכם בעצו: או יאמר כשימצא איש חכם בעצו נקוה ממנו שיקיה כסיל ולא נקוה ממנו
שיחכם: אמר עצל שחל עם ממניע ארוות ב הרבה סינות יש לו: איש תאמר אל העצל שילך להעסק ב
במלכותו יאמר לך מפחד את שאמצא שחל בדרך ארי בין הרחבות וכי הכסיל בעצו החכמות
הדלת קסוב: ער קוא החקק שפומתן אשר קולת סובב עלו: ויש מפרשים שהוא רגל קולת הסובב הדלת
על הרעם שתי ידות תרתן צדין וכן נמצא בלשון המשנה וקטעו שמוקטן הדלת וקובעם בן עץ אחד
ואיך שיקיה חומר כמו שהדלת הסובב קנה וקנה והיא עמידת על הצד ולא תצא ממנו: כן הכסיל שוכב ומתפושע
על מטתו אלא ולבן וממטות לו ידבר: או יאמר שבע הבית כבר קמו והולטים לברכהם מי פתח מי סוגר והעצל
לא ידבר לו לקום: טמן: עצל נלחת קיא וידה יו קערה וטימן יו מנע קנה וכבר פירשנו

חכם עעזל: משיע טעם חכמים ושננה לון ריטי או רימו לשבע חכמות: מחזיק מי שטעם ומתעבר ער
קטטה של תבע אלו כל כך מוח מכעסו כמי שאוחז באוזן כלב שטעם עלהם יותר מכל
אזריו ואלה שישכרו על חנם: במתלה לה: שראו לה וקוא כפול ופרשו במתלה ונמחר וכן ותלף ארץ מצרי
שראו לה ומשפאו ותלקה ופי: נלחתה ונמחרה ויאמר שהאיש שמרמה את רעצו בערמית ויאמר

ריבל לא לו: במתלה לה הירה זקיס חצם
ומות: כן אישרמה את רעהו ואמר
הלא משחק אני: באפס עצים תכבה
אש ובאין נרגן ישתק מדון: פרום
לנחלים ועצים לאיש ואיש מרונם
לחרור ריב:

דברי נרגן כמתלהמים ורום ירו
חדרי בטן: כסף סינים מצפה על
חרש שפתים וקיס ולב רע: בשפתו
ינבר שונא ובקר בו ישירת מרמה:

בגלות המרמה משחק את כלומר לא
ניטונות לפי זה קהוא קוא דומה אל
האיש המתעלף או משתנה ומשתנה
ויורה זקיס חצם ומות: זיקים מגו: מלורי
ויקות טענות כן איש כמו שפרשנו
באפס עצים: כשיכלו קטצים יבנה קוא
לפי שהעצים הם טבעת פ קלחות
אשר נעצים קוא ימוון קלחת ונשור קטנה
ישור קיסובב כן נעצת של יקיה קטנה
נמצא שהוא הסנו לו ימצא קריב שהוא
מסנו גם איפשר שמדון קוא תאר אל
האיש המרבי ופי: איך ישתק פ על קריב
היה אומר יחל קריב: איננו טון למר פ
כאל ימצא קטנה שהוא המעשר מנדעם
האדם שדרט לקריב ישתק ול יריב פ
קוסר קטנה אשר בעצרה יריב: פחם
כמו שפחם קוא קנחת קטנה קוא
מוקן לפשות ממנו נחלת דולקת וכמו שהעצים הם מפשות מקם אש כן האיש שהוא בעצו כול ריבומז
קוא ימוון לחרור ריב כלומר לעשר ולשכר קריב: דברי נרגן: ערן קוא שם סגור מן ותרצו באהבה והקטנים
הם קרעלים שמכספים טן בע אדם: כמתלהמי
בעלם מנצן קתמל קוא הפך מן והלמה סיסר
כהפך כבש שמלה שלמה ופרוש קתמל דברי ערן קוא רעל ומנה רעצו בעת קהולמים אדם ואותו
דברי קרעלות יורדים ער עברי מות כל כשיקטן עלהם נמצאת שאין מנותק לית רק מכות עבודות ער חדרי בטן
בכסף סינים: יש אישים שלב רע וספתותם חלקי מנחמות ויש שלבם טוב ודברים הם לרען ידברו מן הרע
מנה של ידברו לבם לפשות: איננו כשיזדמן כשיקיה קלברע מעשקו וקטנים יקו טערים באש המחלקות
וקו תכלית קרעו קוא דומה בעצמו לשרש שהוא דבר שאין בו ממש וקוא מצפה מכסף סינים שהוא זיוף הכסף שנים
הכעז קוא לו יושל ולא יכיל ולפי זה הפי יקו דולקי טערים ואם יקו דולקים מעטן קרדיפה וקיה קנה כמו פ דלקת
אחרי יקיה עמישו שקרא שפתים דולקים השפתים של ידברו בעצו קריב ישתקו וקרא אותם דולקים בעצור
שקם רע זה את זה וקשע זה את זה ויאמר פ כשיקיה קלב רע בטעם וקפה שותק ואימו מראה רע קוא דומה אל
החדש שאין בו ממש וקוא מצפה מכסף סינים שיש חשט בע אדם קיוות כסף כבחר וכן זה אעפ
שהוא ימוון מעטם של רע קוא מראה נתיקת רע: בשפתו: ימן שהאונן מתוך דבריו יול: אדם יעפ מנחמת
ויותר נטן לו פ ינבר קפך קהכיה פ בטת חלקות יקיה מתעבר קוא שניא דבריו באוק

כי יחנן שבע איני שבע דוק וקדנה מנאם דחסון שבע וול יותר משבע יתכסה שנאה במשאון סס
מגזירת הנפש השייט לשון פשוט והסתה תתכסה השנאה בלב השונא
שקוף ממתה את חסרו ונרואם כחוק צמחת דבריו לכן תגלה רעת נקל שיחא מפורסם בגלוי במדותיו קדמו
או יקיה פרושו קב ויקיה הפגורת עליו לטא תגלה נערך קהל ועדה ימי משאון לשון שממק יאמר מי שמכסה רעת
ואורב לחסרו לפי שא עליו חורב ושממק

כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע
תועבות בלבו תכסה שנאה במשאון
תגלה רעתו בקהל כרה שחרת בה
יפול וגולל אבן אליו תשוב לשון שקר
ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדה
אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע
מה ילד יום יהלך זר ולא פך נכרי
ואל שפתיה כבד אבן ונטל החול
וכעס אויל כבד משניהם אכזריות
חמה וישטף אהומי יעמד לפני קנאה

השם יגלה רעת נקל או יאמר המכסה
במשאון שקוף שואת חסך קדמי קסמי
לקנאה בסוף הקנאה יגלה רעת נקל
שקל יטרו בו שקוף רשע בורה
יגוף כי יכרה איש טר פי אדם
שחופר גימץ לפי שבו חסרו קוף יטל בו
צראונה כדך הימן וגולל אבן לפי שחרי
אלו תשוב אותה קחן כי השם ישיבה אלו
פי אחר כלומר קדעו שקוף חוסב
תבחינה אלו או יקיה וגולל משל יאמר וכן
ראינו שקיים שקוף משלך קחן וזרק
אותה למעלה שתשוב אלו לשון שקר
דכו קוו תמורת קחלף
למד קטעל שקוף כמין דכא ויא שקוף תאר
לחיה בקל נבד ומדחה סס בקל משנה
פי מי שקוף דכא וספל רוח שונה לשון שקר

ואנח פה דובר חלקות אשר יעשה מדה לחות אחר בדבריו או יאמר קחיס שיש לו לשון שקר קוף יענה ה
קשקד בעצור שקוף יטל קחיס אשר חפץ דכאם כדאמר המדוכאים בסבת ומי שחלקו מנחמות פו ואיס
מופח בעלי המעשים הרעש גרס לקס שידחו מדרך קחיס אל תתהלל אל תתפאר קיום במה
שאתה עתיד לעשות למחר קן בעטן קדקק שתאמר ועדיע
לעקק למחר קן בעטן סחורה קן בכל דבר כי לא תדע מה יארע לך למחר ולא תוכל לעשות קדברים
ואמר ילד יום על דרך קדחת הלשון כאלו קימים קרות וילעו המעקרים יהלך זר ולא פך יספי
שכחך זר ולא פך כי אין כבוד לאדם כשיספר קוף בשבחיו או יאמר
אנה קחיס המתהלל בפרך מה לך להתהלל בדברך וסוף שיהלך אחרים ואין ערך שתתהלל אנה נדברך
וכן ידעת שיהלך קמכרים ומת לך שיהלך שפתיך ודעתו אל אחרו יקלך זר ואם אין זר פך
בובר אבן טכד יש לחנן ונטל יש לחול כדאמר סבל ומשא שוכל אדם לשא על כהפשו ולסטל אותם
אך כעס שיש לחויל בעת שיכעס קוף ויהר כבו וקסק לסטל משע קטעיטס קמכרים
אכזריות חמה אכזריות גזול יש בעטן קחמה וקטען שקחמה קיי אכזריות גדול ועם כל זה וכל קחיס
לעמוד לטעה ואם לא סוכר וכן קחף גרס סטף גדול ועם כל זה וכל קחיס לעמוד כפגו
איננס קחנא מי יוכל לעמוד לטעה קודיע שקחנא קוף קדבר קרע על כל

טובה תוכחת יותר טובה היא תעבדת שיופח אדם את חסרו בגלוי ויותר מופלג לו מן קחקה שיאקב אות
ויקיה מכסה פשעו ומסתרים כי עם תעבדת יחאקו לוי פד ועם קסתרו פשעו גרס לו שלט
ישוכמקס או יאמר טובה היא תעבדת קמעל בזמן שקייא נאה מאקבה שקייא נענה לו כל בו כלעם שתקיה
קנתה אקבה מסוקרת לא שיקטין לפי שאו כי קוף תעבדת רעה נאמנים פיצעי אוקב קטעס טאמפס פצע
קאוקב ומקטעו כי לטוב יכפו ויכחמו

טובה תוכחת מלה מאהבה מסתות
נאמנים פיצעי אהב ונעמרות נשיקות
שנא נפש שבעה חבוס נפת ונפש
רעה כל מר מתוק בצפור נודרת
מן קנה בן איש נודד ממקומו שמן
וקטרת ישמה לבומת קרעהו מעצת
נפש רעה ורעה אכד אל תעזב ובית
אחיד אל תבוא ביום אידך טוב שכן
קרוב מאחר חוק חכם בני ושומר
לבי ואשיבה חרפדבר

ועתה ורטה קן נשיקות קשונא כלומר
שייקו הנשיקות יותר מינה שיטעלו או
יאמר כי קאוקב יקיו הפשעש שיטע
דעבו כדי לשובחו טבעס גדולס ונאמנס
על דרך מנסת גדולת ונאמפו וגו שטעסו
גדולס וקיימס כל כי מי שאוקב את
רעמו ככפשו פצעס קס גדולס ונאמנס
ומי של יאקב אות כל כך יופח אות
תעבדת קלה נפש שבעה טעס כמין
תמיאס יאמר כי בעת
שקחיס טבע מלס תאות מן קמאכר
וקמשתה אפי קוספת קוף קמעתק מכל
דבר ל יערב לו ומימאס אות איננס קחיס
קדעב טעבור רעטין אפי קדעב שמדירט
של יאכל קיה בעטו מתק ואפסר להיות
טעס יגוף ואסס עמיס ביש כל דרך

על קוספת ול יחשוב אות לכלס בצפור נודרת מן קנה לבקש מחייתה ומחיית בטח כך קוף כדך שיקיה
קדד ממקומו כי אין לו ריוח מעי
סס יך למקום שימצא ריוח כדי שיוכל להתפרנס בכבוד קוף
וכי יאמר כמין שקדער קוף מוכן אל הנסיעה ואל קנדוד כן קחיס קוף מוכן אל הנסיעה לכבוד ממקומו
ובא לשער קחיס שיטן לו כל הנסיעה ויטן מן קדדה מה שתפיק לו בדרכ קדחוקה ויחשוב אנה יטין תחפוט
בעת שיטע מן העלס קוף ומת קס המעשים אשר יעומו שמן וקטרת שמן קמוד וקטרת קסמיס מנשמי
לבו של אדם בשכל קריח קטוב ועדת רעמו הנאמן תמשתק
שקסימן וקסטורת ישמחו בלב כן קסימל לב קחיס קמשתקות שיקיה לו מחברת רעמו ונתן קסבה בוק ואמר
מנענת נפשי כלעמד בעבור קענה הטובה שיתן בכל עשיו רעד ורע אבך מי שקוף רע אבך כל ימנו ולס
דימקו ובאות קנאמנות יקיה עמך אל תעבדו כי לטעמנו
בלבד ל יספק לך לעדתך דק יקיו לך מן קרעס שישעך בעת דרתך כי לטעמנו ירחק מנך אחר ואם לא
יקיו לך רעס ל יך עמך אל השלמות ויותר טובה תבע לך מן קשכן שקוף קרוב אלך בעת דרתך מן
מת שישיג לך מן קחיס שקוף רחוק מנך בדרתך חכם בני ושומר לבי הכעו מן קבטן קל ויאשר יקיה לו
בן משכל ל אהביס מאדס שיחרטע ונטן לרש
אשיכפו בכח חמקך אס ל אדע מלטי ע

ערום ראה כשיקיה רעה בעשר או בדרכי מי שקוף חכם יסתגל אלך במקום הקוף עד יעטר ועם יחשו פתאי
וכסילם עבדים בנותם הדרכים יהיו נעבשים קן בעפס קן במינוש ואלפס שקרא ערום במקום
הזה המצוי בחכמת משכמי הטובים שראה חיות עור על השקמה עור או גלגל קוף יברח ממשא מקום אחר
או ירוץ אל מנגל עשו שם יא ונא קח בגדו מי שיפסק ערנות לשי זר או שהפסיד ממנו ועסק חוב בעטר סנת

כשים ככריות ראו קוף שיטאו לשת
לעטט עטטו ואם ימצאו לו דבר אחר
יפסו את בגדיו ויקחו בעטר קחוב ופי
חבלו קח משטמו מברך רעהו מי
שמברך רעהו נחשכמה ואין
לט עמו קלה תחשכלו למברך וימ
קלה תחשכלו ממש שקרואים ומאוממש
כשקרואים שמקאלס ומברכס את זה יטאו
לספר בגנות בראותם שזה מתאמן לספר
בשכחו וימ אות בעטן אכ סנאי שנתאכסן
אזל בעל הבית ויברכמו וישכחו במחלכס
טובים וכחם ברת טעם יפות וזאים כ
השומעם לתארח אלו וזאת הנרבה
קלה תחשכלו וכחן לפרש נמה שאמרו
רוח כל קמותן שלם לחברו קודם שיתלל
עשו נמה ורוקח כשימשם ליתחו וזה
קסוק לבריקים יקיה מברך מנא ויברך

יעקב שאורד בלג רלף טורד רלף שם מגוי למה נכסי פו טפה סגריד שם כפול קלמד מגוי סגר בעת שינד
מטר סוף שכל אדם נסגר בתוך בית ויקרא רלף טורד בעת של יפול על מקום אחד מיוחד אל אחת קנה ואחת
קנה או יקרא טורד בעטר שיטריד האדם בשלות עליו ואמר שהרלף קוז טוס סגריד שוק אל אשת מדייטס
של זיכל אדם לפח בבית ממש מדייט אשת וכמו שהגשם מגרש קאיש מנשתתן אשת מדייטס מגרשת בעל
ומרחיקת מעלה מרוב שאוטה או יאמר שאשת מדייטס היא הרלף הטורד שקוף ל יפול במקום מיוחד רק
יטריד מקומותו אחת קנה ואחת קנה כן עטן אשה קוונה ל תעמוד ברכת קסת אל טעם בחוז וטעם בחינות
צופניה מי שירבה להרשנה ולפסותרה כאלו הוא רוצה להטן הדוח בחוטבו של זיכל לעכמו וכשמן קמור
שיש לו ריח טוב כשהוא שמימו ל זיכל להעלמו ש קוף יקרא ויכרו וידיע מקומו כן ל זיכל אדם להעלם
אשה רעה ש קוף מכרות ומודיעה לבט אדם את סכלתה ברוע מעללה ברזל בברזל יחד מעטין יחדו ונס מעטין
חדוד יאמר ברזל בברזל יקיה מיוחד שיתחדד זה עט זה וכן האדם בכעסו יחדד כעס רעהו ויקיה
טט לשון כעס וחמה או יאמר שקאיש יטן ויחס בסבת רעהו ולפי שו ותקנה לך חצר גוצר תאנה פשול
התאטס איש כ שאר שרות ביחד אל בזק אחר זה וקמוצ קתאנה יאכל קפרי שיתשגל וכן שומר אדונו ועשק
רעמו האזון יכבדו ויאכל פרי מעליו כמים הפנים כמים קלל קטעם שאתה מראת לתכן קס ותבטת כעשי
לפי הכראין בתוך קיים יותר מן טעם סכראק בעראק של וטפת כן לב קאיש באדם חצרו לפי מיה שארס
ידע שחברו חוקט קוף חוקט

שאלו ואברון שאלו קוף מקצר שלעלם שאלו ואומר קב קב ואברון קוף חפסד קהויות או גהיט שט אל
קעטיטס לל ישכעלעלם וכן עט קאדס לל תשבענה מקטיט קעלם וקוטר קעטס בעבר
קס קמאור ומעגרים הדבר אל קלב וקלב חומר אותם על דרך כל אשר שאלו עט לל אצלתי מקס

מצרף לבסר שם כל שערשן ט קסרף וטר לזקב לזקב וקטעס אין קסרף כרוף ואין קוקב מווק קבלת
כלם אל וקכל שט יבחן קאדס קוף לפי
מק שיספרו בשכחו ויקלחו קאכסיס
או יאמר ואיש לפי מק שטרך ממו
שקוף יקל עצמו שאס הרחק שיקל
עצמו הדע שקוף חסר ואיס כרוף שלא
קעטאל קסמות אם תברוש את
קאול מרתש מן

שאלו אברה לא תשבענה ויענה האדם
לא תשבענה מצרף לבסר וכוור לזקב
ואיש לפי מהללו אם תכתוש את
האול במכת שבתוך הרפות בעלי
לא תסור מעליו אולתו

כתש וקוף חכל סתשין ט קב וזרות
פשוו בלש קריפות חטים כחשות מן
עמודי שמעס ידוסט ועל שרשו על קוף
יד קינסתת וס מפרסס שיכתשת
קוף חכל שנקרא על או מורטירו ובלשון
חכמים אסיהל ועל טרנא פשוו בלש על
שם שמעלן אות ומפן ט המיד ופרוש
הכתב חפי הרתש את קאול בתן חטים
סותשין אותן לקסיר קלפתן וז קוף
תקתס לל תפור קלת אולת שו שאמר

ידעת דע פני צאנך ישית לבך
לעדרים בילא לעולם הסון ואם נזר
לדור דור נלה חציר ונראה דשא
ונאספו עשבות הרים כבשים
ללבושך ומחיר שדה עתודים

תחת גערה במעין ידוע תרע ראו שתדע ושתפר פט צאנך אתה בעצמך ולל תתק כל בטחוך בד אחרים
ואיס לבך לסוף עברי צאן ואל יחשוב אדם בלבו ש יל בעשכ נכסיס שיש לו ועטן הכתב
שאין עשכ גדול לרס ומתקיים שרו כמו בהמה דקה ואמר רבותים בעשקות צאנך שמעשרות בעלמך
כי לא לעולם לפי שקטיט קעלם לל יהיו קיימים לעלם אל קאיש שמועטס משקטס ולל יתקיים לעלם
אוצר קאדס ונס נור הגדול יש כן גלח חצר חצר קוף עטב ועטן קסוק דרך משל
על עשור של אדם שיסוק ויברח ממנו כמו החצר והדשא שיקא נראה ונגלם בעלם ויטא עת וזמן שיהיו כלם
ונאספס קעטס ולל ימצאו בעלם כמו שמוות חמה כן יקרה עת ופגע לעסיר שיפסיד ממנו לבן וקויסו
לקמות צאן וקבר ש מקס תצא כל פרנסת האדם וכל צדו כבשים ללבושך מנשת קצמר תכל לעשות
בגדים ללבושך ומדימי קעתיים תכל לקמות שדה ויש לפרש שתמטר שך וקנה
מאותם דמים עתדים או יאמר ידוע תדע שט צאנך שית לבך לעדרים וכן ראוי לך לתבטן על החצר ועל
עטב השדה לל ער מקס בעטר הבחמות וכן כבשים ללבושך לל עטן דרך אתה לקח גם כבשיך לערך מלבושך
וסכר קשדות ומעתיים כלומר לתחכס על קעתיים על קצריים לקאד מקס לזרע ועל קראויים לקמבר או
לשחוט אותם לערך חפס או ירבה במחיר קשדה עתדים ונא קעתיים שתאכל בשרס ותמכר קעשדות

ודי חלב עשי כיון די מחסורו כל יספק לך דמי חלב עשי לפי שנתך ולפי שנת אשך ונפרותך מנמי קחלב
תכל לעשות הכל וכל אלו הפסוקים אמורים על האדם למי שיתנהג במדת הענוה והשפלות ולא ידוף
השכרות והקנאות כי השכרות מרחוק ממנו והענוה מצדדו לדי כבוד ונזופי נסו ואין דוף נסו אכשפואין
מי שירדף רשע במסו כדרך ורדף אותם קול על נדף וכדפר שקול וישלגמח כן הצדיקים שוכנים בטח
ואין מחרידי או יאמר בעת שהראה אשויס
ינסו ואין מי שירדפם תיין שכל אחת מקס
קול רשע ותיין שיקוי צדיקים בעת שכל
אחד מקס יבוא ככפרי בפשע ארץ
בפשע עם הארץ ירט
שריה עלקס זה יכה וזה ילקה וזה יגוול
ממונס ועצ בעת שיקוי מנהיג קרבים יכ
קאחד חלף מה שירצה האחר ולפעמים
יסמק זה על זה בהנהיגה מן ההנהגות עד
אשר בטבור זה תהיה השחיתת העש
ואשר תהי ובעבור אדם מנפן ונדע דערת
שיקיה בער העש נחמנות ובהסכנת יארו
אף קשרי כי יקול לו להוכיח ובעבור אהבת
ימנעו מלקרע אש ויא יאריך שלמים
וטובס ונטן לפר כי יאריך ממשלתו ומלכותו
בהסכנת ודעתו ואל ימנול אדם בטעו
גבר רש יאיש שקול רש ועשק דלס

כה

ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך
וחיים לערותיך נסו ואין רדף רשע
וצדיקים בכפר יבטח בפשע ארץ
רבים שריה ובאדם מכין ידע פן
יאריך גבר רשוע עשק דלים מטר
חסף ואין לחם עזב תורה יהללו רשע
ושמרי תורה יתגורבם אנשי רע
לא יבנו משפט ומבקשי יהוה יבנו
כל טוב רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר

כמוהו כי שיעשיר ויקום חילו לן הרניח מחומה כי הקון שיקנה אדם על העשק לן יכל והומה אל המכר הכוחף
שאנפ שדרך המטר קול לפיכא לנס מן הארץ זה המטר בעבור היותו כוחף סכסכל בחוץ לן יעשה תפלות בארמון
ששוטף ודוף את הזרעם ועקרם ממקומם וכן מי שקול רש ועשק דלס אפס שדרך קטית הממוון לפסיד הרש
בזיות הממוון נקנה על דרך העשק לן יעשיר בעליו עזובי האשויס שקס ענוה תרה עיבתם התרה גרמנות לפס
שיקללו רשע וטעלותו כי אס קיו מקיימים דברי תל קיו מואסיס הרשע וקציס כי ובעלותו אמנס האשויס
שקס בקר ששומרים התרה ומערתה לן די שקס לן יהללו הרשע אל שקס יתגרו לפלס עש ענוה התרה המנהל
הרשע או יאמר יתגרו ברשע עצמו וצמחאלו ואיפשר לומ כי ענוה התרה יהללו המלך וקן וכסיל ומעלתו ויהיו סרל
אל מנשמעות אמנס שומרי התרה יתגרו במלך וקן וכסיל ובעממכס אחריו אנשי רע האשויס המוטבעם על
המנשה קרע לן יבנו משפט לן ימנול בעמלותהם דבר קולך על הצניק והמנשפט דק יתנחם על ש
תאותם והאשויס החשונס המבקסיס לתדמות לן ליהקס כפי היטלות קס יבנו כל רל כל מה שיעמד לפסן או יא
הרשעיס ישתלע בעשיית קרע ואל יבנו לתריתם כי על כל מנשיק יבאס קסס לפמנשפט ומנשקיי יי יבנו כל הצריך
ודע כי על טוב ועל רע ישול נמולס ויא לן יבנו משפט לקור עמק הדין שיכל למנות ומנשקיי יי יבנו ויבסו כ
עט המנשפט כי של יבאלו צדיקים טוב טוב איס עט שילך כדרך תמונו מימי שקול עקס צדכו וקול עשיר
וק אקוב בעצ קסס וק שפא ועוד נקון שקרס קוק יעשיר בשכל מנשפיו וקעשיר יתגושש בעבור עקשות

נוצר תורה קק שקול מנפן פוצר התרה ואת דרכה ודועה וולס קס האוכלס באר דרך כל עפות והמתנהג
עמקס יכלס אבו שקיה ראוי לקופחו בעבודת של יכל לדי כר ויאפשר שקרא דועה וולס קאדס קנמכך
אחר תאות קנף קסל אבו ואמר שקאדס קנמכך אחר תאות בעטת גרוס כלמנה אל קסל שיצטדקו אל
קנף ותאוותו מרבה הונו מי שירצה ממונס צדקת שיקח מן קעמיס בהלוואת מעותיו קס ליש אשר יחון
על קלסס וירחס עלקס יקכץ אותה הממוון
כי קסי יקח פקדונו ממנו ויפקדונו צד
אחר שירחס על עצמו ולא יקח רבת מקס
או קרסות שומנפן עלטו שקול מנעשר
ומוטל ממונס וטען כי קנשריס ומתקפס
קדרסס וו קיא חטנת קלסס כך פירש ל
תנחומי: מסיר אופו מי שאיבד דועה
לשמוע תרה וחכמה ומוסרי
גם תמלתו לן ירצה קסס לשמנה מדה כנע
מדה וקיא תענה למט או יאמר לן די שקול
נתעבט בעלותו קנחמנות נתעבת אל
אפי תמלתו תענה כי תמלתו תהיה מן ק
קשפה ולקוץ משנה יכריס מי שמנש
יכריס ומולכס כדרך רע באות
קשחת אשר כיה ויחפרקו יכל נשחת
יפעל שקול חסכ לנדי נפס קישריס בניק
שכר לפס מלס אמונה טובת ודעת כלת

נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים
אביו מרבה הונו כנשך ובת רבת
לחונן דלים יקבצנו: מסר אוננו משמע
תורה גם תפלתו תועבה: משנה
ישרים בדרך רע בשחותו הוא יפול
ותמימים יחלו טוב: חכם בעינו איש
עשיר ודל מבין יחקרנו: בעליו
צדיקים רבה תפארתו ובקושר שיעים
יחפש אדם: מכסח פשעיו לא יצלח
ומודה ועזב ירחם:

אמנת וקול יענס בעבור זה ויכסל ענוה בהכסל קחטא שיפוקו קנמכסס אחר רעונו אמנס קתמימיס אשר ירע
לעלס קטוב לקס ולוולתס יחלו קדר שקול טוב צמחאלו קנפן לנדי יי חכס בעצו קעשיר בעבור עסרו חסכ
כי כל מנשקו יקיה נחכמה וקול חכס בעצו יאמר בבח מי עשייתו ונ
אמנס אס זמין שיקה סס איס דל
שיקיה מנפן קול יופח עלו חרסתו ויראקו כי איש חכס על דרך אמנת כיון שחכס בעליון צדיקס בעת היות
הצדיק ס על גדולתס שיתקנה קעלם על פקס תרצה תפארת רל שיקיו טעלות כל איס כבעלות מנפארו
ודעיות אמנס בקוס הרשעס רל בעלותס אל מעלת קנולס והשררה ויתנהג בע אדם על פי עתהס יחוסס אדם
כלומ יחופשו האשויס קטובס ואל ימנולו אס בעסר שקרשעס יתגלו עלקסס ויחפשו אחר יקכסי לפעל עלקסס ואס
שיברחו בעסר ממשלת הרשעס ואס יקיה מחוסכס מן קתחפס נסא במלמנה יאמר כי בקוס הרשעס למנול
צריך לרס קסל של יעשק כמנשיקס ויתחפס כלומר שיטנה מלסו כי של יוכר שאס יוכר יעטשאו או
יכריתקו מן קעלס מכסה פשעיו מי שקול מעלס ומקתער כשעו ואל יתנהג עלקסס לן יכל צדכו או לן
ירויח מחומה בהעלמו פשעו כי כר קס גלויות ודועת למע צחן לבת וכלת או ירצה לן יתפר
כשעו אחרי שקול מכסה אותס ואל יבקס קמחילה עלקסס אמנס מי שקול יגודק כשעו לפט צדכו ועשו
טעלותו הרעית ואל ישוב לעשות קול ירוס או קול ראוי שידוס

אשר יאדם מפתח תמיד מעצמותו טעשה ועשה השוכה ומתלה עלקס וגם מפתח תמיד בגל עטשו וליעו
מקטע ובוטח מפתח שקוף מפתח לו יכעס עצמו בעד מבוך ומקשה לו של יפתח מידו ולא ירא
האזנות יפול ברעה שחשב לעשות או ברעה הסגורה על ויקיה מפתח פועל וזכר לגב' ארי פוקס סוקק יגוד
סוק על יך לון מרזן וקלך יאמר כארי פוקס וכזב סוקק שטופשם כל אשר ימצאו כן ינושל רשע על פש

אשר יאדם מפתח תמיד ומקשה לכו
יפול ברעה: ארי נהם ודב שוקק מושל
רשע על עס דל: נגיד הסר תבונות
ורב מעשקות שנא' בצע יארך ימים:
אדם עשק בדם נפשעד בור ינוס אל
יתמכו בו: הולך תמים יושע ונעקש
דרכים יפול באחת: עבד אדמרו
ישבע לחסו מרדף רקים ישבע רישו:
איש אמונות רב ברכות ואין להעשיר
לא ינקת: הבר פנים לא טוב ועל פת

דל שאין להם עוזים שטורף ונאל מקס או
שטעף שהנמימה בארי והשקיקה בדוב
ושטקס לון נעקק: או יאמר טמו שיפתחו
קאנסיסמארי פוקס וזכב סמיתסונעט כן
דכט תמיד כן ירא קעסקל מימאל רשע
וירינוו לעז קתאוק סכעלט קוף מושל רש
ולכחות קשכלות שקס עם דל ונעלך קיער
יגעב בכחות קשכלות ויחרידם כמן ארי
פוקס: נגיד חסר ודכר תלך מפתח קמל
כמו על כל רכשת פרוסווגול
וזק קסוק דטק עם קחונע על וקטעס
זק קיזש קרשע וקוף נעך ומעק כאשר
יקיה רב מעשקות טעשק קלעס ונעל
ממיוס קוף חסר תבנות שאין בו חכמה
והטעם שאינו פותן לה שרשעית תכרית
מלכות אך כאשר קוף שונל נעך ומקנה
בדק וכמספטי יארך ימים או יאמר הנגיד

אם יתקצו בו שט החסרות קאלה אעפ שקס החסרות גולת למיות חסר תבנות ורב מעשקות אס תהיה זלזת
המדה הטובה בו שיקיה שונל נעך ואל יקח סוחד להטות מעשק קוף יארך ימים ואמר כן להמלך דוע מודה לקיחת
הסוחד ויאפשר סנפרש ורב ממרינה ויאמר קנגד שקוף חסר תבנות שאינו חכם אבל יש לו מרז טובות שקוף מרבי
קעשק וקגול כיומן סלל יעשוקו וסונל נעכגל כזק יארך ימים: אדם פשוק כמן חסור ועשק עעטור שקרב
את קכפס וקוף מעשתי לקבל קעשק לו יהיה זה מכת הנלמ מעלהם הכל לקוחים למות ונעך קטחוקו שירזל קרני
ואל שאול חרד ואל יקיה בני שירחס עלו ואל יתמט בו אוקטו ויקעפו שיכל מלחות עון ואמר יוספ כפחז קוף כל
ימיו ופוס ממקום למקום של ימצאו עאל קדם או יהיה עשוק פעל במקום פעל על דרך חן שחוט לטס קבניט
שעניטו לטש ועשוק במקום עשק שיש לו עשק דס נפס וקוף קימחטי את חטבו ואתיה נפשו על ידו עניס מות
יסום לערקה שיתפרו עמיתו ואל יתמט בו משמים של יאח קוף בגן עון ותלמניו נגהיש: הולך תמים יושע
מצרות קומן ומי שקוף עקס נעשלותו יפול באחת דל אס יכזב מן קעשקות שיפעק סופ שיפול באחת
יאל מן קעשק שיקף אות איש איש שיפעק מעשיו באמונה או שיאמין בחלקו שיקו טרפו ואל יקיה חן להעשיר
יקיה רכבנות שקס יאל קערכה באסמו ונקסך האץ להעשיר כן בגול מן ברמס ואל יבטח בשם של
יקיה נקי מן קעשק או יאמר אפי יקיה איש אמונות ורכבנות אס יקיה חן להעשיר לא ינקת לפי שזו דבר מנעתי

הבר פנים: אין טוב לקטר טעס כמססט בעטור סוחד שיקבל קדין בעטור שקוף עט וצריך: ונען לברס אפלו על
חטכה אחת של לחס יקיה קדין פשע אס יקחנה בערת סוחד: נבבל לון לון מן קירות כמן ויבבל
את תמרוקיה: האיס שקוף רעשן ועשיו רעה במינון אחרים ומקור וכבבל לקבן מינון בגול ונחמס: חל יעב זק
קנבל פני יאל חלו חסרון מן מית קחמס וקגול שעה: בוכיח אדם: איל שלמה אט הוכחה בזמנ כשמה

לחם יפשע נבר: נבבל להון איש רע
עין ולא ידע כי חסר יבאנו: מוכיח
אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון:
גויל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר
הוא לאיש משחית: רחב נפש יגרה
מדון ובטח על יהוה ידשן: בוטח בלבו
הוא כסיל והלך בהכמה הוא ימלט:
נותן לרש אין מחסור ומעלים עינו
רב מארות: בקום רשעים יסתר
אדם וכאבדם ירכו צדיקים:

שראית קערכך אומס מי שיטח אחרי לפת
אל בית עלמי לכופח אנשים לעלם ימנח
חן בעט חלס וחדסו לל יטחוקו בעטור זק
ויותר ימצא חן בעטל קעכחק יותר מנק
שיחלק לפי אסופו בדברי חלק לקו ול יוכחס
או יקיה אחרי שס קתאור וקיד חנה כמי
ואל מוטיח אדם שיסוג אחור לם חן ימצא
יותר מנק שיחלקסן כשופו ול יוכחס
ואיפשר שנאמר ששלמה קיה משט עמיו
שחשכ של קטח תכחק שקוף ל יוכרנה
ואז קיה חולג מי שיוטיח אחרי מות תכח
חדשות: חן ימצא מלכות שיש להם שט
חלבות שיטחוקו אבל לל ימצא חן ומלכשי
יסרס שקס יטרו שחט לל קטות תכחק
שוכל אחר ללומרה: או יקיה אחרי כמן
באחריות לון חכמים וקוף כמן שטעמ
שיופח אדם קוף מקיים שלעלם ימצא חן
יותר מנחלק לון שאינו מוטיח גול אביו ואמו: ואיל חן פשע ל בדבר קיה
מפפ שחט לקח מנל אחר שחט קוף ינש אותם: קוף דומה בפעלת ליש משחית קום: רחב נפש האדם שיש
ל נפש רחבה למלאת כל תאוות שרובה לנקס מלוחי טרס בא ומן קנקת: ונען לפרס רחב: לה שיכול וקולוח
לפאלתאות ולמלאת כדיוסו וגם יש לו גאוק שרובה כל האנשים לנטה ממעלות קוף יגרה מדון: אבל קטטח בשס
ואינו לקח מינון אחרים יקיה שבערסן: או יאמר הכעב מי שקוף בעל נפש רחבה וקוף מחרהר דיבועס באל
המדות קרעתי טטח בלי שוכיעפו: כאוי שיסרף ועשק ממנו דסן שקטטח בלי כרך שיקו ל מרות טובות:
בוטח בלב: האדם שקוף טטח במנה שיתגדב לם לעשות ולל יכל כל דבריו כמססט קוף כסיל ומעך כך לל
ימלט וקאיש שקולך בחכמה בעשלותו ולל יעשה מה שיראה לם בתחלת קעשן קוף ימלט מכל זה:
גורן לרש ימי סוקן ממנו כדקה לעט לל יאל לדי חסרון בסבת המענה הקיח פ בגל קדבר קוף יכרחו יל
אומס קימלעס עשט שטעה עמיו כאל אינו רואהו יאל מלרה על עשיו: בקום רשעס בעת שימסלו
קרשעס וקין סוקטו קארן ויסהרו האנשים קציקים: ובאסר קרשעס יגלו קציקים במעל: ואכשר שקר
רשעס הכחות קחמרות: וכשימסלו בעק האדם יסתר השכל שקוף עצמות האדם ולל יראו טעלותו הטובות:
וכעת שיכעס האדם וישעבדס אל השכל תתפשטנה הכחות השכליות והר אינה טעלותהס הנכבות:
ואיפשר שמינו ברשעס קטכטס קמויקים שכתלוי ומלרדס שבעת ממשלתם כרך קדש שיסתר על דרך ערוס
ראק רעה ונסקר

איש תוכחות כל איש שצריך תמיד לזכרו ועל מקשה ערפו ואל ישימנו לקול מוסחיו פרחוס יסיר נענו של
יקיה לו רפואה או יאמר האיש שקול מוסח את האששים שיטנו מדרגת קדושה וקול נחך דורש ואינו נחך
מקיים שמקשה ערפו ואינו כוכח במה שיופח אחרים לו תמיה רפואה לשרו ברבות נזיקים כל שיקו מושלם
בעם ישמחו כלם כי יעשו עליו או יקיה נרבות מן רב בית מגולה ונמשול רשעים על קעם יקו כל

קעם נחמיה וזוהי כי ארץ נחמה שר רשע
ואיפסר שרמיו בנזיקים לכחות השכלות
שרמיו שקם ימשלו כל איברי קעף ישמחו
לפי שקעוהו קעף כל יקיה על קטוב
שכנטיעם אימנם קמלך וקן וכסיל יאנחו
כחות קעף מטע שכעלוהו יטחו גא ארבע
קעף והנפש איש אורה ודועה וסות
שמיתח אל קוונות או
שמענה אוקן שתהינה קוונות תחת קנה
קנהגה ותהינה באן ינו או יאמר שינוונו
ורשית קוונות קוונות שקול דועה עמנו
מקוונות מלך במשפט קמלך
שיפיו עמנו עירך משפט
קול יעמיד ארצות מלכות על קטוב שכ
שכנטיעם אימנם אם יקיה קמלך לוקח
מיתבות מנבט אדם או יכיס מם על עמנו
קול יקרום קעיר נעמשהו זק או יאמר
אעפ שקמלך נעמשהו יעמיד ארץ ארץ קול

איש תכחות מקשה ערפו פת עישר
ואין מרפא ברבות צדיקים ישמחו
העם ובמשלרשע אנחעם איש
אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות
יאבד הון מלך במשפט יעמיד ארץ
ואיש תרומות יהרסנה גבר מחלק
על רעהו רשת פורש על פעמיו
בפשע אישרע מוקש וצדיק ירון
ישמח ידע צדיק דין דלים רשע
לא יבין דעת אנשי לצון פיהו קריה
וחכמים ישיבו אף

איש תרומות יהרסנה ויאפסר שכרם המלך שקול מלך נעמשהו וקן הושר שרם קמלכות מלכותו קול
עמיד הארץ שקול ירושת אבות וחומל על ארצו וקמלך שקדומוקו קעם עלהם למלך לוי סבה קול יקרום
קארץ כמיו דני שאינה שלו גבר מנחל על רעהו האיש שאינו מוסח רעהו רק קול דובר אל דברי חלקות
לש יחשוב ששעה מעשה קטן כי הוא בזה פורש רשת על פעמיו ונרס לו שיכאל כי קול יקיה סונה
באלות ואם יופתחו אולי יוסר ולא ישוב לעשות הדבר הקול בפשע איש רע בסבת קשע שיפסע האדם
יטאחו רע ורע תאיר לפוקם אימנם קמלך של יפסע וידעק בכעלות יתברך לו יטאחו מוקש
אימנם תבין כי הקלחה קמחייבת השמחה יודע צדיק אדם קמלך ידע קמלך של דלם ודואה
זותם בדיעיהם וקדשע לו ידע מעשיהם כי
השכלות דלם ואמר שהאדם האלף הוא יודע דנים וקמטון מקום וודע כי דים קול למלך וימלכעם על כחות קעף
אימנם קדשע קעמסך אחר תלוותו לו יתן אל לבו לפי שהם דין דלם כלומר חק הכחות השכלות
אנשי לצון לטן סם מעני קשן בקל ודון שאון פי לעמות והטעם אנשי רשעים ולענעם יגרו אנשי השע באלות
וכדעתם ויקיה פיהו מגול אשר יפיהו בהם או יקיה מגול פה יקום כלומר יסבט פה על אנשי קעיר וכל
החכמים בחכמתם וביעמם ישקטו חמת קלענם או חמת קמוסל על קעיר או ישיב קוף אחרת ויסיקו

איש חכם נשפט תאיר מנצח נפעל כאשר החכם יטא למשפט עם איש אויל וירגו כל מן שיכעס מן שיחוק
אין לו נחת לו יטא להכחמה או לו יקיה נחת לרם עמנו אנשי דמים אנשי דמים יטא לוי שקול
תם בעטור שופחם על מעשיהם או בעטור של יתחבר עמקם לעשות כמעשיהם יאמנם האנשים
בעל יוסר ונדקק יבקאו נטאו כדי לתחבר עמנו ולפנוד קיימנו ויש מפרשים יבקאו נטאו לתעל מיד הרובים
ויש מפרשים יבקאו נטאו נטאו על דרך מה שאין
דוד לא פירג שבה אחי אל פירא כי אהר
יבקש את נפשי יבקש את נפשך מי שיצונו
לחסד יצונו לך חכד מי שיקדע יקרב
לך כל רוחו יוצא כסיל כל כעסו או
אשר בלבו יוצא כסיל
בקטובו עם קחכה ידנה דברים לו יעח
דבר של יאמר קן קדברים קדריטן על
קעטן קחח קן דברי אחרים לו יכטר
אלהם אימנם קחכה לו ידנה דבריו רק
אחר שיטעם הכסיל למוטא כל רוחו קול
ישח קרוח קחח כלומר יכעסו וישמשו
מן מעשה שאון ימים או יקיה יכחנה
כמעשה וקחכה באחרית דברי קסיל
יאמר טעמות ויכארנה וישמענה משוכות
או יאמר ואיש חכם למרעט שבחנה והלוג
כלומר שיסתר את דבריו לחורו מושל

אנשי לצון פיהו קריה וחכמים ישיבו
אף איש חכם נשפט את איש אויל
ורגו שחקואין נחת אנשי דמים
ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו
כל רוחו יוצא כסיל וחכם באהור
ישבחה מושל מקשיב על שפת
שקר כל משרתו רשעים רש ואיש
תכבים נפשו מאיר עיני שניהם יהוה
מלך שופט באמת דלים כסאו לער
יכון שבטות וכתחת יתן חכמה ונער
משלח מביש אמו

כאשר קמוסל מקשיב ומקוין לדברי שקר וכוכב למשרתו רשעים כמקוין שילמדו מנעשו וקנה חטאו גדול
שמרשע ומחטאו את הרבים או יטון שלמה למשרתם קעלוטעם מהו טכס לכת שצמ חכר וכל אחד מקם
מושל בכל יום קמקם שום ראשן וקלבה שום שטוקסימן חלם ככדו ראשי ימים וכללות גם כן יש ממשל לכל
אחד בלול יום ראשן טכס ובלול יום שט נדק וקסימן כנגש ח מראשי לעלות וקרא מושל לטכס קמוסל בתחל
שום ולמוסל בתחל בלול ומשרתם לטכס קשעות שבאות קוונות הלול ע בכל השעות ימשלו כל
קטכס על הקדר ועם כל זה הארפות טתן לטכס שמיתחל בתחל שום ובלול וקו שאמר כשיארע קמוסל
רע כל שיקה מן קטכס קמויקים שקם שבתלו ומאדים שאר קטכס קטובים שיסתהט עמנו במשלות שום
או בלול לו יוכל לבטל קקוק שורה עלו קמוסל אלם כלם מן יקיים כמקוין רש ואיש קכס שם
מפעל קכסל ושרשו קכר עטן שבר שקלות ישברמו ויש מפרשים מן תך קבת אשר קול קבמו איש כטד
סיסתר עמנו יאמר רש ואיש קכס נכגאו לעשות לקם חסד וקמס מאיר את שעט שעהם שיקן לקם את
חלם בעטע מלך שופט קמלך בעטע שיטעט באמת קלעם של יטק משפטם בחיותם נשפטם לטטע ע
גדולעם מקם ממלכתה טתן לער שיתחל ברטות קשם עלו בעטור ושרו וכל קעם יאקטו קו
שבטות כחת שטט ומוסר שייסר אדם את בנו ויכבו בשבט יתן חכמה בל כקעיר וקעיר כאשר ישלסו אטו
לרעטו ול יופתחו מכלשם אימו בעטור שקאם יוסבת בשת תמיד אימר ק

ברבות רשעים יכאשר ירע רשעם בעלם שמושים רעה לרדיקים פושאים עלהם טבע ושון ורדיקים במלתם
 יראו מנוח אל תראו חסד אחר עטן שמחה וכמוהו קמק יצטוו יראו צ ורדיקים יראו בעצמם במלתם
 שיפיל קשם ושמח לבם ואשר ט קטמו במלת מלתם חוזר לרדיקים וכל ברות קרשעם ירבה טע
 והרדיקים יראו עצמם בעטן דע ט ברות קרשעם תקימ מלת קרדיקים יסר בנד פל בערות ויתן לך
 מן חסד ומעטעם לכסף כראותך אותם

**ברבות רשעים ירבה פשע ורדיקים
 במפלתם יראו יסר בנד וינחך ויתן
 מעדנים לנפשך :**
**חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו
 בדברים לא יסר עבד כי יבין ואין
 מענה חזית איש אין בדבריו תקורה
 לבסלממונו : מפנק מנער עברו
 ואחריתו יהיה מנון איש אף יגרה
 מדון ובעל חמה רב פשע ונאות אדם
 תשפילנו וישפל רוח יתמך כבוד :**

חכם ונתן ותקיה טבע כאלו קחטלך כל
 מעטעם שלם וגם לעד וקתך יקיה ער
 בזהר ויתן לרמיהם ט קוח ימנח טרכך
 באין חזון יטרע מבטן נסעל מנוי ט
 פרוע קוח ויסל לפיות מנוי
 ותרע כל ענת כשיהנה קעם לל תרה
 ול א חקי חמת יקיה פרועל שמנה בקמו
 וזק שקתור ק וקחקים וקסייעם קן תפ רת
 קאומה ומעלתם ט קיות קאדם מישולם
 לפי טבע ולפ תאות קוח דבר רעמאד
 ומי שימור קתרה וישמעל קול מוכחיו
 אשקיו אחרים יאשרקו ברות טובת
 ברברים לא יסר עבר קעבר
 מעטעם רע
 שקוח לל יקבל מוסר בעטור שהדבר דברי
 רק כדך לערו בטבו מוסר ט יתן וק

קעבר קמוסר וירע בחמת ט לטובת יוסחמו קמוטח ואעפכ לל יענה אל ולל יודע לרדיו ולל ישמעל מוסרו
 חזית איש אש תראה אש שיקיה נכהל לפשיב ולל יתטכן במה שיש לו לפשיב לל תקוק מממו טוב ויותר תקוק
 יש בכסיל כאלו יקיה אן ברבריו ממה שיש מנימו או יאמר אש ראית אש שיקיה נמה ברבריו
 נקוק מממו שיקיה כסיל בופנק בנער פרוש מעדן תרעם מעדע מלך תפוקי מלכין מוכטר סם מנורת
 נער מן סם מנחי קשן וסקל מנון מלון פרושו מי טעשק געגעשם לעבדו ונערות ומחטלו
 ומשקו ומל טשו מל טשים נאים לחריות שקוח גדול יתגש אל על ארוט כאלו קוח בכו ומלת מן שרשו סן ימן
 ולעט ולכדי טן וככד ויש מטרשש מן שלט וכן ימן שמו וכן טש יחד וכן כל טן שבמקרא על סם שקבן קס
 תחת חבו לשלט בבכסין קדו טן איש אף יגרה ברון פרוש מי שקוח בעל אף שלל יכטש את יצרו יגרה
 מלממה בהנקמו מראושו ובעל חמה טען כן יקיה מרבה לפשעם קעם מן סל את קדעת
 ויחא קאדם לפשחית נכשו ולחויק לולת וטנה לפעלה גאות אדם תשפילנו נאות של אדם מנחית לני
 שטלת וקכענה ומי שקוח שפל רוח ועשו יתמוך כטור כאלו קוח יתמכהו בשטלת או
 קכטד יתמכהו שיקיה נכבר ככל מקום

חולק עם גנב קאדם קחולק עם קנב אעפ של יגוב קוח קדברים בעצמו קוח סונל נכשו וזק ט קוח ישמע
 קקלות שיקללו קאנשים טכגעמקס קדבר קוח ואומר כך וכך יחול על ראש מי טנב מנמו
 דבר טלע ועל מי שקח או שמע או ידע אס לל יגד ועם כל זק קוח לל יגד וקנה אחרי שימע קוח וירע שקח לל
 קעשק רוסם במקול קוח יגד מרחה שקוח סונל נכשו או ירבה נאלק ישמע טענה ישמע טענה טל כל מי
 שידע ענות דבר זק וזק קחולק לל יגד
 לפי טלק חלקו ושעבר על טענה
 חרדת אדם קחי זק מקרא
 מוסרם מוקש קעטרה
 יתן חרדה ללס או יאמר ט חרדה
 קיפרה שיפר מכל דבר שיטעמו יתן
 מוקש על בעלת זק שרבו חרדה ימית
 לט בקרט וגם אס יחא קאדם לט על
 כל קמקרים שיוכלו לתחדש על דבר ועד
 לל יחא קאדם לעשות דבר מן קדברים
 לעלם ט אין דבר שלל יעל טען ספק
 ולפי יקיה קנרשלות רבות קיה קחרדק
 קוזרת מוקש לכסו גס קוזרו קחכמים
 קטקיים שקחרדק שתקיה ללס טן יקררו
 חול ידוע אעפ שלל יקיה מוכן אל אות חול
 ומי געט עימד בשווי קנה קחרדק
 וקמחשנה קקיא פעלת בעט ויחול
 על חול קחול קחול רבים מבקשים פל חבת קמוסל ומקשם משטמו של אדם אס ילך ברבריו יתן חסו בעט
 כל רואין כונו שאמר בעצת ידע אש או יאמר רבים מבקשים מן קמוסל שיתנהג
 במשטט אש כש רעם וקס חושטם טפעלתם עמעל או תוק ומקשם קוח קמשטט כש מה שקוח גור
 תועבת צרקים קרדיקים יתעט כל אש עשק עלם וקדשע יתעט כל אש יסר נדך טילך ברך יסרה
 רברי אגור דברי שלמה שאגר את קטנה וקקיה כך פרושו חכמים קמחא קנב חק
 קוח יאמר קנבר שלמה על עצמו בשטל חיתחל על סמיך על חכמות לרבות כחף וקב ולכרת
 נזים שקוזק שלל לעשות קן קוח אמר חיתחל חיתחל וחרבה נשים ולל יסירו לבט ארבה וקטל חשיב את
 קעם מרמימה ואוכל לעשות ולל חכסל לל יתחל על חיתחל כמן לבט ישראל על בט ישראל פ בער חכס
 מניח על שמיכת על חכמות דבר שקנה דאשמיא יחא לני עברה ולל למדע חכמה ולל דעת קדושים
 קייית יודע שגרעת או קוסטע על דברי משה או יאמר שלל למד חכמה על נדך קחקירה אלל במיתה חלפת
 כמלשם קדושים וימ שאגר קיה חכס גדול צמי שלמה ושם חבו יקה ושלמה חסף דברי חכמות בטרו
 וקס דברי נטחא ואין בהם מנל וחייתחל ואוכל שמות חכמים שאלו מאגר דברי חכמה בעטן תלדות קשמים
 וקארן וחכמת חללו קוח קשיבם בער חכס מניח ולל למדע חכמה על עמק חללו ודעת קדושי קסמל חכס

**חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע
 ולא יגיד חרדת אדם יתן מוקש
 ובוטח בחיחה ישגב רבים מבקשים
 פני מושל ומיהוה משפט איש תועבת
 צרדיקים איש עולות וועבת רשע ישר
 רדך :**
**דברי אגור בן יקה חמשא נאם הנבר
 לאיתחל לאיתחל ואל כל בער
 אנכי מאיש ולא בנת אדם לי ולא
 למדתי חכמה ודעת קדשים אדע :**

על חול קחול רבים מבקשים פל חבת קמוסל ומקשם משטמו של אדם אס ילך ברבריו יתן חסו בעט
 כל רואין כונו שאמר בעצת ידע אש או יאמר רבים מבקשים מן קמוסל שיתנהג
 במשטט אש כש רעם וקס חושטם טפעלתם עמעל או תוק ומקשם קוח קמשטט כש מה שקוח גור
 תועבת צרקים קרדיקים יתעט כל אש עשק עלם וקדשע יתעט כל אש יסר נדך טילך ברך יסרה
 רברי אגור דברי שלמה שאגר את קטנה וקקיה כך פרושו חכמים קמחא קנב חק
 קוח יאמר קנבר שלמה על עצמו בשטל חיתחל על סמיך על חכמות לרבות כחף וקב ולכרת
 נזים שקוזק שלל לעשות קן קוח אמר חיתחל חיתחל וחרבה נשים ולל יסירו לבט ארבה וקטל חשיב את
 קעם מרמימה ואוכל לעשות ולל חכסל לל יתחל על חיתחל כמן לבט ישראל על בט ישראל פ בער חכס
 מניח על שמיכת על חכמות דבר שקנה דאשמיא יחא לני עברה ולל למדע חכמה ולל דעת קדושים
 קייית יודע שגרעת או קוסטע על דברי משה או יאמר שלל למד חכמה על נדך קחקירה אלל במיתה חלפת
 כמלשם קדושים וימ שאגר קיה חכס גדול צמי שלמה ושם חבו יקה ושלמה חסף דברי חכמות בטרו
 וקס דברי נטחא ואין בהם מנל וחייתחל ואוכל שמות חכמים שאלו מאגר דברי חכמה בעטן תלדות קשמים
 וקארן וחכמת חללו קוח קשיבם בער חכס מניח ולל למדע חכמה על עמק חללו ודעת קדושי קסמל חכס

מי עלה שמים וירד כי נשק מי אסף רוח בחטט פיה כבשן מי צרר מיס קפלו תזומות נגס כזון נד תהלת
של מנקה מי קקיס המסכן שבקמות נתגסו כל אפסי ארץ קן נדרש בפסיקתא פ תדע אס
הדעו ארץ ליראת לעבור על דבריו כל אמרת אלה נדופה ומזוקקת ול כהב של ל ארץ וקיה ל שחר כן יוצח
על פטר שעל ידי תוספתך אתה בא לדי עטרה וכל שכן אס תגרע ולש קפסט קיא תשובה סמיש אג

לש ק חכמים שאלו על מנעה בראשי
ומנעה מרבה ארץ אין השאלט בעניני
עמוקים באל ומי קוא זק מנאשי קחכז
סוכל לעלות לואת קמדרנה לפשיט על
ענינים עמוקים באל מי קוא שלפ
לשמים וכל קדברים קסס בעש וירד
וקודיע קדבר קקוא לבט העשעט סוכל
לעמוד על שאלתך ואסר שאלת
מעט קרוח עטן טלט ולטע מי אכף רוח
בפשוט עד שיעל לפשיט אל קעטן אסר
שאלת וקוטר קרוח במקוס יסוד קאור
וכן מי צרר מימי קעש בשמלת עד סוכל
לפשיט אל תשובת סאתך שאלת בעטן
יסוד קמיס ומי קוא קאיש שקקיס
גבול קאר ענד אפס מקוס סוכל להעטן
על מק שאלת מעטן כדור קארץ מע
סמו של קאיש שקסיבל אל קדברים

מי עלה שמים וירד מי אסף רוח
בפניו מי צרר מיס בשמלה מיהקים
כל אפסי ארץ מה שמזומה שם בנו
כי תדע כל אמרת אלוה צרופה
מגן הוא לחוסים בו אל תוסף על
דבריו פן יזכח כך ונכזבת

שתים שאלתי מאתך אל תמנע
ממני בטרם אמות שוא ודבר בזב
הרהק ממני ראשו עשר אל חתן לי
הטריפני לחס הקי פן אישבע

ו אס תאמר כזר קיה קאיש קוא לעלמיס אכר קו מלפשו מנח סס בשן אהדי שהמנר שיעת אועת כלמי דבר
עונע קוא סימנא איס שיקיה על זק התאר ולכן עטת קיא לעטח או קעניטס הנעלמיס אחר של זכר הארס
לעמוד עלקס ולחון קדברים קתרייס וקס אמרות יי צרופת ואין ערך להבא עלקס מוטתס למתס פ לא
יבזיס קוא אומרו כל אמרת אלוה ואס עזוק באמרות קסס יקיה מנן בגדיס פ קוא ית מנן אל קחוסיס ב
אל תוסף אין לו לפוסף על דבריו ולקוד במה של עמ לקוד פן יעא במשטט עמטן על
קשהלפו לקוד במה של עמ ואס נאמר פ קוא ית עמ בוק עזים קוטס או יאמר מי עלק
סמיס אין ל חכמה לדעת מי קוא שלפ לשמיס רל ש ס כח על השמיס קעלעטס לדעת מראיקס ומעשיקס
ולדת על קארץ לדעת ענאופת ותלדופת ומי זכר לדעת באי זק עטן יאסף קרוח בחטטו של תקי
קוצת וכאסר יכזה משיב אותה לכל נד שתקיה רעמו וכאי זק עטן יקאור קמיס בעטס בשמלת ול כבקעטן
תחתס וכשירצא פתחס ומוריד קגסס ואין ידוע ועבר מקוס כפתחס וכאי זק עטן יקיס קסס כל קעות קארץ
של ימוטו מימקומס קס קקריס וקבגעות מע סמו ונ אס הדע באמת שאמרת אלוה נדופה ונ
שתים שאלתי אל תמנע ממני שאלת קודס סאמות שאו של אדבר כופס בשוס עטן שיעא לדי ושל
איקיה עשיר ולה עט אל בפוע

פן אישבע פן איקיה עשיר ואישבע מתעטון קעש לפ ואיקיה מנחם
אסר אשמע בקולו וכן איקיה עט ואיקיה עט בשכל מדנסט ותגשט סס אליו שאשבע על קבנה
וכשעט קספר לפט אהפטס ב ואשבע על קאכרות סט לשקר כזי לפנל של ימכרוע בגבוע או יאמר
סמתך עשות אסכח קאי ומעטנו לפיות טרוד בקקסת מנחית סן על דרך אסור סן על דרך מנעד ומתך כך
לס יסר ל מעטנהט ומעטנו רק שאחיק
כדי סס אלפי בלכדי ומלת שור קאמור
למעל סוסל על עטן אשבע וכחשת
ואמרת ודבר כובע על עטן ותגשט סס
אלפי שאשבע על קבנה אל תלשן
עבר מעטן קפעל ועניסו
לסון דעלת וקסוק טאמר על מק
סכעב בתרק אל קסגר עבר אל אדונו
פן יקלך ואסמת פן יעשך וקלך אות
קעבדעטור סתעב קיוק ותגשט כלמי
סיחול עלך כוק קקלל קקיא ס קלל
העש קוטס במקול או יקיה וסמת
סנה שעת כלומר אל תלשן קעבר במק
סיחט אל אדונו פן יקלך מערף אל זק
שתקיה אסס בקמתך לנטך מנת
קדעלת וקאכרות דור אטו יקלל
ענת קוטר ארבע דורות סמתקוטס כמרו

וכחשת ואמרת מי יהוה ופן אור יש
ונגבות פשתי שם אלהי אל תלשן
עבד אל אדנו פן יקלך ואשמת דור
אבי יקלל ואת אמו לא יכרך דור
טהור בעינו ומצאתו לא רחין דור
מהרמו עינו ועפעפו ינשאו דור
חרבות שני ומאכלות מתלערו
לאכל עניים מארץ ואביונים מארם
לעלוקה שתי בנות הבב שלוש הנה
לא תשבענה ארבע לא אמרו הון

רעות וקס סופלס לגניס ויס מקס דור שאטו יקלל ואת אמו סקיא ראויה לברכה פ גמלת מנחמוחל בה
ל יערך דור טהור כלומר יס מין אחר מעג ארס קסס מחוקיס ענמס בחוקת טהורים ועניס ועל דרך קאמת
כשתקדק בענינקס תמנאס קסס רעטס גמורים של קתקנו מיטירוף מעשיקס ולס עשונת סובס או יאמר
סכריס טהורים מבחז ונקרע יסס אודס לט יקטן און ע דור מק כמון עטו וילט בקומה וקופה דרך
נאוק ועטפו יכשו לפעל כדרך כל גסי קרוח ומשפעלס כל איס עפו וסמיר דור חרבות יס דור סקס חרבות
שש כל כך קס ספוסת כחרב חדק ומאכלות קס ספעס כמון ויקח את קמאכלת ומתלעט קס
קשיעס קארות סיוצאות לכאן ולכאן ויס מנרסיס קסס קשיעס קטעמיות ושיע קס קשיעס קחעסות
לכל עניס רצה למר שבע ארס אלפ בטבעס קטבע קאטמט קסס קשונאיס קמין קאפסי ומעטונוס לקווק
בכל עטן ואפן במקוס של יקבלו תעלת כמון קעניס וקאטונוס לעלוקה שתי בנות סככון שעלוקה קיא
קארץ קמונדן את קרס ולס תשבע ואמר דרך מנשל שיש לפ שיע
ואומרות לעלם קב כמון אימס של תשבע כן ועוד יס דבר אחר שלשי לפס ששלשתס ל תשבעה ועוד
יס דבר רעש אסר עמון קס ארבעה וארבעתס ל אומר קון כלומר יס פו די וקארבעט כפית קסמיה שאמר מי
סאול ועצד רחס ונ

שואל ועוצר רחם. קודם שישאל וקודם שיקבץ לו יטעם לעולם מן המים. וכן האשה שטערה קאי בענין רחוק
ולא תקבל הקוף לא תטעם לעולם מן המים. עש איש לתאוותה שיהיה לה ודע אנשים. גם
איש אשר שקרא החכם קודם והקפסד שאלו ועצור רחם. וקרא הקפסד שאלו לשם המידות להפסיד הקויות.
וקרא עבד רחם הקויה לפי שדומה בענין הקדק. ואמר ע הקויה והקפסד לא יטעם לעולם ולא יספ פועלת ע
קס חוזרים חלף לעולם ותהיה הקפסד

סבת הקויה. והקויה סבת הקפסד.
ארץ לא שבעה מים רימוז א השתנות
קיסודות מוזא א

זק שקרא סבת הקויה והקפסד ויסוד
הארץ לא יטעם לעולם מן המים קצת
מן המים אל העפר. ואם לא אמר
הון כל יסוד האש שקרא קיסוד העלון לא
אמר לעולם די ויש לפי קרנה נטת שיתקבץ
חלק מן הקויה האויר העלון אל אש ויש
מטרים פסוק זה מן אשר עש קפסוקים
של מנעל אמר לעולם בעבור קדק
המנעלות שמעו ותהי חותה הארבעה דורו
האמורים למעלה היו פולדים בעולם עשינו
ותלדות ארבעה אשר בסידיש האל כדוע
מנעלתם ועלוקה מנעל הפכה מנעלת
משפט מנעל. והענין הראשון שאלו

שואל ועצור רחם ארץ לא שבעה
מים ואש לא אמרה הון : עין הלעג
לאבותי לבז לקהתאם יקרוה ערבניחל
ויאכלוה בענינשר: שלשה המה נפלאו
ממע וארבע לא ידעהים:
דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי
צור דרך אנה כלב ים ודרך גבר
בעלמה: בן דרך אשה מנאפת אלה
ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און :
תחת שלושרגזה ארץ ותחת

שירדו אלה הדור המנעל. וימותו בל עתם כענין ומקל אצו ונמיר. ועצור רחם שיטעור קרח פרי קבטן ולא
ילד. כענין ע עצור עגרי יי בעבור הדור של רוחן מן המים וזכות ולא יקוין לו בטעם ולא יסחר לו ודעו קרא מן ארצה
גדולה בעולם. וארץ לא שבעה מים שלא ירד עליה גשמים ויבשו הורפים ויקוין קדור אשר רימו עשו נשכנס
ומתם ברעב. ואם היוודת מן השמים והתכל קדור האוכל העמים. עין תלעג קשן אשר תלעג למצות האב
והגו לקמטים קנק בצטס ונקרים בטע אימו. או לעווי האש יקרה ערד נחל ולא יקנה מנענה. ויבא הנשר שקרא
רחמנו על בעו ויאכלנה ויקנה מנענה קענד אכודי שנאמר לבט ערב אשר יקראו ונסר רחמנו שנאמר ישארו
על אברת. שלשה המה נפלאו מבני: פנעלמו. וארבעה לא ידעתם בחכמת כל אס הנשר עמקם דבר
רעש יקוין ארבעה. דרך הנשר וקרא קדין לשאר העפפת של ישורו רועם
באור שוכר אחר שיעור ע. ולקח הנשר בעבור שישנה לעוף ויעל מן הארס הקדק אשר ישאם. דרך
נחש על קצר לא יעשה רועס אכול הארס לטוין מקום קלכתו וקרא קדין לכל אחד מבעל חיים קטנים אשר לא
יעזו רועס ולקח הנחש לשנו סבת האחת לפי שאינו דורך ברעלם שפעס רועס בפרסות כמו בשאר בעל חיים
שעת לקיות קליכתו מנעקלת בלת ישראל שקרא סבה גם כן של וכל הארס לטון הטכות קלכתו. דרך ארע
בעת שקלך על כע המים אעל שששק רועס גדול אחרת מן אחר טעם יתפסו המים ולא יסחר בקס רועס
וקנה אל האלה עשיש אין ככל שיבקשם אכל טונות ע כמו שנעלמו העשיש האלה מנענ הארס

כן מדע נעלם שקרא דבר רחוק למר דרך גבר באשה כאל תמיה בעלה וכשיטתו שפחה למעלה קענין יקום
רחוק למר לפי של יעשה נה רועס יזר אחר טעה ולפי סמך כן דרך אשה מנעלת כלומ כהעלם קדריס קדרי
כן העלם מעשה אשה המנעלת שאוכלת לל מנעלת ומקנחת פה של מנעל ואחר זק עתל למר לא פעלתי און.
וקודעו בוק ע קנשים ותכלנה לאות תחת בעלמן בעת ותכלנה להעלם ומוקן וגם רימוז בוק לעצמם בעלמם.
תחת שלשי פי בעבור כמו תחת אשר
לא עבדת אימ שלש דברים

ארבעה לא תוכל שאת: תחת עבד כי
ימלוד ונבל כי ישבע לחם : תחת
שנואה בית בעל ושפחה כי תירש
גברתה: ארבעה הם קטני ארץ ודמה
הכמים מחכמים: הנמלים עם לא עז
ויכנו בקיץ לחמם: שפנים עם לא
עצום וישימו בסלע ביתם: מלך אין
לארבה ויצא חצץ כלו: שממת בידים
תתפשוהיא בתכלי מלך: שלשה המה
מיטיב צעד וארבעה מטיב לכת :

קס טענת המנעל ראוי קראו סתבו הארץ
בעצמם לפיות דבר וכלת נאות ועס
דבר אחר רעש יקוין ל שאין מן קראו
שתפסל הארץ דבר כזה ואמך על דרך
הדחת לשון והענין שידעו ויפלו אנשי
הארץ והוכר אל קל בעבור של קיה
תעלתם בנימנעלם וכאשר יעשו למעלה
גדול מנידריס ומנענוים את אשר תחת
יקום: תחת עבד פי קעס על קדוב
אסף רוע קטני וקבץ
המנות המנעלות כפן קבול והטענה ובע
שיודמן סימלך לל סמית קעס תקיזובל
פי שבעלם. ככל קודם תאר לרס טעם
כל ארס שיש לו כליות מדבר דבריו ברעש
ובאכודות ואיפו מופל לשם ארס בקטיש
ולכן דבר בלתי נאות קרא שיטע מקטיש העולם. תחת שנואה האשה השפחה בעבור מעשים רעם ומדועה
המנעלות ועל הנמל בעל יאכנה דבר מנענה קוא: ושפחה ע תרש כלומ המנעל שפחה שתעלה
לנזול ותשר כבוד גברתה קוא דבר שראוי שיחרנו האשים על זה לקיות דבר בלתי ראוי ונאות. ארבעה הם
קטני ארץ פי קטנים גפפם ופחותם טעמנאות וגדולם בחכמתם מכל קטנים קבדריס בארץ.
וחכמים מנחמנים כלומי חכמים טוהר. או יאמר קס חכמים מנעמם כללו קס מנחמנים מנחמנים שלמדו מקס
הנמלים עם לא טעם וקרא רב מאד אך קרא בריאה טפל וקס יגע ועמלם לבקש מנחמנים טימות קקין שיטטיק
למס כל ימי חורף. שפנים עם לא טעם חוק ובעבור סיכרו חולשתם ישימו מקומם בעלנים לקסתר
סס ולשטימן. מלך אין לרעה. ואעל שקרא מין מבעל חיים קספלים ואין לו מנענה ילט כלס יחדו כללו
פענו וחוכן פי יבא מנאסף ומנחור ומנחית את קפרות ואין כל ארס יכול לעלם מקס: שממית.
ארעיא ושריה קיא אורגת וקיא טנה טנה אפעל נחל מלך ויש מנערים שקרא קקין שקיא חלשת
קענה עם כל זק יש בה מן הערמה שתפסת מנחלם טדיה על דרך בע ארס לא שאר בעל חיים ומתך כך יתאו
המלחם שתהיה בחצים: שלשה המה מטיב צעד. רועה לומר שקליכתם בעת ולש רעש או יאמר
שקולטם ומנעל חיס בגברתם ומסוף עליהם קרעש וענין קס ארבעה וארבעתם קס מטיב
לכת כמו מטיב טעז או לקח לשון קלכת שקרא לשון יותר מעלם בעבור קרעש שקרא קמלך.

ליש גבור בבהמה הוא הארי שקוף גצור בנמרים וצוץם וכל מיני החיות ולא ישוב אחרות מפני כל צדיק ואולם בעבור גבורתו ושהוא לא יירא מפני כל מטיב בלעתי ורויור מהתם הוא הכלב קצו השמטם ושמנו לעביר לשש ויא שנקרא גאלג והוא קל בגלגל ומקויר במרוצתו וזי ומורו מכל הנמיות והחיות וקטע ש קולך ראשון לפני קעבר ציוב קלות ומצין לא העברנה לפני ועל עזריחם ובלמש ובעבור קלות ייביב

ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כלו זרזיר מתעם או תישומלך אלקום עמו ואם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה כי מיין חלב יוצא המאה ומיין אף יוצא דם ומיין אפים יוציא ריב

דברי למואל מלך משה אשר יסרתו אמומה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי אל תתן לנשים הילך ודרכיך למהות מלכין

לכת ומלך אלקום הוא המלך של יקום אחר להיות שוק לפעולת וכאין אדם קס לפלס עמו ייטיב עניו ומלת אל כמון לש ויאפשר שקעטיעם האלק הסוכרי קס רמון אל עטיעם נטלים לש התברכה אמתים אם נבלת פעל עומד מגוי ככל פי חס רשעת בעפעל כחשך התנשא לפעלה גזולה או אפי עלה בניחשבתך לתשאל ולחזיק במדת הגזולה ולקוין ל לתוך סיס ירך סגד פוך כחשך שחושב מתחנה בלב ומתענין עם עניו כי מיין חלב שם מנחי קשן מנו שעת מנחת למען המועד ומצא ג שרשים בענין מיין מנחה בן ואמר ענין קמלעבה כחלב ידוע הוא כי נקשקש החלב בתוך קמון בחוק תבא הקמחא והקמחנה בקשקש קמחי וכן מיין אף פעל יד מיין החוטם יבא דם יותר מדי כן יבא ריבעל יד מיין חפש של כעש כשיכששו שני אנשים זה עם זה או ירצה צדא דס כי מחרון אף יקדו בצד דם נקי והמשיך האף לדבר עברה והחלב למחשבת של מנחה ומנוח אמרו רזל מנחה ערכת מנחה דברי למואל מלך אמר שאלו המנשלים אשר יוצר קס דברים נאמר על לפואל לש שחברם לפואל רק המנשלים האלק קס המנשא אשר ייסרתו אמו בהם וקנטן שקוף שלמה ונקראו כן בעבור שקלך בדרת האל ושמיר משמרתו ובה שתי ויהי לפואל מלה אחת עמדת במקום לפון אל כמון ידמו למנועצת ואמר שאלה המנשלים שנאמרו על שלמה קיה נסאה ותכחה אשר קוטחתו אמו בראותה ע לב ודעתה לברית ל נשים

מה ברי ומה בר בטני מה זה הדבר אשר אתה עשה בצ ומה זה אשר תעשה אתה שיצאת מבטן וחדלת עלריך את כל החרנה קוואת ומנה זה אשר אתה עשה קבן אשר נדרת בעטריך לאליים נמה וכמה נדרים חס יתן לי קסם בן חכם אעשה כך וכך כדרך הנשים ואחשוב שרמון אנדר שנדר לה דוד שיתן לי קמלעכה כי כן אמר לו בשעת פטירתו והיא גב ערה לוד של תשכ בעמו ע שידור לו שאותה קבן ימלוך והוא ער לו קב דברים שבאפס ראוי לו לקבל תכחתה הא בשל האדמות שיש לה עלו שקוף כיו ומחוייב לעשו רענה כי ממש הטורח הגדול ססלה בהיותו בבטנה ודקה עצמה בהנהגתה להיות דור ומלונן במלכל ונמשלתו שמיש בשק חרשי האחרונ שקוף טוב לפי כמון שאלל של נשי דוד משנתעברו אינן באות עש לשמש והיא דקה עצמה כן חרשים כיי שיקה מלונן ולכן קוטרן בשן כיי ג בשביל האקנה שאקט ע שפרה מה שפרה אל תתן חילך מיוקך או כתיך למחות מלונן יא יהיו דרכך מלונן נשי המנתוכו לפחות קמלעכה ואת ענתם ולעקור ענתם

אל למלכים פי לש יאותו אל המדות למלכס שהן צריכס לפניה אנשי מלכותם ולא יאות קמלעכה שפית קיין ולכונסם אי שר כל ולכונסם לא יאות למרות באתית השכר ויקיה אי במקום קוה תמורת אין כמון אי כבוד שטנין אין כבוד או יאמר ולכונסם לא יאות לפש אחר שכר ולומר אנה הוא השכר ויקיה אי כמון אי קבל אחר פן ישתה כלמטן קמלך או קרון שקוף צריך לפניה אנשי מלכות בעת ובחכמה ישתה לכו ויעטר בסל ומתוך כך ישכח מחוקק כלמי ישכח

אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר פן ישתה וישכח מחקק וישנה הין כל בני עני תנו שכר לאובר ויין למרינפש ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד פתח פיד לאלם אל הין כל בני חלוקה פתח פיד שפט צדקודין עני ואביון

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינם מכרה

דין מפרש ומחוקק בתורה וחקי מלכות וחקיקי קדישם שחקק לפס העמוס קעשווי להנהגת מידות ומתוך שיכח זה יסנה דין כל בע שפט שיתייב אותם שפסם זכאין וקרא לת קעס בע שפט תנו לזכר כמון לזכר פ ל ענין פעל מימנו וקטעם תבו שכר אל קאונו קחדס קנפסד כל עטיעו ונח מיקמונו לכוכלות ויין למרינפש קס קעשוירי שידרו מ כסיקס שיש להם מדינות לב יותר מימי שקיה עט כל ימנו ויין ישמח לבב אסוסי ישתה רישו שם מערה קעשן מנובת קן ערש פ האמר אדום כשסמו ונמצאו שלשה שרשים בעטן יחד ריש כשש ידש ישתה קעט מן קיין ושכח עטו ויעש ועמלו לש יזכר עש כל זמן שקיין יקיה בקדם פ קוף ישמח לס ולזק צריך שתקיה שפית קיין תמנדיה כדי שתקיה שכתה קריס וקעמל תמנדיה פתח פיד מנחה על קדיין חס תרא אדם צדיק בדים ומחמת בעל ריב יקלך דבריו וטעפותו ישתה שו ויחוק דבריו וכן שתח שך אל דין כל בע חלוק כלילם יקיה מנחת טעך לראות דין כל בע שולק וקרא בע העל קוה בע חלוק בעבור שכק יעו ויחלופ (עככ ימולע ויבאו וקוה על דרך שקוראים החכמים קעשם קוה עלרס התמורה כמון עולס קהויה ופסד פתח פיד כל מה שקוה ערך כתיחה ותענין דין אנשי מלכות כוונת היא שתשפט אותם משפט אמת לא שתשפט אותם באי זה משפט שזדמן ודין עט ואביון כל ותראה ותשפט קדין של עט ואביון ותציא לשור משפטם או יקיה ודין פעל והוא עוי מנחי קעשן מנבחן קטעל יקיה עטימו ודון דין עט ואביון אשת חיל בעבור שראת שלמה שקשים דעק קלות והנה קטו את לבם ובמעט ימצא אדם בהן שתה חכמות כמון שאמר אשה בכל אלה ר א מנצאות העלה החכמה הנמצאת ואמר אשת חיל מי ימצא פ קוף כמעט דבר נמצע ולו המנצ פ חס בעת מן קעטעם על צי הזרות ורחוק מפנינם מכרה פ קעניע וערכה יותר רחוק קוף שינע קחדס אל זה המסחר ואל זה השכרות מן ונתת מכרס מקנעת קחדס למצוה קטעניס רובה לומר יותר קרוב ימצא קחדס הפנעס עש רחוק מנצאות ממה שימצא אשה שתקיה אשת חיל וענינה קוף שימצאו בה כל התארים שיוצר אחר זה קוף שיבטח בה לב בעלק ושלל יחסר

לא

בטח בה פי לעשות כל צדק קשת ולא יירא פן תזנה תחשו ולא יחזר שלל מן קצת ויהיה שלל כמו נכחי קשת והבאיטיו כמו ואת כל שלל תקסן ורבים באל יאמר שלל תפוד ממנו בעבור שמונו בטוחו בזה וגם שקיף במעלותיה תמונה כל הצריך לבעלה עד שבעלה לא יחסר דבר מכל הצריך לו גמלתהו טוב לעל שבעל יכעס עלה בעת מן קצתים וזיק לה לה תגמלו רע בעבור זה רק התחזק בעבודתה לעשות רעו

ולברכות קטיטו ומשלות טובה תחת רע ולא תעשה וזה טעם אחת או שנים אלא התנהג בזה הדרך כל ימי חייה ומטב התנהגה זו כדאוי שתקרא אשת חיל ואחסב שאמר כל ימי חייה ולא כל ימי חייו לרודיע שאפי' אחרי מותה היא תגמלו טוב שלא לרשות דבר שתללם כבוד בעל כל ימי חייה עש יום מותה ררשה צמר יאמר שדור שת ומבקשת מוטלת או לשוחים שיבאו לה קצמר וקפשתים וקיא עשה מקס המלכות כמו הטויה וקארנה בחפץ גדול בכשה ובאק מלת כשה בחסרון שת או יאמר ותעשה חפץ בכשה ובא על דרך שלחו בלש מקדש שעטינו שלחו אש במקדש היתה באניות כמו שקאעות יבאו בם קסחורות וקמזכות

בטח בה לב בעלה ושלל לא יחזר :
גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה :
ררשה צמר ופשתים ותעש בחפץ
כפיה היתה באניות סוחר ממרהוק
תביא לחמה ותקם בעוד לילה ותתן
טרה לביתה והק לערתיה : זממרה
שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם :
חגרה בעוז מתנה והתאמץ זרעתיה :
טעמה כי טובס חורה לא יכבה כל לילה
ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך :

מאריך מרחקים כן ואת האשה ממרחק תבא למינה והענין שקיף לה תריוח עם האכטעס בערה בלג דק קיפה מנשתלת וכל עם הרחוקים גם תשלם מלכות ידיה למעבר בעיקר ומות קדווע לה שסס נעמדות שס צוקר או יאמר שאס לא תמצא העניטעס קצריכל לה ומנוסותיה בערה או קרוב למקומה היא תשתל לה בלש מן המקומות הרחוקים ותקם תקום משנתה במרס עלות השחר וקיא מותפת טרף ומזון לבט שתה קס קיליסי הקטעס קצריכס מיד ט המזכל ומותפת חק לפעדותה קראויות לעשות מלטה מותפת לכל אחת מהן חקס כש שיפער סכלה וכש כזה במלטה י זממה אס יעלה במחשבתה לקנות שרה במה שקיף הרויח בעמל ידיה היא תקטנו ואפי' כטיעת שקיא דבי קשה לרוב מקוצאק שיוציא בה האדם היא לרוב חרשתה מינה שקרויח בכשה שטעה כרס חגרה לפי שדרך האדם הרובק לעשות עטיבו בוריות יחבר מהטו וחו ימצא עצמה מוכן וזרז לכל הצריך באומרו אוור נא כגבי חלצר ואמר שקאשה שקיא על זה קתאר היא האור אוורה בגטרה ורועותיה יקיו אמנעס וזוקים לעשות קצריך בעמה פ טובס חורה לון עבה כמו וטעס זקעס יקח יעבה עם עבמה או מן טעמנו וראו בעטור שטעמה שקמסחר שקיא משתלת ב טוב או האשה או כרס שלקה בוס ובללה מסקד לת עם שתפיע דמי קקטיה ידיה פסור קוא קעץ הקטן שטות ט ופלך קעץ הגדול שטעמנו מנה שאיבו טווי ויש אומרים שפלך קוא פשוט וכפשוט קסויינו המכשיח את הפלך לשות י ק

כפה פרשה יאמר שקאשה שקיא אשת חיל מרחיקת על קעטיס לטוב טענה ופועס מדותיה ואילן ט צדיותה קעט וקוא קאדס סיכר מנכשוו תפודס ל כפה לתמוך בה ועטור שקעט אינו כל קר כל כמו האטון יאמר למ שקיא תרסס עליו ביד אחר אינעס צדיותה האטון וקוא קעט צוטר תקימקו ותעורקו בשתי ידיה או יקיה אוימרו כפה פרשה לעט כלומר שקיא בעצמה תתן קלסס אל קעט צדק שיטא בפתח בתיה ולא תסימך בזה את נעבותיה ואס תדע אטון של יחזיר על קפתחיס קיא תשלם לסס שקעשה צדיק בעטורק את האטון או יאמר שקיא תשלם מנה שקרויחק בעמל ידיה אל האטון ויאמר בעפה פרשה קלססוניתה אות לעט וצדיק לקח קלסס ושלחה אל האטון לא תנרא אינה מנפחדות שיתקדו בע שתה פ כלס לטעיס מנבג שט ומות לעת שט או יאמר לט תנרא מנשה ט ירד ס קסלב בוין קסלב ט כל שתה מטפה מנפמס ומאחו בבני מן קתלעת קשט עד ססלב לט זול לנערו או תקים קתו צמלת תנרא לפכו לוכר יאמר אס תרצה אתה בן אדם למכס לשתה בוין קקוד לט תנרא מן קקוד ט המכא כל שתה מלאו בבגדי או תמצא בבית האש צמלת שני ברברים לשון מנשה קוטרטור בלש ויש לפר

כפה פרשה לעניו ידיה שלחה לאביו :
לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה
לבוש ישנים מרבדים עשתה לה יש
וארנמן לבושה נודע בשערי סבעלה
בשבתו עם זקני ארץ סדין עשתה
ותמכר וחגור נתנה לכנעני עז והדר
לבושה ותשוק ליום אחרון : פיה
פתחה כהכמה ותורת חסד על
לשונה צופיה הילכות ביתה ולרס
עצלות לא תאכל :

מנרטיס טקס מרעד וקכט כט כולל תנרא לשתה ואילן שקמלסו שקיא לעבת קס שסורצמין לבטור ואתפאר נודע לשון קניה כזשר יכעס קוקעס יספר בשחיה ויכעוהו בעטורק סרין פי טלת של פשתן לעסול בלש וימן מטפחות וחצר קוא האור ובכשטעט פ סוחר אילן האשה שקיא אשת חיל קיא עשה מן קסדיעס מנה שיספיקו לערך שתה ומוסף על זה שקיא מוכרת מנהס וכן קיא עשה חצרות ומותפת קיא לט קתרי סימכרוס בעטורק או מוכרת מנהס לתגדיס עוו וקדרי ידוע פ קעטו וקקדר אינעס מלסטיס שילגאו אינעס קמטון מנהס קוא שקאשה שקיא אשת חיל שזרת בגטרה לט שתקיה רכת לבכטבע קנשים אינעס קיא מנחוקת ומתגבית בכל עטו במנה שיש לה לעשות וקיא תשחק ותלעג אל מנה שיטא מן קומין לט תנרא מרעט ט יקיה כזר או פן יחולו עלה מקרים מוויקיס פ יס לה מן קקון מנה שיספיק לט בעת רעב וגם תשחק למי וקנה ט לט תפחד סיכא לעת חסרון לעת זקנתה פיה פתחה לט קשתה פיה עברי הכל וסכלות דק שתחת אות בדברי חכמה ודעת וכשקיא מדברת תמצא על לשונה תורת של חסד או ירמנו אל קתרה מנעס שטלם חסד י צופיה קלסות שתה טפה ומנמת קדרכס שקס חן לשתה ובאיש לשתה לראות אס יטאו סוחרים לסחר עמה או לראות קטעברים ושסס אס תנרא קס דבר מן הדברים קצריכס לה לערך שתה או יאמר שקיא עפה קשהנת ביתה לראות אס קולטת על סדר נאות ולא תאכל למינה בעצלות כאשק עבלק שזשטת דוב קיוס לאסל ולשתת רק אוכלת בוריות כדי לחקור במלאכתה

קמו בניה האשה שקיף אשת חיל לא יקרה לה מנה שקרה לגשים הפחותות שלוב מנותקם אפילו בעת
ובעלה שקס עצם מעצמיה ובשר מבשרה לא יוכל להתאפק של יספדו בצמותה רק זאת שקיף
אשת חיל בעת קס מאשרים אותה כלומר שיוזו שקיף קימאשרת שבאשים ובעלה גם כן קיף מקללה לפועם
מדותה או יאמר שבטתה וקס יוצא חלבה יקו טובים דומים לה ולא יקיה אחד מקס מי שיביט בט אמו בטעלה

ואמרו ויאשרוהו כל ר סיגדלו בעת לפועם
מדותה וטוב שכל יורו על קיות
אזמס מלאושרת שבגשים לש שקבן פונר
מדם קאס וכשיקיה קבן טוב זרק ער
קאס שקיף ממוז טוב וכשיקיה קבן רע
זרק פ ממוז אמו רע על קרוב רבות
בנות חיל כמו ושראל עסק

חיל וקו קשנח שיטבחוק בעת
ובעלה רמת רמת קסו ממוז רבות וריותם
זאת עלת בגדול ובוריות על כלמה קא
פוססת כמו אותה בחכמה ישקר החן
ועד יאמרו במקלה פ חן
האשה על רוב ופסק מקוללת אס לא יקו
מעשיה יפס ותקיה בה יראת יאך קאס
הזאת והדומה לה בעמותה שקיף אשת
חיל ויש בה יראת יא קיף התהלל כלומר
קיף ראויק שיקלוק בע אדם או יאמר

פ קמו

בניה ואשרוה

בעלה והללה רבות

בנות עשו חיל ואת עלית

על כלנה ישקר החן והכל היפי

אשה יראת יהוה היא אתה הלל תנו

לה מפרי יריה והללה בשערים

מעשיה

סכום פסוקי דספר משלי

תשע מאות וחמשה עשר וסימן יהץ

שקר החן והכל היפי כלומר יאמרו בעת ובעלה האשה הזאת אשר און מסמרים מקללה אצל שקיף אשת חן
ויש בה מן קיופ מנה שראוי שתקרא בעטרה יפה שקר הוא זה חן וק קיופ כלומר הכל הוא ולא נשבח אותה
בעטרה זה אל בעטרה מנה שקבצ מיראת קשם יתברך וקו אמו אשה יראת יא קיף התהלל בעטרה מנה שיש בה
מיראת יא קיף ראויק להלל או יאמר שקר החן כלומר אינו דבר של כלום חן וקיופ שיש בה בערך מנה שיש
בה מיראת קשם יתברך או יקיה אומרו אשה יראת יא קיף יתהלל כלומר האשה שקיף יראת קיף התהלל בעצמן
כלומר קיף עסק מעשים שבטורים יקלוק וכאלו קיף מתהלל בעצמה תנו לה מפרי יריה אחר
שקוטר האשה שקיף אשת חיל ופטר כל קתארים שנריכה שתתאר בהם וקמקלל
שיקלוק בעת ובעלה אומר מחבר קסטר לבעלה ולבעת תנו לה מפרי יריה אחר שקיף אשת חן וקקשלת
קגדול ואספה ממשע קימדות מנה שאספה וקטבה מן קהון מנה שקבצ תנו גם אתם לה מפרי יריה כלומר
תגמלו גם אתם חסד לה כפ מנה שיחייט טוב שכלה ופועם מדותה או יאמר עשו אותה חסד וכסר פ קכל
הוא מנה שקנתה בעמל ידיו ויקלוק בשערים כלומר אינה צריכה מעתה שתתהלל קיף או שיקלוק
קאנשים רק מעשיה קטובים קס קס שיקלוק וזרק על קיותה מקוללת וכאלו קמעשים קס ידברו ותמ
לה קיף קנתה בטר כעטן תנו לה קיבט כטר בלאו ברך רחמנא דסייען מריש קפרא ועד כסן

שאל יפתי 4
אלא כטו
1135/6